

พระอภิธรรมปิฎก

เล่ม ๓

ชาต-ปุคคลปัญญาตีปกรณ

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้น

มาติกา

๑. นยมาติกา ๑๔ นัย

- [๑] ๑. สงฺกโห อสงฺกโห การสงเคราะห์ได้ การสงเคราะห์ไม่ได้
๒. สงฺกหิตฺเตน อสงฺกหิตฺติ ธรรมที่สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยธรรมที่สงเคราะห์ได้
๓. อสงฺกหิตฺเตน สงฺกหิตฺติ ธรรมที่สงเคราะห์ได้ด้วยธรรมที่สงเคราะห์ไม่ได้
๔. สงฺกหิตฺเตน สงฺกหิตฺติ ธรรมที่สงเคราะห์ได้ด้วยธรรมที่ที่สงเคราะห์ได้
๕. อสงฺกหิตฺเตน อสงฺกหิตฺติ ธรรมที่สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยธรรมที่สงเคราะห์ไม่ได้
๖. สมฺปโยโค วิปฺปโยโค การประกอบได้ การประกอบไม่ได้
๗. สมฺปยุตฺเตน วิปฺปยุตฺติ ธรรมที่ประกอบไม่ได้ด้วยธรรมที่ประกอบได้
๘. วิปฺปยุตฺเตน สมฺปยุตฺติ ธรรมที่ประกอบได้ด้วยธรรมที่ประกอบไม่ได้
๙. สมฺปยุตฺเตน สมฺปยุตฺติ ธรรมที่ประกอบได้ด้วยธรรมที่ประกอบได้
๑๐. วิปฺปยุตฺเตน วิปฺปยุตฺติ ธรรมที่ประกอบไม่ได้ด้วยธรรมที่ประกอบไม่ได้
๑๑. สงฺกหิตฺเตน สมฺปยุตฺติ ธรรมที่ประกอบได้ ธรรมที่ประกอบไม่ได้ ด้วย
- วิปฺปยุตฺติ ธรรมที่สงเคราะห์ได้

พระอภิธรรมปิฎก เล่ม ๓ ชาตูกถา-ปกคตปัญญาตีปกรณ - หน้าที่ 2

๑๒. สมฺปยุตฺเตน สงฺกหิตํ ธรรมที่สงเคราะห์ได้ ธรรมที่สงเคราะห์ไม่ได้ ด้วย
อสงฺกหิตํ ธรรมที่ประกอบได้

๑๓. อสงฺกหิตฺเตน สมฺปยุตฺตํ ธรรมที่ประกอบได้ ธรรมที่สงเคราะห์ไม่ได้ ด้วย
วิปฺปยุตฺตํ ธรรมที่สงเคราะห์ไม่ได้

๑๔. วิปฺปยุตฺเตน สงฺกหิตํ ธรรมที่สงเคราะห์ได้ ธรรมที่สงเคราะห์ไม่ได้ ด้วย
อสงฺกหิตํ ธรรมที่ประกอบไม่ได้

๒. อัพกัณฺโตรมตिका ๑๒๕ บท

๑. ปญฺจกฺขุขุธา	ขันธ ๕
๒. ทฺวาทสายตนาณี	อายตนะ ๑๒
๓. อฏฺฐารส ชาตฺโย	ธาตุ ๑๘
๔. จตฺตารี สจฺจानी	สัจจะ ๔
๕. พาวิสตินฺทุริยานี	อินทรีย์ ๒๒
๖. ปฏฺิจสมฺปปาโท	ปฏิจสมุปบาท
๗. จตฺตาริ สติปฏฺุจํานา	สติปฏฺุจํานา ๔
๘. จตฺตาริ สมฺมปฺปฺรํานา	สัมมปฺปฺรํานา ๔
๙. จตฺตาริ อธิธิปาทา	อิทธิบาท ๔
๑๐. จตฺตารี ฌานानी	ฌาน ๔
๑๑. จตฺตฺโส อปฺปมฺลฺลาโย	อัปฺปมฺลฺลา ๔
๑๒. ปญฺจินฺทุริยานี	อินทรีย์ ๕
๑๓. ปญฺจ พลาณี	พละ ๕
๑๔. สตฺต โปชฺฌงฺค	โพชฌงค์ ๗
๑๕. อริโย อฏฺฐงฺกฺโก มคฺโค	อริยมรรคมืองค์ ๘
๑๖. ผตฺตฺโส	ผัสสะ
๑๗. เวทนา	เวทนา
๑๘. สญฺญา	สัญญา

พระอภิธรรมปิฎก เล่ม ๓ ธาตุกถา-ปุคคลปัญญาตีปกรณ - หน้าที่ 3

๑๙. เจตนา	เจตนา
๒๐. จิตต์	จิต
๒๑. อธิโมกฺโข	อธิโมกข์
๒๒. มนสิกาโร	มนสิการ

๓. นยมุขมัตติกา ๔ นัย

๑. ตีหิ สงฺคโ	การสงเคราะห์ได้ด้วยธรรม ๓
๒. ตีหิ อสงฺคโ	การสงเคราะห์ไม่ได้ด้วยธรรม ๓
๓. จตุหิ สมฺปโยโค	การประกอบได้ด้วยธรรม ๔
๔. จตุหิ วิปฺปโยโค	การประกอบไม่ได้ด้วยธรรม ๔

๔. ลักขณมัตติกา ๒ ลักษณะ

๑. สภาโค	ธรรมที่มีส่วนเสมอกัน
๒. วิสภาโค	ธรรมที่มีส่วนไม่เสมอกัน

๕. พาหิรมัตติกา

ธรรมสังคณีปกรณ^๑ แม้ทั้งหมด เป็นมัตติกาแห่งธาตุกถาปกรณ^๒ แล
มัตติกา จบ

๑. สังคหสังคหปทนิทเทศ

[๒] รูปขันธ์ สงเคราะห์ได้ด้วยขันธ์ ๑๑ ชาติเท่าไร? รูปขันธ์ สงเคราะห์ได้ด้วยขันธ์ ๑ อายตนะ ๑๑ ชาติ ๑๑. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วย ขันธ์ ๑๑ ชาติเท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วย ขันธ์ ๔ อายตนะ ๑๑ ชาติ ๑๑

[๓] เวทนาขันธ์ สงเคราะห์ได้ด้วยขันธ์ ๑๑ ชาติ เท่าไร? เวทนาขันธ์ สงเคราะห์ได้ด้วยขันธ์ ๑ อายตนะ ๑ ชาติ ๑. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ์ ๔ อายตนะ ๑๑ ชาติ ๑๑

[๔] สัญญาขันธ์ สงเคราะห์ได้ด้วยขันธ์ ๑๑ ชาติ เท่าไร? สัญญาขันธ์ สงเคราะห์ได้ด้วยขันธ์ ๑ อายตนะ ๑ ชาติ ๑. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วย ขันธ์ ๔ อายตนะ ๑๑ ชาติ ๑๑

[๕] สังขารขันธ์ สงเคราะห์ได้ด้วยขันธ์ ๑๑ ชาติ เท่าไร? สังขารขันธ์ สงเคราะห์ได้ด้วยขันธ์ ๑ อายตนะ ๑ ชาติ ๑. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ์ ๑๑ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ์ ๔ อายตนะ ๑๑ ชาติ ๑๑

[๖] วิญญาณขันธ์ สงเคราะห์ได้ด้วยขันธ์ ๑๑ ชาติ เท่าไร? วิญญาณขันธ์ สงเคราะห์ได้ด้วยขันธ์ ๑ อายตนะ ๑ ชาติ ๑. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ์ ๑๑ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ์ ๔ อายตนะ ๑๑ ชาติ ๑๑

[๗] รูปขันธ์และเวทนาขันธ์ สงเคราะห์ได้ด้วยขันธ์ ๑๑ ชาติ เท่าไร? รูปขันธ์และเวทนาขันธ์ สงเคราะห์ได้ด้วยขันธ์ ๒ อายตนะ ๑๑ ชาติ ๑๑. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วย ขันธ์ ๑๑ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ์ ๑ อายตนะ ๑ ชาติ ๑๑

[๘] รูปขันธ์และสัญญาขันธ์ สงเคราะห์ได้ด้วยขันธ์ ๒ อายตนะ ๑๑ ชาติ ๑๑. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ์ ๑๑ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ์ ๑ อายตนะ ๑ ชาติ ๑๑

[๕] รูปขันธ์และสังขารขันธ์ สงเคราะห์ได้ด้วยขันธ์ ๒ อายุตนะ ๑๑ ชาตุ ๑๑
สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ์ อายุตนะ ชาตุเท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ์ ๓ อายุตนะ ๑
ชาตุ ๗

[๑๐] รูปขันธ์และวิญญาณขันธ์ สงเคราะห์ได้ด้วยขันธ์ ๒ อายุตนะ ๑๒ ชาตุ ๑๘
สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ์ อายุตนะ ชาตุ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ์ ๓ ไม่มีอายุตนะ
ชาตุอะไรๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้

[๑๑] รูปขันธ์ เวทนาขันธ์และสัญญาขันธ์ สงเคราะห์ได้ด้วยขันธ์ อายุตนะ ชาตุ
เท่าไร? รูปขันธ์ เวทนาขันธ์และสัญญาขันธ์ สงเคราะห์ได้ด้วยขันธ์ ๓ อายุตนะ ๑๑ ชาตุ ๑๑
สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ์ อายุตนะ ชาตุเท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ์ ๒ อายุตนะ ๑
ชาตุ ๗

[๑๒] รูปขันธ์ เวทนาขันธ์และสังขารขันธ์ สงเคราะห์ได้ด้วยขันธ์ ๓ อายุตนะ ๑๑
ชาตุ ๑๑ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ์ อายุตนะ ชาตุ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ์ ๒
อายุตนะ ๑ ชาตุ ๗

[๑๓] รูปขันธ์ เวทนาขันธ์และวิญญาณขันธ์ สงเคราะห์ได้ด้วยขันธ์ ๓ อายุตนะ ๑๒
ชาตุ ๑๘ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ์ อายุตนะ ชาตุเท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ์ ๒
ไม่มีอายุตนะ ชาตุอะไรๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้

[๑๔] รูปขันธ์ เวทนาขันธ์ สัญญาขันธ์และสังขารขันธ์ สงเคราะห์ได้ด้วยขันธ์
อายุตนะ ชาตุ เท่าไร? รูปขันธ์ เวทนาขันธ์ สัญญาขันธ์ และสังขารขันธ์ สงเคราะห์ได้
ด้วยขันธ์ ๔ อายุตนะ ๑๑ ชาตุ ๑๑ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ์ อายุตนะ ชาตุ เท่าไร?
สงเคราะห์ไม่ได้ด้วย ขันธ์ ๑ อายุตนะ ๑ชาตุ ๗

[๑๕] รูปขันธ์ เวทนาขันธ์ สัญญาขันธ์ และวิญญาณขันธ์ สงเคราะห์ได้ด้วย
ขันธ์ ๔ อายุตนะ ๑๒ ชาตุ ๑๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ์ อายุตนะ ชาตุ เท่าไร?
สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ์ ๑ ไม่มีอายุตนะ ชาตุอะไรๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้

และคันชยตนะ จักขวยตนะและรสาตนะ จักขวยตนะและโณฏฐัพพายตนะ สงเคราะห์
ได้ด้วยชั้น ๑ อายุตนะ ๒ ชาตุ ๒ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุตนะ ชาตุ เท่าไร?

สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๔ อายุตนะ ๑๐ ชาตุ ๑๖

[๒๔] จักขวยตนะและมนายตนะ สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๒ อายุตนะ ๒ ชาตุ ๘
สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุตนะ ชาตุ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๓ อายุตนะ ๑๐
ชาตุ ๑๐

[๒๕] จักขวยตนะและธัมมยตนะ ยกเว้นอสังขตะออกจากชั้น สงเคราะห์ได้ด้วย
ชั้น ๔ อายุตนะ ๒ ชาตุ ๒. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุตนะ ชาตุ เท่าไร? สงเคราะห์
ไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายุตนะ ๑๐ ชาตุ ๑๖

[๒๖] อายุตนะ ๑๒ สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น อายุตนะ ชาตุ เท่าไร? อายุตนะ ๑๒
ยกเว้นอสังขตะออกจากชั้น สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๕ อายุตนะ ๑๒ ชาตุ ๑๘. สงเคราะห์
ไม่ได้ด้วยชั้น อายุตนะ ชาตุ เท่าไร? ไม่มีชั้น อายุตนะชาตุ อะไรๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้

[๒๗] จักขุชาตุ สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น อายุตนะ ชาตุ เท่าไร? จักขุชาตุ
สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๑ อายุตนะ ๑ ชาตุ ๑. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุตนะ ชาตุ
เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๔ อายุตนะ ๑๑ ชาตุ ๑๗

[๒๘] โสตรชาตุ ฆานชาตุ ชิวหาชาตุ กายชาตุ รูปชาตุ สัททชาตุ คันธชาตุ
รสชาตุ โณฏฐัพพชาตุ จักขุวิญญานชาตุ โสตวิญญานชาตุ ฆานวิญญานชาตุ
ชีวหาวิญญานชาตุ กายวิญญานชาตุ มโนชาตุ มโนวิญญานชาตุ สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๑
อายุตนะ ๑ ชาตุ ๑ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุตนะ ชาตุ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วย
ชั้น ๔ อายุตนะ ๑๑ ชาตุ ๑๗

[๒๙] ธัมมชาตุ ยกเว้นอสังขตะออกจากชั้น สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๔ อายุตนะ ๑
ชาตุ ๑. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุตนะ ชาตุ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๑
อายุตนะ ๑๑ ชาตุ ๑๗

[๓๐] จักขุชาตฺและโสตฺชาตฺ สงฺเคราะห์ได้ด้วยขันธ ๑ อายตนะ ๒ ชาตฺ ๒.
สงฺเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ ๑ อายตนะ ชาตฺ เท่าไร? สงฺเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ ๔ อายตนะ ๑๐
ชาตฺ ๑๖

[๓๑] จักขุชาตฺและฆานชาตฺ จักขุชาตฺและชีวหาชาตฺ จักขุชาตฺและกายชาตฺ
จักขุชาตฺและรูปชาตฺ จักขุชาตฺและสัททชาตฺ จักขุชาตฺและคันธชาตฺ จักขุชาตฺและรสชาตฺ
จักขุชาตฺและโณภูฏัพพชาตฺ สงฺเคราะห์ได้ด้วยขันธ ๑ อายตนะ ๒ ชาตฺ ๒. สงฺเคราะห์ไม่ได้
ด้วยขันธ ๑ อายตนะ ชาตฺ เท่าไร? สงฺเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ ๔ อายตนะ ๑๐ ชาตฺ ๑๖

[๓๒] จักขุชาตฺและจักขุวิญญาณชาตฺ สงฺเคราะห์ได้ด้วยขันธ ๒ อายตนะ ๒
ชาตฺ ๒ สงฺเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ ๑ อายตนะ ชาตฺ เท่าไร? สงฺเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ ๓
อายตนะ ๑๐ ชาตฺ ๑๖

[๓๓] จักขุชาตฺและโสตฺวิญญาณชาตฺ จักขุชาตฺและฆานวิญญาณชาตฺ จักขุชาตฺ
และชีวหาวิญญาณชาตฺ จักขุชาตฺและกายวิญญาณชาตฺจักขุชาตฺและมโนชาตฺ จักขุชาตฺ
และมโนวิญญาณชาตฺ สงฺเคราะห์ได้ด้วยขันธ ๒ อายตนะ ๒ ชาตฺ ๒ สงฺเคราะห์ไม่ได้
ด้วยขันธ ๑ อายตนะ ชาตฺ เท่าไร? สงฺเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ ๓ อายตนะ ๑๐ ชาตฺ ๑๖

[๓๔] จักขุชาตฺและธัมมชาตฺ ยกเว้นอสังขตะออกจากขันธ สงฺเคราะห์ไม่ได้ด้วย
ขันธ ๔ อายตนะ ๒ ชาตฺ ๒. สงฺเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ ๑ อายตนะ ชาตฺ เท่าไร? สงฺเคราะห์
ไม่ได้ด้วยขันธ ๑ อายตนะ ๑๐ ชาตฺ ๑๖

[๓๕] ชาตฺ ๑๘ สงฺเคราะห์ได้ด้วยขันธ ๑ อายตนะ ชาตฺ เท่าไร? ชาตฺ ๑๘ ยกเว้น
อสังขตะออกจากขันธ สงฺเคราะห์ได้ด้วยขันธ ๕ อายตนะ ๑๒ ชาตฺ ๑๘ สงฺเคราะห์ไม่ได้
ด้วยขันธ ๑ อายตนะ ชาตฺ เท่าไร? ไม่มีขันธ ๑ อายตนะ ชาตฺ ๑๘ ที่สงฺเคราะห์ไม่ได้

[๓๖] ทุกขสัจ สงฺเคราะห์ได้ด้วยขันธ ๑ อายตนะ ชาตฺ เท่าไร? ทุกขสัจ สงฺเคราะห์
ได้ด้วยขันธ ๕ อายตนะ ๑๒ ชาตฺ ๑๘. สงฺเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ ๑ อายตนะ ชาตฺ เท่าไร?
ไม่มีขันธ ๑ อายตนะ ชาตฺ ๑๘ ที่สงฺเคราะห์ไม่ได้

[๓๗] สมุทยสัง มรรคสัง สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๑ อายุตนะ ๑ ชาตุ ๑ สงเคราะห์
ไม่ได้ด้วยชั้น อายุตนะ ชาตุ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๔ อายุตนะ ๑๑ ชาตุ ๑๓

[๓๘] นิโรธสัง ไม่มีชั้นอะไรที่สงเคราะห์ได้ สงเคราะห์ได้ด้วย อายุตนะ ๑ ชาตุ ๑
สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุตนะ ชาตุ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๕ อายุตนะ ๑๑
ชาตุ ๑๓

[๓๙] ทุกขสังและสมุทยสัง สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๕ อายุตนะ ๑๒ ชาตุ ๑๘.
สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุตนะ ชาตุ เท่าไร? ไม่มีชั้น อายุตนะชาตุ อะไรๆ ที่
สงเคราะห์ไม่ได้

[๔๐] ทุกขสังและมรรคสัง สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๕ อายุตนะ ๑๒ ชาตุ ๑๘.
สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุตนะ ชาตุ เท่าไร? ไม่มีชั้นอายุตนะ ชาตุ อะไรๆ ที่สงเคราะห์
ไม่ได้

[๔๑] ทุกขสังและนิโรธสัง ยกเว้นอสังขตะออกจากชั้น สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๕
อายุตนะ ๑๒ ชาตุ ๑๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุตนะชาตุ เท่าไร? ไม่มีชั้น อายุตนะ
ชาตุ อะไรๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้

[๔๒] ทุกขสัง สมุทยสัง และมรรคสัง สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๕ อายุตนะ ๑๒
ชาตุ ๑๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุตนะ ชาตุ เท่าไร? ไม่มีชั้น อายุตนะ ชาตุ อะไรๆ
ที่สงเคราะห์ไม่ได้

[๔๓] ทุกขสัง สมุทยสัง และนิโรธสัง ยกเว้นอสังขตะออกจากชั้น สงเคราะห์
ได้ด้วยชั้น ๕ อายุตนะ ๑๒ ชาตุ ๑๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุตนะ ชาตุ เท่าไร? ไม่
มีชั้น อายุตนะ ชาตุ อะไรๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้

[๔๔] ทุกขสัง สมุทยสัง มรรคสัง และนิโรธสัง ยกเว้นอสังขตะออกจากชั้น
สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๕ อายุตนะ ๑๒ ชาตุ ๑๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุตนะ ชาตุ
เท่าไร? ไม่มีชั้น อายุตนะ ชาตุ อะไรๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้

[๔๕] สัจจะ ๔ สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๑ อายุตนะ ๓๓ ชาติ ๓๓ สัจจะ ๔ ยกเว้น
อสังขตะออกจากชั้น ๑ สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๕ อายุตนะ ๑๒ ชาติ ๑๒ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วย
ชั้น ๑ อายุตนะ ๓๓ ชาติ ๓๓ ไม่มีชั้น ๑ อายุตนะ ๓๓ ชาติ ๓๓ ที่สงเคราะห์ไม่ได้

[๔๖] จักขุนทรีย์ สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๑ อายุตนะ ๓๓ ชาติ ๓๓ จักขุนทรีย์
สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๑ อายุตนะ ๑ ชาติ ๑. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายุตนะ ๓๓ ชาติ ๓๓
สงเคราะห์ไม่ได้ด้วย ชั้น ๔ อายุตนะ ๑๑ ชาติ ๑๑

[๔๗] โสตินทรีย์ ฆานินทรีย์ ชิวหินทรีย์ กายินทรีย์ อิตถินทรีย์ ปุริสินทรีย์
สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๑ อายุตนะ ๑ ชาติ ๑. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายุตนะ ๓๓ ชาติ ๓๓
สงเคราะห์ไม่ได้ด้วย ชั้น ๔ อายุตนะ ๑๑ ชาติ ๑๑

[๔๘] มนินทรีย์ สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๑ อายุตนะ ๑ ชาติ ๑. สงเคราะห์ไม่ได้
ด้วยชั้น ๑ อายุตนะ ๓๓ ชาติ ๓๓ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วย ชั้น ๔ อายุตนะ ๑๑ ชาติ ๑๑

[๔๙] ชีวิตินทรีย์ สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๒ อายุตนะ ๑ ชาติ ๑. สงเคราะห์ไม่ได้
ด้วยชั้น ๑ อายุตนะ ๓๓ ชาติ ๓๓ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๓ อายุตนะ ๑๑ ชาติ ๑๑

[๕๐] สุขินทรีย์ ทุกขินทรีย์ โสมนัสสินทรีย์ โทมนัสสินทรีย์ อุเปกขินทรีย์
สัทธินทรีย์ วิริยินทรีย์ สตินทรีย์ สมารินทรีย์ ปัญญินทรีย์ อนุญตัญญูสัมมิตินทรีย์
อัญญินทรีย์ อัญญาตาวินทรีย์ สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๑ อายุตนะ ๑ ชาติ ๑. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วย
ชั้น ๑ อายุตนะ ๓๓ ชาติ ๓๓ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๔ อายุตนะ ๑๑ ชาติ ๑๑

[๕๑] จักขุนทรีย์และโสตินทรีย์ สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๑ อายุตนะ ๒ ชาติ ๒.
สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายุตนะ ๓๓ ชาติ ๓๓ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๔ อายุตนะ ๑๑
ชาติ ๑๑

[๕๒] จักขุนทรีย์และฆานินทรีย์ จักขุนทรีย์และชิวหินทรีย์ จักขุนทรีย์และ
กายินทรีย์ จักขุนทรีย์และอิตถินทรีย์ จักขุนทรีย์และปุริสินทรีย์ สงเคราะห์ได้ด้วย
ชั้น ๑ อายุตนะ ๒ ชาติ ๒. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายุตนะ ๓๓ ชาติ ๓๓ สงเคราะห์
ไม่ได้ด้วยชั้น ๔ อายุตนะ ๑๑ ชาติ ๑๑

[๕๓] จักขุนทรีย์และมนินทรีย์ สงเคราะห์ได้ด้วย ชั้น ๒ อายุตนะ ๒ ธาตุ ๘.
สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุตนะ ธาตุ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๓ อายุตนะ ๑๐
ธาตุ ๑๐

[๕๔] จักขุนทรีย์และชีวิตินทรีย์ สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๒ อายุตนะ ๒ ธาตุ ๒.
สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุตนะ ธาตุ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ ด้วยชั้น ๓ อายุตนะ ๑๐
ธาตุ ๑๖

[๕๕] จักขุนทรีย์และสุชินทรีย์ จักขุนทรีย์และทุกชินทรีย์ จักขุนทรีย์และ
โสมนัสสินทรีย์ จักขุนทรีย์และโทมนัสสินทรีย์ จักขุนทรีย์และอุเปกชินทรีย์ จักขุนทรีย์
และสัทชินทรีย์ จักขุนทรีย์และวิริยินทรีย์จักขุนทรีย์และสตินทรีย์ จักขุนทรีย์และ
สมาชินทรีย์ จักขุนทรีย์และปัญญินทรีย์ จักขุนทรีย์และอนัญญัตถัญญัสสามินทรีย์ จักขุน
ทรีย์และอัญญินทรีย์ จักขุนทรีย์และอัญญาตาวินทรีย์ สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๒ อายุตนะ ๒
ธาตุ ๒. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุตนะ ธาตุ เท่าไร?สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๓ อายุ
ตนะ ๑๐ ธาตุ ๑๖

[๕๖] อินทรีย์ ๒๒ สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น อายุตนะ ธาตุ เท่าไร? อินทรีย์ ๒๒
สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๔ อายุตนะ ๗ ธาตุ ๑๓. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วย ชั้น อายุตนะ ธาตุ
เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายุตนะ ๕ ธาตุ ๕

[๕๗] อวิชา สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๑ อายุตนะ ๑ ธาตุ ๑. สงเคราะห์ไม่ได้
ด้วยชั้น อายุตนะ ธาตุ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๔ อายุตนะ ๑๑ ธาตุ ๑๗

[๕๘] สังขาร เพราะอวิชาเป็นปัจจัย สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๑ อายุตนะ ๑ ธาตุ ๑.
สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุตนะ ธาตุ เท่าไร?สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๔ อายุตนะ ๑๑
ธาตุ ๑๗

[๕๙] วิญญาณ เพราะสังขารเป็นปัจจัย สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๑ อายุตนะ ๑
ธาตุ ๑. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุตนะ ธาตุ เท่าไร?สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๔
อายุตนะ ๑๑ ธาตุ ๑๑

[๖๐] นามรูป เพราะวิญญาณเป็นปัจจัย สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๔ อายุตนะ ๑๑ ชาตุ ๑๑. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุตนะ ชาตุ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายุตนะ ๑ ชาตุ ๑

[๖๑] สฬายตนะ เพราะนามรูปเป็นปัจจัย สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๒ อายุตนะ ๖ ชาตุ ๑๒. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุตนะ ชาตุ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วย ขั้น ๓ อายุตนะ ๖ ชาตุ ๖

[๖๒] ผัสสะ เพราะสฬายตนะเป็นปัจจัย เวทนา เพราะผัสสะเป็นปัจจัย ตัณหา เพราะเวทนาเป็นปัจจัย อุปาทาน เพราะตัณหาเป็นปัจจัยกัมมภพ เพราะอุปาทานเป็นปัจจัย สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๑ อายุตนะ ๑ ชาตุ ๑. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุตนะ ชาตุ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๔ อายุตนะ ๑๑ ชาตุ ๑๑

[๖๓] อุปัตติภพ กามภพ สัญญาภพ ปัญจโวการภพ สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๕ อายุตนะ ๑๑ ชาตุ ๑๑. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุตนะชาตุ เท่าไร? ไม่มีขั้นอะไรๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยอายุตนะ ๑ ชาตุ ๑

[๖๔] รูปภพ สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๕ อายุตนะ ๕ ชาตุ ๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วย ขั้น อายุตนะ ชาตุ เท่าไร? ไม่มีขั้นอะไรๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้สงเคราะห์ไม่ได้ด้วย อายุตนะ ๗ ชาตุ ๑๐

[๖๕] อรูปภพ เนวสัญญานาสัญญาภพ จตุโวการภพ สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๔ อายุตนะ ๒ ชาตุ ๒. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุตนะ ชาตุเท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วย ขั้น ๑ อายุตนะ ๑๐ ชาตุ ๑๖

[๖๖] อสัญญญาภพ เอกโวการภพ สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น อายุตนะ ๒ ชาตุ ๒. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุตนะ ชาตุ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๔ อายุตนะ ๑๐ ชาตุ ๑๖

[๖๗] ชาติ สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๒ ชรา สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๒ มรณะ สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๒ อายุตนะ ๑ ชาตุ ๑. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุตนะ ชาตุ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๓ อายุตนะ ๑๑ชาตุ ๑๑

[๖๘] โสกะ ปริเทวะ ทุกซ์ โทมนัส อูปายาส สติปัญญา สัมมปธาน
สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๑ อายุคนะ ๑ ชาติ ๑. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะ ชาติ
เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๔ อายุคนะ ๑๑ ชาติ ๑๗

[๖๙] อิทธิบาท สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๒ อายุคนะ ๒ ชาติ ๒. สงเคราะห์ไม่ได้
ด้วยขั้น อายุคนะ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๓ อายุคนะ ๑๐ ชาติ ๑๖

[๗๐] ฆาน สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๒ อายุคนะ ๑ ชาติ ๑. สงเคราะห์ไม่ได้
ด้วยขั้น อายุคนะ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๓ อายุคนะ ๑๑ ชาติ ๑๗

[๗๑] อัปปมัญญา ๔ อินทรีย์ ๕ พละ ๕ โพชฌงค์ ๗ อริยมรรคมีองค์ ๘
ผัสสะ เวทนา สัญญา เจตนา อธิโมกษ์ มนสิการสงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๑ อายุคนะ ๑
ชาติ ๑. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๔
อายุคนะ ๑๑ ชาติ ๑๗

[๗๒] จิต สงเคราะห์ได้ด้วย ขั้น ๑ อายุคนะ ๑ ชาติ ๑. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น
อายุคนะ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๔ อายุคนะ ๑๑ ชาติ ๑๑

[๗๓] กุศลธรรม อกุศลธรรม สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น อายุคนะ ชาติ เท่าไร?
กุศลธรรม อกุศลธรรม สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๔ อายุคนะ ๒ ชาติ ๒. สงเคราะห์ไม่ได้
ด้วยขั้น อายุคนะ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายุคนะ ๑๐ ชาติ ๑๖

[๗๔] อัปยากตธรรม ยกเว้นอสังขตะออกจากขั้น สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๕
อายุคนะ ๑๒ ชาติ ๑๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะ ชาติ เท่าไร? ไม่มีขั้น
อายุคนะ ชาติอะไรๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้

[๗๕] สุขเวทนาสัมปยุตตธรรม ทุกขเวทนาสัมปยุตตธรรม สงเคราะห์ได้ด้วย
ขั้น ๓ อายุคนะ ๒ ชาติ ๓. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์
ไม่ได้ด้วยขั้น ๒ อายุคนะ ๑๐ ชาติ ๑๕

[๗๖] อทุกขมสุขเวทนาสัมปยุตตธรรม สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๓ อายุคนะ ๒
ชาติ ๓. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๒
อายุคนะ ๑๐ ชาติ ๑๑

[๗๗] วิปากธรรม สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๔ อายุตนะ ๒ ชาติ ๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุตนะ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายุตนะ ๑๐ ชาติ ๑๐

[๗๘] วิปากมัมมธรรม สังกิลิฏฐสังกิลิทธิกรรม สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๔ อายุตนะ ๒ ชาติ ๒. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุตนะ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายุตนะ ๑๐ ชาติ ๑๖

[๗๙] เนววิปากนวิปากมัมมธรรม ยกเว้นอสังขตะออกจากชั้น สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๕ อายุตนะ ๑๒ ชาติ ๑๓. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุตนะ ชาติ เท่าไร? ไม่มีชั้น อายุตนะ อะไรๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชาติ ๕

[๘๐] อุปาทินุปาทานิยธรรม สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๕ อายุตนะ ๑๑ ชาติ ๑๗. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุตนะ ชาติ เท่าไร? ไม่มีชั้น อะไรๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยอายุตนะ ๑ ชาติ ๑

[๘๑] อนุปาทินุปาทานิยธรรม สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๕ อายุตนะ ๗ ชาติ ๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุตนะ ชาติ เท่าไร? ไม่มีชั้น อะไรๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยอายุตนะ ๕ ชาติ ๑๐

[๘๒] อนุปาทินานุปาทานิยธรรม อสังกิลิฏฐสังกิลิทธิกรรม ยกเว้นอสังขตะออกจากชั้น สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๔ อายุตนะ ๒ ชาติ ๒ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุตนะ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายุตนะ ๑๐ ชาติ ๑๖

[๘๓] อสังกิลิฏฐสังกิลิทธิกรรม สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๕ อายุตนะ ๑๒ ชาติ ๑๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุตนะ ชาติ เท่าไร? ไม่มีชั้น อายุตนะ ชาติ อะไรๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้

[๘๔] สวิตักกสวิจารธรรม สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๔ อายุตนะ ๒ ชาติ ๓. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุตนะ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายุตนะ ๑๐ ชาติ ๑๕

[๘๕] อวิตักกวิจาร์มัตตธรรม ปีติสหคตธรรม สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๔ อายุตนะ ๒ ชาติ ๒. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายุตนะ ๑๐ ชาติ ๑๖

[๘๖] อวิตักกวิจาร์มัตตธรรม ยกเว้นอสังขตะออกจากขั้น สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๕ อายุตนะ ๑๒ ชาติ ๑๗. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุตนะ ๑๓ ชาติ ๑๘. อะไร? ไม่มีขั้น อายุตนะ อะไรๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชาติ ๑

[๘๗] สุขสหคตธรรม สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๑ อายุตนะ ๒ ชาติ ๓. สงเคราะห์ ไม่ได้ด้วยขั้น อายุตนะ ๓ ชาติ ๔. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๒ อายุตนะ ๑๐ ชาติ ๑๕

[๘๘] อุเปกขาสหคตธรรม สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๓ อายุตนะ ๒ ชาติ ๗. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุตนะ ๓ ชาติ ๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๒ อายุตนะ ๑๐ ชาติ ๑๑

[๘๙] ทัสสนปหัตถัพพธรรม ภวานาปหัตถัพพธรรม ทัสสนปหัตถัพพเหตุกธรรม ภวานาปหัตถัพพเหตุกธรรม อายคามิธรรม อปจยคามิธรรม เสกขธรรม อเสกขธรรม มหัคคตธรรม สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๔ อายุตนะ ๒ ชาติ ๒. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุตนะ ๓ ชาติ ๓. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายุตนะ ๑๐ ชาติ ๑๖

[๙๐] เนวทัสสนภวานาปหัตถัพพธรรม เนวทัสสนภวานาปหัตถัพพเหตุกธรรม เนวอายคามินาปจยคามิธรรม เนวเสกขานาเสกขธรรม ยกเว้นอสังขตะออกจากขั้น สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๕ อายุตนะ ๑๒ ชาติ ๑๗. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุตนะ ๑๓ ชาติ ๑๘. อะไรๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้

[๙๑] ปริตตธรรม สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๕ อายุตนะ ๑๒ ชาติ ๑๗. สงเคราะห์ ไม่ได้ด้วยขั้น อายุตนะ ๑๓ ชาติ ๑๘. อะไรๆ ที่สงเคราะห์ ไม่ได้

[๙๒] อัปปมาณธรรม ปณีตธรรม ยกเว้นอสังขตะออกจากขั้น สงเคราะห์ได้ด้วย ขั้น ๔ อายุตนะ ๒ ชาติ ๒. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุตนะ ๓ ชาติ ๓. สงเคราะห์ ไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายุตนะ ๑๐ ชาติ ๑๖

[๕๓] ปรีตารัมมณธรรม สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๔ อายุคนะ ๒ ชาตุ ๘.

สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะ ชาตุ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายุคนะ ๑๐
ชาตุ ๑๐

[๕๔] มหัคคารัมมณธรรม อัปปมาณารัมมณธรรม หีนธรรมมิถัจฉนียตธรรม
สัมมัตตนิยตธรรม มัคคารัมมณธรรม มัคคเหตุกธรรม มัคคาธิปัตติธรรม สงเคราะห์ได้
ด้วยขั้น ๔ อายุคนะ ๒ ชาตุ ๒. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะ ชาตุ เท่าไร?

สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายุคนะ ๑๐ ชาตุ ๑๖

[๕๕] มัชฌิมธรรม สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๕ อายุคนะ ๑๒ ชาตุ ๑๘. สงเคราะห์
ไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะ ชาตุ เท่าไร? ไม่มีขั้น อายุคนะ ชาตุ ใดๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้

[๕๖] อนียตธรรม ยกเว้นอสังขตะออกจากขั้น สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๕
อายุคนะ ๑๒ ชาตุ ๑๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะ ชาตุ เท่าไร? ไม่มีขั้น อายุคนะ
ชาตุ ใดๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้

[๕๗] อุปปันนธรรม สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๕ อายุคนะ ๑๒ ชาตุ ๑๘. สงเคราะห์
ไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะ ชาตุ เท่าไร? ไม่มีขั้น อายุคนะ ชาตุ ใดๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้

[๕๘] อนุปปันนธรรม สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๕ อายุคนะ ๗ ชาตุ ๘. สงเคราะห์
ไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะ ชาตุ เท่าไร? ไม่มีขั้น ใดๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้ สงเคราะห์
ไม่ได้ด้วยอายุคนะ ๕ ชาตุ ๑๐

[๕๙] อุปปาทิธรรม สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๕ อายุคนะ ๑๑ ชาตุ ๑๗. สงเคราะห์
ไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะ ชาตุ เท่าไร? ไม่มีขั้น ใดๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้ สงเคราะห์
ไม่ได้ด้วยอายุคนะ ๑ ชาตุ ๑

[๑๐๐] อดีตธรรม อนาคตธรรม ปัจจุบันนธรรม อัชฉัตตธรรม อัชฉัตตพหิท
ธาธรรม สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๕ อายุคนะ ๑๒ ชาตุ ๑๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น
อายุคนะ ชาตุ เท่าไร? ไม่มีขั้น อายุคนะ ชาตุ ใดๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้

[๑๐๑] พหิทถารมมชกรรม ยกเว้นอสังขตะออกจากชั้น สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๕
อายตนะ ๑๒ ชาติ ๑๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายตนะ ชาติ เท่าไร? ไม่มีชั้น
อายตนะ ชาติ อะไรๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้

[๑๐๒] อตีตารัมมชกรรม อนาคตารัมมชกรรม สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๔
อายตนะ ๒ ชาติ ๒ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายตนะ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วย
ชั้น ๑ อายตนะ ๑๐ ชาติ ๑๖

[๑๐๓] ปัจจุบันนารัมมชกรรม อัชฌัตตารัมมชกรรม พหิทถารัมมชกรรม
อัชฌัตตพหิทถารัมมชกรรม สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๔ อายตนะ ๒ ชาติ ๘. สงเคราะห์
ไม่ได้ด้วยชั้น อายตนะ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายตนะ ๑๐
ชาติ ๑๐

[๑๐๔] สนิทสนสัปปฏิมชกรรม สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๑ อายตนะ ๑ ชาติ ๑.
สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายตนะ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๔ อายตนะ ๑๑
ชาติ ๑๗

[๑๐๕] อนิทสนสัปปฏิมชกรรม สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๑ อายตนะ ๘ ชาติ ๘.
สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายตนะ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๔ อายตนะ ๓
ชาติ ๘

[๑๐๖] อนิทสนาปฏิมชกรรม ยกเว้นอสังขตะออกจากชั้น สงเคราะห์ได้ด้วย
ชั้น ๕ อายตนะ ๒ ชาติ ๘ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายตนะ ชาติ เท่าไร? ไม่มีชั้น
อะไรๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยอายตนะ ๑๐ ชาติ ๑๐

[๑๐๗] เหตุกรรม เหตุสเหตุกรรม เหตุเหตุสัมปยุตตกรรม สงเคราะห์ได้ด้วย
ชั้น ๑ อายตนะ ๑ ชาติ ๑. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายตนะ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์
ไม่ได้ด้วยชั้น ๔ อายตนะ ๑๑ ชาติ ๑๗

[๑๐๘] นเหตุกรรม อเหตุกรรม เหตุวิปยุตตกรรม นเหตุอเหตุกรรม ยกเว้น
อสังขตะออกจากขันธ์ สงเคราะห์ได้ด้วยขันธ์ ๕ อายุคนะ ๑๒ ชาตูก ๑๘. สงเคราะห์ไม่ได้
ด้วยขันธ์ อายุคนะ ชาตูก เท่าไร? ไม่มีขันธ์ อายุคนะชาตูก อะไรๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้

[๑๐๙] สเหตุกรรม เหตุสัมปยุตตกรรม สเหตุคนเหตุกรรม เหตุสัมปยุตตนเหตุ
กรรม นเหตุสเหตุกรรม สงเคราะห์ได้ด้วยขันธ์ ๔ อายุคนะ ๒ ชาตูก ๒. สงเคราะห์ไม่ได้
ด้วยขันธ์ อายุคนะ ชาตูก เท่าไร?สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ์ ๑ อายุคนะ ๑๐ ชาตูก ๑๖

[๑๑๐] สัมปิจจกรรม สังขตกรรม สงเคราะห์ได้ด้วยขันธ์ ๕ อายุคนะ ๑๒
ชาตูก ๑๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ์ อายุคนะ ชาตูก เท่าไร?ไม่มีขันธ์ อายุคนะ ชาตูก
อะไรๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้

[๑๑๑] อัมปิัจจกรรม อสังขตกรรม ไม่มีขันธ์ อะไรๆ ที่สงเคราะห์ได้ สงเคราะห์
ได้ด้วยอายุคนะ ๑ ชาตูก ๑. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ์ อายุคนะชาตูก เท่าไร? สงเคราะห์ไม่
ได้ด้วยขันธ์ ๕ อายุคนะ ๑๑ ชาตูก ๑๗

[๑๑๒] สนิทสันนกรรม สงเคราะห์ได้ด้วยขันธ์ ๑ อายุคนะ ๑ ชาตูก ๑.สงเคราะห์
ไม่ได้ด้วยขันธ์ อายุคนะ ชาตูกเท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ์ ๔อายุคนะ ๑๑ ชาตูก ๑๗

[๑๑๓] อนิทสันนกรรม ยกเว้นอสังขตะออกจากขันธ์ สงเคราะห์ได้ด้วยขันธ์ ๕
อายุคนะ ๑๑ ชาตูก ๑๗. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ์ อายุคนะ ชาตูก เท่าไร? ไม่มีขันธ์ อะไรๆ
ที่สงเคราะห์ไม่ได้ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยอายุคนะ ๑ชาตูก ๑

[๑๑๔] สัมปฏิมกรรม สงเคราะห์ได้ด้วยขันธ์ ๑ อายุคนะ ๑๐ ชาตูก ๑๐. สงเคราะห์
ไม่ได้ด้วยขันธ์ อายุคนะ ชาตูก เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ์ ๔ อายุคนะ ๒ ชาตูก ๘

[๑๑๕] อัมปิฏิมกรรม ยกเว้นอสังขตะออกจากขันธ์ สงเคราะห์ได้ด้วยขันธ์ ๕
อายุคนะ ๒ ชาตูก ๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ์ อายุคนะ ชาตูก เท่าไร? ไม่มีขันธ์อะไรๆ
ที่สงเคราะห์ไม่ได้ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยอายุคนะ ๑๐ชาตูก ๑๐

[๑๑๖] ฐปีกรรม สงเคราะห์ได้ด้วยขันธ์ ๑ อายุคนะ ๑๑ ชาตูก ๑๑. สงเคราะห์ไม่ได้
ด้วยขันธ์ อายุคนะ ชาตูกเท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ์ ๔อายุคนะ ๑ ชาตูก ๗

[๑๑๗] อรูปีธรรม ยกเว้นอสังขตะออกจากชั้น สกฺเระหีได้ด้วยชั้น ๔ อายุคณ ๒
ชาตุ ๘ สกฺเระหีไม่ได้ด้วยชั้น อายุคณ ชาตุเท่าไร? สกฺเระหีไม่ได้ด้วยชั้น ๑
อายุคณ ๑๐ ชาตุ ๑๐

[๑๑๘] โลกียธรรม สกฺเระหีได้ด้วยชั้น ๕ อายุคณ ๑๒ ชาตุ ๑๘. สกฺเระหี
ไม่ได้ด้วยชั้น อายุคณ ชาตุเท่าไร? ไม่มีชั้น อายุคณ ชาตุอะไรๆ ที่สกฺเระหี
ไม่ได้

[๑๑๙] โลกุตตรธรรม ยกเว้นอสังขตะออกจากชั้น สกฺเระหีได้ด้วยชั้น ๔
อายุคณ ๒ ชาตุ ๒. สกฺเระหีไม่ได้ด้วยชั้น อายุคณ ชาตุเท่าไร? สกฺเระหีไม่ได้
ด้วยชั้น ๑ อายุคณ ๑๐ ชาตุ ๑๖

[๑๒๐] เกณจิวิญญูยธรรม เกณจินวิญญูยธรรม ยกเว้นอสังขตะออกจากชั้น
สกฺเระหีได้ด้วยชั้น ๕ อายุคณ ๑๒ ชาตุ ๑๘. สกฺเระหีไม่ได้ด้วยชั้น อายุคณ ชาตุ
เท่าไร? ไม่มีชั้น อายุคณ ชาตุ อะไรๆ ที่สกฺเระหีไม่ได้

[๑๒๑] อาสวธรรม อาสวาสวธรรม อาสวาสมปยุตตธรรม สกฺเระหีได้
ด้วยชั้น ๑ อายุคณ ๑ ชาตุ ๑. สกฺเระหีไม่ได้ด้วยชั้น อายุคณ ชาตุ เท่าไร?
สกฺเระหีไม่ได้ด้วยชั้น ๔ อายุคณ ๑๑ ชาตุ ๑๗

[๑๒๒] โนอาสวธรรม อาสววิปยุตตธรรม ยกเว้นอสังขตะออกจากชั้น
สกฺเระหีได้ด้วยชั้น ๕ อายุคณ ๑๒ ชาตุ ๑๘. สกฺเระหีไม่ได้ด้วยชั้น อายุคณ ชาตุ
เท่าไร? ไม่มีชั้น อายุคณ ชาตุ อะไรๆ ที่สกฺเระหีไม่ได้

[๑๒๓] สาสวธรรม สาสวโนอาสวธรรม อาสววิปยุตตาสวธรรม สกฺเระหี
ได้ด้วยชั้น ๕ อายุคณ ๑๒ ชาตุ ๑๘. สกฺเระหีไม่ได้ด้วยอายุคณ ชาตุ เท่าไร?
ไม่มีชั้น อายุคณ ชาตุ อะไรๆ ที่สกฺเระหีไม่ได้

[๑๒๔] อนาสวธรรม อาสววิปยุตตอนาสวธรรม ยกเว้นอสังขตะออกจากชั้น
สกฺเระหีได้ด้วยชั้น ๔ อายุคณ ๒ ชาตุ ๒. สกฺเระหีไม่ได้ด้วยชั้น อายุคณ ชาตุ
เท่าไร? สกฺเระหีไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายุคณ ๑๐ ชาตุ ๑๖

[๑๒๕] อาสวสัมปยุตตธรรม อาสวสัมปยุตตโนอาสวธรรม สงเคราะห์ได้ด้วย
ขั้น ๔ อายุคนะ ๒ ธาตุ ๒. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้นอายุคนะ ธาตุ เท่าไร? สงเคราะห์
ไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายุคนะ ๑๐ ธาตุ ๑๖

[๑๒๖] สัตถุโณชนธรรม คันถธรรม โอมธรรม โยคธรรม นีวณธรรม
ปรามาสธรรม ปรามาสปรามัญจธรรม สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๑ อายุคนะ ๑ ธาตุ ๑.
สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะ ธาตุ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๔ อายุคนะ ๑๑
ธาตุ ๑๗

[๑๒๗] โนปรามาสธรรม ปรามาสวิปยุตตธรรม ยกเว้นอสังขตะออกจากขั้น
สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๕ อายุคนะ ๑๒ ธาตุ ๑๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะ ธาตุ
เท่าไร? ไม่มีขั้น อายุคนะ ธาตุ อะไรๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้

[๑๒๘] ปรามัญจธรรม ปรามัญจโนปรามาสธรรม ปรามาสวิปยุตตปรามัญ
จธรรม สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๕ อายุคนะ ๑๒ ธาตุ ๑๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะ
ธาตุ เท่าไร? ไม่มีขั้น อายุคนะ ธาตุ อะไรๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้

[๑๒๙] อปรามัญจธรรม ปรามาสวิปยุตตอปรามัญจธรรม ยกเว้นอสังขตะออก
จากขั้น สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๔ อายุคนะ ๒ ธาตุ ๒. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะ
ธาตุ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายุคนะ ๑๐ ธาตุ ๑๖

[๑๓๐] ปรามาสสัมปยุตตธรรม สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๔ อายุคนะ ๒ ธาตุ ๒.
สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะ ธาตุ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายุคนะ ๑๐
ธาตุ ๑๖

[๑๓๑] สारัมมณธรรม สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๔ อายุคนะ ๒ ธาตุ ๘. สงเคราะห์
ไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะ ธาตุ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายุคนะ ๑๐ ธาตุ ๑๐

[๑๓๒] อนารัมมณธรรม ยกเว้นอสังขตะออกจากขั้น สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๑
อายุคนะ ๑๑ ธาตุ ๑๑ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะ ธาตุ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้
ด้วยขั้น ๔ อายุคนะ ๑ ธาตุ ๗

[๑๓๓] จิตตธรรม สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๑ อายุคนะ ๑ ชาตุ ๗. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะ ชาตุ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๔ อายุคนะ ๑๑ ชาตุ ๑๑

[๑๓๔] โนจิตตธรรม ยกเว้นอสังขตะออกจากขั้น สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๔ อายุคนะ ๑๑ ชาตุ ๑๑ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะ ชาตุ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายุคนะ ๑ ชาตุ ๗

[๑๓๕] เจตสิกธรรม จิตตสัมปยุตตธรรม จิตตสังสัทธธรรม สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๓ อายุคนะ ๑ ชาตุ ๑ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะ ชาตุ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๒ อายุคนะ ๑๑ ชาตุ ๑๗

[๑๓๖] อเจตสิกธรรม ยกเว้นอสังขตะออกจากขั้น สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๒ อายุคนะ ๑๒ ชาตุ ๑๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะ ชาตุ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๓ ไม่มีอายุคนะ ชาตุ อะไรๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้

[๑๓๗] จิตตวิปยุตตธรรม จิตตวิสังสัทธธรรม ยกเว้นอสังขตะ ออกจากขั้นแล้ว สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๑ อายุคนะ ๑๑ ชาตุ ๑๑. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะ ชาตุ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๔ อายุคนะ ๑๑ ชาตุ ๗

[๑๓๘] จิตตสมุฏฐานธรรม สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๔ อายุคนะ ๖ ชาตุ ๖. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะ ชาตุ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายุคนะ ๖ ชาตุ ๑๒

[๑๓๙] โนจิตตสมุฏฐานธรรม โนจิตตสทฐธรรม โนจิตตนาอนุปริวัตติธรรม ยกเว้นอสังขตะออกจากขั้นแล้ว สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๒ อายุคนะ ๑๒ ชาตุ ๑๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะ ชาตุ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๓ ไม่มีอายุคนะ ชาตุ อะไรๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้

[๑๔๐] จิตตสทฐธรรม จิตตนาอนุปริวัตติธรรม สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๔ อายุคนะ ๑๑ ชาตุ ๑. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะ ชาตุ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายุคนะ ๑๑ ชาตุ ๑๗

[๑๔๑] จิตตสังสัทธสมุฏฐานธรรม จิตตสังสัทธสมุฏฐานสหุจธรรม จิตตสังสัทธสมุฏฐานานุปวัตติธรรม สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๓ อายุ ๑๑ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุ ๑๒ ชาตูกถา? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุ ๑๓ ชาตูกถา?

[๑๔๒] โนจิตตสังสัทธสมุฏฐานธรรม โนจิตตสังสัทธสมุฏฐานสหุจธรรม โนจิตตสังสัทธสมุฏฐานานุปวัตติธรรม ยกเว้นอสังขตะออกจากขั้น สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๒ อายุ ๑๒ ชาตูกถา ๑๓. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุ ๑๓ ชาตูกถา? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๓ ไม่มีอายุ ๑๓ ชาตูกถา? ที่สงเคราะห์ไม่ได้

[๑๔๓] อัมมัตติกธรรม สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๒ อายุ ๑๒. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุ ๑๓ ชาตูกถา? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๓ อายุ ๑๓

[๑๔๔] พาหิรธรรม ยกเว้นอสังขตะออกจากขั้น สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๔ อายุ ๑๓ ชาตูกถา ๑๔. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุ ๑๓ ชาตูกถา? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายุ ๑๓ ชาตูกถา ๑๕

[๑๔๕] อุปาทาธรรม สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๑ อายุ ๑๐ ชาตูกถา ๑๐. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุ ๑๑ ชาตูกถา? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๔ อายุ ๑๒ ชาตูกถา ๑๑

[๑๔๖] โนอุปาทาธรรม ยกเว้นอสังขตะออกจากขั้น สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๕ อายุ ๑๓ ชาตูกถา ๑๓. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุ ๑๓ ชาตูกถา? ไม่มีขั้น ๑๓ ชาตูกถา? ที่สงเคราะห์ไม่ได้ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วย อายุ ๑๓ ชาตูกถา ๑๓

[๑๔๗] อุปาทินนธรรม สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๕ อายุ ๑๓ ชาตูกถา ๑๓. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุ ๑๓ ชาตูกถา? ไม่มีขั้น ๑๓ ชาตูกถา? ที่สงเคราะห์ไม่ได้ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยอายุ ๑๓ ชาตูกถา ๑๓

[๑๔๘] อนูปาทินนธรรม ยกเว้นอสังขตะออกจากขั้น สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๕ อายุ ๑๓ ชาตูกถา ๑๓. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุ ๑๓ ชาตูกถา? ไม่มีขั้น ๑๓ ชาตูกถา? ที่สงเคราะห์ไม่ได้ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยอายุ ๑๓ ชาตูกถา ๑๓

[๑๔๙] อุปาทานธรรม กิเลสธรรม กิเลสสังกิลิทธิธรรม กิเลสสังกิลิทธิธรรม
กิเลสกิเลสสัมปยุตตธรรม สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๑ อายุคนะ ๑ ชาติ ๑. สงเคราะห์ไม่ได้
ด้วยขั้น อายุคนะ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๔ อายุคนะ ๑๑ ชาติ ๑๓

[๑๕๐] โนกิเลสธรรม อสังกิลิทธิธรรม กิเลสวิปยุตตธรรม ยกเว้นอสังขตะ
ออกจากขั้น สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๕ อายุคนะ ๑๒ ชาติ ๑๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น
อายุคนะ ชาติ เท่าไร? ไม่มีขั้น อายุคนะ ชาติ อะไรๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้

[๑๕๑] สังกิลิทธิธรรม สังกิลิทธิโนกิเลสธรรม กิเลสวิปยุตต สังกิลิทธิธรรม
สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๕ อายุคนะ ๑๒ ชาติ ๑๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะ ชาติ
เท่าไร? ไม่มีขั้น อายุคนะ ชาติ อะไรๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้

[๑๕๒] อสังกิลิทธิธรรม กิเลสวิปยุตตอสังกิลิทธิธรรม ยกเว้นอสังขตะออกจาก
ขั้น สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๔ อายุคนะ ๒ ชาติ ๒. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะ
ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายุคนะ ๑๐ ชาติ ๑๖

[๑๕๓] สังกิลิทธิธรรม กิเลสสัมปยุตตธรรม สังกิลิทธิโนกิเลสธรรม กิเลสสัมป
ยุตตโนกิเลสธรรม สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๔ อายุคนะ ๒ ชาติ ๒. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น
อายุคนะ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายุคนะ ๑๐ ชาติ ๑๖

[๑๕๔] ทัสสนปหัตถัพพธรรม ภวานาปหัตถัพพธรรม ทัสสนปหัตถัพพเหตุกธรรม
ภวานาปหัตถัพพเหตุกธรรม สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๔ อายุคนะ ๒ ชาติ ๒. สงเคราะห์
ไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายุคนะ ๑๐
ชาติ ๑๖

[๑๕๕] นทัสสนปหัตถัพพธรรม นภวานาปหัตถัพพธรรม นทัสสนปหัตถัพพ
เหตุกธรรม นภวานาปหัตถัพพเหตุกธรรม ยกเว้นอสังขตะออกจากขั้น สงเคราะห์ได้ด้วย
ขั้น ๕ อายุคนะ ๑๒ ชาติ ๑๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะ ชาติ เท่าไร? ไม่มีขั้น
อายุคนะ ชาติ อะไรๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้

[๑๕๖] สวิตักกกรรม สวิจารกรรม สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๔ อายุคนะ ๒ ธาตุ ๑. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุคนะ ธาตุ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายุคนะ ๑๐ ธาตุ ๑๕

[๑๕๗] อวิตักกกรรม อวิจารกรรม ยกเว้นอสังขตะออกจากชั้น สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๕ อายุคนะ ๑๒ ธาตุ ๑๗. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้นอายุคนะ ธาตุ เท่าไร? ไม่มีชั้น อายุคนะ อะไรๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยธาตุ ๑

[๑๕๘] สัมปติกกรรม ปิติสหคตกรรม สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๔ อายุคนะ ๒ ธาตุ ๒. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุคนะ ธาตุ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายุคนะ ๑๐ ธาตุ ๑๖

[๑๕๙] อัมปติกกรรม นปีติสหคตกรรม นสุขสหคตกรรม ยกเว้นอสังขตะออกจากชั้น สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๕ อายุคนะ ๑๒ ธาตุ ๑๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุคนะ ธาตุ เท่าไร? ไม่มีชั้น อายุคนะ ธาตุอะไรๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้

[๑๖๐] สุขสหคตกรรม สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๓ อายุคนะ ๒ ธาตุ ๑. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุคนะ ธาตุ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๒ อายุคนะ ๑๐ ธาตุ ๑๕

[๑๖๑] อุปกขาสหคตกรรม สงเคราะห์ได้ด้วย ชั้น ๓ อายุคนะ ๒ ธาตุ ๗. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุคนะ ธาตุ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๒ อายุคนะ ๑๐ ธาตุ ๑๑

[๑๖๒] นอุปกขาสหคตกรรม ยกเว้นอสังขตะออกจากชั้น สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๕ อายุคนะ ๑๒ ธาตุ ๑๓. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้นอายุคนะ ธาตุ เท่าไร? ไม่มีชั้น อายุคนะ อะไรๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยธาตุ ๕

[๑๖๓] กามาวจรกรรม ปริยาป็นนกรรม สอตุตรกรรม สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๕ อายุคนะ ๑๒ ธาตุ ๑๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุคนะ ธาตุ เท่าไร? ไม่มีชั้น อายุคนะ ธาตุ อะไรๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้

[๑๖๔] นกามาวจรธรรม อปรียาป็นนธรรม อนุตตรธรรม ยกเว้น อสังขตะออกจาก
ชั้น สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๔ อายุคนะ ๒ ธาตุ ๒. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุคนะ
ธาตุ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายุคนะ ๑๐ ธาตุ ๑๖

[๑๖๕] รูปาวจรธรรม อรูปาวจรธรรม นียยานิกธรรม นียตธรรม สรณธรรม
สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๔ อายุคนะ ๒ ธาตุ ๒. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุคนะ ธาตุ
เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายุคนะ ๑๐ ธาตุ ๑๖

[๑๖๖] นรูปาวจรธรรม นอรูปาวจรธรรม อนียยานิกธรรม อนียตธรรม อสรณ
ธรรม สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น อายุคนะ ธาตุ เท่าไร? อรณธรรม ยกเว้นอสังขตะออกจาก
ชั้น สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๕ อายุคนะ ๑๒ ธาตุ ๑๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุคนะ
ธาตุ เท่าไร? ไม่มีชั้น อายุคนะธาตุ อะไรๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้

สังคหาสังคหปทนิทเทส จบ

๒. สังคหิตนอสังคหิตปทนิทเทส

[๑๖๗] ธรรมเหล่านี้ สงเคราะห์ได้ด้วยจักขายตนะ ฯลฯ โสภณูปพายตนะ ธรรม
เหล่านี้ สงเคราะห์ได้ด้วยจักขุธาตุ ฯลฯ โสภณูปพธาตุโดยชั้นสังคหะ แต่สงเคราะห์
ไม่ได้ โดยอายตนสังคหะ ธาตุสังคหะ ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น อายุคนะ
ธาตุ เท่าไร? ธรรมเหล่านั้นสงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๔ อายุคนะ ๒ ธาตุ ๘

[๑๖๘] ธรรมเหล่านี้ สงเคราะห์ได้ด้วยจักขุวิญญาณธาตุ โสตวิญญาณธาตุ ฆาน
วิญญาณธาตุ ชิวหาวิญญาณธาตุ กายวิญญาณธาตุ มโนธาตุ มโนวิญญาณธาตุ โดย
ชั้นสังคหะ แต่สงเคราะห์ไม่ได้ โดยอายตนสังคหะ ธาตุสังคหะ ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์
ไม่ได้ด้วยชั้น ๔ อายุคนะ ๑๑ ธาตุ ๑๒

[๑๖๙] ธรรมเหล่านี้ สงเคราะห์ได้ด้วยจักขุนทรีย์ โสตินทรีย์ ฆานินทรีย์ ชิวหิน
ทรีย์ กายินทรีย์ อิตถินทรีย์ ปุริสินทรีย์ โดยชั้นสังคหะ แต่สงเคราะห์ไม่ได้ โดยอายตน
สังคหะ ธาตุสังคหะ ธรรมเหล่านั้นสงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๔ อายุคนะ ๒ ธาตุ ๘

[๑๗๐] ธรรมเหล่านี้ สงเคราะห์ได้ด้วยอสังญภาพ เอกโวการภพโดยชั้นสังคหะ แต่สงเคราะห์ไม่ได้ โดยอายตตสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ไม่ได้ด้วย ชั้น ๔ อายตนะ ๓ ชาต ๕

[๑๗๑] ธรรมเหล่านี้ สงเคราะห์ได้ด้วยปริเทวะ และ สนิทสนสัปปฏิมธรรม โดย ชั้นสังคหะ แต่สงเคราะห์ไม่ได้ โดยอายตตสังคหะชาตสังคหะ ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ ไม่ได้ด้วยชั้น ๔ อายตนะ ๒ ชาต ๘

[๑๗๒] ธรรมเหล่านี้ สงเคราะห์ได้ด้วยอนิทสนสัปปฏิมธรรมโดยชั้นสังคหะ แต่สงเคราะห์ไม่ได้ โดยอายตตสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ไม่ได้ด้วย ชั้น ๔ อายตนะ ๑๐ ชาต ๑๖

[๑๗๓] ธรรมเหล่านี้ สงเคราะห์ได้ด้วยสนิทสนธรรม โดยชั้นสังคหะ แต่ สงเคราะห์ไม่ได้ โดยอายตตสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่านั้นสงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๔ อายตนะ ๒ ชาต ๘

[๑๗๔] ธรรมเหล่านี้ สงเคราะห์ได้ด้วยสัปปฏิมธรรม อุปาทาธรรมโดยชั้นสังคหะ แต่สงเคราะห์ไม่ได้ โดยอายตตสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายตนะ ชาต เท่าไร? ธรรมเหล่านั้นสงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๔ อายตนะ ๑๑ ชาต ๑๗

อายตนะ ๑๐ ชาต ๑๗ อินทรีย์ ๗ อสังญภาพ ๑ เอกโวการภพ ๑ ปริเทวะ ๑ สนิทสนธรรม ๑ สัปปฏิมธรรม ๑ อนิทสนสัปปฏิมธรรม ๑อุปาทาธรรม ๑ ด้วยประการ ฉะนี้

สังคหิตนอสังคหิตปนิตเทศ จบ

๓. อสังคหิตนสังคหิตปนิตเทศ

[๑๗๕] ธรรมเหล่านี้ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยเวทนาชั้น สัญญาชั้นสังขารชั้น ธรรมเหล่านี้ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยสมุทยสัง มัคคสัง โดยชั้นสังคหะ แต่สงเคราะห์ได้ โดย

อายุตนสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่านั้นสงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๓ อายุตนะ ชาตุเท่าไร?
ธรรมเหล่านั้น ยกเว้นอสังขตะออกจากขั้น สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๓ อายุตนะ ๑ ชาตุ ๑

[๑๗๖] ธรรมเหล่านี้ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยนิโรธัจ โดยขั้นสังคหะแต่สงเคราะห์
ได้ โดยอายุตนสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๔ อายุตนะ ๑
ชาตุ ๑

[๑๗๗] ธรรมเหล่านี้ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วย จีวิตินทรีย์ โดยขั้นสังคหะ แต่
สงเคราะห์ได้ โดยอายุตนสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่านั้น ยกเว้นอสังขตะออกจากขั้น
สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๒ อายุตนะ ๑ ชาตุ ๑

[๑๗๘] ธรรมเหล่านี้ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วย อิตินทรีย์ ปุริสินทรีย์ สุนิทรีย ทุกจิน
ทรีย โสมนัสสินทรีย โทมนัสสินทรีย อุปกจินทรีย สัททินทรีย วิริยินทรีย สตินทรีย
สมาธินทรีย ปัญญินทรีย อนัญญัตถัญญูสามิตินทรีย อัญญินทรีย อัญญาตาวินทรีย
อวิชา สังขารเพราะอวิชาเป็นปัจจัย ผัสสะเพราะสพายตนะเป็นปัจจัย เวทนาเพราะ
ผัสสะเป็นปัจจัย ตัณหาเพราะเวทนาเป็นปัจจัย อุปาทานเพราะตัณหาเป็นปัจจัย กัมมภพ
เพราะอุปาทานเป็นปัจจัย โดยขั้นสังคหะ แต่สงเคราะห์ได้ โดยอายุตนสังคหะ ชาตสังคหะ
ธรรมเหล่านั้น ยกเว้นอสังขตะออกจากขั้นสงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๓ อายุตนะ ๑ ชาตุ ๑

[๑๗๙] ธรรมเหล่านี้ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชาติ ชรา มรณะ ฆาน โดยขั้นสังคหะ
แต่สงเคราะห์ได้ โดยอายุตนสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่านั้นยกเว้นอสังขตะออกจาก
ขั้น สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๒ อายุตนะ ๑ ชาตุ ๑

[๑๘๐] ธรรมเหล่านี้ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วย โสกะ ทุกข์ โทมนัส อุปายาส สติปิฏ
ฐาน สัมมัมปธาน อัมปมัญญา อินทรีย ๕ พละ ๕ โพชฌงค์ ๗ อริยมรรคมีองค์ ๘
ผัสสะ เวทนา สัญญา เจตนา อริโมกข์ มนสิการเหตุกรรม เหตุสเหตุกรรม เหตุ
เหตุสัมปยุตตกรรม โดยขั้นสังคหะแต่สงเคราะห์ได้ โดยอายุตนสังคหะ ชาตสังคหะ
ธรรมเหล่านั้น ยกเว้นอสังขตะออกจากขั้น สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๓ อายุตนะ ๑ ชาตุ ๑

[๑๘๑] ธรรมเหล่านี้ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยอัปปัจจยธรรม อสังขตธรรม โดยชั้นสังคหะ แต่สงเคราะห์ได้ โดยอายตตสังคหะ ชาตสังคหะธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๔ อายตนะ ๑ ชาต ๑

[๑๘๒] ธรรมเหล่านี้ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยอสาवธรรม อสาवสาवธรรม อสาवอสาवสัมปยุตตธรรม โดยชั้นสังคหะ แต่สงเคราะห์ได้ โดยอายตตสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่านั้น ยกเว้นอสังขตะออกจากชั้นสังคหะได้ด้วยชั้น ๓ อายตนะ ๑ ชาต ๑

[๑๘๓] ธรรมเหล่านี้ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยสัจญโญชนธรรม กณนธรรม โอมธรรม โยคธรรม นีวณธรรม ปรามาสธรรม ปรามาสปรัมภฏฐธรรมโดยชั้นสังคหะ แต่สงเคราะห์ได้ โดยอายตตสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่านั้น ยกเว้นอสังขตะออกจากชั้นสังคหะได้ด้วยชั้น ๓ อายตนะ ๑ ชาต ๑

[๑๘๔] ธรรมเหล่านี้ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยเจตสิกธรรม จิตตสัมปยุตตธรรม จิตตสังสัจญฐธรรม จิตตสังสัจญฐสมุฏฐานธรรม จิตตสังสัจญฐสมุฏฐานสหุฏฐธรรม จิตตสังสัจญฐสมุฏฐานานุปริวัตติธรรม โดยชั้นสังคหะ แต่สงเคราะห์ได้ โดยอายตตสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่านั้น ยกเว้นอสังขตะออกจากชั้นสังคหะได้ด้วยชั้น ๑ อายตนะ ๑ ชาต ๑

[๑๘๕] ธรรมเหล่านี้ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยจิตตสหุฏฐธรรม จิตตานุปริวัตติธรรม โดยชั้นสังคหะ แต่สงเคราะห์ได้โดยอายตตสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่านั้น ไม่มีชั้นอะไรๆ ที่สงเคราะห์ได้ สงเคราะห์ได้ด้วยอายตนะ ๑ ชาต ๑

[๑๘๖] ธรรมเหล่านี้ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วย อุปาทานธรรม กิเลสธรรม กิเลสสังกิเลสสิกธรรม กิเลสสังกิเลสฐธรรม กิเลสกิเลสสัมปยุตตธรรมโดยชั้นสังคหะ แต่สงเคราะห์ได้โดยอายตตสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่านั้นสงเคราะห์ได้ด้วยชั้น อายตนะ ชาต เท่าไร? ธรรมเหล่านั้น ยกเว้นอสังขตะออกจากชั้นสังคหะได้ด้วยชั้น ๓ อายตนะ ๑ ชาต ๑

อสังคหิตนสังคหิตปทนิทเทส จบ

๔. สังคหิตนสังคหิตปทนิทเทศ

[๑๘๗] ธรรมเหล่าใด สงเคราะห์ได้ด้วย สมุทยสัง มัคคสัง โดยชั้นธสังคหะ
อายตนสังคหะ ชาติสังคหะ ธรรมเหล่าใด สงเคราะห์ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น โดยชั้นธสังคหะ
อายตนสังคหะ ชาติสังคหะ ธรรมเหล่านั้นสงเคราะห์ได้ด้วยชั้น อายตนะ ชาติเท่าไร?
ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๑ อายตนะ ๑ ชาติ ๑

[๑๘๘] ธรรมเหล่าใด สงเคราะห์ได้ด้วย อิตถินทรีย์ ปุริสินทรีย์ สุจินทรีย์
ทุกขินทรีย์ โสมนัสสินทรีย์ โทมนัสสินทรีย์ อุกเปกขินทรีย์ สัทธินทรีย์ วิริยินทรีย์
สติณทรีย์ สมาธิณทรีย์ ปัญญาณทรีย์ อัญญาตัญญาสามัญดินทรีย์ อัญญาณทรีย์ อัญญาตา
วินทรีย์ อวิชา สงขารเพราะอวิชาเป็นปัจจัย ผัสสะเพราะสพายตนะเป็นปัจจัย
ตัณหาเพราะเวทนาเป็นปัจจัย อุปาทานเพราะตัณหาเป็นปัจจัย กรรมภพเพราะอุปาทาน
เป็นปัจจัย โสกะ ปรีทเวะ ทุกข์ โทมนัส อุปายาส สติปัญญา สัมมปปธาน
อัปมัชฌญา อินทรีย์ ๕ พละ ๕ โพชฌงค์ ๗ อริยมรรคมีองค์ ๘ ผัสสะ เจตนา
อิโมกข์ มนสิการ เหตุกรรม เหตุสเหตุกกรรมเหตุเหตุสัมปยุตตกรรม อาสวกรรม
สัญโญชนกรรม คันถกรรม โอมกรรมโยคกรรม นีวณกรรม ปรามาสกรรม
อุปาทานกรรม กิเลสกรรมกิเลสสังกิเลสกรรม กิเลสสังกิลิฏฐกรรม กิเลสกิเลสสัมป
ยุตตกรรมโดยชั้นธสังคหะ อายตนสังคหะ ชาติสังคหะ ธรรมเหล่าใด สงเคราะห์ได้ด้วย
ธรรมเหล่านั้น โดยชั้นธสังคหะ อายตนะสังคหะ ชาติสังคหะ ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ได้
ด้วยชั้น อายตนะ ชาติเท่าไร? ธรรมเหล่านั้นสงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๑ อายตนะ ๑
ชาติ ๑

สังคหิตนสังคหิตปทนิทเทศ จบ

๕. อสังคหิตนอสังคหิตปทนิทเทส

[๑๘๙] ธรรมเหล่าใด สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยรูปขันธ์ โดยขันธ์สังคหะ อายุคนสังคหะ
ชาตสังคหะ ธรรมเหล่าใด สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น โดยขันธ์สังคหะ อายุคนสังคหะ
ชาตสังคหะ ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ไม่ได้ด้วย ขันธ์ อายุคนนะ ชาตุ เท่าไร? ธรรมเหล่านั้น
สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ์ ๑ อายุคนนะ ๑ ชาตุ ๗

[๑๙๐] ธรรมเหล่าใด สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยเวทนาขันธ์ สัญญาขันธ์ สังขารขันธ์
โดยขันธ์สังคหะ อายุคนสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่าใดสงเคราะห์ไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น
โดยขันธ์สังคหะ อายุคนสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ์ ๒
อายุคนนะ ๑๑ ชาตุ ๑๗

[๑๙๑] ธรรมเหล่าใด สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยวิญญาณขันธ์ มนายคนนะ จักขุ
วิญญาณชาตุ ฯลฯ มโนชาตุ มโนวิญญาณชาตุ มนินทริย์ โดยขันธ์สังคหะ อายุคนสังคหะ
ชาตสังคหะ ธรรมเหล่าใด สงเคราะห์ด้วยธรรมเหล่านั้น โดยขันธ์สังคหะ อายุคนสังคหะ
ชาตสังคหะ ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ์ ๔ อายุคนนะ ๑๑ ชาตุ ๑๑

[๑๙๒] ธรรมเหล่าใด สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยจักขายคนนะ ฯลฯ โสภณัฐัพพายคนนะ
จักขุชาตุ ฯลฯ โสภณัฐัพพชาตุ ธรรมเหล่าใด สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น โดยขันธ์สังคหะ
อายุคนสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ์ ๔ อายุคนนะ ๒ ชาตุ ๘

[๑๙๓] ธรรมเหล่าใด สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยธัมมายคนนะ ธัมมชาตุ อิตถินทริย์
ปฐินทริย์ ชีวิตินทริย์ โดยขันธ์สังคหะ อายุคนสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่าใด
สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น โดยขันธ์สังคหะ อายุคนสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่านั้น
สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ์ ๑ อายุคนนะ ๑ ชาตุ ๗

[๑๙๔] ธรรมเหล่าใด สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยสมุทยสัง มรรคสัง นิโรธสัง
โดยขันธ์สังคหะ อายุคนสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่าใดสงเคราะห์ไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น
โดยขันธ์สังคหะ อายุคนสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ์ ๒
อายุคนนะ ๑๑ ชาตุ ๑๗

[๑๕๕] ธรรมเหล่าใด สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยจักขุนทรีย์ ฯลฯ กายินทรีย์ โดยขันธสังคหะ อายตนสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่าใด สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น โดยขันธสังคหะ อายตนสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ ๔ อายตนะ ๒ ชาตุ ๘

[๑๕๖] ธรรมเหล่าใด สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยสุขินทรีย์ ทุกขินทรีย์ โสมนัสสินทรีย์ โทมนัสสินทรีย์ อุปเพกขินทรีย์ สัทธินทรีย์ วิริยินทรีย์ สตินทรีย์ สมาธินทรีย์ ปัญญาธิปกรณ์ อนัญญัตถุญญัสสามิณฺฑินทรีย์ อัญญาธิปกรณ์ อัญญาตาวินทรีย์ อวิชา สังขารเพราะอวิชา เป็นปัจจัย โดยขันธสังคหะ อายตนสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่าใด สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น โดยขันธสังคหะ อายตนสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ ๒ อายตนะ ๑๑ ชาตุ ๑๗

[๑๕๗] ธรรมเหล่าใด สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยวิญญาณเพราะสังขารเป็นปัจจัย โดยขันธสังคหะ อายตนสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่าใด สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น โดยขันธสังคหะ อายตนสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ ๔ อายตนะ ๑๑ ชาตุ ๑๑

[๑๕๘] ธรรมเหล่าใด สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยนามรูปเพราะวิญญาณเป็นปัจจัย โดยขันธสังคหะ อายตนสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่าใด สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น โดยขันธสังคหะ อายตนสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ ๑ อายตนะ ๑ ชาตุ ๗

[๑๕๙] ธรรมเหล่าใด สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยสพายตนะเพราะนามรูปเป็นปัจจัย โดยขันธสังคหะ อายตนสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่าใด สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น โดยขันธสังคหะ อายตนสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ ๓ อายตนะ ๑ ชาตุ ๑

[๒๐๐] ธรรมเหล่าใด สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยผัสสะเพราะสพายตนะเป็นปัจจัย เวทนาเพราะผัสสะเป็นปัจจัย ตัณหาเพราะเวทนาเป็นปัจจัย อุปาทานเพราะตัณหาเป็น

ปัจจัย กรรมภพ โดยขันธสังคหะ อายุตนสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่าใด สงเคราะห์
ไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น โดยขันธสังคหะอายุตนสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่านั้น
สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ ๒ อายุตนะ ๑๑ ชาตุ ๑๗

[๒๐๑] ธรรมเหล่าใด สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยอรูปรูปภพ เนวสัญญานา สัญญาภพ
จตุโวการภพ อิทธิบาท โดยขันธสังคหะ อายุตนสังคหะชาตสังคหะ ธรรมเหล่าใด
สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น โดยขันธสังคหะอายุตนสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่านั้น
สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ ๑ อายุตนะ ๑๐ ชาตุ ๑๐

[๒๐๒] ธรรมเหล่าใด สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยอสังญาภพ เอกโวการภพ ซาติ
ชรา มรณะ โดยขันธสังคหะ อายุตนสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่าใด สงเคราะห์ไม่ได้
ด้วยธรรมเหล่านั้น โดยขันธสังคหะ อายุตนสังคหะชาตสังคหะ ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์
ไม่ได้ด้วยขันธ ๑ อายุตนะ ๑ ชาตุ ๗

[๒๐๓] ธรรมเหล่าใด สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยปริเทวะ โดยขันธสังคหะ อายุตนสังคหะ
ชาตสังคหะ ธรรมเหล่าใด สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น โดยขันธสังคหะ อายุตนสังคหะ
ชาตสังคหะ ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ ๔ อายุตนะ ๒ ชาตุ ๘

[๒๐๔] ธรรมเหล่าใด สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยโสกะ ทุกข์ โทมนัส อุปายาส
สติปัญญา สัมมปปธาน ฌาน อปัมฺพญา อินทริย ๕ พละ ๕ โพชฌงค์ ๗
อริยมรรคมีองค์ ๘ ผัสสะ เวทนา สัญญา เจตนา อธิโมกข์ มนสิการ
โดยขันธสังคหะ อายุตนสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่าใดสงเคราะห์ไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น
โดยขันธสังคหะ อายุตนสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ ๒
อายุตนะ ๑๑ ชาตุ ๑๗

[๒๐๕] ธรรมเหล่าใด สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยจิต โดยขันธสังคหะ อายุตนสังคหะ
ชาตสังคหะ ธรรมเหล่าใด สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น โดยขันธสังคหะ อายุตนสังคหะ
ชาตสังคหะ ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ ๔ อายุตนะ ๑๑ ชาตุ ๑๑

[๒๐๖] ธรรมเหล่านี้ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยกุศลธรรม อกุศลธรรม สุขเวทนา สัมปยุตตธรรม ทุกขเวทนาสัมปยุตตธรรม อทุกขมสุขเวทนาสัมปยุตตธรรม วิปากธรรม วิปากัมมธรรม อนุปาทินานุปาทานิชธรรม สังกิลิฏฐสังกิลetikธรรม อสังกิลิฏฐาสังกิลetikธรรม สวิตกกสวิจารธรรม อวิตกกวิจามัตตธรรม ปิติสหคตธรรม สุขสหคตธรรม อุเปกขาสหคตธรรม ทัสสนปหัตตัพพธรรม ภวานापหัตตัพพธรรม ทัสสนปหัตตัพพเหตุกธรรม ภวานापหัตตัพพเหตุกธรรม อัจยคามิธรรม อปจยคามิธรรม เสกขธรรม อเสกขธรรม มหัคคตธรรม อปมาณธรรม ปรีตารัมมณธรรม มหัคคตารัมมณธรรม อปมาณารัมมณธรรม หีนธรรมปณีตธรรม มิจฉัตตนิยตธรรม สัมมัตตนิยตธรรม มัคคารัมมณธรรม มัคคเหตุกธรรม มัคคาธิปตีธรรม อตีตารัมมณธรรม อนาคตารัมมณธรรม ปัจจุบันนารัมมณธรรม อัชฉัตตารัมมณธรรม พหิทถารัมมณธรรม อัชฉัตตพหิทถารัมมณธรรม โดยขันธสังคหะ อายุตตสังคหะ ชาติสังคหะ ธรรมเหล่านี้ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น โดยขันธสังคหะ อายุตตสังคหะ ชาติสังคหะ ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ ๑ อายุตตนะ ๑๐ ชาติ ๑๐

[๒๐๗] ธรรมเหล่านี้ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยสนิทัสสนสัปปิฎฐิธรรม อนิทัสสนสัปปิฎฐิธรรม โดยขันธสังคหะ อายุตตสังคหะ ชาติสังคหะ ธรรมเหล่านี้ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น โดยขันธสังคหะ อายุตตสังคหะ ชาติสังคหะ ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ ๔ อายุตตนะ ๒ ชาติ ๘

[๒๐๘] ธรรมเหล่านี้ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยเหตุธรรม เหตุสเหตุกธรรม เหตุเหตุสัมปยุตตธรรม โดยขันธสังคหะ อายุตตสังคหะ ชาติสังคหะ ธรรมเหล่านี้ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น โดยขันธสังคหะ อายุตตสังคหะ ชาติสังคหะ ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ ๒ อายุตตนะ ๑๑ ชาติ ๑๗

[๒๐๕] ธรรมเหล่าใด สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยสเหตุกกรรม เหตุสัมปยุตตกรรม สเหตุกนเหตุกรรม เหตุสัมปยุตตนเหตุกรรม นเหตุสเหตุกกรรม โดยขันธสังคหะ
อายตนสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่าใด สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น โดยขันธสังคหะ
อายตนสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ ๑ อายตนะ ๑๐
ชาตุ ๑๐

[๒๐๖] ธรรมเหล่าใด สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยอัปปัจจยกรรม อสังขตกรรม โดย
ขันธสังคหะ อายตนสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่าใด สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น
โดยขันธสังคหะ อายตนสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ ๒
อายตนะ ๑๑ ชาตุ ๑๗

[๒๐๗] ธรรมเหล่าใด สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยสนิทัสสนกรรม สัมปฏิกมกรรม โดย
ขันธสังคหะ อายตนะสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่าใด สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น
โดยขันธสังคหะ อายตนสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ ๔
อายตนะ ๒ ชาตุ ๘

[๒๐๘] ธรรมเหล่าใด สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยรูปิกรรม โดยขันธสังคหะ อายตนสังคหะ
ชาตสังคหะ ธรรมเหล่าใด สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น โดยขันธสังคหะ อายตนสังคหะ
ชาตสังคหะ ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ ๑ อายตนะ ๑ ชาตุ ๗

[๒๐๙] ธรรมเหล่าใด สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยอรูปีกรรม โลกุตตรกรรม โดย
ขันธสังคหะ อายตนสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่าใด สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น
โดยขันธสังคหะ อายตนสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ ๑
อายตนะ ๑๐ ชาตุ ๑๐

[๒๑๐] ธรรมเหล่าใด สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยอาสวกรรม อาสวสาสวกรรม อาสว
อาสวสัมปยุตตกรรม โดยขันธสังคหะ อายตนสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่าใด
สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น โดยขันธสังคหะ อายตนสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่านั้น
สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ ๒ อายตนะ ๑๑ ชาตุ ๑๗

[๒๑๕] ธรรมเหล่านี้ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยอนาสวธรรม อาสวสัมปยุตตธรรม
อาสวสัมปยุตตโนอาสวธรรม อาสววิปยุตตอนาสวธรรมโดยชั้นสังคหะ อายุคนสังคหะ
ชาตสังคหะ ธรรมเหล่านี้ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น โดยชั้นสังคหะ อายุคนสังคหะ
ชาตสังคหะ ธรรมเหล่านี้ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายุคนะ ๑๐ ชาต ๑๐

[๒๑๖] ธรรมเหล่านี้ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยสัญญาชนธรรม กัณถกรรม โอมกรรม
โยคกรรม นีวณกรรม ปรามาสกรรม ปรามาสปรัมภัญญกรรม โดยชั้นสังคหะ
อายุคนสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่านี้ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น โดยชั้นสังคหะ
อายุคนสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๒ อายุคนะ ๑๑
ชาต ๑๓

[๒๑๗] ธรรมเหล่านี้ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยอปรัมภัญญกรรม ปรามาสสัมปยุตตกรรม
ปรามาสวิปยุตตอปรัมภัญญกรรม สारัมมณกรรมโดยชั้นสังคหะ อายุคนสังคหะ
ชาตสังคหะ ธรรมเหล่านี้ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น โดยชั้นสังคหะ อายุคนสังคหะ
ชาตสังคหะ ธรรมเหล่านี้ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายุคนะ ๑๐ ชาต ๑๐

[๒๑๘] ธรรมเหล่านี้ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยอนารัมมณกรรม โนจิตตกรรม
จิตตวิปยุตตกรรม จิตตวิสังกัญญกรรม จิตตสมภูฐานกรรมจิตตสหุกรรม จิตตานุ
ปริวัตติกรรม พาหิรกรรม อุปาทากรรม โดยชั้นสังคหะ อายุคนสังคหะ ชาตสังคหะ
ธรรมเหล่านี้ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น โดยชั้นสังคหะ อายุคนสังคหะ ชาตสังคหะ
ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายุคนะ ๑ ชาต ๗

[๒๑๙] ธรรมเหล่านี้ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยจิตตกรรม โดยชั้นสังคหะ อายุคน
สังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่านี้ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น โดยชั้นสังคหะ
อายุคนสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๔ อายุคนะ ๑๑
ชาต ๑๑

[๒๒๐] ธรรมเหล่าใด สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยเจตสิกธรรม จิตตสัมปยุตตธรรม
จิตตสังสังกุฐธรรม จิตตสังสังกุฐสมุฏฐานธรรม จิตตสังสังกุฐสมุฏฐานสหกุฐธรรม จิตตสังสังกุฐ
สมุฏฐานานุปริวัตติธรรม โดยขันธสังคหะ อายุตตสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่าใด
สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น โดยขันธสังคหะ อายุตตสังคหะ ชาตสังคหะ
ธรรมเหล่านั้นสงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ ๒ อายุตตนะ ๑๑ ชาต ๑๓

[๒๒๑] ธรรมเหล่าใด สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยอหัตตสิกธรรม โดยขันธสังคหะ
อายุตตสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่าใด สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น โดยขันธสังคหะ
อายุตตสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่านั้นสงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ ๓ อายุตตนะ ๑
ชาต ๑

[๒๒๒] ธรรมเหล่าใด สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยอุปาทานธรรม กิเลสธรรม กิเลส
สังกิเลสสิกธรรม กิเลสสังกิเลสสิกธรรม กิเลสกิเลสสัมปยุตตธรรม โดยขันธสังคหะ
อายุตตสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่าใด สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น โดยขันธสังคหะ
อายุตตสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ ๒ อายุตตนะ ๑๑
ชาต ๑๓

[๒๒๓] ธรรมเหล่าใด สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยอสังกิเลสสิกธรรม สังกิเลสสิกธรรม
กิเลสสัมปยุตตธรรม สังกิเลสสิกธรรม โนกิเลสสิกธรรม กิเลสสัมปยุตตโนกิเลสสิกธรรม กิเลสวิปยุตต
อสังกิเลสสิกธรรม ทสสนปหัตตัพพธรรม ภวานापหัตตัพพธรรม ทสสนปหัตตัพพเหตุกธรรม
ภวานापหัตตัพพเหตุกธรรม สวิตักกธรรม สวิจารธรรม สปัปติกธรรม ปิติสหคตธรรม
สุขสหคตธรรม อุเปกขาสหคตธรรม นกามาวจรธรรม รูปาวจรธรรม อรูปาวจรธรรม
อปริยาป็นนธรรม นิยานิกธรรม นียตธรรม อนุตตรธรรม สรณธรรม โดยขันธสังคหะ
อายุตตสังคหะ ชาตสังคหะ ธรรมเหล่าใด สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น โดยขันธสังคหะ
อายุตตสังคหะชาตสังคหะ ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ อายุตตนะ ชาต
เท่าไร? ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ ๑ อายุตตนะ ๑๐ ชาต ๑๐

ข้อธรรมในอสังคหิตนอสังคหิตบท

รูป รั้มมายตนะ รั้มมธาตุ อิตถินทรีย์ ปุริสินทรีย์ ชีวิตินทรีย์ นามรูป ภพ ๒ ชาติ
ชรา มรณะ รูป อนารั้มมณธรรม โนจิตตะจิตตวิปปยุตตะ วิสังกัฏฐะ สมุฏฐานะ
สทภู อนุปริวัตติ พาหิระอุปาทา

รวม ๒๒ นัย นี้เป็นนัยที่ให้อู้ได้ง่าย

อสังคหิตนอสังคหิตบทนิทเทส จบ

๖. สัมปโยควิปปโยคบทนิทเทส

[๒๒๔] รูปขันธ์ ประกอบได้ด้วยขันธ์ ๓ อายุตนะ ธาตุ เท่าไร? ไม่มีขันธ์ อายุตนะ
ธาตุที่ประกอบได้ ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ์ อายุตนะธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ์ ๔
อายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๒๕] เวทนาขันธ์ สัญญาขันธ์ สังขารขันธ์ ประกอบได้ด้วยขันธ์ ๓ อายุตนะ ๑
ธาตุ ๑ ประกอบได้ด้วยอายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง. ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ์ อายุตนะ
ธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ์ ๑ อายุตนะ ๑๐ ธาตุ ๑๐ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุตนะ ๑
ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๒๖] วิญญาณขันธ์ ประกอบได้ด้วยขันธ์ ๓ อายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง.
ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ์ อายุตนะ ธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ์ ๑ อายุตนะ ๑๐
ธาตุ ๑๐ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๒๗] จักขวยตนะ ฯลฯ โสภณัฐพายตนะ ประกอบได้ด้วยขันธ์ อายุตนะ
ธาตุ หรือ? ไม่มีขันธ์ อายุตนะ ธาตุ ที่ประกอบได้. ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ์ อายุตนะ

ธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น ๔ อายุคนะ ๑ ธาตุ ๗ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุคนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๒๘] มนายนะ ประกอบได้ด้วยขั้น ๓ อายุคนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง. ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะ ธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายุคนะ ๑๐ ธาตุ ๑๐ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุคนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๒๙] จักขุธาตุ ฯลฯ โผฏฐัพพธาตุ ประกอบได้ด้วยขั้น อายุคนะ ธาตุ หรือ? ไม่มีขั้น อายุคนะ ธาตุ ที่ประกอบได้. ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะ ธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น ๔ อายุคนะ ๑ ธาตุ ๗ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุคนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๓๐] จักขุวิญญาณธาตุ ฯลฯ มโนธาตุ มโนวิญญาณธาตุ ประกอบได้ด้วยขั้น ๓ อายุคนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง. ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะ ธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายุคนะ ๑๐ ธาตุ ๑๖ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุคนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๓๑] สมุทตถ์ มัคคตถ์ ประกอบได้ด้วยขั้น ๓ อายุคนะ ๑ ธาตุ ๑ ประกอบได้ด้วยขั้น ๑ อายุคนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง. ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะ ธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายุคนะ ๑๐ ธาตุ ๑๖ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุคนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๓๒] นิโรธตถ์ จักขุนทรีย์ ฯลฯ กายินทรีย์ อิตถินทรีย์ ปุริสินทรีย์ ประกอบได้ด้วยขั้น อายุคนะ ธาตุ หรือ? ไม่มีขั้น อายุคนะ ธาตุ ที่ประกอบได้. ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะ ธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น ๔ อายุคนะ ๑ ธาตุ ๗ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุคนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๓๓] มนินทรีย์ ประกอบได้ด้วยขั้น ๓ ประกอบได้ด้วยอายุคนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง. ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะ ธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายุคนะ ๑๐ ธาตุ ๑๐ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุคนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๓๔] สุจินทรีย์ ทุกจินทรีย์ โสมนัสสินทรีย์ โทมนัสสินทรีย์ ประกอบได้ด้วย
ขั้น ๓ อายุคนะ ๑ ธาตุ ๑ ประกอบได้ด้วย อายุคนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง. ประกอบ
ไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะ ธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายุคนะ ๑๐ ธาตุ ๑๖
ประกอบไม่ได้ด้วยอายุคนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๓๕] อุเปกจินทรีย์ ประกอบได้ด้วยขั้น ๓ อายุคนะ ๑ ธาตุ ๖ ประกอบได้
ด้วยอายุคนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง. ประกอบไม่ได้ด้วยขั้นอายุคนะ ธาตุ เท่าไร?
ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายุคนะ ๑๐ ธาตุ ๑๑ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุคนะ ๑ ธาตุ ๑
ธรรมบางอย่าง

[๒๓๖] สัทธินทรีย์ วิริยินทรีย์ สตินทรีย์ สมานินทรีย์ ปัญญินทรีย์ อนัญญ
ตัณญีสสามิตินทรีย์ อัญญินทรีย์ อัญญาตาวินทรีย์ สังขารเพราะอวิชชาเป็นปัจจัย
ประกอบได้ด้วยขั้น ๓ อายุคนะ ๑ ธาตุ ๑ ประกอบได้ด้วยขั้น ๑ อายุคนะ ๑ ธาตุ ๑
ธรรมบางอย่าง. ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะ ธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น ๑
อายุคนะ ๑๐ ธาตุ ๑๖ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุคนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๓๗] วิญญาณเพราะสังขารเป็นปัจจัย ประกอบได้ด้วยขั้น ๓ อายุคนะ ๑
ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง. ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะ ธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วย
ขั้น ๑ อายุคนะ ๑๐ ธาตุ ๑๐ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุคนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๓๘] ผัสสะเพราะสพายคนะเป็นปัจจัย ประกอบได้ด้วยขั้น ๓ อายุคนะ ๑
ธาตุ ๗ ประกอบได้ด้วยขั้น ๑ อายุคนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง. ประกอบไม่ได้ด้วย
ขั้น อายุคนะ ธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายุคนะ ๑๐ ธาตุ ๑๐ ประกอบ
ไม่ได้ด้วยอายุคนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๓๙] เวทนาเพราะผัสสะเป็นปัจจัย ประกอบได้ด้วยขั้น ๓ อายุคนะ ๑ ธาตุ ๗
ประกอบได้ด้วยอายุคนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง. ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะ
ธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายุคนะ ๑๐ ธาตุ ๑๐ ประกอบไม่ได้ด้วย
อายุคนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๔๐] คัมภีรเพราะเวทนาเป็นปัจจัย อุปาทานเพราะคัมภีรเป็นปัจจัย กัมมภพ เพราะอุปาทานเป็นปัจจัย ประกอบได้ด้วยขั้น ๓ อายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ประกอบได้ด้วยขั้น ๑ อายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง. ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น อายุตนะ ธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายุตนะ ๑๐ ธาตุ ๑๖ ประกอบไม่ได้ด้วย อายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๔๑] รูปภพ ประกอบได้ด้วยขั้น อายุตนะ ธาตุ หรือ? ไม่มีขั้น อายุตนะ ธาตุ ที่ประกอบได้. ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น อายุตนะ ธาตุ เท่าไร? ไม่มีขั้น อายุตนะ อะไรๆ ที่ประกอบไม่ได้ ประกอบไม่ได้ด้วยธาตุ ๓

[๒๔๒] อรูปภพ เนวสัญญานาสัญญภพ จตุโวการภพ ประกอบได้ด้วยขั้น อายุตนะ ธาตุ หรือ? ไม่มีขั้น อายุตนะ ธาตุ ที่ประกอบได้. ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น อายุตนะ ธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายุตนะ ๑๐ ธาตุ ๑๖ ประกอบ ไม่ได้ด้วยอายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๔๓] อสัญญภพ เอกโวการภพ ปริเทวะ ประกอบได้ด้วยขั้น อายุตนะ ธาตุ หรือ? ไม่มีขั้น อายุตนะ ธาตุ ที่ประกอบได้. ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น อายุตนะ ธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น ๔ อายุตนะ ๑ ธาตุ ๗ ประกอบไม่ได้ด้วย อายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๔๔] โสกะ ทุกข์ โทมนัส ประกอบได้ด้วยขั้น ๓ อายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ประกอบได้ด้วยอายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง. ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น อายุตนะ ธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายุตนะ ๑๐ ธาตุ ๑๖ ประกอบไม่ได้ด้วย อายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๔๕] อุปายาส สติปัญญา สัมมปธาน ประกอบได้ด้วยขั้น ๓ อายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ประกอบได้ด้วยขั้น ๑ อายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง. ประกอบไม่ได้ด้วย ขั้น อายุตนะ ธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายุตนะ ๑๐ ธาตุ ๑๖ ประกอบ ไม่ได้ด้วยอายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๔๖] อิทริบาท ประกอบได้ด้วยชั้น ๒ ประกอบได้ด้วยชั้น ๑ อายตนะ ๑
ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง. ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น ๒ อายตนะ ธาตุเท่าไร? ประกอบไม่ได้
ด้วยชั้น ๑ อายตนะ ๑๐ ธาตุ ๑๖ ประกอบไม่ได้ด้วยอายตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๔๗] ฌาน ประกอบได้ด้วยชั้น ๒ อายตนะ ๑ ธาตุ ๑ ประกอบได้ด้วยชั้น ๑
อายตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง. ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น ๒ อายตนะ ธาตุ เท่าไร?
ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายตนะ ๑๐ ธาตุ ๑๖ ประกอบไม่ได้ด้วยอายตนะ ๑ ธาตุ ๑
ธรรมบางอย่าง

[๒๔๘] อัปปมัญญา อินทรีย์ ๕ พละ ๕ โพชฌงค์ ๗ อริยมรรคมีองค์ ๘
ประกอบได้ด้วยชั้น ๓ อายตนะ ๑ ธาตุ ๑ ประกอบได้ด้วยชั้น ๑ อายตนะ ๑ ธาตุ ๑
ธรรมบางอย่าง. ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น ๒ อายตนะ ธาตุเท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น ๑
อายตนะ ๑๐ ธาตุ ๑๖ ประกอบไม่ได้ด้วยอายตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๔๙] ผัสสะ เจตนา มนสิการ ประกอบได้ด้วยชั้น ๓ อายตนะ ๑ ธาตุ ๗
ประกอบได้ด้วยชั้น ๑ อายตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง. ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น ๒ อายตนะ
ธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายตนะ ๑๐ ธาตุ ๑๐ ประกอบไม่ได้ด้วยอายตนะ ๑
ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๕๐] เวทนา สัญญา ประกอบได้ด้วยชั้น ๓ อายตนะ ๑ ธาตุ ๗ ประกอบได้
ด้วยอายตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง. ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น ๒ อายตนะ ธาตุ เท่าไร?
ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายตนะ ๑๐ ธาตุ ๑๐ ประกอบไม่ได้ด้วยอายตนะ ๑ ธาตุ ๑
ธรรมบางอย่าง

[๒๕๑] จิต ประกอบได้ด้วยชั้น ๓ อายตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง. ประกอบ
ไม่ได้ด้วยชั้น ๒ อายตนะ ธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายตนะ ๑๐ ธาตุ ๑๐
ประกอบไม่ได้ด้วยอายตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๕๒] อธิโมกข์ ประกอบได้ด้วยชั้น ๓ อายุคนะ ๑ ธาตุ ๒ ประกอบได้ด้วยชั้น ๑ อายุคนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง. ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น อายุคนะ ธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายุคนะ ๑๐ ธาตุ ๑๕ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุคนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๕๓] กุศลธรรม อกุศลธรรม ประกอบได้ด้วยชั้น อายุคนะ ธาตุ เท่าไร? ไม่มีชั้น อายุคนะ ธาตุ ที่ประกอบได้. ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น อายุคนะ ธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายุคนะ ๑๐ ธาตุ ๑๖ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุคนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๕๔] สุขเวทนาสัมปยุตตธรรม ทุกขเวทนาสัมปยุตตธรรมประกอบได้ด้วยชั้น ๑ อายุคนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง. ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น อายุคนะ ธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายุคนะ ๑๐ ธาตุ ๑๕ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุคนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๕๕] อทุกขมสุขเวทนาสัมปยุตตธรรม ประกอบได้ด้วยชั้น ๑ อายุคนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง. ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น อายุคนะ ธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายุคนะ ๑๐ ธาตุ ๑๑ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุคนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๕๖] วิปากธรรม ประกอบได้ด้วยชั้น อายุคนะ ธาตุ หรือ? ไม่มีชั้น อายุคนะ ธาตุ ที่ประกอบได้. ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น อายุคนะ ธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายุคนะ ๑๐ ธาตุ ๑๐ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุคนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๕๗] วิปากธัมมธรรม สังกิลิฐฐสังกิลิฐธรรม ประกอบได้ด้วย ชั้น อายุคนะ ธาตุ หรือ? ไม่มีชั้น อายุคนะ ธาตุ ที่ประกอบได้. ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น อายุคนะ ธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วย ชั้น ๑ อายุคนะ ๑๐ ธาตุ ๑๖ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุคนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๕๘] เนววิปากนวิปากธัมมธรรม อนุปาทินนุปาทานิยธรรมประกอบได้ด้วยชั้น อายุคนะ ธาตุ หรือ? ไม่มีชั้น อายุคนะ ที่ประกอบได้. ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น อายุคนะ ธาตุ เท่าไร? ไม่มีชั้น อายุคนะอะไรที่ประกอบไม่ได้ ประกอบไม่ได้ด้วยธาตุ ๕

[๒๕๙] อนุปาทินานุปาทานियธรรม อสังกิลิฐาสังกิลิฐิกรรม ประกอบได้ด้วย
ขันธ ๑ อายุตนะ ๑ ธาตุ หรือ? ไม่มีขันธ ๑ อายุตนะ ๑ ธาตุ ที่ประกอบได้. ประกอบไม่ได้ด้วย
ขันธ ๑ อายุตนะ ๑ ธาตุ เท่าไร? ไม่มีขันธ ๑ อายุตนะ ๑ ใดๆ ที่ประกอบไม่ได้ ประกอบไม่ได้
ด้วยธาตุ ๑

[๒๖๐] สวิตักกสวิจารธรรม ประกอบได้ด้วยขันธ ๑ อายุตนะ ๑ ธาตุ ๑
ธรรมบางอย่าง. ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ ๑ อายุตนะ ๑ ธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ ๑
อายุตนะ ๑ ธาตุ ๑๕ ประกอบไม่ได้ด้วย อายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๖๑] อวิตักกวิจามัตตธรรม ปีติสหคตธรรม ประกอบได้ด้วยขันธ ๑ ประกอบ
ได้ด้วยอายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง. ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ ๑ อายุตนะ ๑ ธาตุ เท่าไร?
ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ ๑ อายุตนะ ๑ ธาตุ ๑๖ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุตนะ ๑ ธาตุ ๑
ธรรมบางอย่าง

[๒๖๒] อวิตักกวิจารธรรม ประกอบได้ด้วยขันธ ๑ อายุตนะ ๑ ธาตุ หรือ? ไม่มีขันธ
อายุตนะ ๑ ธาตุ ที่ประกอบได้. ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ ๑ อายุตนะ ๑ ธาตุ เท่าไร? ไม่มีขันธ
อายุตนะ ๑ ใดๆ ที่ประกอบไม่ได้ประกอบไม่ได้ด้วยธาตุ ๑

[๒๖๓] สุขสหคตธรรม ประกอบได้ด้วยขันธ ๑ ประกอบได้ด้วย อายุตนะ ๑ ธาตุ ๑
ธรรมบางอย่าง. ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ ๑ อายุตนะ ๑ ธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ ๑
อายุตนะ ๑ ธาตุ ๑๕ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๖๔] อุปกขาสหคตธรรม ประกอบได้ด้วยขันธ ๑ อายุตนะ ๑ ธาตุ ๑
ธรรมบางอย่าง. ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ ๑ อายุตนะ ๑ ธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ ๑
อายุตนะ ๑ ธาตุ ๑๑ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๖๕] ทัสสนปหัตถัพพธรรม ภวานาปหัตถัพพธรรม ทัสสนปหัตถัพพเหตุกธรรม
ภวานาปหัตถัพพเหตุกธรรม อายคามิธรรมอปยคามิธรรม เสกขธรรม อเสกขธรรม
มหัคคตธรรม ประกอบได้ด้วยขันธ ๑ อายุตนะ ๑ ธาตุ หรือ? ไม่มีขันธ ๑ อายุตนะ ๑ ธาตุ
ที่ประกอบได้. ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ ๑ อายุตนะ ๑ ธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ ๑
อายุตนะ ๑ ธาตุ ๑๖ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๖๖] อัมปมาณธรรม ปณีตธรรม ประกอบได้ด้วยขันธ ๓ อายุตนะ ๓ ธาตุ หรือ? ไม่มีขันธ อายุตนะ ๓ ธาตุ ที่ประกอบได้. ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ อายุตนะ ๓ ธาตุ เท่าไร? ไม่มีขันธ อายุตนะ อะไรๆ ที่ประกอบไม่ได้ประกอบไม่ได้ด้วยธาตุ ๖

[๒๖๗] ปริตตารัมมณธรรม ประกอบได้ด้วยขันธ ๓ อายุตนะ ๓ ธาตุ หรือ? ไม่มีขันธ อายุตนะ ๓ ธาตุ ที่ประกอบได้. ประกอบไม่ได้ด้วยขันธอายุตนะ ๓ ธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ ๑ อายุตนะ ๑ ธาตุ ๑๐ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๖๘] มหัคคตารัมมณธรรม อัมปมาณารัมมณธรรม หีนธรรม มิจฉัตตนิยตธรรม สัมมัตตนิยตธรรม มัคคตารัมมณธรรม มัคคเหตุกธรรมมัคคาธิปติธรรม ประกอบได้ด้วยขันธ ๓ อายุตนะ ๓ ธาตุ หรือ? ไม่มีขันธอายุตนะ ๓ ธาตุ ที่ประกอบได้. ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ อายุตนะ ๓ ธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ ๑ อายุตนะ ๑ ธาตุ ๑๖ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๖๙] อนุปปีนนธรรม ประกอบได้ด้วยขันธ ๓ อายุตนะ ๓ ธาตุ หรือ? ไม่มีขันธ อายุตนะ ๓ ธาตุ ที่ประกอบได้. ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ อายุตนะ ๓ ธาตุ เท่าไร? ไม่มีขันธ อายุตนะ อะไรๆ ที่ประกอบไม่ได้ ประกอบไม่ได้ด้วยธาตุ ๕

[๒๗๐] อติตารัมมณธรรม อนาคตารัมมณธรรม ประกอบได้ด้วยขันธ ๓ อายุตนะ ๓ ธาตุ หรือ? ไม่มีขันธ อายุตนะ ๓ ธาตุ ที่ประกอบได้. ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ อายุตนะ ๓ ธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ ๑ อายุตนะ ๑ ธาตุ ๑๖ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๗๑] ปัจจุบันนารัมมณธรรม อัชฉัตตารัมมณธรรม พหิทธารัมมณธรรม อัชฉัตตพหิทธารัมมณธรรม ประกอบได้ด้วยขันธ ๓ อายุตนะ ๓ ธาตุ หรือ? ไม่มีขันธ อายุตนะ ๓ ธาตุ ที่ประกอบได้. ประกอบไม่ได้ด้วยขันธอายุตนะ ๓ ธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ ๑ อายุตนะ ๑ ธาตุ ๑๐ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๗๒] สนิทสนสัปปภูมิธรรม อนิสสนสัปปภูมิธรรม ประกอบได้ด้วยขันธ
อายตนะ ธาตุ หรือ? ไม่มีขันธ อายตนะ ธาตุ ที่ประกอบได้. ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ
อายตนะ ธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ ๔ อายตนะ ๑ ธาตุ ๗ ประกอบไม่ได้ด้วย
อายตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๗๓] เหตุธรรม เหตุสเหตุกธรรม เหตุเหตุสัมปยุตตธรรม ประกอบได้ด้วย
ขันธ ๓ อายตนะ ๑ ธาตุ ๑ ประกอบได้ด้วยขันธ ๑ อายตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง.
ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ อายตนะ ธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ ๑ อายตนะ ๑๐
ธาตุ ๑๖ ประกอบไม่ได้ด้วย อายตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๗๔] สเหตุกธรรม เหตุสัมปยุตตธรรม ประกอบได้ด้วยขันธ อายตนะ ธาตุ
หรือ? ไม่มีขันธ อายตนะ ธาตุ ที่ประกอบได้. ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ อายตนะ
ธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ ๑ อายตนะ ๑๐ ธาตุ ๑๖ ประกอบไม่ได้ด้วย
อายตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๗๕] สเหตุกนเหตุกธรรม เหตุสัมปยุตตนเหตุกธรรม นเหตุสเหตุกธรรม ประกอบ
ได้ด้วยขันธ ๑ อายตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง. ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ อายตนะ
ธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ ๑ อายตนะ ๑๐ ธาตุ ๑๖ ประกอบไม่ได้ด้วย
อายตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๗๖] อับปัจจยธรรม อสังขตธรรม สนิทสนสัปปภูมิธรรม สัปปภูมิธรรม รูปิธรรม
ประกอบได้ด้วยขันธ อายตนะ ธาตุ หรือ? ไม่มีขันธ อายตนะ ธาตุ ที่ประกอบได้.
ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ อายตนะ ธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ ๔ อายตนะ ๑
ธาตุ ๗ ประกอบไม่ได้ด้วย อายตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๗๗] โลกุตตรธรรม ประกอบได้ด้วยขันธ อายตนะ ธาตุ หรือ? ไม่มีขันธ
อายตนะ ธาตุ ที่ประกอบได้. ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ อายตนะ ธาตุ เท่าไร? ไม่มี
ขันธ อายตนะ ใดๆ ที่ประกอบไม่ได้ ประกอบไม่ได้ด้วยธาตุ ๖

[๒๓๘] อาสวธรรม อาสวาสวธรรม อาสวาสวสัมปยุตตธรรม ประกอบได้ด้วยชั้น ๓ อายตนะ ๑ ธาตุ ๑ ประกอบได้ด้วยชั้น ๑ อายตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายตนะ ๑ ธาตุ ๑ ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายตนะ ๑๐ ธาตุ ๑๖ ประกอบไม่ได้ด้วย ๑ อายตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๓๙] อนาสวธรรม อาสววิปยุตตอนาสวธรรม ประกอบได้ด้วยชั้น ๑ อายตนะ ธาตุ หรือ? ไม่มีชั้น ๑ อายตนะ ธาตุ ที่ประกอบได้. ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายตนะ ธาตุ เท่าไร? ไม่มีชั้น ๑ อายตนะ ใดๆ ที่ประกอบไม่ได้ ประกอบไม่ได้ด้วย ธาตุ ๖

[๒๔๐] อาสวสัมปยุตตธรรม ประกอบได้ด้วยชั้น ๑ อายตนะ ธาตุ หรือ? ไม่มีชั้น ๑ อายตนะ ธาตุ ที่ประกอบได้. ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายตนะ ธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายตนะ ๑๐ ธาตุ ๑๖ ประกอบไม่ได้ด้วย ๑ อายตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๔๑] อาสวสัมปยุตตโนอาสวธรรม ประกอบได้ด้วยชั้น ๑ อายตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายตนะ ธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายตนะ ๑๐ ธาตุ ๑๖ ประกอบไม่ได้ด้วย ๑ อายตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๔๒] สัญโญชนธรรม คันถธรรม โอมมธรรม โยคธรรม นีวณธรรม ปริมาสธรรม ปริมาสปริมาฏฐธรรม ประกอบได้ด้วยชั้น ๓ อายตนะ ๑ ธาตุ ๑ ประกอบได้ด้วยชั้น ๑ อายตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง. ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายตนะ ธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายตนะ ๑๐ ธาตุ ๑๖ ประกอบไม่ได้ด้วย ๑ อายตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๔๓] อปริมาฏฐธรรม ปริมาสวิปยุตตอปริมาฏฐธรรม ประกอบได้ด้วยชั้น ๑ อายตนะ ธาตุ หรือ? ไม่มีชั้น ๑ อายตนะ ธาตุ ที่ประกอบได้. ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายตนะ ธาตุ เท่าไร? ไม่มีชั้น ๑ อายตนะ ใดๆ ที่ประกอบไม่ได้ ประกอบไม่ได้ด้วยธาตุ ๖

[๒๘๔] ปรามาสสัมปยุตตธรรม ประกอบได้ด้วยขั้น ๑ อายุคนะ ๑ ธาตุ ๑
ธรรมบางอย่าง. ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะ ธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น ๑
อายุคนะ ๑๐ ธาตุ ๑๖ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุคนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๘๕] สारัมมณธรรม ประกอบได้ด้วยขั้น อายุคนะ ธาตุ หรือ? ไม่มีขั้น
อายุคนะ ธาตุ ที่ประกอบได้. ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะธาตุ เท่าไร? ประกอบ
ไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายุคนะ ๑๐ ธาตุ ๑๐ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุคนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรม
บางอย่าง

[๒๘๖] อนารัมมณธรรม จิตตวิปยุตตธรรม จิตตวิสังกัฏฐธรรม อุปาทาธรรม
ประกอบได้ด้วยขั้น อายุคนะ ธาตุ หรือ? ไม่มีขั้น อายุคนะธาตุ ที่ประกอบได้.
ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะ ธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น ๔ อายุคนะ ๑
ธาตุ ๗ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุคนะ ๑ ธาตุ ๗ ธรรมบางอย่าง

[๒๘๗] จิตตธรรม ประกอบได้ด้วยขั้น ๓ อายุคนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง.
ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะ ธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายุคนะ ๑๐
ธาตุ ๑๐ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุคนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๘๘] เจตสิกธรรม จิตตสัมปยุตตธรรม จิตตสังกัฏฐธรรม จิตตสังกัฏฐสมุฏ
ฐานธรรม จิตตสังกัฏฐสมุฏฐานสหุกรรม จิตตสังกัฏฐสมุฏฐานานุปริวัตติกรรม
ประกอบได้ด้วยขั้น ๑ อายุคนะ ๑ ธาตุ ๗. ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะ ธาตุ เท่าไร?
ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายุคนะ ๑๐ ธาตุ ๑๐ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุคนะ ๑ ธาตุ ๑
ธรรมบางอย่าง

[๒๘๙] อนุปาทินนธรรม ประกอบได้ด้วยขั้น อายุคนะ ธาตุ หรือ? ไม่มีขั้น
อายุคนะ ธาตุ ที่ประกอบได้. ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะธาตุ เท่าไร? ไม่มีขั้น
อายุคนะ อะไรๆ ที่ประกอบไม่ได้ ประกอบไม่ได้ด้วยธาตุ ๕

[๒๙๐] อุปาทานธรรม กิเลสธรรม กิเลสสังกิเลสกรรม กิเลสสังกัฏฐธรรม
กิเลสกิเลสสัมปยุตตธรรม ประกอบได้ด้วยขั้น ๓ อายุคนะ ๑ ธาตุ ๑ ประกอบได้ด้วย

ชั้น ๑ อายุคน ๑ ชาติ ๑ ธรรมบางอย่าง. ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น อายุคน ชาติ
เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายุคน ๑๐ ชาติ ๑๖ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุคน ๑
ชาติ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๕๑] อสังกิลิทธิกรรม กิเลสวิปยุตต อสังกิลิทธิกรรมประกอบได้ด้วยชั้น
อายุคน ชาติ หรือ? ไม่มีชั้น อายุคน ชาติ ที่ประกอบได้. ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น
อายุคน ชาติ เท่าไร? ไม่มีชั้น อายุคน อะไรที่ประกอบไม่ได้ ประกอบไม่ได้
ด้วยชาติ ๖

[๒๕๒] สังกิลิทธิกรรม กิเลสสัมปยุตตกรรม ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น อายุคน ชาติ
หรือ? ไม่มีชั้น อายุคน ชาติ ที่ประกอบได้. ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น อายุคน ชาติ
เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายุคน ๑๐ ชาติ ๑๖ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุคน ๑
ชาติ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๕๓] สังกิลิทธิ โนกิเลสกรรม กิเลสสัมปยุตต โนกิเลสกรรมประกอบได้ด้วย
ชั้น ๑ อายุคน ๑ ชาติ ๑ ธรรมบางอย่าง. ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น อายุคน ชาติ เท่าไร?
ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายุคน ๑๐ ชาติ ๑๖ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุคน ๑ ชาติ ๑
ธรรมบางอย่าง

[๒๕๔] ทัสสนปหัตถิพพกรรม ภวานาปหัตถิพพกรรม ทัสสนปหัตถิพพเหตุกรรม
ภวานาปหัตถิพพเหตุกรรม ประกอบได้ด้วยชั้นอายุคน ชาติ หรือ? ไม่มีชั้น อายุคน
ชาติ ที่ประกอบได้. ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น อายุคน ชาติ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วย
ชั้น ๑ อายุคน ๑๐ ชาติ ๑๖ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุคน ๑ ชาติ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๕๕] สวิตักกกรรม สวิจารกรรม ประกอบได้ด้วยชั้น ๑ อายุคน ๑ ชาติ ๑
ธรรมบางอย่าง. ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น อายุคน ชาติ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น ๑
อายุคน ๑๐ ชาติ ๑๕ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุคน ๑ ชาติ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๕๖] อวิตกกกรรม อวิจารณ์ธรรม ประกอบได้ด้วยขันธ ๑ อายุตนะ ธาตุ หรือ? ไม่มีขันธ อายุตนะ ธาตุ ที่ประกอบได้. ประกอบไม่ได้ด้วยขันธอายุตนะ ธาตุ เท่าไร? ไม่มีขันธ อายุตนะ อะไรๆ ที่ประกอบไม่ได้ ประกอบไม่ได้ด้วยธาตุ ๑

[๒๕๗] สัมปตติกกรรม ปิติสหคตกรรม ประกอบได้ด้วยขันธ ๑ อายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง. ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ อายุตนะ ธาตุเท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ ๑ อายุตนะ ๑๐ ธาตุ ๑๖ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๕๘] สุขสหคตกรรม ประกอบได้ด้วยขันธ ๑ อายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง. ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ อายุตนะ ธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ ๑ อายุตนะ ๑๐ ธาตุ ๑๕ ประกอบไม่ได้ด้วย อายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๒๕๙] อุปกษาสหคตกรรม ประกอบได้ด้วยขันธ ๑ อายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง. ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ อายุตนะ ธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ ๑ อายุตนะ ๑๐ ธาตุ ๑๑ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๐๐] นกามาวจรกรรม อปริยาป็นนกรรม อนุตตรกรรม ประกอบได้ด้วยขันธ อายุตนะ ธาตุ หรือ? ไม่มีขันธ อายุตนะ ธาตุ ที่ประกอบได้. ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ อายุตนะ ธาตุ เท่าไร? ไม่มีขันธ อายุตนะ อะไรๆ ที่ประกอบไม่ได้ ประกอบไม่ได้ ด้วยธาตุ ๖

[๓๐๑] รูปาวจรกรรม อรูปาวจรกรรม นิขานิกกรรม นิยตกรรม สรณกรรม ประกอบได้ด้วยขันธ อายุตนะ ธาตุ เท่าไร? ไม่มีขันธ อายุตนะ ธาตุ ที่ประกอบได้. ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ อายุตนะ ธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ ๑ อายุตนะ ๑๐ ธาตุ ๑๖ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

สัมปโยควิปปโยคปทนิทเทส จ

๗. สัมปยุตเตนวิปยุตตปทนิทเทส

[๓๐๒] ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วย เวทนาขันธ สัญญาขันธ สังขารขันธ วิทยุญาณขันธ มนายนะ ธรรมเหล่าใด ประกอบไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ อายตนะ ธาตุ เท่าไร? ธรรมเหล่านั้น ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ ๔ อายตนะ ๑ ธาตุ ๗ ประกอบไม่ได้ด้วยอายตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๐๓] ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วย จักขุวิญญาณธาตุ ฯลฯ มโนธาตุ มโนวิญญาณธาตุ ธรรมเหล่าใด ประกอบไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ไม่มีขันธ อายตนะ อะไรๆ ที่ประกอบไม่ได้ ประกอบไม่ได้ด้วยธาตุ ๑

[๓๐๔] ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วย มนินทรีย์ ธรรมเหล่าใด ประกอบไม่ได้ด้วย ธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ ๔ อายตนะ ๑ ธาตุ ๗ ประกอบไม่ได้ ด้วยอายตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๐๕] ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วย อุปกจินทรีย์ ธรรมเหล่าใด ประกอบไม่ได้ ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ไม่มีขันธ อายตนะ อะไรๆ ที่ประกอบไม่ได้ ประกอบ ไม่ได้ด้วยธาตุ ๕

[๓๐๖] ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วยวิญญาณเพราะสังขารเป็นปัจจัย ผัสสะ เพราะสพายตนะเป็นปัจจัย เวทนาเพราะผัสสะเป็นปัจจัย ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วย ผัสสะ เวทนา สัญญา เจตนา จิต มนสิการ ธรรมเหล่าใด ประกอบไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ ๔ อายตนะ ๑ ธาตุ ๗ ประกอบไม่ได้ด้วยอายตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๐๗] ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วย อธิโมกษ์ ธรรมเหล่าใด ประกอบไม่ได้ด้วย ธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ไม่มีขันธ อายตนะ อะไรๆ ที่ประกอบไม่ได้ ประกอบไม่ได้ ด้วยธาตุ ๑

[๓๐๘] ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วย อทุกขมสุขเวทนาสัมปยุตตธรรม อุปেকขา สหคตธรรม ธรรมเหล่าใด ประกอบไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ไม่มีขันธ อายตนะ อะไรๆ ที่ประกอบไม่ได้ ประกอบไม่ได้ด้วยธาตุ ๕

[๓๐๕] ธรรมเหล่านี้ ประกอบได้ด้วย สวิตักกสวิจารธรรม ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ไม่มีชั้น อายตนะอะไรๆ ที่ประกอบไม่ได้ ประกอบไม่ได้ด้วยธาตุ ๑

[๓๑๐] ธรรมเหล่านี้ ประกอบได้ด้วย จิตตธรรม เจตสิกธรรมจิตตสัมปยุตตธรรม จิตตสังสังกุฐธรรม จิตตสังสังกุฐสมุฏฐานธรรม จิตตสังสังกุฐสมุฏฐานสหุทธธรรม จิตตสังสังกุฐสมุฏฐานานุปริวัตติธรรม ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น ๔ อายตนะ ๑ ธาตุ ๗ ประกอบไม่ได้ด้วยอายตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๑๑] ธรรมเหล่านี้ ประกอบได้ด้วยสวิตักกธรรม สวิจารธรรมธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ไม่มีชั้น อายตนะอะไรๆ ที่ประกอบไม่ได้ ประกอบไม่ได้ด้วยธาตุ ๑

[๓๑๒] ธรรมเหล่านี้ ประกอบได้ด้วยอุปกขาสหคตธรรม ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น อายตนะ ธาตุ เท่าไร? ธรรมเหล่านั้น ไม่มีชั้น อายตนะ อะไรๆ ที่ประกอบไม่ได้ ประกอบไม่ได้ด้วย ธาตุ ๕

สรุปข้อธรรม

ชั้น ๔ อายตนะ ๑ ธาตุ ๗ อินทรีย์ ๒ ปฏิจสมุปบาท ๓ ธรรมมีผัสสะ เป็นที่ ๕ อริโมกขเจตสิก มนสิการเจตสิก ธรรม ๓ บทในติกะ ธรรม ๗ บทใน มหันตฺรทุกะ ธรรมที่สัมปยุตด้วยมนายตนะอีก ๒ คือที่สัมปยุตด้วยวิตก วิจาร และที่ สัมปยุตด้วยอุเบกขา

สัมปยุตเตนวิปยุตตปทานิทเทส จ

๘. วิปยุตเตนสัมปยุตตปทานิเทศ

[๓๑๓] ธรรมเหล่าใด ประกอบไม่ได้ด้วย รูปขันธ์ ธรรมเหล่านั้น ประกอบได้ด้วย
ขันธ์ อายตนะ ธาตุ เท่าไร? ไม่มีขันธ์ อายตนะ ธาตุ ที่ประกอบได้

[๓๑๔] ธรรมเหล่าใด ประกอบไม่ได้ด้วย เวทนาขันธ์ สัญญาขันธ์ สังขารขันธ์
วิญญาณขันธ์ ฯลฯ สรณธรรม อรณธรรม ธรรมเหล่านั้น ประกอบได้ด้วยขันธ์ อายตนะ
ธาตุ เท่าไร? ไม่มีขันธ์ อายตนะ ธาตุ ที่ประกอบได้

วิปยุตเตนสัมปยุตตปทานิเทศ จบ

๙. สัมปยุตเตนสัมปยุตตปทานิเทศ

[๓๑๕] ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วยเวทนาขันธ์ สัญญาขันธ์ สังขารขันธ์
ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ประกอบได้ด้วยขันธ์ อายตนะ
ธาตุ เท่าไร? ธรรมเหล่านั้น ประกอบได้ด้วยขันธ์ ๑ อายตนะ ๑ ธาตุ ๗ ประกอบได้ด้วย
อายตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๑๖] ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วยวิญญาณขันธ์ มนายนะ จักขุวิญญาณ
ธาตุ ฯลฯ มโนธาตุ มโนวิญญาณธาตุ ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรม
เหล่านั้น ประกอบได้ด้วยขันธ์ ๑ อายตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๑๗] ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วยสมุทยสัง มรรคสัง ธรรมเหล่าใด
ประกอบได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ประกอบได้ด้วยขันธ์ ๑ อายตนะ ๑ ธาตุ ๑
ประกอบได้ด้วยขันธ์ ๑ อายตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๑๘] ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วยมโนทริย ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วย
ธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ประกอบได้ด้วยขันธ์ ๑ อายตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๑๙] ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วยสุขินทริย ทุกขินทริย โสมนัสสินทริย
โทมนัสสินทริย ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ประกอบได้ด้วย
ขันธ์ ๑ อายตนะ ๑ ธาตุ ๑ ประกอบได้ด้วยอายตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๒๐] ธรรมเหล่าใดประกอบได้ด้วยอุเปกขินทรีย์ ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วย ธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้นประกอบได้ด้วยขั้น ๓ อายุคณะ ๑ ชาตุ ๖ ประกอบได้ด้วย อายุคณะ ๑ ชาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๒๑] ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วยสัทธินทรีย์ วิริยินทรีย์ สตินทรีย์ สมานินทรีย์ ปัญญินทรีย์ อนัญญัตถัญญัสสามิตินทรีย์อัญญินทรีย์ อัญญาตาวินทรีย์ อวิชา สังขารเพราะอวิชาเป็นปัจจัยธรรมเหล่าใดประกอบได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรม เหล่าเหล่านั้นประกอบได้ด้วยขั้น ๓ อายุคณะ ๑ ชาตุ ๑ ประกอบได้ด้วยขั้น ๑ อายุคณะ ๑ ชาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๒๒] ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วย วิญญาณเพราะสังขารเป็นปัจจัย ธรรม เหล่าใดประกอบได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้นประกอบได้ด้วยขั้น ๓ อายุคณะ ๑ ชาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๒๓] ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วย ผัสสะเพราะสพายคณะ เป็นปัจจัย ธรรม เหล่าใดประกอบได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ประกอบได้ด้วยขั้น ๓ อายุคณะ ๑ ชาตุ ๗ ประกอบได้ด้วยขั้น ๑ อายุคณะ ๑ ชาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๒๔] ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วย เวทนาเพราะผัสสะเป็นปัจจัย ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้นประกอบได้ด้วยขั้น ๓ อายุคณะ ๑ ชาตุ ๗ ประกอบได้ด้วยอายุคณะ ๑ ชาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๒๕] ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วย ตัณหาเพราะเวทนาเป็นปัจจัย อุปาทาน เพราะตัณหาเป็นปัจจัย กรรมภพ ธรรมเหล่าใดประกอบได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ประกอบได้ด้วยขั้น ๓ อายุคณะ ๑ ชาตุ ๑ ประกอบได้ด้วยขั้น ๑ อายุคณะ ๑ ชาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๒๖] ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วย โสกะ ทุกะ โทมนัส ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้นประกอบได้ด้วยขั้น ๓ อายุคณะ ๑ ชาตุ ๑ ประกอบได้ด้วยอายุคณะ ๑ ชาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๒๗] ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วย อุปายาส สติปัญญา สัมมปธาน ธรรมเหล่าใดประกอบได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้นประกอบได้ด้วยขั้น ๓ อายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ประกอบได้ด้วยขั้น ๑ อายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๒๘] ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วย อิทธิบาท ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ประกอบได้ด้วยขั้น ๒ ประกอบได้ด้วยขั้น ๑ อายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๒๙] ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วย ฌาน ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ประกอบได้ด้วยขั้น ๒ อายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ประกอบได้ด้วยขั้น ๑ อายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๓๐] ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วย อัปมัญญา อินทรีย์ ๕ พละ ๕ โพชฌงค์ ๗ อริยมรรคมีองค์ ๘ ธรรมเหล่าใดประกอบได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้นประกอบได้ด้วยขั้น ๓ อายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ประกอบได้ด้วยขั้น ๑ อายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๓๑] ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วย ศัสสะ เจตนา มนสิการ ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ประกอบได้ด้วยขั้น ๓ อายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ประกอบได้ด้วยขั้น ๑ อายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๓๒] ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วย เวทนา สัญญา ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ประกอบได้ด้วยขั้น ๓ อายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ประกอบได้ด้วยอายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๓๓] ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วย จิต ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้นประกอบได้ด้วยขั้น ๓ ประกอบได้ด้วยอายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๓๔] ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วย อริโมกษ์ ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ประกอบได้ด้วยขั้น ๓ อายุตนะ ๑ ธาตุ ๒ ประกอบได้ด้วยขั้น ๑ อายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๓๕] ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วย สุขเวทนาสัมปยุตตธรรม ทุกขเวทนาสัมปยุตตธรรม อทุกขมสุขเวทนาสัมปยุตตธรรม ธรรมเหล่าใดประกอบได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ประกอบได้ด้วยขั้น ๑ ประกอบได้ด้วยอายตนะ ๑ ชาติ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๓๖] ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วย สวิตักกสวิจารธรรม อวิตักก วิจามัตตธรรม ปีติสหคตธรรม ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ประกอบได้ด้วยขั้น ๑ อายตนะ ๑ ชาติ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๓๗] ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วย สุขสหคตธรรม อุpekขาสหคตธรรม ธรรมเหล่าใดประกอบได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ประกอบได้ด้วยขั้น ๑ ประกอบได้ด้วยอายตนะ ๑ ชาติ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๓๘] ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วย เหตุธรรม เหตุสเหตุกธรรม เหตุเหตุสัมปยุตตธรรม ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้นประกอบได้ด้วยขั้น ๑ อายตนะ ๑ ชาติ ๑ ประกอบได้ด้วยขั้น ๑ อายตนะ ๑ ชาติ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๓๙] ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วย สเหตุกนเหตุกธรรม เหตุสัมปยุตตนเหตุกธรรม นเหตุสเหตุกธรรม ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้นประกอบได้ด้วยขั้น ๑ อายตนะ ๑ ชาติ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๔๐] ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วย อาสวธรรม อาสวสาสวธรรม อาสวาสาสัมปยุตตธรรม ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ประกอบได้ด้วยขั้น ๑ อายตนะ ๑ ชาติ ๑ ประกอบได้ด้วยขั้น ๑ อายตนะ ๑ ชาติ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๔๑] ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วย อาสวสัมปยุตตโนอาสวธรรม ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ประกอบได้ด้วยขั้น ๑ อายตนะ ๑ ชาติ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๔๒] ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วย สัญโญชนธรรม กันถธรรม โอมธรรม โยคธรรม นีวรณธรรม ปรามาสธรรม ปรามาสปรัมภูฐธรรม ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้นประกอบได้ด้วยขั้น ๑ อายตนะ ๑ ชาติ ๑ ประกอบได้ด้วยขั้น ๑ อายตนะ ๑ ชาติ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๔๓] ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วย ปริมาสสัมปยุตตธรรม ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ประกอบได้ด้วยขั้น ๑ อายุตนะ ๑ ชาติ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๔๔] ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วย จิตตธรรม ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วย ธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ประกอบได้ด้วยขั้น ๓ ประกอบได้ด้วยอายุตนะ ๑ ชาติ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๔๕] ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วย เจตสิกธรรม จิตตสัมปยุตตธรรม จิตตสังกัฏฐธรรม จิตตสังกัฏฐสมุฏฐานธรรม จิตตสังกัฏฐสมุฏฐานสหุกรรม จิตตสังกัฏฐสมุฏฐานานุปริวัตติกรรม ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ประกอบได้ด้วยขั้น ๑ อายุตนะ ๑ ชาติ ๑

[๓๔๖] ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วย อุปาทานธรรม กิเลสธรรม กิเลสสังกิลิกรรม กิเลสสังกิลิกรรม กิเลสกิเลสสัมปยุตตธรรม ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วย ธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ประกอบได้ด้วยขั้น ๓ อายุตนะ ๑ ชาติ ๑ ประกอบได้ด้วย ขั้น ๑ อายุตนะ ๑ ชาติ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๔๗] ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วย สังกิลิกรรม โนกิเลสธรรม กิเลสสัมปยุตตโนกิเลสธรรม สวิคคกรรม สวิจารกรรม ตัปปัตติกกรรมปีติสหคตธรรม ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ประกอบได้ด้วยขั้น ๑ อายุตนะ ๑ ชาติ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๔๘] ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วย สุขสหคตธรรม อุpekขาสหคตธรรม ธรรมเหล่าใด ประกอบได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ประกอบได้ด้วยขั้น อายุตนะ ชาติ เท่าไร? ธรรมเหล่านั้น ประกอบได้ด้วยขั้น ๑ อายุตนะ ๑ ชาติ ๑ ธรรมบางอย่าง

สัมปยุตเตนสัมปยุตตปทานิเทศ จบ

๑๐. วิปยุตเตนวิปยุตตปทนิทเทส

[๓๔๕] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วย รูปจันทร์ ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วย ธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ประกอบไม่ได้ด้วยจันทร์ อายตนะธาตุ เท่าไร? ธรรมเหล่านั้น ประกอบไม่ได้ด้วยจันทร์ ๔ อายตนะ ๑ ธาตุ ๗ ประกอบไม่ได้ด้วยอายตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๕๐] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วย เวทนาจันทร์ สัญญาจันทร์ สังขารจันทร์ วิญญาณจันทร์ มนายนะ ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ประกอบไม่ได้ด้วยจันทร์ ๑ อายตนะ ๑๐ ธาตุ ๑๐ ประกอบไม่ได้ด้วยอายตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๕๑] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วย จักขวยตนะ ฯลฯ โสภณัฐัพพายตนะ จักขุธาตุ ฯลฯ โสภณัฐัพพธาตุ ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ประกอบไม่ได้ด้วยจันทร์ ๔ อายตนะ ๑ ธาตุ ๗ ประกอบไม่ได้ด้วยอายตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๕๒] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วย จักขุวิญญาณธาตุ ฯลฯ มโนธาตุ มโนวิญญาณธาตุ สมุทยสัง มรรคสัง ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ประกอบไม่ได้ด้วยจันทร์ ๑ อายตนะ ๑๐ ธาตุ ๑๖ ประกอบไม่ได้ด้วยอายตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๕๓] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วย นิโรธสัง จักขุนทรีย์ ฯลฯ กายินทรีย์ อิตถินทรีย์ ปุริสินทรีย์ ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ประกอบไม่ได้ด้วยจันทร์ ๔ อายตนะ ๑ ธาตุ ๗ ประกอบไม่ได้ด้วยอายตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๑๕๔] ธรรมเหล่าใด ประกอบไม่ได้ด้วย มนินทรีย์ ธรรมเหล่าใด ประกอบไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ ๑อายตนะ ๑๐ ชาตุ ๑๐ ประกอบไม่ได้ด้วยอายตนะ ๑ ชาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๑๕๕] ธรรมเหล่าใด ประกอบไม่ได้ด้วย สุขินทรีย์ ทุกขินทรีย์ โสมนัสสตินทรีย์ โทมนัสสตินทรีย์ ธรรมเหล่าใด ประกอบไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ ๑ อายตนะ ๑๐ ชาตุ ๑๖ ประกอบไม่ได้ด้วยอายตนะ ๑ ชาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๑๕๖] ธรรมเหล่าใด ประกอบไม่ได้ด้วย อุปกจินทรีย์ ธรรมเหล่าใด ประกอบไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ ๑อายตนะ ๑๐ ชาตุ ๑๑ ประกอบไม่ได้ด้วยอายตนะ ๑ ชาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๑๕๗] ธรรมเหล่าใด ประกอบไม่ได้ด้วย สัทธินทรีย์ วิริยินทรีย์ สตินทรีย์ สมาธินทรีย์ ปัญญินทรีย์ อนัญญัตถัญญัสสามิตินทรีย์ อัญญินทรีย์ อัญญาตาวินทรีย์ อวิชา สังขารเพราะอวิชาเป็นปัจจัย ธรรมเหล่าใด ประกอบไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ ๑ อายตนะ ๑๐ ชาตุ ๑๖ ประกอบไม่ได้ด้วยอายตนะ ๑ ชาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๑๕๘] ธรรมเหล่าใด ประกอบไม่ได้ด้วย วิญญาณเพราะสังขารเป็นปัจจัย ผัสสะเพราะสพายตนะเป็นปัจจัย เวทนาเพราะผัสสะเป็นปัจจัย ธรรมเหล่าใด ประกอบไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ ๑ อายตนะ ๑๐ ชาตุ ๑๐ ประกอบไม่ได้ด้วยอายตนะ ๑ ชาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๑๕๙] ธรรมเหล่าใด ประกอบไม่ได้ด้วย ตัณหาเพราะเวทนาเป็นปัจจัย อุปาทานเพราะตัณหาเป็นปัจจัย กรรมภพ ธรรมเหล่าใด ประกอบไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ ๑ อายตนะ ๑๐ ชาตุ ๑๖ ประกอบไม่ได้ด้วยอายตนะ ๑ ชาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๖๐] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วย รูปภพ ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วย ธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ไม่มีขั้น อายตนะ อะไรที่ประกอบไม่ได้ ประกอบไม่ได้ ด้วยชาตุ ๓

[๓๖๑] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วย อสังขารภพ เอกโวหารภพ ปริเทวะ ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น ๔ อายตนะ ๑ ชาตุ ๑ ประกอบไม่ได้ด้วยอายตนะ ๑ ชาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๖๒] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วย อรูปภพ เนวสัญญานาสัญญารูป จตุโวหารภพ โสกะ ทุกข์ โทมนัส อุปายาส สติปัญญาสัมมปปธาน อิทธิบาท ฌาน อัปมัชฌา อินทรีย์ ๕ พละ ๕ โพชฌงค์ ๗ อริยมรรคมีองค์ ๘ ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายตนะ ๑๐ ชาตุ ๑๖ ประกอบไม่ได้ด้วยอายตนะ ๑ ชาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๖๓] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วย ผัสสะ เวทนา สัญญา เจตนา จิต มนสิการ ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ประกอบไม่ได้ด้วย ขั้น ๑ อายตนะ ๑๐ ชาตุ ๑๐ ประกอบไม่ได้ด้วยอายตนะ ๑ ชาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๖๔] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วย อธิโมกษ์ ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายตนะ ๑๐ ชาตุ ๑๕ ประกอบไม่ได้ด้วยอายตนะ ๑ ชาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๖๕] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วย กุศลธรรม อกุศลธรรม ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายตนะ ๑๐ ชาตุ ๑๖ ประกอบไม่ได้ด้วยอายตนะ ๑ ชาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๖๖] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วย สุขเวทนา สัมปยุตธรรม ทุกขเวทนา สัมปยุตธรรม ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ประกอบไม่ได้ ด้วยขั้น ๑ อายตนะ ๑๐ ชาตุ ๑๕ ประกอบไม่ได้ด้วยอายตนะ ๑ ชาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๖๗] ธรรมเหล่าใด ประกอบไม่ได้ด้วย อหุขมสุขเวทนา สัมปยุตตธรรม
ธรรมเหล่าใด ประกอบไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้นประกอบไม่ได้ด้วยขันธ ๑
อายตนะ ๑๐ ธาตุ ๑๑ ประกอบไม่ได้ด้วยอายตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๖๘] ธรรมเหล่าใด ประกอบไม่ได้ด้วย วิปากธรรม ธรรมเหล่าใด ประกอบ
ไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ ๑ อายตนะ ๑๐ ธาตุ ๑๐
ประกอบไม่ได้ด้วยอายตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๖๙] ธรรมเหล่าใด ประกอบไม่ได้ด้วย วิปากัมมธรรม สังกิลิฏฐสังกิลิสิกธรรม
ธรรมเหล่าใด ประกอบไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้นประกอบไม่ได้ด้วยขันธ ๑
อายตนะ ๑๐ ธาตุ ๑๖ ประกอบไม่ได้ด้วยอายตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๗๐] ธรรมเหล่าใด ประกอบไม่ได้ด้วย เนววิปากนวิปากัมมธรรม อนุปาทินุ
ปาทานิยธรรม ธรรมเหล่าใด ประกอบไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ไม่มีขันธ
อายตนะ ใดๆ ที่ประกอบไม่ได้ประกอบไม่ได้ด้วยธาตุ ๕

[๓๗๑] ธรรมเหล่าใด ประกอบไม่ได้ด้วย อนุปาทินานุปาทานิยธรรม อสังกิลิฏฐา
สังกิลิสิกธรรม ธรรมเหล่าใด ประกอบไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ไม่มีขันธ
อายตนะ ใดๆ ที่ประกอบไม่ได้ประกอบไม่ได้ด้วยธาตุ ๖

[๓๗๒] ธรรมเหล่าใด ประกอบไม่ได้ด้วย สวิตักกสัจจารธรรม ธรรมเหล่าใด
ประกอบไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ ๑ อายตนะ ๑๐
ธาตุ ๑๕ ประกอบไม่ได้ด้วยอายตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๗๓] ธรรมเหล่าใด ประกอบไม่ได้ด้วย อวิตักกวิจาร์มัตตธรรม ปีติสหคตธรรม
ธรรมเหล่าใด ประกอบไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้นประกอบไม่ได้ด้วยขันธ ๑
อายตนะ ๑๐ ธาตุ ๑๖ ประกอบไม่ได้ด้วยอายตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๗๔] ธรรมเหล่าใดประกอบไม่ได้ด้วยอวิตักกวิจาร์ธรรม ธรรมเหล่าใด
ประกอบไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้นไม่มีขันธ อายตนะ ใดๆ ที่ประกอบไม่ได้
ประกอบไม่ได้ด้วยธาตุ ๑

[๓๗๕] ธรรมเหล่าใดประกอบไม่ได้ด้วยสุขสหคตธรรม ธรรมเหล่าใดประกอบไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้นประกอบไม่ได้ด้วยขันธ ๑ อายุตนะ ๑๐ ธาตุ ๑๕ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๗๖] ธรรมเหล่าใดประกอบไม่ได้ด้วยอุปกษาสหคตธรรม ธรรมเหล่าใดประกอบไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้นประกอบไม่ได้ด้วยขันธ ๑ อายุตนะ ๑๐ ธาตุ ๑๑ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๗๗] ธรรมเหล่าใดประกอบไม่ได้ด้วยทัสสนปหัตถัพพธรรม ภาวนापหัตถัพพธรรม ทัสสนปหัตถัพพเหตุกธรรม ภาวนापหัตถัพพเหตุกธรรม อายจคามิธรรม อปจยคามิธรรม เสกขธรรม อเสกขธรรมมหัคคตธรรม ธรรมเหล่าใดประกอบไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้นประกอบไม่ได้ด้วยขันธ ๑ อายุตนะ ๑๐ ธาตุ ๑๖ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๗๘] ธรรมเหล่าใดประกอบไม่ได้ด้วยอัปมาณธรรม ปณีตธรรม ธรรมเหล่าใดประกอบไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้นไม่มีขันธอายุตนะ อะไรๆ ที่ประกอบไม่ได้ ประกอบไม่ได้ด้วยธาตุ ๖

[๓๗๙] ธรรมเหล่าใดประกอบไม่ได้ด้วยปริตตารัมมณธรรม ธรรมเหล่าใดประกอบไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้นประกอบไม่ได้ด้วยขันธ ๑ อายุตนะ ๑๐ ธาตุ ๑๐ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๘๐] ธรรมเหล่าใดประกอบไม่ได้ด้วยมหัคคตารัมมณธรรม อัปมาณารัมมณธรรม หีนธรรม มิจฉัตตนิยตธรรม สัมมัตตนิยตธรรมมัคคารัมมณธรรม มัคคเหตุกธรรม มัคคาธิปติธรรม ธรรมเหล่าใดประกอบไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้นประกอบไม่ได้ด้วยขันธ ๑ อายุตนะ ๑๐ ธาตุ ๑๖ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๘๑] ธรรมเหล่าใดประกอบไม่ได้ด้วยอนุปปันนธรรม ธรรมเหล่าใดประกอบไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้นไม่มีขันธ อายุตนะอะไรๆ ที่ประกอบไม่ได้ ประกอบไม่ได้ด้วยธาตุ ๕

[๓๘๒] ธรรมเหล่านี้ประกอบไม่ได้ด้วยอดีตารัมมณธรรม อนาคตารัมมณธรรม ธรรมเหล่านี้ประกอบไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้นประกอบไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายุตนะ ๑๐ ธาตุ ๑๖ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๘๓] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยปัจจุบันารัมมณธรรม อัชฌัตตารัมมณธรรม พหิทถารัมมณธรรม อัชฌัตตพหิทถารัมมณธรรม ธรรมเหล่านี้ประกอบไม่ได้ด้วย ธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้นประกอบไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายุตนะ ๑๐ ธาตุ ๑๐ ประกอบไม่ได้ ด้วยอายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๘๔] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยสนิทัสสนสัปปฏิฆธรรม อนิทัสสนสัปปฏิฆ ธรรม ธรรมเหล่านี้ประกอบไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้นประกอบไม่ได้ด้วยชั้น ๔ อายุตนะ ๑ ธาตุ ๗ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๘๕] ธรรมเหล่านี้ประกอบไม่ได้ด้วยเหตุกรรม สเหตุกรรม เหตุสัมปยุต ธรรม เหตุสเหตุกรรม สเหตุกนเหตุกรรม เหตุเหตุสัมปยุตธรรม เหตุสัมปยุตตนเหตุ ธรรม นเหตุสเหตุกรรม ธรรมเหล่านี้ประกอบไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายุตนะ ๑๐ ธาตุ ๑๖ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๘๖] ธรรมเหล่านี้ประกอบไม่ได้ด้วยอัปปัจจยธรรม อสังขตธรรม สนิทัสสน ธรรม สัปปฏิฆธรรม รูปิธรรม ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้น ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น ๔ อายุตนะ ๑ ธาตุ ๗ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรม บางอย่าง

[๓๘๗] ธรรมเหล่านี้ประกอบไม่ได้ด้วยโลกุตตรธรรม ธรรมเหล่านี้ประกอบไม่ได้ ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้นไม่มีชั้น อายุตนะอะไรๆ ที่ประกอบไม่ได้ ประกอบไม่ได้ ด้วยธาตุ ๖

[๓๘๘] ธรรมเหล่านี้ประกอบไม่ได้ด้วยอาสวกรรม อาสวสัมปยุตธรรม อาสว สาสวกรรม อาสวาอวสัมปยุตธรรม อาสวสัมปยุตโนอาสวกรรม ธรรมเหล่านี้ประกอบ

ไม่ได้ด้วยกรรมเหล่านั้น กรรมเหล่านั้นประกอบไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายุขณะ ๑๐ ชาติ ๑๖.
ประกอบไม่ได้ด้วยอายุขณะ ๑ ชาติ ๑ กรรมบางอย่าง

[๓๔๘] กรรมเหล่านี้ประกอบไม่ได้ด้วยอนาสวกรรม อาสววิปยุตตอนาสวกรรม
กรรมเหล่านี้ประกอบไม่ได้ด้วยกรรมเหล่านั้น กรรมเหล่านั้นไม่มีขั้น อายุขณะ ใดๆ ที่ประกอบ
ไม่ได้ ประกอบไม่ได้ด้วยชาติ ๖

[๓๔๙] กรรมเหล่านี้ประกอบไม่ได้ด้วยสัณฺเฑาะฐกรรม คันถกรรม โอมกรรม
โยคกรรม นีวรณกรรม ปราสาทกรรม ปราสาทสัมปยุตตกรรม ปราสาทปรัมภุชกรรม
กรรมเหล่านี้ประกอบไม่ได้ด้วยกรรมเหล่านั้น กรรมเหล่านั้นประกอบไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายุขณะ
๑๐ ชาติ ๑๖ ประกอบไม่ได้ด้วย อายุขณะ ๑ ชาติ ๑ กรรมบางอย่าง

[๓๕๐] กรรมเหล่านี้ประกอบไม่ได้ด้วยอปรัมภุชกรรม ปราสาทวิปยุตตอปรัมภุช
กรรม กรรมเหล่านี้ประกอบไม่ได้ด้วยกรรมเหล่านั้น กรรมเหล่านั้นไม่มีขั้น อายุขณะ ใดๆ
ที่ประกอบไม่ได้ ประกอบไม่ได้ด้วย ชาติ ๖

[๓๕๑] กรรมเหล่านี้ประกอบไม่ได้ด้วยสารัมมณกรรม จิตตกรรม เจตสิกกรรม
จิตตสัมปยุตตกรรม จิตตสังสัณฺฐกรรม จิตตสังสัณฺฐสมุฏฐานกรรม จิตตสังสัณฺฐสมุฏฐาน
สทฺฐกรรม จิตตสังสัณฺฐสมุฏฐานานุปริวัตติกรรม กรรมเหล่านี้ประกอบไม่ได้ด้วยกรรมเหล่านั้น
กรรมเหล่านั้นประกอบไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายุขณะ ๑๐ ชาติ ๑๐ ประกอบไม่ได้ด้วย อายุขณะ ๑
ชาติ ๑ กรรมบางอย่าง

[๓๕๒] กรรมเหล่านี้ประกอบไม่ได้ด้วยอนารัมมณกรรม จิตตวิปยุตตกรรม จิตต
วิสังสัณฺฐกรรม อุปาทากรรม กรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยกรรมเหล่านั้น กรรมเหล่านั้น
ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น ๔ อายุขณะ ๑ ชาติ ๑ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุขณะ ๑ ชาติ ๑ กรรม
บางอย่าง

[๓๕๓] กรรมเหล่านี้ประกอบไม่ได้ด้วยอนุปาทินนกรรม กรรมเหล่านี้ ประกอบไม่
ได้ด้วยกรรมเหล่านั้น กรรมเหล่านั้นไม่มีขั้น อายุขณะ ใดๆ ที่ประกอบไม่ได้ ประกอบ
ไม่ได้ด้วยขั้น ๕

[๓๕๕] ธรรมเหล่าใดประกอบไม่ได้ด้วยอุปาทานธรรม กิเลสธรรม สังขลิกธรรม กิเลสสัมปยุตตธรรม กิเลสสังขลิกธรรม กิเลสสังขลิกธรรม สังขลิกโนกิเลสธรรม กิเลสกิเลสสัมปยุตตธรรม กิเลสสัมปยุตตโนกิเลสธรรม ธรรมเหล่าใดประกอบไม่ได้ด้วย ธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้นประกอบไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายุขณะ ๑๐ ชาติ ๑๖ ประกอบไม่ได้ ด้วยอายุขณะ ๑ ชาติ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๕๖] ธรรมเหล่าใดประกอบไม่ได้ด้วยอสังขลิกธรรม กิเลสวิปยุตตอสังขลิก ธรรม ธรรมเหล่าใดประกอบไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้นไม่มีชั้น อายุขณะอะไรๆ ที่ ประกอบไม่ได้ ประกอบไม่ได้ด้วยชาติ ๖

[๓๕๗] ธรรมเหล่าใดประกอบไม่ได้ด้วยทัสสนปหัตตัพพธรรม ภวานาปหัตตัพพธรรม ทัสสนปหัตตัพพเหตุกธรรม ภวานาปหัตตัพพเหตุกธรรม ธรรมเหล่าใดประกอบไม่ได้ด้วย ธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้นประกอบไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายุขณะ ๑๐ ชาติ ๑๖ ประกอบไม่ได้ ด้วยอายุขณะ ๑ ชาติ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๕๘] ธรรมเหล่าใดประกอบไม่ได้ด้วยสวิตักกธรรม สวิจารณ์ธรรม ธรรมเหล่าใด ประกอบไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้นประกอบไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายุขณะ ๑๐ ชาติ ๑๕ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุขณะ ๑ ชาติ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๓๕๙] ธรรมเหล่าใดประกอบไม่ได้ด้วยอวิตักกธรรม อวิจารณ์ธรรม ธรรมเหล่าใด ประกอบไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้นไม่มีชั้น อายุขณะอะไรๆ ที่ประกอบไม่ได้ ประกอบไม่ได้ด้วยชาติ ๑

[๔๐๐] ธรรมเหล่าใดประกอบไม่ได้ด้วยสปีติกธรรม ปีติสหคตธรรม ธรรมเหล่าใด ประกอบไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้นประกอบไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายุขณะ ๑๐ ชาติ ๑๖ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุขณะ ๑ ชาติ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๔๐๑] ธรรมเหล่าใดประกอบไม่ได้ด้วยสุขสหคตธรรม ธรรมเหล่าใดประกอบไม่ได้ ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้นประกอบไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายุขณะ ๑๐ ชาติ ๑๕ ประกอบ ไม่ได้ด้วยอายุขณะ ๑ ชาติ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๔๐๒] ธรรมเหล่าใดประกอบไม่ได้ด้วยอุpekขาสหคตธรรม ธรรมเหล่าใดประกอบไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้นประกอบไม่ได้ด้วยขันธ ๑ อายุตนะ ๑๐ ชาตุ ๑๑ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุตนะ ๑ ชาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๔๐๓] ธรรมเหล่าใดประกอบไม่ได้ด้วยนกามาวจรกรรม อปรียาป็นนธรรม อนุตตรธรรม ธรรมเหล่าใด ประกอบไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้นไม่มีขันธ อายุตนะอะไรๆ ที่ประกอบไม่ได้ ประกอบไม่ได้ด้วยชาตุ ๖

[๔๐๔] ธรรมเหล่าใดประกอบไม่ได้ด้วยรูปาวจรธรรม อรูปาวจรธรรม นียยานิกธรรม นียตธรรม สรณธรรม ธรรมเหล่าใดประกอบไม่ได้ด้วยธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่านั้นประกอบไม่ได้ด้วยขันธ อายุตนะ ชาตุเท่าไร? ธรรมเหล่านั้นประกอบไม่ได้ด้วยขันธ ๑ อายุตนะ ๑๐ ชาตุ ๑๖ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุตนะ ๑ ชาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

วิปยุตเตนวิปยุตตปทนิทเทส จบ

๑๑ สังคหิตেনสัมปยุตตวิปยุตตปทนิทเทส

[๔๐๕] ธรรมเหล่าใดสงเคราะห์ได้ด้วยสมุทยสังจ มรรคสังจ โดยขันธสังคหะ อายุตนะสังคหะ ธรรมเหล่านั้นประกอบได้ด้วยขันธ อายุตนะ ชาตุเท่าไร? ธรรมเหล่านั้นประกอบได้ด้วยขันธ ๓ อายุตนะ ๑ ชาตุ ๗ ประกอบได้ด้วยขันธ ๑ อายุตนะ ๑ ชาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง ประกอบไม่ได้ด้วยขันธอายุตนะ ชาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ ๑ อายุตนะ ๑๐ ชาตุ ๑๐ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุตนะ ๑ ชาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๔๐๖] ธรรมเหล่าใดสงเคราะห์ได้ด้วยอิตถินทริย ปุริสินทริย โดยขันธสังคหะ อายุตนะสังคหะ ชาตุสังคหะ ธรรมเหล่านั้นประกอบได้ด้วยขันธ อายุตนะ ชาตุ เท่าไร? ไม่มีขันธ อายุตนะ ชาตุ ที่ประกอบได้ประกอบไม่ได้ด้วยขันธ อายุตนะ ชาตุ เท่าไร?

ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น ๔ อายุคนะ ๑ ธาตุ ๗ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุคนะ ๑ ธาตุ ๑
ธรรมบางอย่าง

[๔๐๗] ธรรมเหล่านี้ใดสงเคราะห์ได้ด้วยสุชินทรีย์ ทุกชินทรีย์ โสมนัสสินทรีย์
โทมนัสสินทรีย์ โดยชั้นธสังคหะ อายุคนสังคหะ ธาตุสังคหะธรรมเหล่านั้นประกอบได้ด้วย
ชั้น ๓ อายุคนะ ๑ ธาตุ ๗ ประกอบได้ด้วยอายุคนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง ประกอบ
ไม่ได้ด้วยชั้น อายุคนะ ธาตุเท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายุคนะ ๑๐ ธาตุ ๑๐
ประกอบไม่ได้ด้วยอายุคนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๔๐๘] ธรรมเหล่านี้ใดสงเคราะห์ได้ด้วยอุเปกชินทรีย์ โดยชั้นธสังคหะ
อายุคนสังคหะ ธาตุสังคหะ ธรรมเหล่านั้นประกอบได้ด้วยชั้น ๓ อายุคนะ ๑ ธาตุ ๒
ประกอบได้ด้วยอายุคนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่างประกอบไม่ได้ด้วยชั้น อายุคนะ ธาตุ
เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายุคนะ ๑๐ ธาตุ ๑๕ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุคนะ ๑
ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๔๐๙] ธรรมเหล่านี้ใดสงเคราะห์ได้ด้วยสิทธิชินทรีย์ วิริยอินทรีย์ สตินทรีย์
สมาธิินทรีย์ ปัญญาอินทรีย์ อนัญญัตถัญญัสสามินทรีย์ อัญญาอินทรีย์ อัญญาตาวิอินทรีย์
อวิชา สาขารเพราะอวิชาเป็นปัจจัยผัสสะเพราะสพยคนะเป็นปัจจัย ตัณหาเพราะ
เวทนาเป็นปัจจัยอุปาทานเพราะตัณหาเป็นปัจจัย กรรมภพ โดยชั้นธสังคหะ อายุคนสังคหะ
ธาตุสังคหะ ธรรมเหล่านั้นประกอบได้ด้วยชั้น ๓ อายุคนะ ๑ ธาตุ ๗ ประกอบได้ด้วยชั้น ๑
อายุคนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น อายุคนะ ธาตุ เท่าไร?
ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายุคนะ ๑๐ ธาตุ ๑๐ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุคนะ ๑ ธาตุ ๑
ธรรมบางอย่าง

[๔๑๐] ธรรมเหล่านี้ใดสงเคราะห์ได้ด้วยปริเทวะ โดยชั้นธสังคหะ อายุคนสังคหะ
ธาตุสังคหะ ธรรมเหล่านั้นประกอบได้ด้วยชั้น อายุคนะธาตุ เท่าไร? ไม่มีชั้น อายุคนะ
ธาตุ ที่ประกอบได้ ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น อายุคนะ ธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วย
ชั้น ๔ อายุคนะ ๑ ธาตุ ๗ ประกอบไม่ได้ด้วยอายุคนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๔๑๔] ธรรมเหล่านี้ประกอบได้ด้วยวิญญาณชั้น มนายนะ จักขุวิญญาณ ชาติ ฯลฯ มโนชาติ มโนวิญญาณชาติ ธรรมเหล่านั้นสงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๓ อายุตนะ ๑ ชาติ ๑. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุตนะชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๒ อายุตนะ ๑๑ ชาติ ๑๗

[๔๑๕] ธรรมเหล่านี้ ประกอบได้ด้วยสมุทยสัง มัคคสัง ธรรมเหล่านั้นสงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๔ อายุตนะ ๒ ชาติ ๒. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายุตนะ ๑๐ ชาติ ๑๖

[๔๑๖] ธรรมเหล่านี้ ประกอบได้ด้วยมโนทริย ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๓ อายุตนะ ๑ ชาติ ๑. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุตนะชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๒ อายุตนะ ๑๑ ชาติ ๑๗

[๔๑๗] ธรรมเหล่านี้ ประกอบได้ด้วยสุชินทริย ทุกชินทริย โสมนัสสินทริย โทมนัสสินทริย ธรรมเหล่านั้นสงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๓ อายุตนะ ๒ ชาติ ๒. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุตนะ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๒ อายุตนะ ๑๐ ชาติ ๑๖

[๔๑๘] ธรรมเหล่านี้ ประกอบได้ด้วยอุเปกชินทริย ธรรมเหล่านั้นสงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๓ อายุตนะ ๒ ชาติ ๗. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้นอายุตนะ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๒ อายุตนะ ๑๐ ชาติ ๑๑

[๔๑๙] ธรรมเหล่านี้ ประกอบได้ด้วยสัทธินทริย วิริยินทริย สตินทริย สมานทริย ปัญญินทริย อนัญญัตถัญญัสสามิตินทริย อัญญินทริย อัญญาตาวินทริย อวิชา สังขารเพราะอวิชาเป็นปัจจัยธรรมเหล่านั้นสงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๔ อายุตนะ ๒ ชาติ ๒. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุตนะ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายุตนะ ๑๐ ชาติ ๑๖

[๔๒๐] ธรรมเหล่านี้ ประกอบได้ด้วยวิญญาณเพราะสังขารเป็นปัจจัย ธรรมเหล่านั้นสงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๓ อายุตนะ ๑ ชาติ ๑. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุตนะ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๒ อายุตนะ ๑๑ ชาติ ๑๗

[๔๒๑] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยผัสสะ เพราะสพายนะเป็นปัจจัย ธรรมเหล่านี้ สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๔ อายุตนะ ๒ ชาตุ ๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุตนะ ชาตุ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายุตนะ ๑๐ ชาตุ ๑๐

[๔๒๒] ธรรมเหล่านี้ ประกอบได้ด้วยเวทนา เพราะผัสสะเป็น ปัจจัย ธรรมเหล่านี้ สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๓ อายุตนะ ๒ ชาตุ ๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุตนะ ชาตุ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๒ อายุตนะ ๑๐ ชาตุ ๑๐

[๔๒๓] ธรรมเหล่านี้ ประกอบได้ด้วยคัมภีระ เพราะเวทนาเป็นปัจจัย อุปาทาน เพราะคัมภีระเป็นปัจจัย กรรมภพ ธรรมเหล่านี้ สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๔ อายุตนะ ๒ ชาตุ ๒. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุตนะ ชาตุ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายุตนะ ๑๐ ชาตุ ๑๖

[๔๒๔] ธรรมเหล่านี้ ประกอบได้ด้วยโสกะ ทุกข์ โทมนัส ธรรมเหล่านี้ สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๓ อายุตนะ ๒ ชาตุ ๒. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุตนะ ชาตุ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๒ อายุตนะ ๑๐ ชาตุ ๑๖

[๔๒๕] ธรรมเหล่านี้ ประกอบได้ด้วยอุบายาส สติปัญญา สัมมปธาน ธรรม เหล่านี้สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๔ อายุตนะ ๒ ชาตุ ๒. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุตนะ ชาตุ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายุตนะ ๑๐ ชาตุ ๑๖

[๔๒๖] ธรรมเหล่านี้ ประกอบได้ด้วยอิทธิบาท ธรรมเหล่านี้สงเคราะห์ได้ด้วย ขั้น ๓ อายุตนะ ๑ ชาตุ ๑. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุตนะชาตุ เท่าไร? สงเคราะห์ ไม่ได้ด้วยขั้น ๒ อายุตนะ ๑๑ ชาตุ ๑๗

[๔๒๗] ธรรมเหล่านี้ ประกอบได้ด้วยฉาน ธรรมเหล่านี้สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๓ อายุตนะ ๒ ชาตุ ๒. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุตนะ ชาตุ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ ด้วยขั้น ๒ อายุตนะ ๑๐ ชาตุ ๑๖

[๔๒๘] ธรรมเหล่านี้ ประกอบได้ด้วยอัปปมัญญา อินทรีย์ ๕ พละ ๕ โพชฌงค์ ๗ อริยมรรคมีองค์ ๘ ธรรมเหล่านี้สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๔ อายุตนะ ๒ ชาตุ ๒.

สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๔ อายตนะ ๓ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายตนะ ๑๐ ชาติ ๑๖

[๔๒๕] ธรรมเหล่านี้ประกอบได้ด้วยผัสสะ เจตนา มนสิการ ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๔ อายตนะ ๒ ชาติ ๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายตนะ ๓ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายตนะ ๑๐ ชาติ ๑๐

[๔๓๐] ธรรมเหล่านี้ประกอบได้ด้วยเวทนา สัญญา ธรรมเหล่านั้นสงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๓ อายตนะ ๒ ชาติ ๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายตนะ ๓ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๒ อายตนะ ๑๐ ชาติ ๑๐

[๔๓๑] ธรรมเหล่านี้ประกอบได้ด้วยจิต ธรรมเหล่านั้นสงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๓ อายตนะ ๑ ชาติ ๑. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายตนะ ๓ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๒ อายตนะ ๑๑ ชาติ ๑๗

[๔๓๒] ธรรมเหล่านี้ประกอบได้ด้วยอิโมกษ์ ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๔ อายตนะ ๒ ชาติ ๓. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายตนะ ๓ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายตนะ ๑๐ ชาติ ๑๕

[๔๓๓] ธรรมเหล่านี้ประกอบได้ด้วยสุขเวทนาสัมปยุตตธรรม ทุกขเวทนาสัมปยุตตธรรม อทุกขมสุขเวทนาสัมปยุตตธรรม สวิตกกสวิจารธรรม อวิตกกสวิจารมัตตธรรม ปิติสหคตธรรม สุขสหคตธรรมอุpekขาสหคตธรรม ธรรมเหล่านั้นสงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๑ อายตนะ ๑ ชาติ ๑. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายตนะ ๓ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๔ อายตนะ ๑๑ ชาติ ๑๗

[๔๓๔] ธรรมเหล่านี้ประกอบได้ด้วยเหตุธรรม เหตุสเหตุกธรรม เหตุเหตุสัมปยุตตธรรม ธรรมเหล่านั้นสงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๔ อายตนะ ๒ ชาติ ๒. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายตนะ ๓ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายตนะ ๑๐ ชาติ ๑๖

[๔๓๕] ธรรมเหล่านี้ประกอบได้ด้วยสเหตุกนเหตุธรรม เหตุสัมปยุตตธรรม เหตุสเหตุกธรรม ธรรมเหล่านั้นสงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๑ อายตนะ ๑ ชาติ ๑.

สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๔ อายตนะ ๓๓ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๔ อายตนะ ๑๑
๓๓ ๑๓

[๔๓๖] ธรรมเหล่านี้ประกอบได้ด้วยอาสวธรรม อาสวสาสวธรรม อาสวาสา
สัมปยุตตธรรม ธรรมเหล่านี้สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๔ อายตนะ ๒๓๓ ๒. สงเคราะห์
ไม่ได้ด้วยขั้น ๔ อายตนะ ๓๓ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายตนะ ๑๑ ๓๓ ๑๖

[๔๓๗] ธรรมเหล่านี้ประกอบได้ด้วยอาสวสัมปยุตตโนอาสวธรรม ธรรมเหล่านี้
สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๑ อายตนะ ๑ ๓๓ ๑ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๔ อายตนะ ๓๓
เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๔ อายตนะ ๑๑ ๓๓ ๑๓

[๔๓๘] ธรรมเหล่านี้ประกอบได้ด้วยสัญญาชนธรรม คันถกรรม โอมกรรม
โยคกรรม นีวณกรรม ปริมาสกรรม ปริมาสปริมาสกรรม ธรรมเหล่านี้สงเคราะห์
ได้ด้วยขั้น ๔ อายตนะ ๒ ๓๓ ๒. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๔ อายตนะ ๓๓ เท่าไร?
สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายตนะ ๑๑ ๓๓ ๑๖

[๔๓๙] ธรรมเหล่านี้ประกอบได้ด้วยปริมาสสัมปยุตตธรรม ธรรมเหล่านี้
สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายตนะ ๑ ๓๓ ๑. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๔ อายตนะ ๓๓
เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๔ อายตนะ ๑๑ ๓๓ ๑๓

[๔๔๐] ธรรมเหล่านี้ประกอบได้ด้วยจิตตกรรม ธรรมเหล่านี้สงเคราะห์ได้ด้วย
ขั้น ๓ อายตนะ ๑ ๓๓ ๑. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๔ อายตนะ ๓๓ เท่าไร? สงเคราะห์
ไม่ได้ด้วยขั้น ๒ อายตนะ ๑๑ ๓๓ ๑๓

[๔๔๑] ธรรมเหล่านี้ประกอบได้ด้วยเจตสิกกรรม จิตตสัมปยุตตกรรม จิตตสัง
สัทธรรม จิตตสังสัทสมุฏฐานกรรม จิตตสังสัทสมุฏฐานสหกรรม จิตตสังสัทสมุฏ
ฐานานุประวัติกรรม ธรรมเหล่านี้สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๑ อายตนะ ๑ ๓๓ ๑.
สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๔ อายตนะ ๓๓ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๔ อายตนะ ๑๑
๓๓ ๑๑

[๔๔๒] ธรรมเหล่านี้ใด ประกอบได้ด้วยอุปาทานธรรม กิเลสธรรม กิเลสสังกิลิสิก
ธรรม กิเลสสังกิลิภูฏธรรม กิเลสกิเลสสัมปยุตตธรรมธรรมเหล่านั้นสงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๔
อายตนะ ๒ ชาติ ๒. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายตนะ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้
ด้วยขั้น ๑ อายตนะ ๑๐ ชาติ ๑๖

[๔๔๓] ธรรมเหล่านี้ใด ประกอบได้ด้วยสังกิลิภูฏโนกิเลสธรรม กิเลสสัมปยุตตโน
กิเลสธรรม สวิคคกกรรม สวิจารกรรม สัมปัติกกรรมปีติสหคตกรรม สุขสหคตกรรม
อุเปกขาสหคตกรรม ธรรมเหล่านั้นสงเคราะห์ได้ด้วยขั้น อายตนะ ชาติ เท่าไร? ธรรม
เหล่านั้นสงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๑ อายตนะ ๑ ชาติ ๑. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายตนะ
ชาติเท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๔ อายตนะ ๑๑ ชาติ ๑๗

สัมปยุตเตนสังกิตาสังกhitปทนิทเทส จป

๑๓. อสังกhitเตนสัมปยุตตวิปยุตตปทนิทเทส

[๔๔๔] ธรรมเหล่านี้ใด สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยรูปขั้น โดยขั้นสังกหะ อายตนะสังกหะ
ชาติสังกหะ ธรรมเหล่านั้นประกอบได้ด้วยขั้น อายตนะ ชาติ เท่าไร? ธรรมเหล่านั้น
ประกอบได้ด้วยขั้น ๓ อายตนะ ๑ ชาติ ๑ ธรรมบางอย่าง. ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น
อายตนะ ชาติ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายตนะ ๑๐ ชาติ ๑๐ ประกอบไม่ได้
ด้วย อายตนะ ๑ ชาติ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๔๔๕] ธรรมเหล่านี้ใด สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยธัมมายตนะ ธรรมชาติ อิตถินทริย
ปุริสินทริย ชิวิตินทริย นามรูปเพราะวิญญานเป็นปัจจัยอสังกัญญาภ เอกโวการภ
ชาติ ชรา มรณะ โดยขั้นสังกหะ อายตนะสังกหะ ชาติสังกหะ ธรรมเหล่านั้นประกอบ
ได้ด้วยขั้น ๓ อายตนะ ๑ ชาติ ๑ ธรรมบางอย่าง. ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น อายตนะ
ชาติ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายตนะ ๑๐ ชาติ ๑๐ ประกอบไม่ได้ด้วยอายตนะ ๑
ชาติ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๔๔๖] ธรรมเหล่านี้ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยรูปภพ เนวสัญญานาสัญญภพ จตุโวการภพ อิทธิบาท โดยชั้นสังคหะ อายุคนสังคหะ ธาตุสังคหะ ธรรมเหล่านั้น ประกอบได้ด้วยชั้น อายุคนะ ธาตุ เท่าไร? ไม่มีชั้น อายุคนะ ธาตุที่ประกอบได้ ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น อายุคนะ ธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น ๔ อายุคนะ ๑ ธาตุ ๗ ประกอบไม่ได้ด้วย อายุคนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๔๔๗] ธรรมเหล่านี้ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยกุศลธรรม อกุศลธรรม สุขเวทนา สัมปยุตตธรรม ทุกขเวทนาสัมปยุตตธรรม อทุกขมสุขเวทนาสัมปยุตตธรรม วิปากธรรม วิปากัมมธรรม อนุปาทินานุปาทานิชธรรมสังกิลิฐฐสังกิลิฐธรรม อสังกิลิฐฐาสังกิลิฐธรรม สวิตักกสวิจารธรรมอวิตักกจิวารมัตตธรรม ปิติสหคตธรรม สุขสหคตธรรม อุเปกขาสหคตธรรมทัสสนปหัตตัพพธรรม ภวานาปหัตตัพพธรรม ทัสสนปหัตตัพพเหตุก ธรรมภวานาปหัตตัพพเหตุกธรรม อายคามิธรรม อปจยคามิธรรม เสกขธรรม อเสกขธรรม มหัคคตธรรม อปป์มาณธรรม ปรีตารัมมณธรรม มหัคคตารัมมณธรรม อปป์มาณารัมมณ ธรรม หีนธรรม ปณีตธรรม มิจฉัตตนิยตธรรม สัมมัตตนิยตธรรม มัคคารัมมณธรรม มัคคเหตุกธรรมมัคคาธิบติธรรม อตีตารัมมณธรรม อนาคตารัมมณธรรม ปัจจุบันนา รัมมณธรรม อัมมัตตารัมมณธรรม พหิทถารัมมณธรรม อัมมัตตพหิทถารัมมณธรรม สเหตุกธรรม เหตุสัมปยุตตธรรม สเหตุกนเหตุกธรรม เหตุสัมปยุตตนเหตุกธรรม นเหตุสเหตุกธรรม โดยชั้นสังคหะ อายุคนสังคหะ ธาตุสังคหะ ธรรมเหล่านั้นประกอบได้ ด้วยชั้น อายุคนะ ธาตุ เท่าไร? ไม่มีชั้น อายุคนะ ธาตุ ที่ประกอบได้ ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น อายุคนะ ธาตุเท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น ๔ อายุคนะ ๑ ธาตุ ๗ ประกอบไม่ได้ด้วย อายุคนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๔๔๘] ธรรมเหล่านี้ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยรูปิธรรม โดยชั้นสังคหะ อายุคน สังคหะ ธาตุสังคหะ ธรรมเหล่านั้นประกอบได้ด้วยชั้น ๓ ประกอบได้ด้วยอายุคนะ ๑

ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง. ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายตนะ ธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วย
ขั้น ๑ อายตนะ ๑๐ ธาตุ ๑๐ ประกอบไม่ได้ด้วยอายตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๔๔๕] ธรรมเหล่านี้ใด สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยอรูปีธรรม โลกุตตรธรรม อนาสวธรรม
อาสวสัมปยุตตธรรม อาสวสัมปยุตตโนอาสวธรรม อาสววิปยุตตอนาสวธรรม
อสังกิลิทธิธรรม อคันถนิยธรรม อโนมนิยธรรม อโยคนิยธรรม อนินวณิยธรรม
อปราณีธรรม ปริมาสสัมปยุตตธรรม ปริมาสวิปยุตตอปราณีธรรม สारम्मณธรรม
โดยขั้นสังกหะอายตนะสังกหะ ธาตุสังกหะ ธรรมเหล่านั้น ประกอบได้ด้วยขั้น ๑ อายตนะ
ธาตุ เท่าไร? ไม่มีขั้น ๑ อายตนะ ธาตุ ที่ประกอบได้. ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายตนะ
ธาตุ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น ๔ อายตนะ ๑ ธาตุ ๗ ประกอบไม่ได้ด้วย ๑ อายตนะ ๑
ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๔๕๐] ธรรมเหล่านี้ใด สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยอนารัมมณธรรม โนจิตตธรรม
จิตตวิปยุตตธรรม จิตตวิสังกัทธิธรรม จิตตสมุฏฐานธรรม จิตตสหุทธิธรรม จิตตานุ
ปริวัตติธรรม พาหิรธรรม อุปาทาธรรม โดยขั้นสังกหะ อายตนะสังกหะ ธาตุสังกหะ
ธรรมเหล่านั้น ประกอบได้ด้วยขั้น ๑ อายตนะ ธาตุ เท่าไร? ธรรมเหล่านั้น ประกอบได้ด้วย
ขั้น ๓ ประกอบได้ด้วยอายตนะ ๑ ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง. ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายตนะ
ธาตุเท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายตนะ ๑๐ ธาตุ ๑๐ ประกอบไม่ได้ด้วยอายตนะ ๑
ธาตุ ๑ ธรรมบางอย่าง

[๔๕๑] ธรรมเหล่านี้ใด สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยอนุปาทานิยธรรม อุปาทานสัมปยุต
ตธรรม อุปาทานสัมปยุตตโนอุปาทานธรรม อุปาทานวิปยุตตอนุปาทานิยธรรม อสังกิลิทธิ
ธรรม อสังกิลิทธิธรรม กิเลสสัมปยุตตธรรม สังกิลิทธิ โนกิเลสธรรม กิเลสสัมปยุตตโน
กิเลสธรรม กิเลสวิปยุตตอสังกิลิทธิธรรม ทัสสนปหัตถัพพธรรม ภวานาปหัตถัพพธรรม
ทัสสนปหัตถัพพเหตุกธรรม ภวานาปหัตถัพพเหตุกธรรม สวิตักกธรรม สวิจารธรรม
สัปปิติกธรรม ปิติสหคตธรรม สุขสหคตธรรม อุเปกขาสหคตธรรม นกามาจรธรรม

รูปาวจรธรรม อรูปาวจรธรรม อปริยาป็นนธรรม นียยานิกธรรม นียตธรรม อนุตตรธรรม
สรวณธรรมโดยชั้นสังคหะ อายตนสังคหะ ชาติสังคหะ ธรรมเหล่านั้น ประกอบได้ด้วยชั้น
อายตนะ ชาติ เท่าไร? ไม่มีชั้น อายตนะ ชาติ ที่ประกอบได้. ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น
อายตนะ ชาติ เท่าไร? ประกอบไม่ได้ด้วยชั้น ๔ อายตนะ ๑ ชาติ ๑ ประกอบไม่ได้ด้วย
อายตนะ ๑ ชาติ ๑ ธรรมบางอย่าง

อสังคหิตนสัมปยุตตวิปยุตตปทนิทเทส จบ

๑๔. วิปยุตตเตนสังคหิตาสังคหิตปทนิทเทส

[๔๕๒] ธรรมเหล่าใด ประกอบไม่ได้ด้วยรูปชั้น ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์
ได้ด้วยชั้น อายตนะ ชาติ เท่าไร? ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๔ อายตนะ ๒
ชาติ ๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายตนะ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๑
อายตนะ ๑๐ ชาติ ๑๐

[๔๕๓] ธรรมเหล่าใด ประกอบไม่ได้ด้วยเวทนาชั้น สัญญาชั้น สังขารชั้น
วิญญาณชั้น มนายตนะ มนินทรีย์ ธรรมเหล่านั้น ยกเว้นอสังขตะออกจากชั้น สงเคราะห์
ได้ด้วยชั้น ๑ อายตนะ ๑๑ ชาติ ๑๑. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายตนะ ชาติ เท่าไร?
สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๔ อายตนะ ๑ ชาติ ๑

[๔๕๔] ธรรมเหล่าใด ประกอบไม่ได้ด้วยจักขวยตนะ ฯลฯ โภฏฐัพพายตนะ
จักขุชาติ ฯลฯ โภฏฐัพพชาติ ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๔ อายตนะ ๒ ชาติ ๘.
สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายตนะ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายตนะ ๑๐
ชาติ ๑๐

[๔๕๕] ธรรมเหล่าใด ประกอบไม่ได้ด้วยจักขุวิญญาณชาติ โสทวิญญาณชาติ
ฆมานวิญญาณชาติ ชิวหาวิญญาณชาติ กายวิญญาณชาติ มโนชาติ มโนวิญญาณชาติ

ธรรมเหล่านั้น ยกเว้นอสังขตะออกจากชั้น สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๕ อายุคนะ ๑๒ ชาติ ๑๗. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้นอายุคนะ ชาติ เท่าไร? ไม่มีชั้น อายุคนะ อะไรๆ ที่สงเคราะห์ ไม่ได้สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชาติ ๑

[๔๕๖] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยทุกขสัง ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ได้ด้วย ชั้น ๔ อายุคนะ ๒ ชาติ ๒. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้นอายุคนะ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ ไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายุคนะ ๑๐ ชาติ ๑๖

[๔๕๗] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยสมุทตสัง มัคคสัง ธรรมเหล่านั้น ยกเว้นอสังขตะออกจากชั้น สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๕ อายุคนะ ๑๒ ชาติ ๑๘. สงเคราะห์ ไม่ได้ด้วยชั้น อายุคนะ ชาติ เท่าไร? ไม่มีชั้น อายุคนะ ชาติ อะไรๆ ที่สงเคราะห์ ไม่ได้

[๔๕๘] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยนิโรธสัง จักขุนทรีย์ โสตินทรีย์ ฌานินทรีย์ ฌิวหินทรีย์ กายินทรีย์ อดดินทรีย์ ปุริสินทรีย์ ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ ได้ด้วยชั้น ๔ อายุคนะ ๒ ชาติ ๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุคนะ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายุคนะ ๑๐ ชาติ ๑๐

[๔๕๙] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยมณินทรีย์ ธรรมเหล่านั้น ยกเว้นอสังขตะ ออกจากชั้น สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๑ อายุคนะ ๑๑ ชาติ ๑๑. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุคนะ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๔ อายุคนะ ๑ ชาติ ๗

[๔๖๐] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยสุจินทรีย์ ทุกจินทรีย์ โสมนัสสินทรีย์ โทมนัสสินทรีย์ ธรรมเหล่านั้น ยกเว้นอสังขตะออกจากชั้น สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๕ อายุคนะ ๑๒ ชาติ ๑๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้นอายุคนะ ชาติ เท่าไร? ไม่มีชั้น อายุคนะ ชาติ อะไรๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้

[๔๖๑] ธรรมเหล่านี้ ประกอบได้ด้วยอุเปกจินทรีย์ ธรรมเหล่านั้น ยกเว้นอสังขตะ ออกจากชั้น สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๕ อายุคนะ ๑๒ ชาติ ๑๑. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุคนะ ชาติ เท่าไร? ไม่มีชั้น อายุคนะ อะไรๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้ สงเคราะห์ ไม่ได้ด้วยชาติ ๕

อปัมัญญา อินทรีย์ ๕ พละ ๕ โพชฌงค์ ๗ อริยมรรคมีองค์ ๘ ธรรมเหล่านั้น ยกเว้น
อสังขตะออกจากขันธ สงเคราะห์ได้ด้วยขันธ ๕ อายุตนะ ๑๒ ชาติ ๑๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วย
ขันธ อายุตนะชาติ เท่าไร? ไม่มีขันธ อายุตนะ ชาติ อะไรๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้

[๔๖๕] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยผัสสะ เวทนา สัญญา เจตนา จิต มนสิการ
ธรรมเหล่านั้น ยกเว้นอสังขตะออกจากขันธ สงเคราะห์ได้ด้วยขันธ ๑ อายุตนะ ๑๑ ชาติ ๑๑.
สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ อายุตนะชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ ๔ อายุตนะ ๑
ชาติ ๑

[๔๖๖] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยอิโมกษ์ ธรรมเหล่านั้น ยกเว้นอสังขตะ
ออกจากขันธ สงเคราะห์ได้ด้วยขันธ ๕ อายุตนะ ๑๒ ชาติ ๑๗. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ
อายุตนะ ชาติ เท่าไร? ไม่มีขันธ อายุตนะ อะไรๆที่สงเคราะห์ไม่ได้ สงเคราะห์ไม่ได้
ด้วยชาติ ๑

[๔๖๗] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยกุศลธรรม อกุศลธรรม สุขเวทนาสัม
ปยุตตธรรม ทุกขเวทนาสัมปยุตตธรรม ธรรมเหล่านั้นยกเว้นอสังขตะออกจากขันธ
สงเคราะห์ได้ด้วยขันธ ๕ อายุตนะ ๑๒ ชาติ ๑๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ อายุตนะ ชาติ
เท่าไร? ไม่มีขันธ อายุตนะ ชาติอะไรๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้

[๔๖๘] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยอัพยาทธรรม ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์
ได้ด้วยขันธ ๔ อายุตนะ ๒ ชาติ ๒. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ อายุตนะ ชาติ เท่าไร?
สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธ ๑ อายุตนะ ๑๐ ชาติ ๑๖

[๔๖๙] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยอกุศลทุกขเวทนาสัมปยุตตธรรม วิปาก
ธรรม ธรรมเหล่านั้น ยกเว้นอสังขตะออกจากขันธสงเคราะห์ได้ด้วยขันธ ๕ อายุตนะ ๑๒
ชาติ ๑๑. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขันธอายุตนะ ชาติ เท่าไร? ไม่มีขันธ อายุตนะ อะไรๆ
ที่สงเคราะห์ไม่ได้สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชาติ ๕

[๔๗๐] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยวิปากธัมมธรรม สังกิลิฏฐสังกิลิณีธรรม
ธรรมเหล่านั้น ยกเว้นอสังขตะออกจากขันธ สงเคราะห์ได้ด้วยขันธ ๕ อายุตนะ ๑๒ ชาติ ๑๘.

สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๔ อายตนะธาตุ เท่าไร? ไม่มีชั้น ๔ อายตนะ ธาตุ อะไรๆ ที่
สงเคราะห์ไม่ได้

[๔๗๕] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยเนววิปากนวิปากัมมธรรม อนุปาทินุ
ปาทานิยธรรม อนุปาทินานุปาทานิยธรรม อสังกิลิฐฐาสังกิลิสิกธรรม ธรรมเหล่านั้น
สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๔ อายตนะ ๒ ธาตุ ๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๔ อายตนะ ธาตุ
เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายตนะ ๑๐ ธาตุ ๑๐

[๔๗๖] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยอนุปาทินุปาทานิยธรรม ธรรมเหล่านั้น
สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๔ อายตนะ ๒ ธาตุ ๓. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๔ อายตนะ ธาตุ
เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายตนะ ๑๐ ธาตุ ๑๕

[๔๗๗] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยอสังกิลิฐฐาสังกิลิสิกธรรม ธรรมเหล่านั้น
สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๔ อายตนะ ๒ ธาตุ ๒. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๔ อายตนะ ธาตุ
เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายตนะ ๑๐ ธาตุ ๑๖

[๔๗๘] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยสวิตกกถาธรรม ธรรมเหล่านั้น ยก
เว้นอสังขตะออกจากชั้น สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๕ อายตนะ ๑๒ ธาตุ ๑๗. สงเคราะห์
ไม่ได้ด้วยชั้น ๔ อายตนะ ธาตุ เท่าไร? ไม่มีชั้น ๔ อายตนะ อะไรๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้ สงเคราะห์
ไม่ได้ด้วยธาตุ ๑

[๔๗๙] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยอวิตกกถาธรรม ปิติสหคตธรรม สุข
สหคตธรรม ธรรมเหล่านั้น ยกเว้นอสังขตะออกจากชั้น สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๕ อายตนะ ๑๒
ธาตุ ๑๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๔ อายตนะ ธาตุ เท่าไร? ไม่มีชั้น ๔ อายตนะ ธาตุ
อะไรๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้

[๔๘๐] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยอวิตกกถาธรรม ธรรมเหล่านั้น
สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๔ อายตนะ ๒ ธาตุ ๓. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๔ อายตนะ ธาตุ
เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายตนะ ๑๐ ธาตุ ๑๕

[๔๘๑] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยอุปกาสหคตธรรม ธรรมเหล่านั้น ยกเว้น อสังขตะออกจากขั้น สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๕ อายุคนะ ๑๒ ชาติ ๑๓. สงเคราะห์ไม่ได้ ด้วยขั้น อายุคนะ ชาติ เท่าไร? ไม่มีขั้น อายุคนะอะไรๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้ สงเคราะห์ไม่ได้ ด้วยชาติ ๕

[๔๘๒] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยทัสสนปหัตถัพพธรรม ภวานาปหัตถัพพ ธรรม ทัสสนปหัตถัพพเหตุกธรรม ภวานาปหัตถัพพเหตุกธรรม อัจยคามิธรรม อปจยคามิ ธรรม เสกขธรรม อเสกขธรรมมหัคคตธรรม ธรรมเหล่านั้น ยกเว้นอสังขตะออกจากขั้น สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๕ อายุคนะ ๑๒ ชาติ ๑๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะ ชาติ เท่าไร? ไม่มีขั้น อายุคนะ ชาติ อะไรๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้

[๔๘๓] ธรรมเหล่านี้ ประกอบได้ด้วยเนวทัสสนภวานาปหัตถัพพธรรม เนว ทัสสนภวานาปหัตถัพพเหตุกธรรม เนวัจยคามินาอปจยคามิธรรม เนวเสกขานาเสกขธรรม ปริตตธรรม ธรรมเหล่านั้นสงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๔ อายุคนะ ๒ ชาติ ๒. สงเคราะห์ไม่ ได้ด้วยขั้นอายุคนะ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายุคนะ ๑๐ ชาติ ๑๖

[๔๘๔] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยอัปปมาณธรรม ปณีตธรรม ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๔ อายุคนะ ๒ ชาติ ๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายุคนะ ๑๐ ชาติ ๑๐

[๔๘๕] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยปริตตารัมมณธรรม ธรรมเหล่านั้น ยกเว้น อสังขตะออกจากขั้น สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๕ อายุคนะ ๑๒ ชาติ ๑๒. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วย ขั้น อายุคนะ ชาติ เท่าไร? ไม่มีขั้น อายุคนะอะไรๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้ สงเคราะห์ไม่ ได้ด้วยชาติ ๖

[๔๘๖] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยมหัคคตารัมมณธรรม อัปปมาณารัมมณ ธรรม หีนธรรม มิจฉัตตนิยตธรรม สัมมัตตนิยตธรรมมัคคารัมมณธรรม มัคคเหตุกธรรม มัคคาธิบติธรรม ธรรมเหล่านั้นยกเว้นอสังขตะออกจากขั้น สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๕ อายุคนะ ๑๒ ชาติ ๑๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะ ชาติ เท่าไร? ไม่มีขั้น อายุคนะ ชาติอะไรๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้

[๔๘๙] ธรรมเหล่านี้ประกอบไม่ได้ด้วยมัชฌิมธรรม อนิยตธรรม ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๔ आयตนะ ๒ ชาติ ๒. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๔ आयตนะ ชาติเท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๑ आयตนะ ๑๐ ชาติ ๑๖

[๔๙๐] ธรรมเหล่านี้ประกอบไม่ได้ด้วยอุปปีนนธรรม อนุปปีนนธรรม อุปปาทีธรรม อตีตธรรม อนาคตธรรม ปัจจุปปีนนธรรม อัชฌัตตธรรม พหิททาธรรม สนิทสสนสัปปฏิมธรรม อนิสสนสัปปฏิมธรรม ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๔ आयตนะ ๒ ชาติ ๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๔ आयตนะ ชาติเท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๑ आयตนะ ๑๐ ชาติ ๑๐

[๔๙๑] ธรรมเหล่านี้ประกอบไม่ได้ด้วยอดีตารัมมณธรรม อนาคตารัมมณธรรม อัชฌัตตารัมมณธรรม พหิทธารัมมณธรรม ธรรมเหล่านั้น ยกเว้นอสังขตะออกจากชั้น สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๕ आयตนะ ๑๒ ชาติ ๑๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๔ आयตนะ ชาติเท่าไร? ไม่มีชั้น ๔ आयตนะ ชาติ อะไรๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้

[๔๙๒] ธรรมเหล่านี้ประกอบไม่ได้ด้วยปัจจุปปีนารัมมณธรรม อัชฌัตต พหิทธารัมมณธรรม ธรรมเหล่านั้น ยกเว้นอสังขตะออกจากชั้น สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๕ आयตนะ ๑๒ ชาติ ๑๒. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๔ आयตนะ ชาติเท่าไร? ไม่มีชั้น ๔ आयตนะ อะไรๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชาติ ๖

[๔๙๓] ธรรมเหล่านี้ประกอบไม่ได้ด้วยเหตุธรรม สเหตุกธรรม เหตุสัมปยุตต ธรรม เหตุสเหตุกธรรม สเหตุกนเหตุกธรรม เหตุเหตุสัมปยุตตธรรม เหตุสัมปยุตตน เหตุธรรม นเหตุสเหตุกธรรม ธรรมเหล่านั้นยกเว้นอสังขตะออกจากชั้น สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๕ आयตนะ ๑๒ ชาติ ๑๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๔ आयตนะ ชาติเท่าไร? ไม่มีชั้น ๔ आयตนะ ชาติอะไรๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้

[๔๕๒] ธรรมเหล่านี้ประกอบไม่ได้ด้วยเหตุกรรม เหตุวิปยุตตกรรม
นเหตุอเหตุกรรม ธรรมเหล่านี้ สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๔ อายุตนะ ๒ ชาติ ๒.
สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุตนะ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายุตนะ ๑๐
ชาติ ๑๖

[๔๕๓] ธรรมเหล่านี้ประกอบไม่ได้ด้วยอัปปัจจยธรรม อสังขตกรรม
สนิทัสสนกรรม สัมปฏิมกรรม รูปธรรม โลกุตตรกรรม ธรรมเหล่านี้ สงเคราะห์ได้ด้วย
ชั้น ๔ อายุตนะ ๒ ชาติ ๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุตนะ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์
ไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายุตนะ ๑๐ ชาติ ๑๐

[๔๕๔] ธรรมเหล่านี้ประกอบไม่ได้ด้วยโลกิยกรรม ธรรมเหล่านี้ สงเคราะห์
ได้ด้วยชั้น ๔ อายุตนะ ๒ ชาติ ๒. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุตนะ ชาติ เท่าไร?
สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายุตนะ ๑๐ ชาติ ๑๖

[๔๕๕] ธรรมเหล่านี้ประกอบไม่ได้ด้วยอาสวกรรม อาสวสัมปยุตตกรรม
อาสวสาสวกรรม อาสวาอาสวสัมปยุตตกรรม อาสววิปยุตตโนอาสวกรรม ธรรมเหล่านี้
ยกเว้นอสังขตะออกจากชั้น สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๕ อายุตนะ ๑๒ ชาติ ๑๘. สงเคราะห์
ไม่ได้ด้วยชั้น อายุตนะ ชาติ เท่าไร? ไม่มีชั้น อายุตนะ ชาติ อะไรๆ ที่สงเคราะห์
ไม่ได้

[๔๕๖] ธรรมเหล่านี้ประกอบไม่ได้ด้วยสาสวกรรม อาสววิปยุตตกรรม
สาสวโนอาสวกรรม อาสววิปยุตตสาสวกรรม ธรรมเหล่านี้ สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๔
อายุตนะ ๒ ชาติ ๒. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุตนะ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้
ด้วยชั้น ๑ อายุตนะ ๑๐ ชาติ ๑๖

[๔๕๗] ธรรมเหล่านี้ประกอบไม่ได้ด้วยอนาสวกรรม อาสววิปยุตตอนาสวกรรม
ธรรมเหล่านี้ สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๔ อายุตนะ ๒ ชาติ ๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น
อายุตนะ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายุตนะ ๑๐ ชาติ ๑๐

[๔๙๘] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยสัญญา โยชนธรรม คันถธรรม โอมธรรม โยชธรรม นีวณธรรม ปรามาสธรรม ปรามาสสัมปยุตตธรรม ปรามาสปรัมัญญธรรม ธรรมเหล่านั้น ยกเว้นอสังขตะออกจากขั้น สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๕ อายุคนะ ๑๒ ชาติ ๑๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะชาติ เท่าไร? ไม่มีขั้น อายุคนะ ชาติ อะไรๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้

[๔๙๙] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยปรัมัญญธรรม ปรามาสวิปยุตตธรรม ปรัมัญญโนปรามาสธรรม ปรามาสวิปยุตตปรัมัญญธรรม ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๔ อายุคนะ ๒ ชาติ ๒. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายุคนะ ๑๐ ชาติ ๑๖

[๕๐๐] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยปรัมัญญธรรม ปรามาสวิปยุตต อปรัมัญญธรรม ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๔ อายุคนะ ๒ ชาติ ๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายุคนะ ๑๐ ชาติ ๑๐

[๕๐๑] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยสาร์มมณธรรม จิตตธรรม เจตสิกธรรม จิตตสัมปยุตตธรรม จิตตสังสัญญาธรรม จิตตสังสัญญาสมภูฐานธรรม จิตตสังสัญญาสมภูฐาน สหภูษธรรม จิตตสังสัญญาสมภูฐานานุปรีวัตติธรรม ธรรมเหล่านั้น ยกเว้นอสังขตะออกจากขั้น สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๑ อายุคนะ ๑๑ ชาติ ๑๑. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๔ อายุคนะ ๑ ชาติ ๗

[๕๐๒] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยอนารัมมณธรรม จิตตวิปยุตตธรรม จิตตวิสังสัญญาธรรม อุปาทาธรรม อนุปาทินนธรรม ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๔ อายุคนะ ๒ ชาติ ๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายุคนะ ๑๐ ชาติ ๑๐

[๕๐๓] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยอนุปาทินนธรรม ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ได้ด้วยขั้น ๔ อายุคนะ ๒ ชาติ ๑. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น อายุคนะ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยขั้น ๑ อายุคนะ ๑๐ ชาติ ๑๕

[๕๐๔] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยอุปาทานธรรม กิเลสธรรม สังกิลิฏฐธรรม กิเลสสัมปยุตตธรรม กิเลสสังกิลิสิกธรรม กิเลสสังกิลิฏฐธรรม สังกิลิฏฐโนกิเลสธรรม กิเลสกิเลสสัมปยุตตธรรม กิเลสสัมปยุตตโนกิเลสธรรม ธรรมเหล่านั้น ยกเว้นอสังขตะ ออกจากชั้น สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๕ อายุคนะ ๑๒ ชาตุ ๑๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุคนะชาตุ เท่าไร? ไม่มีชั้น อายุคนะ ชาตุ อะไรๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้

[๕๐๕] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยสังกิลิสิกธรรม อสังกิลิฏฐธรรม กิเลสวิปยุตตธรรม สังกิลิสิกโนกิเลสธรรม กิเลสวิปยุตตสังกิลิสิกธรรม ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๔ อายุคนะ ๒ ชาตุ ๒. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุคนะ ชาตุ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายุคนะ ๑๐ ชาตุ ๑๖

[๕๐๖] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยอสังกิลิสิกธรรม กิเลสวิปยุตตอสังกิลิสิกธรรม ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๔ อายุคนะ ๒ ชาตุ ๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุคนะ ชาตุ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายุคนะ ๑๐ ชาตุ ๑๐

[๕๐๗] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยทัสสนปหัตถัพพธรรม ภาวนापหัตถัพพธรรม ทัสสนปหัตถัพพเหตุกธรรม ภาวนापหัตถัพพเหตุกธรรม ธรรมเหล่านั้น ยกเว้น อสังขตะออกจากชั้น สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๕ อายุคนะ ๑๒ ชาตุ ๑๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุคนะ ชาตุ เท่าไร? ไม่มีชั้น อายุคนะ ชาตุ อะไรๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้

[๕๐๘] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยนทัสสนปหัตถัพพธรรม นภาวนापหัตถัพพธรรม นทัสสนปหัตถัพพเหตุกธรรม นภาวนापหัตถัพพเหตุกธรรม ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๔ อายุคนะ ๒ ชาตุ ๒. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุคนะ ชาตุ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายุคนะ ๑๐ ชาตุ ๑๖

[๕๐๙] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยสวิตักกธรรม สวิจารธรรม ธรรมเหล่านั้น ยกเว้นอสังขตะออกจากชั้น สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๕ อายุคนะ ๑๒ ชาตุ ๑๗. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุคนะ ชาตุ เท่าไร? ไม่มีชั้น อายุคนะ ชาตุ อะไรๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชาตุ ๑

[๕๑๐] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยสัปปัตติกธรรม ปิติสหคตธรรม สุขสหคตธรรม ธรรมเหล่านั้น ยกเว้นอสังขตะออกจากชั้น สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๕ อายุขณะ ๑๒ ชาติ ๑๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุขณะชาติ เท่าไร? ไม่มีชั้น อายุขณะ ชาติ อะไรๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้

[๕๑๑] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยอุเปกขาสหคตธรรม ธรรมเหล่านั้น ยกเว้นอสังขตะออกจากชั้น สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๕ อายุขณะ ๑๒ ชาติ ๑๓. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุขณะ ชาติ เท่าไร? ไม่มีชั้นอายุขณะ อะไรๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้ สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชาติ ๕

[๕๑๒] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยกามาวจรธรรม ปรียาป็นนธรรม สอตุตตรธรรม ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๔ อายุขณะ ๒ ชาติ ๒. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุขณะ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายุขณะ ๑๐ ชาติ ๑๖

[๕๑๓] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยนกามาวจรธรรม อปรียาป็นนธรรม อนุตตรธรรม ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๔ อายุขณะ ๒ ชาติ ๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุขณะ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายุขณะ ๑๐ ชาติ ๑๐

[๕๑๔] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยรูปาวจรธรรม อรูปาวจรธรรม นียยานิกธรรม นียตธรรม สรณธรรม ธรรมเหล่านั้น ยกเว้นอสังขตะออกจากชั้น สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๕ อายุขณะ ๑๒ ชาติ ๑๘. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุขณะ ชาติ เท่าไร? ไม่มีชั้น อายุขณะ ชาติ อะไรๆ ที่สงเคราะห์ไม่ได้

[๕๑๕] ธรรมเหล่านี้ ประกอบไม่ได้ด้วยนรูปาวจรธรรม นอรูปาวจรธรรม อนียยานิกธรรม อนียตธรรม อสรณธรรม ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น อายุขณะ ชาติ เท่าไร? ธรรมเหล่านั้น สงเคราะห์ได้ด้วยชั้น ๔ อายุขณะ ๒ ชาติ ๒. สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น อายุขณะ ชาติ เท่าไร? สงเคราะห์ไม่ได้ด้วยชั้น ๑ อายุขณะ ๑๐ ชาติ ๑๖

พระอภิธรรมปิฎก เล่ม ๓ ธาตุกถา-บุคคลปัญญาธิปกรณ์ - หน้าที่ 86

สรุปข้อธรรมดังกล่าวมาแล้ว

ธัมมายตนะ ธัมมธาตุ ชีวิตินทรีย์ นามรูป สฬายตนะชาติ ชราและมรณะ

ไม่ได้ ๒ ทิกะ

ในหมวดแรก ได้ธรรม ๗ และ ๑๐ ในหมวดถัดมาได้ธรรม ๑๔ ในหมวดสุดท้าย
ได้ธรรม ๖

ธรรม ๔๗ เหล่านี้ ดังพรรณนามาฉะนี้ ย่อมได้โดยสมุจเจต และโดยโมฆมปุจฉะ
ฉะนี้แล

วิปยุตเตนสังคหิตาสังคหิตปทนิทเทส จบ

ธาตุกถาปกรณ์ จบบริบูรณ์

อุทเทสวาร

[๑] บัญญัติ ๖ คือ

๑. ชั้นรบัญญัติ
 ๒. आयตनบัญญัติ
 ๓. ธาตุบัญญัติ
 ๔. สัจจบัญญัติ
 ๕. อินทริยบัญญัติ
 ๖. ปุคฺคลบัญญัติ
๑. ชั้นรบัญญัติ

[๒] การบัญญัติธรรมที่เป็นหมวดหมู่กันว่า ชั้นร มีเท่าไร ธรรมที่เป็นหมวดหมู่กัน
มี ๕ คือ

๑. รูปชั้นร
๒. เวทนาชั้นร
๓. สัญญาชั้นร
๔. สังขารชั้นร
๕. วิญญาณชั้นร

การบัญญัติธรรมที่เป็นหมวดหมู่กันว่า ชั้นร ก็มี ๕ ตามจำนวนหมวดธรรมเหล่านี้

๒. आयตनบัญญัติ

[๓] การบัญญัติธรรมอันเป็นบ่อเกิดว่า आयตนะ มีเท่าไร ธรรมอันเป็นบ่อเกิดมี
๑๒ คือ

๑. จักขวยตนะ
๒. รูปายตนะ
๓. โสตายตนะ
๔. สัททายตนะ
๕. ฆณายตนะ
๖. คันธายตนะ
๗. ชิวหายตนะ
๘. รสายตนะ
๙. กายายตนะ
๑๐. โภกฐัพพายตนะ
๑๑. มนายตนะ
๑๒. รัมมายตนะ

การบัญญัติธรรมที่เป็นบ่อเกิดว่า อายตนะ ก็มี ๑๒ ตามจำนวนธรรมเหล่านี้

๓. ธาตุบัญญัติ

[๔] การบัญญัติธรรมที่ทรงตัวอยู่ว่า ธาตุ มีเท่าไร ธรรมที่ทรงตัวอยู่มี ๑๘ คือ

๑. จักขุธาตุ
๒. รูปธาตุ
๓. จักขุวิญญาณธาตุ
๔. โสตธาตุ
๕. สัทธาธาตุ
๖. โสตวิญญาณธาตุ
๗. ฆานธาตุ
๘. คันธธาตุ

๕. ฆานวิญญาณธาตุ

๑๐. ชิวหาธาตุ

๑๑. รสธาตุ

๑๒. ชิวหาวิญญาณธาตุ

๑๓. กายธาตุ

๑๔. โสภณัฐัพพธาตุ

๑๕. กายวิญญาณธาตุ

๑๖. มโนธาตุ

๑๗. รัम्मธาตุ

๑๘. มโนวิญญาณธาตุ

การบัญญัติธรรมที่ทรงตัวอยู่ว่า ธาตุ ก็มี ๑๘ ตามจำนวนธรรมเหล่านี้

๔. สัจบัญญัติ

[๕] การบัญญัติธรรมที่เป็นของจริงว่า สัจจะ มีเท่าไร ธรรมที่เป็นของจริง มี ๔ คือ

๑. ทุกขสัจจะ

๒. สมุทยสัจจะ

๓. นิโรธสัจจะ

๔. มัคคสัจจะ

การบัญญัติธรรมที่เป็นของจริงว่า สัจจะ ก็มี ๔ ตามจำนวนธรรมเหล่านี้

๕. อินทริยบัญญัติ

[๖] การบัญญัติธรรมที่เป็นใหญ่ว่า อินทริย์ มีเท่าไร ธรรมที่เป็นใหญ่มี ๒๒ คือ

๑. จักขุนทริย์

๒. โสดินทริย์

พระอภิธรรมปิฎก เล่ม ๓ ธาตุกถา-บุคคลบัญญัติปกรณ์ - หน้าที่ 90

๓. ฆานินทรี
๔. ชิวหินทรี
๕. กายินทรี
๖. มนินทรี
๗. อิตถินทรี
๘. ปุริสสินทรี
๙. ชีวิตินทรี
๑๐. สุขินทรี
๑๑. ทุกขินทรี
๑๒. โสมนัสสินทรี
๑๓. โทมนัสสินทรี
๑๔. อุปกขินทรี
๑๕. สัทธินทรี
๑๖. วิริยินทรี
๑๗. สตินทรี
๑๘. สมาธินทรี
๑๙. ปัญญินทรี
๒๐. อนัญญัตถัญญัสสามิตินทรี
๒๑. อัญญินทรี
๒๒. อัญญาตาวิณทรี

การบัญญัติธรรมที่เป็นใหญ่กว่า อินทรี ก็มี ๒๒ ตามจำนวนธรรมเหล่านี้

๖. บุคคลบัญญัติ

การบัญญัติจำพวกบุคคลของบุคคลทั้งหลาย มีเท่าไร

เอกมาติกา

(บุคคล ๑ จำพวก)

[๗] บุคคลผู้พ้นแล้วในสมัย

บุคคลผู้มีใจพ้นแล้วในสมัย

บุคคลผู้มีธรรมกำเริบ

บุคคลผู้มีธรรมไม่กำเริบ

บุคคลผู้มีธรรมอันเสื่อม

บุคคลผู้มีธรรมอันไม่เสื่อม

บุคคลผู้ควรโดยเจตนา

บุคคลผู้ควรโดยตามรักษา

บุคคลผู้ที่เป็นปุถุชน

โคตรภูบุคคล

บุคคลผู้งดเว้นเพราะกลัว

บุคคลผู้มีใจผู้งดเว้นเพราะกลัว

บุคคลผู้ควรแก่การบรรลุมรรคผล

บุคคลผู้ไม่ควรแก่การบรรลุมรรคผล

บุคคลผู้เที่ยงแล้ว

บุคคลผู้ไม่เที่ยง

บุคคลผู้ปฏิบัติ

บุคคลผู้ตั้งอยู่แล้วในผล

บุคคลผู้ชื่อว่า สมศีล

บุคคลผู้ชื่อว่า จิตกัมป

บุคคลผู้เป็นอริยะ

บุคคลผู้ไม่เป็นอริยะ

บุคคลผู้เป็นเสกขะ

บุคคลผู้เป็นอเสกขะ

บุคคลผู้เป็นเสกขะก็มีไซ้ ผู้เป็นอเสกขะก็มีไซ้

บุคคลผู้มีวิชชา ๓

บุคคลผู้มีอภิญญา ๖

พระสัมมาสัมพุทธเจ้า

พระปัจเจกพุทธเจ้า

บุคคลผู้ชื่อว่า อุกโตภาควิมุต

บุคคลผู้ชื่อว่า ปัญญาวิมุต

บุคคลผู้ชื่อว่า กายสักขี

บุคคลผู้ชื่อว่า พิณฺณิปัตตะ

บุคคลผู้ชื่อว่า สัทธาวิมุต

บุคคลผู้ชื่อว่า รัมมานุสารี

บุคคลผู้ชื่อว่า สัทธานุสารี

บุคคลผู้ชื่อว่า สัตตักขัตตูปรมะ

บุคคลผู้ชื่อว่า โกลังโกละ

บุคคลผู้ชื่อว่า เอกพีธี

บุคคลผู้ชื่อว่า สกทาคามี

บุคคลผู้ชื่อว่า อนาคามี

บุคคลผู้ชื่อว่า อันตราปรินิพพายี

บุคคลผู้ชื่อว่า อุปหัจจปรินิพพายี

บุคคลผู้ชื่อว่า อสังขารปรินิพพายี

บุคคลผู้ชื่อว่า สสังขารปรินิพพายี

บุคคลผู้ชื่อว่า อุทซังโสโตกนิฏฐคามี

บุคคลผู้ชื่อว่า โสดาบัน

บุคคลผู้ปฏิบัติเพื่อทำให้แจ้งซึ่งโสดาปัตติผล

บุคคลผู้ชื่อว่า สกทาคามี
บุคคลผู้ปฏิบัติเพื่อให้แจ้งซึ่งสกทาคามีผล
บุคคลผู้ชื่อว่า อนาคามี
บุคคลผู้ปฏิบัติเพื่อให้แจ้งซึ่งอนาคามีผล
บุคคลผู้ชื่อว่า อรหันต์
บุคคลผู้ปฏิบัติเพื่อให้แจ้งซึ่งอรหันต์ผล

เอกกมาติกา จบ

ทุกมาติกา

[๘] บุคคล ๒ จำพวก

บุคคลผู้มักโกรธ
บุคคลผู้ผูกโกรธ
บุคคลผู้ลบหลู่บุญคุณของผู้อื่น
บุคคลผู้ตีเสมอผู้อื่น
บุคคลผู้มีความริษยา
บุคคลผู้มีความตระหนี่
บุคคลผู้โอ้อวด
บุคคลผู้มีมารยา
บุคคลผู้ไม่มีหิริ
บุคคลผู้ไม่มีโอตตปปะ
บุคคลผู้ว่ายาก
บุคคลผู้มีมิตรชั่ว
บุคคลผู้มีทวารอันไม่คุ้มครองแล้วในอินทรีย์ทั้งหลาย
บุคคลผู้ไม่รู้ประมาณในโภชนะ
บุคคลผู้มีสติหลง

- บุคคลผู้ไม่มีสัมปชัญญะ
- บุคคลผู้มีศีลวิบัติ
- บุคคลผู้มีทิววิบัติ
- บุคคลผู้มีสัญญาในภายใน
- บุคคลผู้มีสัญญาในภายนอก
- บุคคลผู้ไม่มักโกรธ
- บุคคลผู้ไม่ผูกโกรธ
- บุคคลผู้ไม่ลบหลู่บุญคุณของผู้อื่น
- บุคคลผู้ไม่ตีเสมอผู้อื่น
- บุคคลผู้ไม่มีความริษยา
- บุคคลผู้ไม่มีความตระหนี่
- บุคคลผู้ไม่โอ้อวด
- บุคคลผู้ไม่มีมารยา
- บุคคลผู้มีหิริ
- บุคคลผู้มีโอตตปปะ
- บุคคลผู้ว่าง่าย
- บุคคลผู้มีมิตรดี
- บุคคลผู้มีทวารอันคุ้มครองแล้วในอินทรีย์ทั้งหลาย
- บุคคลผู้รู้ประมาณในโภชนะ
- บุคคลผู้มีสติตั้งมั่น
- บุคคลผู้มีสัมปชัญญะ
- บุคคลผู้ถึงพร้อมด้วยศีล
- บุคคลผู้ถึงพร้อมด้วยทิว
- บุคคล ๒ จำพวกที่หาได้ยากในโลก
- บุคคล ๒ จำพวกที่ให้อิ่มได้ยาก

บุคคล ๒ จำพวกที่ให้อัมได้ง่าย

อาสาช่อมเจริญแก่บุคคล ๒ จำพวก

อาสาช่อมไม่เจริญแก่บุคคล ๒ จำพวก

บุคคลผู้มีอัชสาสัยแล้ว

บุคคลผู้มีอัชสาสัยประณีต

บุคคลผู้อัมแล้ว

บุคคลผู้ให้คนอื่นอัม

ทุกมาติกา จบ

ติกมาติกา

[๕] บุคคล ๓ จำพวก

บุคคลผู้ไม่มีความหวัง

บุคคลผู้มีความหวัง

บุคคลผู้มีความหวังปราศไปแล้ว

บุคคลเปรียบด้วยคนไข้ ๓ จำพวก

บุคคลผู้เชื่อว่า กายสักขี

บุคคลผู้เชื่อว่า ทิณฺฐิปัตตะ

บุคคลผู้เชื่อว่า สัทธาวิมุต

บุคคลผู้มีวาจาเหมือนนาค

บุคคลผู้มีวาจาเหมือนดอกไม้

บุคคลผู้มีวาจาเหมือนน้ำผึ้ง

บุคคลผู้มีจิตเหมือนแพลเรือจริง

บุคคลผู้มีจิตเหมือนฟ้าแลบ

บุคคลผู้มีจิตเหมือนฟ้าผ่า

บุคคลผู้บอด

บุคคลผู้มีตาข้างเดียว

บุคคลผู้มีตาสองข้าง

บุคคลผู้มีปัญญาดังหม้อคว่ำ

บุคคลผู้มีปัญญาดังหน้าตัก

บุคคลผู้มีปัญญามาก

บุคคลบางจำพวกยังไม่สิ้นทั้งกามราคะและภวราคะ

บุคคลบางจำพวกสิ้นกามราคะแล้วแต่ภวราคะยังมีอยู่

บุคคลบางจำพวกสิ้นหมดแล้วทั้งกามราคะและภวราคะ

บุคคลเสมือนรอยขีดในหิน

บุคคลเสมือนรอยขีดในแผ่นดิน

บุคคลเสมือนรอยขีดในน้ำ

บุคคลเปรียบด้วยผ้าปาน ๓ จำพวก

บุคคลเปรียบด้วยผ้าแคว้นกาสี ๓ จำพวก

บุคคลที่ประมาณได้ง่าย

บุคคลที่ประมาณได้ยาก

บุคคลที่ประมาณไม่ได้

บุคคลบางคนไม่ควรสมาคม ไม่ควรคบ ไม่ควรเข้าใกล้

บุคคลบางคนควรสมาคม ควรคบ ควรเข้าใกล้

บุคคลบางคนควรสักการะเคารพแล้ว จึงสมาคมจึงคบ จึงเข้าใกล้

บุคคลบางคนควรเกลียด ไม่ควรสมาคม ไม่ควรคบ ไม่ควรเข้าใกล้

บุคคลบางคนควรเฉยๆ เสีย ไม่ควรสมาคม ไม่ควรคบ ไม่ควรเข้าใกล้

บุคคลบางคนควรสมาคม ควรคบ ควรเข้าใกล้

บุคคลบางคนมีปกติทำให้บริบูรณ์ในศีล มีปกติทำพอประมาณในสมาธิ มีปกติ

ทำพอประมาณในปัญญา

พระอภิธรรมปิฎก เล่ม ๓ ธาตุกถา-บุคคลปัญญติปริกขณ์ - หน้า ๙๗

บุคคลบางคนมีปกติทำให้บริบูรณ์ในศีลด้วย มีปกติทำให้บริบูรณ์ในสมาธิด้วย
มีปกติทำพอประมาณในปัญญา

บุคคลบางคนมีปกติทำให้บริบูรณ์ในศีลด้วย มีปกติทำให้บริบูรณ์ในสมาธิด้วย
มีปกติทำให้บริบูรณ์ในปัญญาด้วย

ศาสดา ๓ ประเภท

ศาสดา ๓ ประเภท แม้อื่นอีก

ติกมมาติกา จบ

จตุกกมมาติกา

[๑๐] บุคคล ๔ จำพวก

คนที่เป็นอัสตบุรุษ

คนที่เป็นอัสตบุรุษยิ่งกว่าอัสตบุรุษ

คนที่เป็นสัตบุรุษ

คนที่เป็นสัตบุรุษยิ่งกว่าสัตบุรุษ

คนลามก

คนลามกยิ่งกว่าคนลามก

คนดี

คนดียิ่งกว่าคนดี

คนมีธรรมลามก

คนมีธรรมลามกยิ่งกว่าคนมีธรรมลามก

คนมีธรรมงาม

คนมีธรรมงามยิ่งกว่าคนมีธรรมงาม

คนมีที่ติ

คนมีที่ติมาก

คนมีที่ติน้อย

คนไม่มีที่ติ

บุคคลผู้เป็นอุกมฤตัตถุญ

บุคคลผู้เป็นวิปัลยจิตัตถุญ

บุคคลผู้เป็นเนยยะ

บุคคลผู้เป็นปทปรมะ

บุคคลผู้ได้ตอบถูกต้องแต่ไม่ว่องไว

บุคคลผู้ได้ตอบว่องไวแต่ไม่ถูกต้อง

บุคคลผู้ได้ตอบถูกต้องและว่องไว

บุคคลผู้ได้ตอบไม่ถูกต้องและไม่ว่องไว

บุคคลผู้เป็นธรรมกถิก ๔ ประเภท

บุคคลผู้เปรียบด้วยวลาหก ๔ จำพวก

บุคคลผู้เปรียบด้วยหนู ๔ จำพวก

บุคคลผู้เปรียบด้วยมะม่วง ๔ จำพวก

บุคคลผู้เปรียบด้วยหม้อ ๔ จำพวก

บุคคลผู้เปรียบด้วยห้วงน้ำ ๔ จำพวก

บุคคลผู้เปรียบด้วยโคถึก ๔ จำพวก

บุคคลผู้เปรียบด้วยขอสรพิษ ๔ จำพวก

บุคคลบางคนไม่ใคร่ครวญ ไม่ไตร่ตรองแล้ว พุคสรเรตริญคนที่ไม่ควรสรเรตริญ

บุคคลบางคนไม่ใคร่ครวญ ไม่ไตร่ตรองแล้ว พุคตติเตยนคนที่ควรสรเรตริญ

บุคคลบางคนไม่ใคร่ครวญ ไม่ไตร่ตรองแล้ว มีความเลื่อมใสในฐานะที่ไม่ควร

เลื่อมใส

บุคคลบางคนไม่ใคร่ครวญ ไม่ไตร่ตรองแล้ว ไม่เลื่อมใสในฐานะที่ควรเลื่อมใส

บุคคลบางคนใคร่ครวญ ไตร่ตรองแล้ว พุทธิเตียนคนที่ควรติเตียน

บุคคลบางคนใคร่ครวญ ไตร่ตรองแล้ว พุทธสรรเสริญคนที่ควรสรรเสริญ

บุคคลบางคนใคร่ครวญ ไตร่ตรองแล้ว ไม่เลื่อมใสในฐานะที่ไม่ควรเลื่อมใส

บุคคลบางคนใคร่ครวญ ไตร่ตรองแล้ว เลื่อมใสในฐานะที่ควรเลื่อมใส

บุคคลบางคนพุทธิเตียนคนที่ควรติเตียน อันจริงแท้ตามกาล แต่ไม่พุทธสรรเสริญ
คนที่ควรสรรเสริญ อันจริงแท้ตามกาล

บุคคลบางคนพุทธสรรเสริญคนที่ควรสรรเสริญ อันจริงแท้ตามกาล แต่ไม่พุทธิเตียนคนที่ควรติเตียน อันจริงแท้ตามกาล

บุคคลบางคนพุทธิเตียนคนที่ควรติเตียน อันจริงแท้ตามกาล และพุทธสรรเสริญ
คนที่ควรสรรเสริญ อันจริงแท้ตามกาล

บุคคลบางคนไม่พุทธิเตียนคนที่ควรติเตียน อันจริงแท้ตามกาล และไม่พุทธ
สรรเสริญคนที่ควรสรรเสริญ อันจริงแท้ตามกาล

บุคคลผู้ดำรงชีพอยู่ด้วยผลแห่งความหมั่น มิใช่ดำรงชีพอยู่ด้วยผลแห่งบุญ
บุคคลดำรงชีพอยู่ด้วยผลแห่งบุญ มิใช่ดำรงชีพอยู่ด้วยผลแห่งความหมั่น
บุคคลดำรงชีพอยู่ด้วยผลแห่งความหมั่นด้วย ดำรงชีพอยู่ด้วยผลแห่งบุญด้วย
บุคคลผู้มีชีพดำรงชีพอยู่ด้วยผลแห่งความหมั่น ทั้งมิใช่ดำรงชีพอยู่ด้วยผลแห่ง
บุญด้วย

บุคคลผู้มีความมิดมามีคไป

บุคคลผู้มีความมิดมาสว่างไป

บุคคลผู้สว่างมามีคไป

บุคคลผู้สว่างมาสว่างไป

บุคคลผู้ต่ำมาแล้วต่ำไป

บุคคลผู้ต่ำมาแล้วสูงไป

บุคคลผู้สูงมาแล้วต่ำไป

บุคคลผู้สูงมาแล้วสูงไป

บุคคลผู้เปรียบด้วยต้นไม้ ๔ อย่าง

บุคคลผู้ถือรูปเป็นประมาณเลื่อมใสในรูป

บุคคลผู้ถือเสียงเป็นประมาณเลื่อมใสในเสียง

บุคคลผู้ถือความเศร้าหมองเป็นประมาณเลื่อมใสในความเศร้าหมอง

บุคคลผู้ถือธรรมเป็นประมาณเลื่อมใสในธรรม

บุคคลบางคนปฏิบัติเพื่อประโยชน์ตน ไม่ปฏิบัติเพื่อประโยชน์คนอื่น

บุคคลบางคนปฏิบัติเพื่อประโยชน์คนอื่น ไม่ปฏิบัติเพื่อประโยชน์ตน

บุคคลบางคนปฏิบัติเพื่อประโยชน์ตนด้วย ปฏิบัติเพื่อประโยชน์คนอื่นด้วย

บุคคลบางคนไม่ปฏิบัติเพื่อประโยชน์ตน ไม่ปฏิบัติเพื่อประโยชน์คนอื่น

บุคคลบางคนทำตนให้เดือดร้อน ขวนขวายประกอบสิ่งที่ทำตนให้เดือดร้อน

บุคคลบางคนทำคนอื่นให้เดือดร้อน ขวนขวายประกอบสิ่งที่ทำคนอื่นให้เดือดร้อน

บุคคลบางคนทำตนให้เดือดร้อน ขวนขวายประกอบสิ่งที่ทำตนให้เดือดร้อนด้วย

ทำคนอื่นให้เดือดร้อน ขวนขวายประกอบสิ่งที่ทำคนอื่นให้เดือดร้อนด้วย

บุคคลบางคนไม่ทำตนให้เดือดร้อน ไม่ขวนขวายประกอบสิ่งที่ทำตนให้เดือดร้อน
ไม่ทำคนอื่นให้เดือดร้อน ไม่ขวนขวายประกอบสิ่งที่ทำคนอื่นให้เดือดร้อน บุคคลนั้นไม่ทำตน
ให้เดือดร้อน ไม่ทำคนอื่นให้เดือดร้อน เป็นผู้หมดหิว เป็นผู้ดับแล้ว เป็นผู้เย็นแล้ว เสวย
ความสุขมีตนอันประเสริฐ สำเร็จอริยาบถอยู่ในทิฏฐธรรมเทียว

บุคคลมีราคะ

บุคคลมีโทสะ

บุคคลมีโมหะ

บุคคลมีมานะ

บุคคลบางคนได้เจโตสมณะในภายใน แต่ไม่ได้ปัญญาเห็นแจ้งในธรรม กล่าวคือ
อธิปัญญา

บุคคลบางคนได้ปัญญาเห็นแจ้งในธรรมคืออริปัญญา แต่ไม่ได้เจโตสมณะในภายใน
บุคคลบางคนได้เจโตสมณะในภายในด้วย ได้ปัญญาเห็นแจ้งในธรรมคืออริปัญญาด้วย
บุคคลบางคนไม่ได้เจโตสมณะในภายในด้วย ไม่ได้ปัญญาเห็นแจ้งในธรรม คือ

อริปัญญาด้วย

บุคคลผู้ไปตามกระแส

บุคคลผู้ไปทวนกระแส

บุคคลผู้ตั้งตัวได้แล้ว

บุคคลผู้ข้ามถึงฝั่งยืนอยู่บนบก เป็นพราหมณ์

บุคคลผู้มีสัจจะน้อย และไม่ได้ประโยชน์เพราะสัจจะ

บุคคลผู้มีสัจจะน้อย แต่ได้ประโยชน์เพราะสัจจะ

บุคคลมีสัจจะมาก แต่ไม่ได้ประโยชน์เพราะสัจจะ

บุคคลมีสัจจะมาก และได้ประโยชน์เพราะสัจจะ

สมณะไม่หวั่นไหว

สมณะดั่งบัวหลวง

สมณะดั่งบัวขาว

สมณะสุขุมกาลในหมู่สมณะ

จตุกกมัตติกา จบ

ปัญญาจกมัตติกา

[๑๑] บุคคล ๕ จำพวก

บุคคลบางคนต้องอาบัติด้วย เดือดร้อนด้วย ทั้งไม่รู้ชัดตามความเป็นจริง ซึ่งเจโตวิมุติ
ซึ่งปัญญาวิมุติ อันเป็นที่ดับไม่เหลือแห่งอกุศลธรรมอันลามกที่เกิดขึ้นแล้วเหล่านั้นของบุคคลนั้น

บุคคลบางคนต้องอาบัติ แต่ไม่เดือดร้อน ทั้งไม่รู้ชัดตามความเป็นจริง ซึ่งเจโต
วิมุติ ซึ่งปัญญาวิมุติ อันเป็นที่ดับไม่เหลือแห่งอกุศลธรรมอันลามกที่เกิดขึ้นแล้วเหล่านั้นของ
บุคคลนั้น

บุคคลบางคนไม่ต้องอาบัติ แต่เดือดร้อน ทั้งไม่รู้ชัดตามความเป็นจริง ซึ่งเจโต
วิมุติ ซึ่งปัญญาวิมุติ อันเป็นที่ดับไม่เหลือแห่งอกุศลธรรมอันลามกที่เกิดขึ้นแล้วเหล่านั้นของ
บุคคลนั้น

บุคคลบางคนไม่ต้องอาบัติ ไม่เดือดร้อน แต่ไม่รู้ชัดตามความเป็นจริง ซึ่งเจโต
วิมุติ ซึ่งปัญญาวิมุติ อันเป็นที่ดับไม่เหลือแห่งอกุศลธรรมอันลามกที่เกิดขึ้นแล้วเหล่านั้นของ
บุคคลนั้น

บุคคลบางคนไม่ต้องอาบัติ ไม่เดือดร้อน ทั้งรู้ชัดตามความเป็นจริง ซึ่งเจโตวิมุติ
ซึ่งปัญญาวิมุติ อันเป็นที่ดับโดยไม่เหลือ แห่งอกุศลธรรมอันลามกที่เกิดขึ้นแล้วเหล่านั้นของ
บุคคลนั้น

บุคคลให้แล้วคูหมัน

บุคคลคูหมันด้วยการอยู่ร่วม

บุคคลผู้เชื่อง่าย

บุคคลโหด

บุคคลโง่งมง่าย

บุคคลเปรียบด้วยนักรบอาชีพ ๕ จำพวก

ภิกษุผู้ถือบิณฑบาตเป็นวัตร ๕ จำพวก

ภิกษุผู้ถือห้ามภักธันนำมาเมื่อภายหลังเป็นวัตร ๕ จำพวก

ภิกษุผู้ถือนั่งฉันทสนะเดียวเป็นวัตร ๕ จำพวก

ภิกษุผู้ถือทรงผ้าบังสุกุลเป็นวัตร ๕ จำพวก

ภิกษุผู้ถือเพียงไตรจีวรเป็นวัตร ๕ จำพวก

ภิกษุผู้ถืออยู่ป่าเป็นวัตร ๕ จำพวก

ภิกษุผู้ถืออยู่โคนไม้เป็นวัตร ๕ จำพวก

ภิกษุผู้ถืออยู่ในที่แจ้งเป็นวัตร ๕ จำพวก

ภิกษุผู้ถือการนั่งเป็นวัตร ๕ จำพวก

ภิกษุผู้ถือการอยู่ในเสนาสนะตามที่ท่านจัดให้เป็นวัตร ๕ จำพวก

ภิกษุผู้ถืออยู่ป่าช้าเป็นวัตร ๕ จำพวก

ปัญจกมัตติกา จบ

นักรกมัตติกา

[๑๒] บุคคล ๖ จำพวก

บุคคลบางคนแห่งตลอดศจะด้วยตนเองในธรรมทั้งหลาย ที่มีได้ สดับแล้วในก่อน
ทั้งบรรลุนิติความเป็นสัตัพัญญในธรรมนั้นด้วย ทั้งถึงความชำนาญในธรรมเป็นกำลังทั้งหลายด้วย

บุคคลบางคนแห่งตลอดศจะด้วยตนเองในธรรมทั้งหลาย ที่มีได้ สดับแล้วในก่อน
แต่มิได้บรรลุนิติความเป็นสัตัพัญญในธรรมนั้นด้วย ทั้งมิได้ถึงความชำนาญในธรรมเป็นกำลัง
ทั้งหลายด้วย

บุคคลบางคนไม่แห่งตลอดศจะด้วยตนเองในธรรมทั้งหลาย ที่มีได้ สดับแล้วในก่อน
เป็นผู้ทำที่สุดทุกข์ได้ในทิกฐุธรรมเทียว ทั้งลุสาวกบารมีด้วย

บุคคลบางคนไม่แห่งตลอดศจะด้วยตนเองในธรรมทั้งหลาย ที่มีได้ สดับแล้วในก่อน
เป็นผู้ทำที่สุดทุกข์ได้ในทิกฐุธรรมเทียว แต่มิได้บรรลุลุสาวกบารมี

บุคคลบางคนไม่แห่งตลอดศจะด้วยตนเองในธรรมทั้งหลาย ที่มีได้ สดับแล้วในก่อน
ทั้งมิได้ทำที่สุดทุกข์ในทิกฐุธรรมเทียว เป็นอนาคามี ไม่มาแล้วสู่ความเป็นอย่างนี้

บุคคลบางคนไม่แห่งตลอดศจะด้วยตนเองในธรรมทั้งหลาย ที่มีได้ สดับแล้วในก่อน
ทั้งไม่ทำที่สุดทุกข์ในทิกฐุธรรมเทียว เป็นโศคานัน และสกทาคามี มาแล้วสู่ความเป็น
อย่างนี้

นักรกมัตติกา จบ

สัตตกมาติกา

[๑๓] บุคคล ๗ จำพวก

บุคคลเปรียบด้วยคนจมน้ำ ๗ เหล่า คือ

บุคคลจมน้ำแล้วครวญเดียว ย่อมจมอยู่นั่นเอง

บุคคลโผล่ขึ้นมาแล้ว จมลงอีก

บุคคลโผล่ขึ้นมาแล้ว หยุดอยู่

บุคคลโผล่ขึ้นมาแล้ว เหลียวมองดู

บุคคลโผล่ขึ้นมาแล้ว วายข้ามไป

บุคคลโผล่ขึ้นมา และวายไปถึงที่ต้นพอยังไม่ถึง

บุคคลโผล่ขึ้นมาและข้ามไปถึงฝั่งแล้ว เป็นพราหมณ์ยืนอยู่บนบก

บุคคลผู้เป็นอุกโตภาควิมุต

บุคคลผู้เป็นปัญญาวิมุต

บุคคลผู้เป็นกายสักขี

บุคคลผู้เป็นทักขิปัตตะ

บุคคลเป็นสัทธาวิมุต

บุคคลผู้เป็นธัมมานุสारी

บุคคลผู้เป็นสัทธานุสारी

สัตตกมาติกา จบ

อัฐกมาติกา

[๑๔] บุคคล ๘ จำพวก

บุคคลผู้พร้อมเพียงด้วยมรรค ๘

บุคคลผู้พร้อมเพียงด้วยผล ๘

อัฐกมาติกา จบ

นวกมัตติกา

[๑๕] บุคคล ๘ จำพวก

พระสัมมาสัมพุทธะ

พระปัจเจกพุทธะ

บุคคลผู้เป็นอุกโตภาควิมุต

บุคคลผู้เป็นปัญญาวิมุต

บุคคลผู้เป็นกายสักขี

บุคคลผู้เป็นทัญญูปัตตะ

บุคคลผู้เป็นสัทธาวิมุต

บุคคลผู้เป็นธัมมานุสारी

บุคคลผู้เป็นสัทธานุสारी

นวกมัตติกา จบ

ทสกมัตติกา

[๑๖] บุคคล ๑๐ จำพวก

ความสำเร็จของพระอริยบุคคล ๕ จำพวก ในกามาวจรภูมิจน

ความสำเร็จของพระอริยบุคคล ๕ จำพวก เมื่อละกามาวจรภูมิจนไปแล้ว

ทสกมัตติกา จบ

มัตติกาบุคคลปัญญาธิ จบ

เอกกนิทเทศ

[๑๗] บุคคลผู้พ้นแล้วในสมัย เป็นไฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ถูกต้องวิโมกข์ ๘ ด้วยกาย ในกาลโดยกาลในสมัยโดยสมัย แล้วสำเร็จอิริยาบถอยู่ หนึ่ง อาสวะบางอย่างของบุคคลนั้น หมดสิ้นแล้วเพราะเห็นด้วยปัญญา บุคคลนี้เรียกว่า ผู้พ้นแล้วในสมัย

[๑๘] บุคคลผู้มีใจพ้นแล้วในสมัย เป็นไฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ มิได้ถูกต้องวิโมกข์ ๘ ด้วยกาย ในกาลโดยกาลในสมัยโดยสมัย สำเร็จอิริยาบถอยู่ หนึ่ง อาสวะทั้งหลายของบุคคลนั้น หมดสิ้นแล้วเพราะเห็นด้วยปัญญา บุคคลนี้เรียกว่าผู้มีใจพ้นแล้วในสมัย พระอริยบุคคลแม่ทั้งปวง ชื่อว่าผู้มีใจพ้นแล้วในสมัย ในวิโมกข์ ส่วนที่เป็นอริยะ

[๑๙] บุคคลผู้มีธรรมอันกำเริบ เป็นไฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นผู้ได้สมบัติอันสหระคด้วยรูปฌาน หรือสหระคด้วย อรูปฌาน แต่บุคคลนั้น มิใช่เป็นผู้ได้ตามปรารถนา มิใช่เป็นผู้ได้โดยไม่งยาก มิใช่เป็นผู้ได้โดยไม่งลำบาก ไม่สามารถจะเข้าหรือออกสมบัติใดในที่ใด นานเท่าใด ตามปรารถนา ข้อนี้ก็เป็ นฐานะอยู่แฉะ ที่สมบัติเหล่านั้นจะพึงกำเริบได้ เพราะอาศัยความประมาทของบุคคลนั้น บุคคลนี้ เรียกว่า ผู้มีธรรมอันกำเริบ

[๒๐] บุคคลผู้มีธรรมอันไม่กำเริบ เป็นไฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นผู้ได้สมบัติอันสหระคด้วยรูปฌาน หรือสหระคด้วย อรูปฌาน แต่บุคคลนั้น เป็นผู้ได้ตามต้องการ เป็นผู้ได้โดยไม่งยากเป็นผู้ได้โดยไม่งลำบาก สามารถจะเข้าหรือออกสมบัติใดในที่ใด นานเท่าใดได้ตามปรารถนา ข้อนี้ไม่เป็นฐานะ ไม่เป็นโอกาสที่สมบัติเหล่านั้นจะพึงกำเริบเพราะอาศัยความประมาทของบุคคลนั้น บุคคลนี้ เรียกว่า ผู้มีธรรมอันไม่กำเริบพระอริยบุคคลแม่ทั้งหมดชื่อว่าผู้มีธรรมอันไม่กำเริบ ในวิโมกข์ ส่วนที่เป็นอริยะ

[๒๑] บุคคลผู้มีธรรมอันเสื่อม เป็นไฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นผู้ได้สมบัติอันสหคตด้วยรูปฌาน หรือสหคตด้วย
อรุฌาน แต่บุคคลนั้น มิใช่เป็นผู้ได้ตามต้องการ มิใช่เป็นผู้ได้โดยไมยาก มิใช่เป็นผู้ได้โดย
ไม่ลำบาก ไม่สามารถจะเข้าหรือออกสมบัติใด ในที่ใด นานเท่าใดตามปรารถนา ข้อนี้ก็
เป็นฐานะอยู่แล ที่บุคคลนั้น จะพึงเสื่อมจากสมบัติเหล่านั้นได้ เพราะอาศัยความประมาท บุคคล
นี้เรียกว่า ผู้มีธรรมอันเสื่อม

[๒๒] บุคคลผู้มีธรรมอันไม่เสื่อม เป็นไฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นผู้ได้สมบัติอันสหคตด้วยรูปฌาน หรือสหคตด้วย
อรุฌาน แต่บุคคลนั้นเป็นผู้ได้ตามต้องการ เป็นผู้ได้โดยไมยากเป็นผู้ได้โดยไม่ลำบาก
สามารถจะเข้าหรือออกสมบัติใด ในที่ใด นานเท่าใดตามปรารถนา ข้อนี้ไม่เป็นฐานะไม่เป็น
โอกาสที่บุคคลนั้นจะพึงเสื่อมจากสมบัติเหล่านั้น เพราะอาศัยความประมาท บุคคลนี้เรียกว่า
ผู้มีธรรมอันไม่เสื่อมพระอรียบุคคลแม้ทั้งปวงเป็นผู้มีธรรมอันไม่เสื่อมในวิโมกข์ส่วนที่
เป็นอริยะ

[๒๓] บุคคลผู้ควรรโดยเจตนา เป็นไฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นผู้ได้สมบัติอันสหคตด้วยรูปฌาน หรือสหคตด้วย
อรุฌาน แต่บุคคลนั้นมิใช่เป็นผู้ได้ตามต้องการ มิใช่ได้โดยไมยากมิใช่เป็นผู้ได้โดยไม่ลำบาก
ไม่สามารถจะเข้าหรือออกสมบัติใด ในที่ใด นานเท่าใดได้ตามปรารถนา หากว่าคอยใส่ใจอยู่
ย่อมไม่เสื่อมจากสมบัติเหล่านั้นหากไม่เอาใจใส่ก็เสื่อมจากสมบัติเหล่านั้น บุคคลนี้เรียกว่า
ผู้ควรรโดยเจตนา

[๒๔] บุคคลผู้ควรรโดยการตามรักษา เป็นไฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นผู้ได้สมบัติอันสหคตด้วยรูปฌาน หรือสหคตด้วย
อรุฌาน และบุคคลนั้นแลมิใช่เป็นผู้ได้ตามต้องการ มิใช่เป็นผู้ได้โดยไมยาก มิใช่เป็นผู้ได้
โดยไม่ลำบาก ไม่สามารถจะเข้าหรือออกสมบัติใดในที่ใด นานเท่าใดได้ตามปรารถนา
หากว่าคอยรักษาอยู่ ย่อมไม่เสื่อมจากสมบัติเหล่านั้น หากว่าไม่คอยรักษาก็เสื่อมจากสมบัติ
เหล่านั้น บุคคลนี้เรียกว่าผู้ควรรโดยการตามรักษา

[๒๕] บุคคลที่เป็นปุถุชน เป็นโจน

สัณฺเฑาะ ๓ อันบุคคลใดละไม่ได้ ทั้งไม่ปฏิบัติเพื่อละธรรมเหล่านั้น บุคคลนี้เรียกว่า
ปุถุชน

[๒๖] โคตรกฺขบุคคล เป็นโจน

ความข้งลงสู่อริยธรรมในลำดับแห่งธรรมเหล่าใด บุคคลผู้ประกอบด้วยธรรมเหล่านั้น
นี้เรียกว่า โคตรกฺขบุคคล

[๒๗] บุคคลผู้้งคเว็นเพราะกลัว เป็นโจน

พระเสขะ ๘ จำพวก และบุคคลปุถุชนผู้มีศีล ชื่อว่าผู้้งคเว็นเพราะกลัว พระอรหันต์
ชื่อว่ามิใช่ผู้้งคเว็นเพราะกลัว

[๒๘] บุคคลผู้ไม่ควรแก่การบรรลุมรรคผล เป็นโจน

บุคคลที่ประกอบด้วยกัมมมารณั ประกอบด้วยกิเลสวารณั ประกอบด้วยวิปากวารณั
ไม่มีศรัทธา ไม่มีฉันทะ มีปัญญาทราวม โง่เขลา เป็นผู้ไม่ควรห้งลงสู่นิยามอันถูกในกุศลธรรม
ทั้งหลาย บุคคลเหล่านี้เรียกว่า ผู้ไม่ควรแก่การบรรลุมรรคผล

[๒๙] บุคคลผู้ควรแก่การบรรลุมรรคผล เป็นโจน

บุคคลที่ไม่ประกอบด้วยกัมมมารณั ไม่ประกอบด้วยกิเลสวารณั ไม่ประกอบด้วย
วิปากวารณั มีศรัทธา มีฉันทะ มีปัญญา ไม่โง่เขลา เป็นผู้ควรเพื่อห้งลงสู่นิยามอันถูกใน
กุศลธรรมทั้งหลาย บุคคลเหล่านี้เรียกว่า ผู้ควรแก่การบรรลุมรรคผล

[๓๐] บุคคลผู้เที่ยงแล้ว เป็นโจน

บุคคลผู้ทำอนันตริยกรรม ๕ จำพวก บุคคลผู้เป็นนิตยตมิจฉาทิฎฐิ และพระอริยบุคคล
๘ ชื่อว่า ผู้เที่ยงแล้ว บุคคลนอกนั้นชื่อว่า ผู้ไม่เที่ยง

[๓๑] บุคคลผู้ปฏิบัติ เป็นโจน

บุคคลผู้พร้อมเพริยงด้วยมรรค ๔ ชื่อว่าผู้ปฏิบัติ บุคคลผู้พร้อมเพริยงด้วยผล ๔ ชื่อว่า
ผู้ตั้งอยู่แล้วในผล

[๓๒] บุคคลชื่อว่าสมสึสี เป็นโจน

การลึนไปแห่งอาสวะ และการลึนไปแห่งชีวิตของบุคคลใด มิไม่ก่อนไม่หลังกัน
บุคคลนี้เรียกว่า สมสึสี

[๓๓] บุคคลชื่อว่า จูติกัปปี เป็น โฉน

บุคคลนี้พึงเป็นผู้ปฏิบัติเพื่อทำให้แจ้งซึ่ง โสคาปัตติผล และเวลาที่กัลป์ใหม่จะพึงมี กัลป์ก็ไม่พึงใหม่ตราบเท่าที่บุคคลนี้ยังไม่ทำให้แจ้งซึ่ง โสคาปัตติผล บุคคลนี้เรียกว่า จูติกัปปี บุคคลผู้พร้อมเพรียงด้วยมรรคแม่ทั้งหมด ชื่อว่าเป็นผู้มีกัลป์ตั้งอยู่แล้ว

[๓๔] บุคคลเป็น อริยะ เป็น โฉน

พระอริยบุคคล ๘ เป็น อริยะ บุคคลนอกนั้น ไม่ใช่ อริยะ

[๓๕] บุคคลเป็น เสขะ เป็น โฉน

บุคคลผู้พร้อมเพรียงด้วยมรรค ๔ พร้อมเพรียงด้วยมรรค ๓ เป็น เสขะ พระอรหันต์เป็น อเสขะ บุคคลนอกนั้น เป็น เสขะก็มีใช่ เป็น อเสขะก็มีใช่

[๓๖] บุคคลผู้มี วิชชา ๓ เป็น โฉน

บุคคลประกอบด้วย วิชชา ๓ ชื่อว่า ผู้มี วิชชา ๓

[๓๗] บุคคลผู้มี อภิญญา ๖ เป็น โฉน

บุคคลประกอบด้วย อภิญญา ๖ ชื่อว่า ผู้มี อภิญญา ๖

[๓๘] บุคคลเป็น พระสัมมาสัมพุทธะ เป็น โฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ตรัสรู้ด้วยปัญญาอันยิ่ง ซึ่งสัจจะด้วยตนเอง ในธรรมทั้งหลาย ที่ตนมิได้เคยสดับมาแล้วในก่อน บรรลุความเป็น พระสัพพัญญู ในธรรมนั้น และบรรลุความเป็น ผู้มีความชำนาญในธรรมเป็นกำลังทั้งหลาย บุคคลนี้เรียกว่า พระสัมมาสัมพุทธะ

[๓๙] บุคคลเป็น พระปัจเจกพุทธะ เป็น โฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ย่อมตรัสรู้ซึ่งสัจจะทั้งหลายด้วยตนเอง ในธรรมทั้งหลายที่ตน ไม่ได้สดับมาแล้วในก่อน แต่มิได้บรรลุความเป็น พระสัพพัญญู ในธรรมนั้น ทั้งไม่ถึงความเป็น ผู้ชำนาญในธรรมอันเป็นกำลังทั้งหลาย บุคคลนี้เรียกว่า พระปัจเจกพุทธะ

[๔๐] บุคคลชื่อว่า อุกโตภาควิมุต เป็น โฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ถูกต้องซึ่ง วิโมกข์ ๘ ด้วยกาย แล้วสำเร็จอิริยาบถอยู่ ทั้งอาสวะ ของผู้นั้นก็สิ้นไปแล้ว เพราะเห็นด้วยปัญญา บุคคลนี้เรียกว่า อุกโตภาควิมุต

[๔๑] บุคคลชื่อว่าปัญญาวิมุต เป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ มิได้ถูกต้องซึ่งวิโมกข์ ๘ ด้วยกาย สำเร็จอิริยาบถอยู่ แต่อาสวะของผู้นั้นสิ้นไปแล้ว เพราะเห็นด้วยปัญญา บุคคลนี้เรียกว่า ปัญญาวิมุต

[๔๒] บุคคลชื่อว่ากายสักขี เป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ถูกต้องซึ่งวิโมกข์ ๘ ด้วยกาย แล้วสำเร็จอิริยาบถอยู่ ทั้งอาสวะบางอย่างของผู้นั้นก็สิ้นไปแล้ว เพราะเห็นด้วยปัญญาบุคคลนี้เรียกว่า กายสักขี

[๔๓] บุคคลชื่อว่าทัญญูปัตตะ เป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ย่อมรู้ชัดตามความเป็นจริงว่า นี้ทุกข์ ย่อมรู้ชัดตามความเป็นจริงว่า นี้เหตุให้เกิดทุกข์ ย่อมรู้ชัดตามความเป็นจริงว่า นี้ความดับทุกข์ ย่อมรู้ชัดตามความเป็นจริงว่า นี้ข้อปฏิบัติให้ถึงความดับทุกข์อันหนึ่ง ธรรมทั้งหลายที่พระตถาคตประกาศแล้ว ผู้นั้นเห็นชัดแล้ว ดำเนินไปดีแล้วด้วยปัญญา อนึ่งอาสวะบางอย่างของผู้นั้นก็สิ้นไปแล้ว เพราะเห็นด้วยปัญญาบุคคลนี้เรียกว่า ทัญญูปัตตะ

[๔๔] บุคคลชื่อว่าสัทธาวิมุต เป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ย่อมรู้ชัดตามความเป็นจริงว่า นี้ทุกข์ ย่อมรู้ชัดตามความเป็นจริงว่า นี้เหตุให้เกิดทุกข์ ย่อมรู้ชัดตามความเป็นจริงว่า นี้ความดับทุกข์ ย่อมรู้ชัดตามความเป็นจริงว่า นี้ข้อปฏิบัติให้ถึงความดับทุกข์อันหนึ่ง ธรรมทั้งหลายที่พระตถาคตประกาศแล้ว ผู้นั้นเห็นชัดแล้ว ดำเนินไปดีแล้วด้วยปัญญา อนึ่ง อาสวะบางอย่างของผู้นั้นก็สิ้นไปแล้ว เพราะเห็นด้วยปัญญาแต่มิใช่เหมือนบุคคลผู้เป็นทัญญูปัตตะ บุคคลนี้เรียกว่าสัทธาวิมุต

[๔๕] บุคคลชื่อว่าธัมมานุสारी เป็นโฉน

ปัญญาอินทรีย์ของบุคคลใด ผู้ปฏิบัติเพื่อทำให้แจ้งซึ่งโสดาปัตติผลมีประมาณยิ่ง บุคคลนั้นย่อมอบรมซึ่งอริยมรรคอันมีปัญญาเป็นเครื่องนำมา มีปัญญาเป็นประธานให้เกิดขึ้น บุคคลนี้เรียกว่า ธัมมานุสारी บุคคลผู้ปฏิบัติแล้ว เพื่อทำให้แจ้งซึ่งโสดาปัตติผล ชื่อว่าธัมมานุสारी บุคคลผู้ตั้งอยู่แล้วในผล ชื่อว่าทัญญูปัตตะ

[๔๖] บุคคลชื่อว่า สัทธานุสारी เป็น โฉน

สัทธาปริยของบุคคลใดผู้ปฏิบัติเพื่อทำให้แจ้งซึ่งโศคาปัตติผล มีประมาณยิ่ง อบรม
อริยมรรคมีสัทธาเป็นเครื่องนำมา มีสัทธาเป็นประธานให้เกิดขึ้น บุคคลนี้เรียกว่า สัทธานุสारी
บุคคล ผู้ปฏิบัติเพื่อทำให้แจ้งซึ่งโศคาปัตติผลชื่อว่า สัทธานุสारी ผู้ตั้งอยู่แล้วในผล ชื่อว่า
สัทธาวิมุต

[๔๗] บุคคลชื่อว่า สัตตักขัตตูปรมะ เป็น โฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เพราะความสิ้นไปรอบแห่งสัจจ โยชน์ทั้ง ๓ เป็น โศคาบัน มีอัน
ไม่ไปเกิดในอบายเป็นธรรมดา เป็นผู้เที่ยง จะได้ตรัสรู้ในเบื้องหน้า บุคคลนั้นจะแล่นไป
ท่องเที่ยวไปในเทวดาและมนุษย์ ๗ ชาติ แล้วทำที่สุดทุกข์ได้ บุคคลนี้เรียกว่า สัตตักขัตตูปรมะ

[๔๘] บุคคลชื่อว่า โกลังโกละ เป็น โฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เพราะความสิ้นไปรอบแห่งสัจจ โยชน์ทั้ง ๓ เป็น โศคาบัน มีอัน
ไม่ไปเกิดในอบายเป็นธรรมดา เป็นผู้เที่ยงจะได้ตรัสรู้ในเบื้องหน้า บุคคลนั้นจะแล่นไปท่องเที่ยว
ไปสู่ตระกูลสองหรือสาม แล้วทำที่สุดทุกข์ได้ บุคคลนี้เรียกว่า โกลังโกละ

[๔๙] บุคคลชื่อว่า เอกพิชี เป็น โฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เพราะความสิ้นไปรอบแห่งสัจจ โยชน์ทั้ง ๓ มีอันไม่ไปเกิดใน
อบายเป็นธรรมดา เป็นผู้เที่ยง จะได้ตรัสรู้ในเบื้องหน้า บุคคลนั้นเกิดในภพมนุษย์อีกครั้งเดียว
แล้วทำที่สุดแห่งทุกข์ได้ บุคคลนี้เรียกว่า เอกพิชี

[๕๐] บุคคลชื่อว่า สกทาคามี เป็น โฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เพราะความสิ้นไปรอบแห่งสัจจ โยชน์ทั้ง ๓ เพราะทำราคะ โทสะ
โมหะ ให้เบาบางลง เป็นสกทาคามี ยังจะมาสู่โลกนี้คราวเดียวเท่านั้น แล้วทำที่สุดทุกข์ได้
บุคคลนี้เรียกว่า สกทาคามี

[๕๑] บุคคลชื่อว่า อนาคามี เป็น โฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เพราะความสิ้นไปรอบแห่งอริยมรรคมีองค์ ๘ มีกำเนิด
เป็นอุปปาติกะ ปรินิพพานในเทวโลกชั้นสุทธาวาสนั้น มีอันไม่กลับมาจากโลกนั้นเป็นธรรมดา
บุคคลนี้เรียกว่า อนาคามี

[๕๒] บุคคลชื่อว่าอันตรายปรินิพายี เป็นไฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เพราะความสิ้นไปรอบแห่งโอรัมภาคิยสังขโยชน์ทั้ง ๕ มีกำเนิดเป็นอุปปาติกะ ปรินิพพานในเทวโลกชั้นสุทธาวาสนั้น มีอันไม่กลับมาจากโลกนั้นเป็นธรรมดา บุคคลนั้น ย่อมยังอริยมรรคให้เกิดขึ้นเพื่อละสังขโยชน์อันมีในเบื้องบน ในระยะเวลาติดต่อกับที่เกิดบัง ยังไม่ถึงท่ามกลางกำหนดอายุบ้าง บุคคลนี้เรียกว่า อันตรายปรินิพายี

[๕๓] บุคคลชื่อว่าอุพหัจจปรินิพายี เป็นไฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เพราะความสิ้นไปรอบแห่งโอรัมภาคิยสังขโยชน์ทั้ง ๕ มีกำเนิดเป็นอุปปาติกะ ปรินิพพานในเทวโลกชั้นสุทธาวาสนั้น มีอันไม่กลับจากโลกนั้นเป็นธรรมดา บุคคลนั้น ย่อมยังอริยมรรคให้เกิดขึ้น เพื่อละสังขโยชน์อันมีในเบื้องบน เมื่อล่วงพ้นท่ามกลางกำหนดอายุบ้าง เมื่อใกล้จะทำการกิริยาบ้าง บุคคลนี้เรียกว่า อุพหัจจปรินิพายี

[๕๔] บุคคลชื่อว่าอสังขารปรินิพายี เป็นไฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เพราะความสิ้นไปรอบแห่งโอรัมภาคิยสังขโยชน์ทั้ง ๕ มีกำเนิดเป็นอุปปาติกะ ปรินิพพานในเทวโลกชั้นสุทธาวาสนั้น มีอันไม่กลับจากโลกนั้นเป็นธรรมดา บุคคลนั้นย่อมยังอริยมรรคให้เกิดขึ้น โดยไม่ลำบากเพื่อละสังขโยชน์อันมีในเบื้องบน บุคคลนี้เรียกว่า อสังขารปรินิพายี

[๕๕] บุคคลชื่อว่าสสังขารปรินิพายี เป็นไฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เพราะความสิ้นไปรอบแห่งโอรัมภาคิยสังขโยชน์ทั้ง ๕ มีกำเนิดเป็นอุปปาติกะ ปรินิพพานในเทวโลกชั้นสุทธาวาสนั้น มีอันไม่กลับมาจากโลกนั้นเป็นธรรมดา บุคคลนั้น ย่อมยังอริยมรรคให้เกิดขึ้น โดยลำบาก เพื่อละสังขโยชน์อันมีในเบื้องบน บุคคลนี้เรียกว่า สสังขารปรินิพายี

[๕๖] บุคคลชื่อว่าอุทซังโสโตอกนิฏฐคามิ เป็นไฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เพราะความสิ้นไปรอบแห่งโอรัมภาคิยสังขโยชน์ทั้ง ๕ มีกำเนิดเป็นอุปปาติกะ ปรินิพพานในเทวโลกชั้นสุทธาวาสนั้น มีอันไม่กลับมาจากโลกนั้นเป็นธรรมดา บุคคลนั้น จุตจากอวิหาไปอดัปปา จุตจากอดัปปาไปสุทตฺสา จุตจากสุทตฺสาไปสุทตฺสี จุตจากสุทตฺสีไปอกนิฏฐา ย่อมยังอริยมรรคให้เกิดขึ้นในอกนิฏฐา เพื่อละสังขโยชน์เบื้องบน บุคคลนี้เรียกว่า อุทซังโสโตอกนิฏฐคามิ

[๕๗] บุคคลชื่อว่า โสดาบัน ชื่อว่าปฏิบัติแล้วเพื่อทำให้แจ้งซึ่งโสดาปัตติผล

เป็นไฉน

บุคคลผู้ปฏิบัติแล้วเพื่อละสัญญา โยชน์ ๓ ปฏิบัติแล้วเพื่อทำให้แจ้งซึ่งโสดาปัตติผล สัญญา โยชน์ ๓ อันบุคคลใดละได้แล้ว บุคคลนั้นเรียกว่า โสดาบัน

บุคคลปฏิบัติแล้วเพื่อความเบาบางแห่งกามราคะและพยาบาท ปฏิบัติแล้วเพื่อทำให้แจ้งซึ่งสกทาคามีผล เพราะราคะและพยาบาทของบุคคลใดเบาบางแล้ว บุคคลนี้เรียกว่า สกทาคามี

บุคคลปฏิบัติแล้วเพื่อละไม่ให้เหลือ ซึ่งกามราคะและพยาบาท ปฏิบัติแล้วเพื่อทำให้แจ้งซึ่งอนาคามีผล กามราคะและพยาบาทอันบุคคลใดละได้หมด ไม่มีเหลือ บุคคลนั้นเรียกว่า อนาคามี

บุคคลปฏิบัติแล้ว เพื่อไม่ให้เหลือซึ่งรูปราคะ อรูปราคะ มานะ อุทธัจจะ และอวิชชา ปฏิบัติแล้วเพื่อทำให้แจ้งซึ่งอรหัตผล รูปราคะ อรูปราคะ มานะ อุทธัจจะ อวิชชา อันบุคคลใด ละได้หมด ไม่มีเหลือ บุคคลนี้เรียกว่า อรหันต์

เอกกนิทเทศ จบ

ทุกนิทเทศ

[๕๘] บุคคลผู้มักโกรธ เป็นไฉน

ความโกรธ ในข้อนั้นเป็นไฉน ความโกรธ กิริยาที่โกรธ ภาวะที่โกรธ โทสะ ความประทุษร้าย ภาวะที่ประทุษร้าย ความพยาบาท กิริยาที่พยาบาท ภาวะที่พยาบาท ความพิโรธ ความพิโรธตอบ ความครุร้าย ความเกรี้ยวกราด ภาวะที่จิตไม่ยินดีอันใด นี้เรียกว่า ความโกรธ ความโกรธนี้อันบุคคลใดละไม่ได้ บุคคลนั้นเรียกว่า ผู้มักโกรธ

บุคคลผู้ผูกโกรธ เป็นไฉน

ความผูกโกรธ ในข้อนั้นเป็นไฉน ความโกรธมีในเบื้องต้น ความผูกโกรธมีในภายหลัง ความผูกโกรธ กิริยาที่ผูกโกรธ ภาวะที่ผูกโกรธ การไม่หยุดโกรธ การตั้งความโกรธไว้ การดำรงความโกรธไว้ การไหลไปตามความโกรธ การตามผูกพันด้วยความโกรธไว้ การทำความโกรธให้

มันเข้าไว้อันใดเห็นปานนี้ นี้เรียกว่าความผูกโกรธ ความผูกโกรธนี้ อันบุคคลใดละไม่ได้ บุคคลนั้นเรียกว่า ผู้ผูกโกรธ

[๕๕] บุคคลผู้มักลบหลู่บุญคุณของผู้อื่น เป็น โฉน

ความลบหลู่ ในข้อนั้นเป็น โฉน ความลบหลู่ กิริยาที่ลบหลู่ ภาวะที่ลบหลู่ ความไม่เห็นคุณค่าของผู้อื่น การกระทำที่ไม่เห็นคุณค่าของผู้อื่น นี้เรียกว่าความลบหลู่ ความลบหลู่นี้ อันบุคคลใดละไม่ได้แล้ว บุคคลนี้เรียกว่าผู้มักลบหลู่บุญคุณของผู้อื่น

บุคคลผู้ตีเสมอ เป็น โฉน

การตีเสมอ ในข้อนั้นเป็น โฉน การตีเสมอ กิริยาที่ตีเสมอ ภาวะที่ตีเสมอ ธรรมที่เป็นอาหารแห่งการตีเสมอ ฐานะแห่งวิวาท การถือเป็นคู่เท่าเทียมกัน การไม่สละคืนอันใด นี้เรียกว่าการตีเสมอ การตีเสมอนี้อันบุคคลใดละไม่ได้แล้ว บุคคลนี้เรียกว่าผู้ตีเสมอ

[๖๐] บุคคลผู้มีความริษยา เป็น โฉน

ความริษยา ในข้อนั้นเป็น โฉน ความริษยา กิริยาที่ริษยา ภาวะที่ริษยา ความไม่ยินดีด้วย กิริยาที่ไม่ยินดีด้วย ภาวะที่ไม่ยินดีด้วยในลาภสักการะ การเคารพ ความนับถือ การไหว้ การบูชาของผู้อื่น อันใด นี้เรียกว่าความริษยา ก็ความริษยานี้ อันบุคคลใดละไม่ได้แล้ว บุคคลนี้เรียกว่า ผู้มีความริษยา

บุคคลผู้มีความตระหนี่ เป็น โฉน

ความตระหนี่ ในข้อนั้นเป็น โฉน ความตระหนี่มี ๕ อย่าง คือ ตระหนี่ที่อยู่ ตระหนี่ตระกูล ตระหนี่ลาภ ตระหนี่วรรณะ ตระหนี่ธรรมความตระหนี่ กิริยาที่ตระหนี่ ภาวะที่ตระหนี่ ความอยากไปต่างๆ ความเหนียวแน่นความตระหนี่ถี่เหนียว ความที่จิตไม่แผ่อแผ่ อันใด เห็นปานนี้ นี้เรียกว่าความตระหนี่ ความตระหนี่นี้ อันบุคคลใดละไม่ได้แล้ว บุคคลนี้เรียกว่า ผู้มีความตระหนี่

[๖๑] บุคคลผู้โอ้อวด เป็น โฉน

ความโอ้อวด ในข้อนั้นเป็น โฉน บุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นผู้โอ้อวดความ โอ้อวด ภาวะที่โอ้อวด กิริยาที่โอ้อวด ภาวะที่แข่งกระด้าง กิริยาที่แข่งกระด้าง ความพุดยกตน กิริยาที่พุดยกตน อันใด ในข้อนั้น นี้เรียกว่าความ โอ้อวด ความ โอ้อวดนี้ อันบุคคลใดละไม่ได้แล้ว บุคคลนี้เรียกว่า ผู้โอ้อวด

บุคคลผู้มีมารยา เป็น โฉน

มารยา ในข้อนั้นเป็น โฉน บุคคลบางคนในโลกนี้ ประพฤติทุจริตด้วยกาย ประพฤติทุจริตด้วยวาจา ประพฤติทุจริตด้วยใจแล้ว เพราะเหตุจะปกปิดทุจริตนั้น จึงตั้งความปรารถนาอันลามก ปรารถนาว่าใครๆ อย่ารู้เรา ดำริว่าใครๆ อย่ารู้เรา พุคว่าใครๆ อย่ารู้เรา พยายามด้วยกายว่าใครๆ อย่ารู้เรามาหา ภาวะที่มาหา ความวางท่า ความหลอกลวง ความตลบตะแลง ความมีเล่ห์เหลี่ยม ความทำให้ลุ่มหลง ความช้อน ความอำพราง ความผิดความปกปิด การไม่ทำให้เข้าใจง่าย การไม่ทำให้จะแจ้ง การปิดบังกิริยาลามกเห็นปานนี้ อันใด นี้เรียกว่า มารยา มายานี้ อันบุคคลใดละไม่ได้แล้ว บุคคลนี้เรียกว่า มีมารยา

[๖๒] บุคคลผู้ไม่มีหิริ เป็น โฉน

ความไม่มีหิริ ในข้อนั้นเป็น โฉน ธรรมชาติใดไม่ละอายสิ่งที่ควรละอาย ไม่ละอาย การถึงพร้อมแห่งธรรมอันเป็นบาปอกุศล นี้เรียกว่า ความไม่มีหิริ บุคคลประกอบแล้วด้วยความไม่มีหิรินี้ เรียกว่าผู้ไม่มีหิริ

บุคคลผู้ไม่มีโอตตปปะ เป็น โฉน

ความไม่มีโอตตปปะ ในข้อนั้นเป็น โฉน ธรรมชาติใดไม่กลัวสิ่งที่ควรกลัว ไม่กลัว การถึงพร้อมแห่งธรรมที่เป็นบาปอกุศล นี้เรียกว่าความไม่มีโอตตปปะ บุคคลประกอบแล้วด้วยความไม่มีโอตตปปะนี้ชื่อว่า ผู้ไม่มีโอตตปปะ

[๖๓] บุคคลผู้ว่ายาก เป็น โฉน

ความเป็นผู้ว่ายาก ในข้อนั้นเป็น โฉน ความเป็นผู้ว่ายาก กิริยาที่เป็นผู้ว่ายาก ภาวะที่เป็นผู้ว่ายาก ความเป็นผู้ถือเอาโดยปฏิภูต ความเป็นผู้ยินดีโดยความเป็นข้าศึก ความไม่เอื้อเฟื้อ ภาวะที่ไม่เอื้อเฟื้อ ความไม่เคารพความไม่เชื่อฟัง ในเมื่อสหธรรมิกว่ากล่าวอยู่ นี้เรียกว่า ความเป็นผู้ว่ายาก บุคคลประกอบแล้วด้วยความเป็นผู้ว่ายากนี้ ชื่อว่าผู้ว่ายาก

บุคคลผู้มีมิตรชั่ว เป็น โฉน

ความเป็นผู้มีมิตรชั่ว ในข้อนั้นเป็น โฉน บุคคลเหล่านั้นใด เป็นผู้ไม่มีศรัทธา เป็นผู้ทุศีล มีสุตะน้อย เป็นผู้ตระหนี่ มีปัญญาทรม การเสวนะการเข้าไปเสวนะ การชองเสพ การคบ การคบหา การรักดี การรักดีด้วยความเป็นผู้คบหาสมาคมกับบุคคลเหล่านั้น อันใด นี้เรียกว่า ความเป็นผู้มีมิตรชั่ว บุคคลประกอบด้วยความเป็นผู้มีมิตรช่วนี้ เรียกว่าผู้มีมิตรชั่ว

[๖๔] บุคคลผู้มีทวารอันไม่คุ้มครอง แล้วในอินทรีย์ทั้งหลายเป็นโจน

ความเป็นผู้มีทวารอันไม่คุ้มครองแล้วในอินทรีย์ทั้งหลาย ในข้อนั้นเป็นโจน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เห็นรูปด้วยตา เป็นผู้ถือเอาซึ่งนิमित เป็นผู้ถือเอาซึ่งอนุพยัญชนะ
อกุศลธรรมทั้งหลายอันลามก คืออกิขณาและโทมนัสพึงชานไปตามบุคคลผู้ไม่สำรวมอินทรีย์
คือจักขุนี้อยู่ เพราะการไม่สำรวมอินทรีย์ คือจักขุใด เป็นเหตุ ย่อมไม่ปฏิบัติเพื่อสำรวมอินทรีย์
คือจักขุนั้น ย่อมไม่รักษาอินทรีย์ คือจักขุ ย่อมไม่ถึงความสำรวมในอินทรีย์ คือจักขุ ฟังเสียงด้วยหู
ฯลฯ สูดกลิ่นด้วยจมูก ฯลฯ ลิ้มรสด้วยลิ้น ฯลฯ ถูกต้องโผฏฐัพพะด้วยกาย ฯลฯ รู้ธรรมารมณ์
ด้วยใจแล้ว เป็นผู้ถือเอาซึ่งนิमित เป็นผู้ถือเอาซึ่งอนุพยัญชนะ อกุศลธรรมทั้งหลายอันลามก คือ
อกิขณา และโทมนัส พึงชานไปตามบุคคลผู้ไม่สำรวมอินทรีย์ คือใจนี้อยู่ เพราะการไม่สำรวม
อินทรีย์ คือใจใดเป็นเหตุ ย่อมไม่ปฏิบัติเพื่อสำรวมอินทรีย์ คือใจนั้น ย่อมไม่รักษาอินทรีย์
คือใจย่อมไม่ถึงความสำรวมอินทรีย์ คือใจ การไม่คุ้มครอง การไม่ปกครอง การไม่รักษา
การไม่สำรวมอินทรีย์ทั้ง ๖ เหล่านี้อันใด นี้ชื่อว่า ความเป็นผู้มีทวารอันไม่คุ้มครองแล้วในอินทรีย์
ทั้งหลาย บุคคลประกอบด้วยความเป็นผู้มีทวารอันไม่คุ้มครองแล้วในอินทรีย์ทั้งหลายนี้ชื่อว่า
ความเป็นผู้มีทวารอันไม่คุ้มครองแล้วในอินทรีย์ทั้งหลาย

บุคคลไม่รู้จักประมาณในโภชนะ เป็นโจน

ความเป็นผู้ไม่รู้จักประมาณในโภชนะ ในข้อนั้นเป็นโจน บุคคลบางคนในโลกนี้
ไม่พิจารณาแล้วโดยแยกคาย บริโภคซึ่งอาหารเพื่อเล่น เพื่อมัวเมา เพื่อประดับ เพื่อตกแต่ง
ความเป็นผู้ไม่สันโดษ ความเป็นผู้ไม่รู้จักประมาณในโภชนะนั้น ความไม่พิจารณาในโภชนะอันใด
นี้เรียกว่า ความเป็นผู้ไม่รู้จักประมาณในโภชนะ บุคคลเป็นผู้ประกอบด้วยความเป็นผู้ไม่รู้จัก
ประมาณในโภชนะนี้ ชื่อว่าเป็นผู้ไม่รู้จักประมาณในโภชนะ

[๖๕] บุคคลผู้มีสติหลง เป็นโจน

ความเป็นผู้มีสติหลง ในข้อนั้นเป็นโจน ความระลึกไม่ได้ ความตามระลึกไม่ได้
ความไม่มีสติ ความระลึกไม่ได้ความทรงจำไม่ได้ ความหลงไหล ความพินเพื่อน อันใด นี้เรียกว่า
ความเป็นผู้มีสติหลง บุคคลเป็นผู้ประกอบด้วยความเป็นผู้มีสติหลงนี้ ชื่อว่ามีสติหลง

บุคคลผู้ไม่มีสัมปชัญญะ เป็นโฉน

สัมปชัญญะ ในข้อนั้นเป็นโฉน ความไม่รู้ ความไม่เห็น ความไม่ตรัสรู้ ความไม่รู้ตาม ความไม่รู้พร้อม ความไม่แทงตลอด ความไม่รับทราบความไม่กำหนดลงทราบ ความไม่เพ่งเล็ง ความไม่พิจารณา การไม่ทำให้แจ่มแจ้ง ความเป็นผู้ทรมปัญญา ความเป็นผู้เขลา ความไม่มีสติสัมปชัญญะ ความหลง ความหลงทั่ว ความหลงพร้อม ความโง่ โอะฆะ คือ อวิชา โยคะคืออวิชา อนุสัย คืออวิชา ปริยภูฐาน คืออวิชา ลัม คืออวิชา อกุศลมูล คือ โມหะ นี้เรียกว่า ความไม่มีสัมปชัญญะ บุคคลเป็นผู้ประกอบด้วยความเป็นผู้ไม่มีสัมปชัญญะนี้ ชื่อว่าผู้ไม่มีสัมปชัญญะ

[๖๖] บุคคลผู้มีศีลวิบัติ เป็นโฉน

ศีลวิบัติ ในข้อนั้นเป็นโฉน การล่วงละเมิดทางกาย การล่วงละเมิดทางวาจา การล่วงละเมิดทั้งทางกายทั้งทางวาจา นี้เรียกว่าศีลวิบัติ ความเป็นผู้ทุศีลแม่ทั้งหมด ชื่อว่าศีลวิบัติ บุคคลประกอบด้วยศีลวิบัตินี้ ชื่อว่าผู้มีศีลวิบัติ

บุคคลผู้มีทิววิบัติ เป็นโฉน

ทิววิบัติ ในข้อนั้นเป็นโฉน ทิว ความเห็นไปว่า ทานที่ให้ไม่มีผลการบูชาใหญ่ [คือมหาทานที่ทั่วไปแก่คนทั้งปวง] ไม่มีผล สักการะที่บุคคลทำเพื่อแจก ไม่มีผล ผลวิบากแห่งกรรมที่ทำความชั่วไม่มี โลกนี้ไม่มี โลกหน้าไม่มีมารดาไม่มี บิดาไม่มี สัตว์อุปปาติกะไม่มี สมณพราหมณ์ผู้พร้อมเพรียงกัน ผู้ประพฤติดิปฏิบัติชอบ ที่รู้ยิ่งแล้วซึ่งโลกนี้และโลกหน้า ด้วยตนเอง แล้วประกาศทำให้แจ้งใน โลกนี้ไม่มี ดังนี้ มีอย่างนี้เป็นรูปอันใด ทิว ความเห็นไปข้างทิว ปาชฎคือทิว กันดารคือทิว ความเห็นเป็นข้าศึก ความเห็นผันผวนสัญโญชน์ คือทิว ความยึดถือ ความเกี่ยวเกาะ ความยึดมั่น การยึดถือความปฏิบัติผิด มรรคาผิด ทางผิด ภาวะที่เป็นผิด ถัทธินเป็นแดนเสื่อม ความยึดถือ การแสวงหาผิด อันใด มีลักษณะอย่างนี้ นี้เรียกว่า ทิววิบัติ มิฉนาทิวแม่ทั้งหมด เป็นทิววิบัติ บุคคลประกอบด้วย ทิววิบัตินี้ ชื่อว่าผู้มีทิววิบัติ

[๖๗] บุคคลมีสัญญาภายใน เป็นใจน

โอรัมภาคิยสัญญา ๕ อันบุคคลยังละไม่ได้แล้ว บุคคลนั้นเรียกว่า ผู้มีสัญญา
ภายใน

บุคคลผู้มีสัญญาภายนอก เป็นใจน

อุทัมภาคิยสัญญา ๕ อันบุคคลใดยังละไม่ได้แล้ว บุคคลนี้เรียกว่า ผู้มีสัญญา
ภายนอก

[๖๘] บุคคลผู้ไม่โกรธ เป็นใจน

ความโกรธ ในข้อนั้นเป็นใจน ความโกรธ กิริยาที่โกรธ ภาวะที่โกรธ โทสะ
กิริยาที่ประทุษร้าย ภาวะที่ประทุษร้าย พยาบาท กิริยาที่พยาบาท ภาวะที่พยาบาท ความพิโรธ
ความพิโรธตอบ ความครุร้ายความเกรี้ยวกราด ความที่มีจิตไม่ยินดี นี้เรียกว่าความโกรธ
ความโกรธนี้อันบุคคลใดละได้แล้ว บุคคลนี้เรียกว่า ผู้ไม่โกรธ

บุคคลผู้ไม่ผูกโกรธ เป็นใจน

ความผูกโกรธ ในข้อนั้นเป็นใจน ความโกรธมีในกาลเบื้องต้น ความผูกโกรธมีในกาล
ภายหลัง ความผูกโกรธ กิริยาที่ผูกโกรธ ภาวะที่ผูกโกรธ การไม่หยุดโกรธ การตั้งความโกรธไว้
การดำรงความโกรธไว้การไหลไปตามความโกรธ การตามผูกพันด้วยความโกรธ การทำความโกรธ
ให้มั่นเข้าอันใด เห็นปานนี้ นี้เรียกว่า ความผูกโกรธ ความผูกโกรธนี้ อันบุคคลใดละได้แล้ว
บุคคลนี้เรียกว่า ผู้ไม่ผูกโกรธ

[๖๙] บุคคลผู้ไม่ลบหลู่บุญคุณผู้อื่น เป็นใจน

ความลบหลู่บุญคุณผู้อื่น ในข้อนั้นเป็นใจน ความลบหลู่ กิริยาที่ลบหลู่ ภาวะที่ลบหลู่
ความไม่เห็นคุณค่าของผู้อื่น การกระทำความไม่เห็นคุณค่าของผู้อื่น นี้เรียกว่า ความลบหลู่บุญคุณผู้อื่น
ความลบหลู่บุญคุณผู้อื่นอันบุคคลใดละได้แล้ว บุคคลนี้เรียกว่า ผู้ไม่ลบหลู่บุญคุณผู้อื่น

บุคคลผู้ไม่ตีเสมอผู้อื่น เป็นใจน

ความดีเสมอผู้อื่น ในข้อนี้เป็นไฉน การดีเสมอ กิริยาที่ดีเสมอภาวะที่ดีเสมอ
ธรรมที่เป็นอาหารแห่งการดีเสมอ ฐานะแห่งวิเวก การถือเป็นคู่ที่เท่าเทียมกัน การไม่สะละทิ้ง
นี้เรียกว่า การดีเสมอ การดีเสมอนี้อันบุคคลใดละได้แล้ว บุคคลนี้เรียกว่า ผู้ไม่ดีเสมอผู้อื่น

[๗๐] บุคคลผู้ไม่มีความริษยา เป็นไฉน

ความริษยา ในข้อนี้เป็นไฉน ความริษยา กิริยาที่ริษยา ภาวะที่ริษยา ความไม่ยินดี
ด้วย กิริยาที่ไม่ยินดีด้วย ภาวะที่ไม่ยินดีด้วยในลาภสักการะการทำความเคารพ ความนับถือ
การไหว้ การบูชาของคนอื่น อันใด นี้เรียกว่า ความริษยา ความริษยานี้ อันบุคคลใดละได้แล้ว
บุคคลนี้เรียกว่าผู้ไม่มีความริษยา

บุคคลผู้ไม่มีความตระหนี่ เป็นไฉน

ความตระหนี่ ในข้อนี้เป็นไฉน ความตระหนี่ ๕ ประการ คือ ตระหนี่ที่อยู่
ตระหนี่ตระกูล ตระหนี่ลาภ ตระหนี่วรรณะ ตระหนี่ธรรมความตระหนี่ กิริยาที่ตระหนี่
ภาวะที่ตระหนี่ ความอยากมีประการต่างๆความเหนียวแน่น ความตระหนี่ถี่เหนียว ความที่
จิตไม่เผื่อแผ่ อันใด เห็นปานนี้เรียกว่า ความตระหนี่ ความตระหนี่นี้ อันบุคคลใดละ
ได้แล้ว บุคคลนี้เรียกว่า ผู้ไม่มีความตระหนี่

[๗๑] บุคคลผู้ไม่โอ้อวด เป็นไฉน

ความโอ้อวด ในข้อนี้เป็นไฉน บุคคลบางคนในโลกนี้เป็นผู้โอ้อวด เป็นผู้โอ้อวด
ความ โอ้อวด ภาวะที่โอ้อวด กิริยาที่โอ้อวด ภาวะที่แข่งกระด้างกิริยาที่แข่งกระด้าง ความพุด
ยกตน กิริยาที่พุดยกตน อันใด นี้เรียกว่าความโอ้อวด ความโอ้อวดนี้อันบุคคลใดละได้แล้ว
บุคคลนี้เรียกว่า ผู้ไม่โอ้อวด

บุคคลผู้ไม่มีมาया เป็นไฉน

มาया ในข้อนี้เป็นไฉน บุคคลบางคนในโลกนี้ ประพฤติทุจริตด้วยกาย ประพฤติ
ทุจริตด้วยวาจา ประพฤติทุจริตด้วยใจแล้ว เพราะเหตุที่จะปกปิดความทุจริตนั้น จึงตั้งความ
ปรารถนาอันลามก ปรารถนาว่าใครๆ อย่ารู้เราดำริว่าใครๆ อย่ารู้เรา พุดว่าใครๆ อย่ารู้เรา

พยายามด้วยกายว่าใครๆ อย่ารู้เรา มาหา ภาวะที่มีมาหา ความวางท่า ความหลอกลวง ความ
ตลบตะแลงความมีเล่ห์เหลี่ยม ความทำให้ลุ่มหลง ความซ่อน ความอำพราง ความปิด
ความปกปิด การไม่ทำให้เข้าใจง่าย การไม่ทำให้จะแจ้ง การปิดบังอำพราง กิริยาลามก อันใด
เห็นปานนี้ นี้เรียกว่า มาหา มาหานี้ อันบุคคลใดละได้แล้วบุคคลนี้เรียกว่า ผู้ไม่มีมาหา

[๗๒] บุคคลมีหิริ เป็น โฉน

ความละอาย ในข้อนั้น เป็น โฉน ธรรมชาติที่ละอายสิ่งที่ควรละอาย ละอายการเข้าถึง
ธรรมอันเป็นบาปอกุศล นี้เรียกว่า ความละอาย บุคคลผู้ประกอบด้วยหิรินี้ ชื่อว่าผู้มีหิริ

บุคคลผู้มี โอตตปปะ เป็น โฉน

โอตตปปะ ในข้อนั้นเป็น โฉน ธรรมชาติใดกลัวสิ่งที่ควรกลัว กลัวการเข้าถึงธรรม
ที่เป็นบาปอกุศล นี้เรียกว่า โอตตปปะ บุคคลผู้ประกอบแล้วด้วยโอตตปปะนี้ ชื่อว่า ผู้มี
โอตตปปะ

[๗๓] บุคคลผู้ว่าง่าย เป็น โฉน

ความเป็นผู้ว่าง่าย ในข้อนั้นเป็น โฉน ความเป็นผู้ว่าง่าย กิริยาที่ว่าง่าย ภาวะที่ว่าง่าย
ความเป็นผู้ถือเอาโดยไม่ปฏิญญา ความเป็นผู้ยินดีโดยไม่เป็นข้าศึก ความเอื้อเฟื้อ ภาวะที่เอื้อเฟื้อ
ความเคารพ ความเชื่อฟัง ในเมื่อสหธรรมมิกว่ากล่าวอยู่ นี้เรียกว่า ความเป็นผู้ว่าง่าย บุคคล
ผู้ประกอบด้วยความเป็นผู้ว่าง่ายนี้ ชื่อว่าบุคคลผู้ว่าง่าย

บุคคลผู้มีมิตริติ เป็น โฉน

ความเป็นผู้มีมิตริติ ในข้อนั้นเป็น โฉน บุคคลเหล่าใดมีศรัทธา มีศีลเป็นพหูสูต
มีการบริจาต มีปัญญา การเสวนะ การเข้าไปเสวนะ การชองเสพ การคบ การคบหา การภักดี
การภักดีด้วย ความเป็นผู้คบหาสมาคมบุคคลเหล่านั้น นี้เรียกว่า ความเป็นผู้มีมิตริติ บุคคล
ผู้ประกอบแล้วด้วยความเป็นผู้มีมิตริติ นี้ชื่อว่า เป็นผู้มีมิตริติ

[๗๔] บุคคลมีทวารอันคุ้มครองแล้วในอินทรีทั้งหลาย เป็น โฉน

ความเป็นผู้มีทวารอันคุ้มครองแล้วในอินทรีทั้งหลาย ในข้อนั้นเป็น โฉน บุคคล
บางคนในโลกนี้ เห็นรูปด้วยตา เป็นผู้ไม่ถือเอาซึ่งนิमित เป็นผู้ไม่ถือเอาซึ่งอนุพยัญชนะ

อกุศลธรรมทั้งหลายอันลามก คืออกิขมาและโทมนัส พึงชานไปตามบุคคลผู้ไม่สำรวมอินทรีย์ คือจักขุนี้อยู่ เพราะการไม่สำรวมอินทรีย์คือจักขุใดเป็นเหตุ ย่อมปฏิบัติเพื่อสำรวมอินทรีย์คือ จักขุนั้น ย่อมรักษาอินทรีย์คือจักขุ ย่อมถึงความสำรวมอินทรีย์คือจักขุ พึงเสียดด้วยหู ฯลฯ สูดกลิ่นด้วยจมูก ฯลฯ ลิ้มรสด้วยลิ้น ฯลฯ ถูกต้อง โภกฐัพพะด้วยกาย ฯลฯ รู้ธรรมารมณ์ด้วยใจ ไม่เป็นผู้ถือเอาซึ่งนิमित ไม่เป็นผู้ถือเอาซึ่งอนุพยัญชนะ อกุศลธรรมทั้งหลายอันลามก คืออกิขมา และโทมนัส พึงชานไปตามบุคคลผู้ไม่สำรวมอินทรีย์คือใจนี้อยู่ เพราะการไม่สำรวมอินทรีย์ คือใจใดเป็นเหตุ ย่อมปฏิบัติเพื่อสำรวมอินทรีย์คือใจนั้น ย่อมรักษาอินทรีย์คือใจ ย่อมถึงความ สำรวมอินทรีย์คือใจ การคุ้มครอง การปกครอง การรักษา การสำรวมอินทรีย์ทั้ง ๖ เหล่านี้ ใจ นี้เรียกว่า ความเป็นผู้มีทวารอันคุ้มครองแล้วในอินทรีย์ทั้งหลาย บุคคลผู้ประกอบแล้วด้วยความ เป็นผู้มีทวารอันคุ้มครองแล้วในอินทรีย์ทั้งหลาย นี้ชื่อว่า เป็นผู้มีทวารอันคุ้มครองแล้วในอินทรีย์ ทั้งหลาย

บุคคลผู้รู้จักประมาณในโภชนะ เป็นโฉน

ความเป็นผู้รู้จักประมาณในโภชนะ ในข้อนั้นเป็นโฉน บุคคลบางคนในโลกนี้

พิจารณาโดยแบบคายนแล้วบริโภคอาหาร ไม่บริโภคเพื่อจะเล่น ไม่บริโภคเพื่อมัวเมา ไม่บริโภค เพื่อประดับ ไม่บริโภคเพื่อตกแต่งประเทืองผิวบริโภคเพียงเพื่อความตั้งอยู่แห่งกายนี้ เพื่อให้ กายเป็นไป เพื่อจะกำจัดความเบียดเบียนลำบาก คือความหิวอาหารเสีย เพื่อจะอนุเคราะห์ พรหมจรรย์ ด้วยคิดว่า ด้วยการเสพเฉพาะอาหารนี้ เราจักกำจัดเวทนาเก่าเสีย ไม่ให้เวทนา ใหม่งเกิดขึ้นด้วย ความที่กายจักเป็นไป ได้นานจักมีแก่เรา ความเป็นผู้ไม่มีโทษ ความอยู่สบาย ด้วย จักมีแก่เรา ความเป็นผู้สันโดษ ความเป็นผู้รู้จักประมาณในโภชนะนั้น ความพิจารณาใน โโภชนะนั้นอันใด นี้เรียกว่า ความเป็นผู้รู้จักประมาณในโภชนะ บุคคลผู้ประกอบแล้วด้วยความ เป็นผู้รู้จักประมาณในโภชนะ นี้ชื่อว่า เป็นผู้รู้จักประมาณในโภชนะ

[๗๕] บุคคลผู้มีสติอันเข้าไปตั้งไว้แล้ว เป็นโฉน

สติในข้อนั้น เป็นโฉน ความระลึกได้ ความตามระลึกได้ ความหวนระลึกได้ ความ

นึกได้ คือสติ ความทรงจำ ความไม่พินเพื่อน ความไม่หลงลืม อินทรีย์คือสติ พละคือสติ ความระลึกชอบ นี้เรียกว่า สติ บุคคลผู้ประกอบแล้วด้วยสตินี้ ชื่อว่ามีสติอันเข้าไปตั้งไว้แล้ว

บุคคลผู้มีสัมปชัญญะ เป็นไฉน

สัมปชัญญะ ในข้อนั้น เป็น ไฉน ความรอบรู้ ความรู้ชัด ความเลือกเฟ้น ความเลือกสรร ความสอดคล้องธรรม ความกำหนดหมายความเข้าไปกำหนดรู้ ความเข้าไปกำหนดรู้เฉพาะ ความเป็นผู้รู้ ความฉลาดความรู้ละเอียด ความรู้แจ่มแจ้ง ความคิดนึก ความใคร่ครวญ ความรู้กว้างขวางความรู้เฉียบขาด ความรู้แนวทาง ความเห็นแจ้ง ความรู้ทั่วพร้อม ปัญญาเพียงดังปะฎัก ปัญญาในทริย กาลังคือปัญญา สาตราคือปัญญา ประสาทคือปัญญา แสงสว่างคือปัญญา รัศมีคือปัญญา ประทีปคือปัญญารัตนคือปัญญา ความสอดคล้องธรรม คืออโมหะ สัมมาทิจฺฐิ นี้เรียกว่า สัมปชัญญะบุคคลผู้ประกอบแล้วด้วยสัมปชัญญะนี้ ชื่อว่าผู้มีสัมปชัญญะ

[๗๖] บุคคลผู้ถึงพร้อมด้วยศีล เป็นไฉน

ความถึงพร้อมด้วยศีล ในข้อนั้น เป็นไฉน การไม่ล่วงละเมิดทางกายการไม่ล่วงละเมิดทางวาจา การไม่ล่วงละเมิดทางกาย และวาจา นี้เรียกว่าความถึงพร้อมด้วยศีล ความสำรวมด้วยศีลแม้ทั้งหมด ชื่อว่าถึงพร้อมด้วยศีลบุคคลผู้ประกอบแล้วด้วยศีลสัมปทานี้ ชื่อว่าผู้ถึงพร้อมแล้วด้วยศีล

บุคคลผู้ถึงพร้อมแล้วด้วยทิจฺฐิ เป็นไฉน

ความถึงพร้อมด้วยทิจฺฐิ ในข้อนั้น เป็นไฉน ความรอบรู้ ความรู้ชัดๆ ความสอดคล้องธรรม คืออโมหะ สัมมาทิจฺฐิ เช่นนี้ว่า ทานที่ให้แล้วมีผล การบูชาใหญ่ [คือมหาทานที่ทั่วไปแก่คนทั้งปวง] มีผล สักการะที่บุคคลทำเพื่อแขกมีผล ผลวิบากแห่งกรรมที่บุคคลทำดีทำชั่วมีอยู่ โลกนี้มี โลกหน้ามี มารคามิบิดามิ สัตว์อุปปาติกะมี สมณพราหมณ์ผู้พร้อมเพียงกัน ประพฤติดี ปฏิบัติชอบ ที่รู้ยั้งซึ่งโลกนี้ และโลกหน้าด้วยตนเองแล้วประกาศทำให้แจ้งมี นี้เรียกว่าความถึงพร้อมด้วยทิจฺฐิ สัมมาทิจฺฐิแม้ทั้งหมดก็ชื่อว่า ทิจฺฐิสัมปทา บุคคลผู้ประกอบด้วยทิจฺฐิสัมปทานี้ ชื่อว่าผู้ถึงพร้อมด้วยทิจฺฐิ

[๗๗] บุคคลหาได้ยากในโลก ๒ จำพวก เป็นไฉน

บุพพการีบุคคล ๑ กตัญญูกตเวทิตบุคคล ๑

บุคคล ๒ จำพวกนี้ หาได้ยากในโลกนี้

[๗๘] บุคคลให้อุ้มได้ยาก ๒ จำพวก เป็นไฉน

ผู้ที่เก็บของที่ตนได้แล้ว ๑ ผู้ที่สละของตนได้แล้ว ๑

บุคคล ๒ จำพวกนี้ ให้อุ้มได้ยาก

[๗๙] บุคคลให้อุ้มได้ง่าย ๒ จำพวก เป็นไฉน

ผู้ที่ไม่เก็บของที่ตนได้แล้ว ๑ ผู้ที่ไม่สละของที่ตนได้แล้ว ๑

บุคคล ๒ จำพวกนี้ ให้อุ้มได้ง่าย

[๘๐] อาสวะทั้งหลายย่อมเจริญแก่บุคคล ๒ จำพวก เหล่าไหน

ผู้ที่ประพฤตรังเกียจสิ่งที่ไม่ควรรังเกียจ ๑ ผู้ที่ไม่ประพฤตรังเกียจสิ่ง ที่ควรรังเกียจ ๑

อาสวะทั้งหลายย่อมเจริญแก่บุคคล ๒ จำพวกเหล่านี้

[๘๑] อาสวะทั้งหลายย่อมไม่เจริญแก่บุคคล ๒ จำพวก เหล่าไหน

ผู้ที่ไม่ประพฤตรังเกียจสิ่งที่ไม่ควรรังเกียจ ๑ ผู้ที่ประพฤตรังเกียจสิ่ง ที่ควรรังเกียจ

อาสวะทั้งหลายย่อมไม่เจริญแก่บุคคล ๒ จำพวกเหล่านี้

[๘๒] บุคคลมีอริยาศยเลว เป็นไฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นผู้ทุศีล มีธรรมอันลามก เขาย่อมเสพ ย่อมคบ ย่อมเข้าไปนั่งใกล้ บุคคลผู้ทุศีล ผู้มีธรรมอันลามกอื่น นี้เรียกว่าบุคคลผู้มีอริยาศยเลว

บุคคลมีอริยาศยประณีต เป็นไฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นผู้มศีล มีธรรมอันงาม เขาย่อมเสพ ย่อมคบ ย่อมเข้าไปนั่งใกล้ ผู้มศีล ผู้มีธรรมอันงามอื่น นี้เรียกว่า บุคคลผู้มีอริยาศยประณีต

[๘๓] บุคคลผู้อุ้มแล้ว เป็นไฉน

พระปัจเจกพุทธเจ้า และพระสาวกทั้งหลายของพระตถาคตเจ้า ผู้เป็นพระอรหันต์ ชื่อว่าผู้อุ้มแล้ว

สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ชื่อว่าผู้อุ้มแล้วด้วย ยังผู้อื่นให้อุ้มแล้วด้วย

ทุกนิเทศ จบ

ตักนิตเทศ

บุคคล ๓ จำพวก

[๘๔] บุคคลผู้ไม่มีความหวัง เป็นไฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นผู้ทุศีล มีธรรมอันลามก ผู้ประกอบด้วย กายกรรมเป็นต้น อันไม่สะอาด และมีสมาจารอันผู้อื่นหรือตนพึงระลึกได้ด้วย ความระแวง ผู้มีงานอันปกปิด ผู้มิใช่สมณะ แต่ปฏิญาณว่าเป็นสมณะ ผู้มิใช่ประพาศพรหมจรรย์ แต่ปฏิญาณว่าประพาศพรหมจรรย์ ผู้เฝ้าใน ผู้อันราคะชุ่มแล้ว ผู้มิหยากระเหิมราคะเป็นต้นเกิดแล้ว เธอได้ยินว่า นัยว่า ภิกษุมิใช่อย่างนี้รู้ยิ่งด้วยตนเองแล้ว ทำให้แจ้งแล้ว เข้าถึงแล้ว ซึ่งเจโตวิมุติ ปัญญาวิมุติอันหาอาสวะมิได้ เพราะความสิ้นไปแห่งอาสวะทั้งหลายแล้ว สำเร็จอิริยาบถอยู่ใน ทิฏฐธรรม ดังนี้ เธอย่อมไม่เกิดความคิดอย่างนี้ว่า แม้เราก็จักรู้ยิ่งด้วยตนเองจักทำให้แจ้ง จักเข้าถึงซึ่งเจโตวิมุติ ปัญญาวิมุติ อันหาอาสวะมิได้ เพราะความสิ้นไปแห่งอาสวะทั้งหลาย สำเร็จอิริยาบถอยู่ใน ทิฏฐธรรม ในกาลไหนๆ โดยแท้ดังนี้ บุคคลนี้ชื่อว่า ผู้ไม่มีความหวัง

บุคคลผู้มีความหวัง เป็นไฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นผู้มศีล มีธรรมอันงาม เธอได้ยินว่า นัยว่าภิกษุมิใช่อย่างนี้รู้ยิ่งด้วยตนเองแล้ว ทำให้แจ้งแล้ว เข้าถึงแล้ว ซึ่งเจโตวิมุติ ปัญญาวิมุติ อันหาอาสวะมิได้ เพราะความสิ้นไปแห่งอาสวะทั้งหลาย สำเร็จอิริยาบถอยู่ใน ทิฏฐธรรม ดังนี้ เธอย่อมเกิดความคิดขึ้นว่า แม้เราก็จักรู้ยิ่งด้วยตนเองจักทำให้แจ้ง จักเข้าถึงซึ่งเจโตวิมุติ ปัญญาวิมุติ อันหาอาสวะมิได้ เพราะความสิ้นไปแห่งอาสวะทั้งหลาย สำเร็จอิริยาบถอยู่ใน ทิฏฐธรรม ในกาลไหนๆ โดยแท้ดังนี้เรียกว่า ผู้มีความหวัง

บุคคลผู้มีความหวังไปปราศแล้ว เป็นไฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ รู้ยิ่งด้วยตนเองแล้ว ทำให้แจ้งแล้ว เข้าถึงแล้ว ซึ่งเจโตวิมุติ ปัญญาวิมุติ อันหาอาสวะมิได้ เพราะความสิ้นไปแห่งอาสวะทั้งหลายแล้ว สำเร็จอิริยาบถอยู่ใน

ทิฏฐุธรรม เธอได้ยินว่า นัยว่าภิกษุชื่ออย่างนี้ รู้ยิ่งด้วยตนเองแล้ว ทำให้แจ้งแล้ว เข้าถึงแล้ว ซึ่งเจโตวิมุตติ ปัญญาวิมุตติ อันหาอาสวะมิได้ เพราะความสิ้นไปแห่งอาสวะทั้งหลาย สำเร็จอิริยาบถ อยู่ในทิฏฐุธรรมดังนี้ เธอย่อมไม่เกิด ความคิดขึ้นว่า แม้เราก็อ้างด้วยตนเอง จักทำให้แจ้ง จักเข้าถึง ซึ่งเจโตวิมุตติ ปัญญาวิมุตติ อันหาอาสวะมิได้ เพราะความสิ้นไปแห่งอาสวะทั้งหลายแล้ว สำเร็จอิริยาบถอยู่ในทิฏฐุธรรม ในกาลไหนๆ โดยแท้ดังนี้ ซ้อนั้น เพราะเหตุไร เพราะว่า ความหวังในความหลุดพ้นใด ของพระจีณาสพัตถ์ ผู้ซึ่งเมื่อยังไม่หลุดพ้นในกาลก่อน ความหวัง นั้นได้สงบระงับแล้วบุคคลนี้เรียกว่า ผู้มีความหวังไปปราศแล้ว

บรรดาบุคคลเหล่านั้น บุคคลซึ่งเปรียบด้วยคนไข้ ๓ จำพวก เป็นไฉน

[๘๕] คนไข้ ๓ จำพวก

คนไข้บางคนในโลกนี้ ได้โภชนะเป็นที่สบาย หรือไม่ได้โภชนะเป็นที่สบาย ได้เภสัช เป็นที่สบาย หรือไม่ได้เภสัชเป็นที่สบาย ได้อุปัฏฐากสมควร หรือไม่ได้อุปัฏฐากสมควร ก็ย่อม ไม่หายจากอาพาธนั้นเลย

ส่วนคนไข้บางคนในโลกนี้ ได้โภชนะเป็นที่สบาย หรือไม่ได้โภชนะเป็นที่สบาย ได้ เภสัชที่สบาย หรือไม่ได้เภสัชที่สบาย ได้อุปัฏฐากสมควร หรือไม่ได้อุปัฏฐากสมควร ก็ย่อม หายจากอาพาธนั้น

ส่วนคนไข้บางคนในโลกนี้ ได้โภชนะเป็นที่สบาย ก็หายจากอาพาธนั้น ไม่ได้ก็หาย จากอาพาธนั้น ได้เภสัชเป็นที่สบาย ก็หายจากอาพาธนั้น ไม่ได้ก็หายจากอาพาธนั้น ได้ อุปัฏฐากสมควร ก็หายจากอาพาธนั้น ไม่ได้ก็หายจากอาพาธนั้น

ในคนไข้ ๓ จำพวกนั้น คนไข้ใด ได้โภชนะเป็นที่สบาย ก็หายจากอาพาธนั้น ไม่ได้ ก็ไม่หายจากอาพาธนั้น ได้เภสัชเป็นที่สบาย ก็หายจากอาพาธนั้น ไม่ได้ก็หายจากอาพาธนั้น ได้อุปัฏฐากสมควร ก็หายจากอาพาธนั้น ไม่ได้ก็หายจากอาพาธนั้น สมเด็จพระผู้มีพระภาค ทรงอาศัยคนไข้จำพวกนี้ จึงได้ทรงอนุญาตคิลานกัต อนุญาตคิลานเภสัช อนุญาตคิลานอุปัฏฐาก ไว้ ก็แหละเพราะอาศัยคนไข้จำพวกนี้ คนไข้แม่เหล่าอื่น อันภิกษุทั้งหลายก็ควรบำรุง

[๘๖] บุคคลเปรียบด้วยคนไข้ ๓ จำพวก มีปรากฏอยู่ในโลก ก็ฉันนั้นเหมือนกัน

บุคคลเปรียบด้วยคนไข้ ๓ จำพวก เป็นไฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ได้เห็นพระตถาคต หรือไม่ได้เห็นพระตถาคต ได้ฟังธรรมวินัย อันพระตถาคตประกาศแล้ว หรือไม่ได้ฟังธรรมวินัยอันพระตถาคต ประกาศแล้ว ก็ย่อมไม่หยังลง สุนิยามอันถูก ในกุศลธรรมทั้งหลาย

ส่วนบุคคลบางคนในโลกนี้ ได้เห็นพระตถาคต หรือไม่ได้เห็นพระตถาคต ได้ฟังธรรมวินัยอันพระตถาคตประกาศแล้ว หรือไม่ได้ฟังธรรมวินัยอันพระตถาคตประกาศแล้ว ก็ย่อมก้าวลงสุนิยามอันถูก ในกุศลธรรมทั้งหลายได้

ส่วนบุคคลบางคนในโลกนี้ ได้เห็นพระตถาคต ย่อมก้าวลงสุนิยามอันถูกในกุศลธรรมทั้งหลายได้ เมื่อไม่ได้ ก็ย่อมไม่ก้าวลงสุนิยามอันถูก ในกุศลธรรมทั้งหลาย ได้ฟังธรรมวินัยอันพระตถาคตประกาศแล้ว ย่อมก้าวลงสุนิยามอันถูกในกุศลธรรมทั้งหลายได้ เมื่อไม่ได้ ย่อมไม่ก้าวลงสุนิยามอันถูก ในกุศลธรรมทั้งหลาย

บรรดาบุคคล ๓ จำพวกนั้น บุคคลใดได้เห็นพระตถาคต ย่อมก้าวลงสุนิยามอันถูก ในกุศลธรรมทั้งหลายได้ เมื่อไม่ได้ ย่อมไม่ก้าวลงสุนิยามอันถูกในกุศลธรรมทั้งหลาย ได้ฟังธรรมวินัยอันพระตถาคตประกาศแล้ว ย่อมก้าวลงสุนิยามอันถูก ในกุศลธรรมทั้งหลายได้ เมื่อไม่ได้ ก็ย่อมไม่ก้าวลงสุนิยามอันถูกในกุศลธรรมทั้งหลาย สมเด็จพระผู้มีพระภาคทรงอนุญาติพระธรรมเทศนาไว้เพราะอาศัยบุคคลจำพวกนี้ ก็แหละเพราะอาศัยบุคคลนี้ ภิกษุทั้งหลายจึงควรแสดงธรรมแก่บุคคลแม่เหล่าอื่นๆ บุคคลเปรียบด้วยคนไข้ ๓ จำพวกเหล่านี้ ย่อมมีปรากฏอยู่ในโลก

[๘๗] บุคคลชื่อว่า กายสักขี เป็นไฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ถูกต้องวิโมกข์ ๘ ด้วยกาย สำเร็จอิริยาบถอยู่และกิเลสบางอย่างของผู้นั้น เป็นของสิ้นไปรอบแล้ว เพราะเห็นด้วยปัญญากุศลนี้เรียกว่า กายสักขี

บุคคลชื่อว่า ทิฏฐิปัตตะ เป็นไฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ย่อมรู้ตามความเป็นจริงว่า นี้ทุกข์ ย่อมรู้ตามความเป็นจริงว่า นี้เหตุเกิดทุกข์ ย่อมรู้ตามความเป็นจริงว่า นี้ความดับทุกข์ ย่อมรู้ตามความเป็นจริงว่า นี้เป็น

ข้อปฏิบัติให้ถึงความดับทุกข์ และธรรมทั้งหลายอันพระตถาคตประกาศแล้ว เป็นอันเธอได้เห็น ดีแล้วด้วยปัญญา เป็นอันเธอดำเนินไปด้วยดีแล้วด้วยปัญญา และอาสวะบางอย่างของเธอเป็น อันสิ้นไปแล้วโดยรอบเพราะเห็นด้วยปัญญา บุคคลนี้เรียกว่า ทิฏฐิปัตตะ

บุคคลชื่อว่า สัทธาวิมุต เป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ย่อมรู้ตามความเป็นจริงว่า นี้ทุกข์ ฯลฯ ธรรมทั้งหลายอัน พระตถาคตประกาศแล้ว ย่อมเป็นอันเธอเห็นแล้วด้วยดี ดำเนินไปแล้วด้วยดีด้วยปัญญา และ อาสวะบางอย่างของเธอ เป็นอันสิ้นไปแล้วโดยรอบเพราะเห็นด้วยปัญญา อาสวะของทิฏฐิปัตตะ บุคคลสิ้นไปรอบ ฉันทใด อาสวะของสัทธาวิมุตบุคคล หาเป็นเช่นนั้นไม่ บุคคลนี้เรียกว่า สัทธาวิมุต

[๘๘] บุคคลผู้มีวาตะเหมือนกูด เป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ชอบพูดเท็จ ไปอยู่ในที่ประชุม ไปอยู่ในบริษัทไปอยู่ใน ท่ามกลางญาติ ไปอยู่ในท่ามกลางอำมาตย์ หรือไปอยู่ในท่ามกลางราชตระกูล ถูกเขานำไปซักถาม ถูกเขาอ้างเป็นพยานซักถามว่า คุณก่อนบวชผู้เจริญ ท่านรู้อย่างไร จงพูดอย่างนั้น บุคคลนั้นไม่รู้ กล่าวว่ข้าพเจ้ารู้ หรือรู้ อยู่ กล่าวว่ข้าพเจ้าไม่รู้ ไม่เห็น กล่าวว่ข้าพเจ้าเห็น หรือเห็นอยู่ กล่าวว่ข้าพเจ้าไม่เห็น เป็นผู้กล่าวคำเท็จ โดยรู้ที่อยู่เท็จดังว่ามานี้ เพราะเหตุแห่งตนหรือเพราะ เหตุแห่งคนอื่น หรือเพราะเหตุเห็นแก่อำมิสเล็กน้อย บุคคลนี้เรียกว่าผู้มีวาจาเหมือนกูด

บุคคลผู้มีวาจาเหมือนดอกไม้ เป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ละเสียแล้วซึ่งมุสาวาท เป็นผู้เว้นขาดจากมุสาวาทไปอยู่ในที่ ประชุม ไปอยู่ในบริษัท ไปอยู่ในท่ามกลางญาติ ไปอยู่ในท่ามกลางอำมาตย์ หรือไปอยู่ใน ท่ามกลางราชตระกูล ถูกเขานำไปเพื่อซักถาม ถูกเขาอ้างเป็นพยานซักถามว่า คุณก่อนบวชผู้เจริญ ท่านรู้อย่างไร จงพูดอย่างนั้น บุคคลนั้นไม่รู้ กล่าวว่ข้าพเจ้าไม่รู้ หรือรู้ อยู่ กล่าวว่ข้าพเจ้ารู้ ไม่เห็น กล่าวว่ข้าพเจ้าไม่เห็น เห็นอยู่ กล่าวว่ข้าพเจ้าเห็น ไม่เป็นผู้กล่าวคำเท็จ โดยรู้ที่อยู่เท็จ ดังว่ามานี้ เพราะเหตุแห่งตน หรือเพราะเหตุแห่งผู้อื่น หรือเพราะเห็นแก่อำมิสเล็กน้อย บุคคล นี้เรียกว่า ผู้มีวาจาเหมือนดอกไม้

บุคคลผู้มีวาจาเหมือนน้ำผึ้ง เป็นโจน

บุคคลบางคนในโลกนี้ วาจาอันใดไม่มีโทษ สะดวกหู เป็นที่ตั้งแห่งความรัก ถึงใจ เป็นของชาวเมือง อันคนมากใคร่ เป็นที่ขบใจของคนมากเป็นผู้กล่าววาจาเช่นนั้น บุคคลนี้เรียกว่า ผู้มีวาจาเหมือนน้ำผึ้ง

[๘๕] บุคคลมีจิตเหมือนแผลเรื้อรัง เป็นโจน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นผู้มักโกรธ มากไปด้วยความคับแค้น ถูกเขาว่าเพียงเล็กน้อย ก็ข่มข้อง ข่มกำริบ ข่มแสดงอาการพิศปรกติ ข่มกระด้างข่มแสดงความ โกรธ ความคิดประทุษร้าย อาการไม่ชอบใจ ให้ปรากฏ เหมือนแผลเรื้อรังถูกท่อนไม้หรือกระเบื้องกระทบ ข่อมมีน้ำเลือดน้ำหนองไหลออกมากมาย ชื่อแม่ฉันใด บุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นผู้มักโกรธ มากไปด้วยความคับแค้น ถูกเขาว่าเพียงเล็กน้อย ก็ข่มข้อง ข่มกำริบ ข่มแสดงอาการพิศปรกติ ข่มกระด้าง ข่มแสดงความ โกรธ ความคิดประทุษร้ายและอาการไม่ชอบใจ ให้ปรากฏ ก็ฉันทัน บุคคลนี้เรียกว่า ผู้มีจิตเหมือนแผลเรื้อรัง

บุคคลมีจิตเหมือนฟ้าแลบ เป็นโจน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ข่อมรู้ชัดตามความเป็นจริงว่า นี้ทุกข์ ข่อมรู้ชัดตามความเป็นจริงว่า นี้เหตุเกิดขึ้นแห่งทุกข์ ข่อมรู้ชัดตามความเป็นจริงว่า นี้ความดับทุกข์ ข่อมรู้ชัดตามความเป็นจริงว่า นี้ข้อปฏิบัติให้ถึงความดับทุกข์เหมือนบุรุษมีจักษุ พึงเห็นรูปทั้งหลายในระหว่างที่ฟ้าแลบในเวลามืดกลางคืนชื่อแม่ฉันใด บุคคลบางคนในโลกนี้ ข่อมรู้ชัดตามความเป็นจริงว่า นี้ทุกข์ ข่อมรู้ชัดตามความเป็นจริงว่า นี้เหตุเกิดขึ้นแห่งทุกข์ ข่อมรู้ชัดตามความเป็นจริงว่า นี้ความดับทุกข์ ข่อมรู้ชัดตามความเป็นจริงว่า นี้ข้อปฏิบัติให้ถึงความดับทุกข์ ก็ฉันทัน บุคคลนี้เรียกว่า ผู้มีจิตเหมือนฟ้าแลบ

บุคคลมีจิตเหมือนฟ้าผ่า เป็นโจน

บุคคลบางคนในโลกนี้ รู้ยิ่งแล้วด้วยตนเอง ทำให้แจ้งแล้ว เข้าถึงแล้ว ซึ่งเจโตวิมุตติ ซึ่งปัญญาวิมุตติ อันหาอาสวะมิได้ เพราะความสิ้นไปแห่งอาสวะทั้งหลายแล้ว สำเร็จอิริยาบถอยู่ในทักขณธรรม เหมือนแก้วมณีหรือแผ่นหิน อะไรชื่อว่าไม่แตก ข่อมไม่มี เมื่อฟ้าผ่าลงไป

ชื่อแม่ฉันใด บุคคลบางคนในโลกนี้รู้ขังแล้วด้วยตนเอง ทำให้แจ้งแล้ว เข้าถึงแล้ว ซึ่งเจโตวิมุตติ ซึ่งปัญญาวิมุตติอันหาอาสวะมิได้ เพราะความสิ้นไปแห่งอาสวะทั้งหลายแล้ว สำเร็จอิริยาบถ อยู่ในทิวฐธรรม ก็ฉันนั้น บุคคลนี้เรียกว่า ผู้มีจิตเหมือนฟ้าผ่า

[๕๐] บุคคลผู้บอด เป็นโฉน

บุคคลพึงได้โภคะที่ตนยังไม่ได้ หรือพึงกระทำโภคะที่ตนได้แล้ว ให้เจริญด้วยจักขุเช่นใด จักขุเช่นนั้น ย่อมไม่มีแก่บุคคลบางคนในโลกนี้ บุคคลพึงรู้ธรรมทั้งหลายที่เป็นกุศลและอกุศล ธรรมทั้งหลายที่มีโทษและไม่โทษ ธรรมทั้งหลายที่เลวและประณีต ธรรมทั้งหลายที่มีส่วนเปรียบ โดยเป็นธรรมดาและธรรมชาติ ด้วยจักขุเช่นใด แม้จักขุเช่นนั้น ก็ไม่มีแก่บุคคลนั้น บุคคลนี้ เรียกว่าบุคคลผู้บอด

บุคคลตาข้างเดียว เป็นโฉน

บุคคลพึงได้โภคะที่ตนยังไม่ได้ หรือพึงกระทำโภคะที่ตนได้แล้ว ให้เจริญด้วยจักขุเช่นใด จักขุเช่นนั้น ย่อมไม่มีแก่บุคคลบางคนในโลกนี้ บุคคลพึงรู้ธรรมทั้งหลายที่เป็นกุศลและอกุศล ธรรมทั้งหลายที่มีโทษและไม่โทษ ธรรมทั้งหลายที่เลวและประณีต ธรรมทั้งหลายที่มีส่วนเปรียบ โดยเป็นธรรมดาและธรรมชาติ ด้วยจักขุเช่นใด แม้จักขุเช่นนั้น ก็ย่อมไม่มีแก่บุคคล เช่นนั้น บุคคลนี้เรียกว่า คนมีตาข้างเดียว

บุคคลมีตาสองข้าง เป็นโฉน

บุคคลพึงได้โภคะที่ตนยังไม่ได้ หรือพึงกระทำโภคะที่ตนได้แล้ว ให้เจริญด้วยจักขุเช่นใด จักขุเช่นนั้น ย่อมมีแก่บุคคลบางคนในโลกนี้ บุคคลพึงรู้ธรรมทั้งหลายที่เป็นกุศลและอกุศล ธรรมทั้งหลายที่มีโทษและไม่โทษ ธรรมทั้งหลายที่เลวและประณีต ธรรมทั้งหลายที่มีส่วนเปรียบ โดยเป็นธรรมดาและธรรมชาติ ด้วยจักขุเช่นใด แม้จักขุเช่นนั้น ก็ย่อมมีแก่บุคคลนั้น บุคคลนี้เรียกว่าคนมีตาสองข้าง

[๕๑] บุคคลมีปัญหาดังหม้อคว่ำ เป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ไปสู่อารามเพื่อฟังธรรมในสำนักของภิกษุทั้งหลายเนื่องๆ พวกภิกษุยอมแสดงธรรม งามในเบื้องต้น งามในท่ามกลาง งามในที่สุดพร้อมทั้งอรรถ พร้อมทั้งพยัญชนะแก่บุคคลนั้น ย่อมประกาศพรหมจรรย์บริสุทธิบริบูรณ์สิ้นเชิง บุคคลนั้นฟังนั่งแล้วที่อาสนะนั้น ย่อมไม่ใส่ใจถึงเบื้องต้นเลย ย่อมไม่ใส่ใจถึงท่ามกลาง ย่อมไม่ใส่ใจถึงที่สุด แม้ลุกออกจากอาสนะแล้วก็ไม่ได้ใส่ใจถึงเบื้องต้น ไม่ได้ใส่ใจถึงท่ามกลาง ไม่ได้ใส่ใจถึงที่สุดแห่งกลาณั้นเลยเหมือนน้ำที่เขาเทใส่หม้อที่คว่ำไว้ ย่อมไหลไป ย่อมไม่ขังอยู่ ชื่อแม้ฉนโค บุคคลบางคนในโลกนี้ ไปสู่อารามเพื่อฟังธรรมในสำนักของภิกษุทั้งหลายเนื่องๆ พวกภิกษุยอมแสดงธรรม งามในเบื้องต้น งามในท่ามกลาง งามในที่สุดพร้อมทั้งอรรถ พร้อมทั้งพยัญชนะแก่บุคคลนั้น ย่อมประกาศพรหมจรรย์บริสุทธิบริบูรณ์สิ้นเชิง บุคคลนั้นนั่งแล้วที่อาสนะนั้น ย่อมไม่ใส่ใจถึงเบื้องต้น ย่อมไม่ใส่ใจถึงท่ามกลาง ย่อมไม่ใส่ใจถึงที่สุดแห่งกลาณั้นเลย แม้ลุกจากอาสนะนั้นแล้ว ก็ไม่ได้ใส่ใจถึงเบื้องต้น ไม่ได้ใส่ใจถึงท่ามกลาง ไม่ได้ใส่ใจถึงที่สุดแห่งกลาณั้นเลยก็ฉนนั้น บุคคลนี้เรียกว่า มีปัญญาดังหม้อคว่ำ

บุคคลมีปัญญาดังหน้าตัก เป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ไปสู่อารามเพื่อฟังธรรมในสำนักของภิกษุทั้งหลายเนื่องๆ พวกภิกษุยอมแสดงธรรม งามในเบื้องต้น งามในท่ามกลาง งามในที่สุดพร้อมทั้งอรรถ พร้อมทั้งพยัญชนะแก่บุคคลนั้น ย่อมประกาศพรหมจรรย์บริสุทธิบริบูรณ์สิ้นเชิง บุคคลนั้นนั่งแล้วที่อาสนะนั้น ย่อมใส่ใจถึงเบื้องต้นบ้าง ย่อมใส่ใจถึงท่ามกลางบ้าง ย่อมใส่ใจถึงที่สุดบ้าง แต่ลุกจากอาสนะนั้นแล้ว ไม่ได้ใส่ใจถึงเบื้องต้น ไม่ได้ใส่ใจถึงท่ามกลาง ไม่ได้ใส่ใจถึงที่สุดแห่งกลาณั้นเลย เหมือนของเคี้ยววานาชนิด เช่น งาม ข้าวสาร ขนมัดม พุทรา วางเรียรายอยู่แล้ว แม้นบดคอกของบรุษ เมื่อเขาผลอดตัวลุกจากอาสนะ ฟังกระจัดกระจายไป ชื่อแม้ฉนโค บุคคลบางคนในโลกนี้ ไปสู่อารามเพื่อฟังธรรมในสำนักของภิกษุทั้งหลายเนื่องๆ ภิกษุทั้งหลายยอมแสดงธรรมงามในเบื้องต้น งามในท่ามกลาง งามในที่สุด พร้อมทั้งอรรถ พร้อมทั้งพยัญชนะแก่บุคคลนั้น ย่อมประกาศพรหมจรรย์บริสุทธิบริบูรณ์สิ้นเชิง บุคคลนั้นนั่งแล้วที่อาสนะนั้น ย่อมใส่ใจถึงเบื้องต้นบ้าง ย่อมใส่ใจถึงท่ามกลางบ้าง ย่อมใส่ใจถึงที่สุดบ้าง แห่งกลาณั้น

แต่ลูกออกจากอาสนะนั้นแล้วยอมไม่ใส่ใจถึงเบื้องต้น ย่อมไม่ใส่ใจถึงท่ามกลาง ย่อมไม่ใส่ใจถึงที่สุด แห่งกลานั้นเลย ก็ฉนั้น บุคคลนี้เรียกว่า มีปัญญาตั้งหน้าตัด

บุคคลมีปัญญามาก เป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ไปสู่อารามเพื่อฟังธรรมในสำนักของภิกษุทั้งหลายเนื่องๆ พวกภิกษุยอมแสดงธรรมงามในเบื้องต้น งามในท่ามกลาง งามในที่สุดพร้อมทั้งอรรถ พร้อมทั้งพยัญชนะ แก่บุคคลนั้น ย่อมประกาศพรหมจรรย์บริสุทธิบริบูรณ์สิ้นเชิง บุคคลนั้นนั่งแล้วที่อาสนะนั้น ย่อมใส่ใจถึงเบื้องต้นบ้าง ย่อมใส่ใจถึงท่ามกลางบ้าง ย่อมใส่ใจถึงที่สุดบ้าง แม้ลูกออกจากอาสนะนั้นแล้วก็ยอมใส่ใจถึงเบื้องต้นบ้าง ย่อมใส่ใจถึงท่ามกลางบ้าง ย่อมใส่ใจถึงที่สุดบ้างแห่งกลานั้น เหมือนน้ำที่เขาเทใส่หม้อที่หงายไว้ ย่อมขังอยู่ ย่อมไม่ไหลไปซื้อแม่ฉันใด บุคคลบางคนในโลกนี้ ไปสู่อารามเพื่อฟังธรรมในสำนักของภิกษุทั้งหลายเนื่องๆ พวกภิกษุยอมแสดงธรรม งามในเบื้องต้น งามในท่ามกลางงามในที่สุด พร้อมทั้งอรรถ พร้อมทั้งพยัญชนะ แก่บุคคลนั้น ย่อมประกาศพรหมจรรย์บริสุทธิบริบูรณ์สิ้นเชิง เขานั่งที่อาสนะนั้นแล้ว ย่อมใส่ใจถึงเบื้องต้นบ้าง ย่อมใส่ใจถึงท่ามกลางบ้าง ย่อมใส่ใจถึงที่สุด แห่งกลานั้น แม้ลูกออกจากอาสนะนั้นแล้ว ก็ยอมใส่ใจถึงเบื้องต้นบ้าง ย่อมใส่ใจถึงท่ามกลางบ้าง ย่อมใส่ใจถึงที่สุดบ้าง แห่งกลานั้น บุคคลนี้เรียกว่า คนมีปัญญามาก

[๕๒] บุคคลมีราคะยังไม่ไปปราศแล้วในกามและภพ เป็นโฉน

พระโศดาบันและสกทาคามีบุคคลเหล่านี้ เรียกว่าบุคคลผู้มีราคะ ยังไม่ไปปราศในกามและภพ

บุคคลมีราคะไปปราศแล้วในกาม แต่มีราคะยังไม่ไปปราศแล้วในภพ เป็นโฉน

พระอนาคามีบุคคล นี้เรียกว่า บุคคลมีราคะไปปราศแล้วในกาม แต่มีราคะยังไม่ไปปราศแล้วในภพ

บุคคลมีราคะไปปราศแล้วในกามและภพ เป็นโฉน

พระอรหันต์ นี้เรียกว่า บุคคลมีราคะไปปราศแล้วในกามและภพ

[๕๓] บุคคลเหมือนรอยขีดในหิน เป็นไฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ย่อมโกรธอยู่เนื่องๆ และความโกรธของเขานั้นแล ย่อมนอนเนื่องอยู่ตลอดกาลอันยาวนาน เหมือนรอยขีดในหิน ย่อมไม่เลื่อนไปได้ง่าย เพราะลมหรือเพราะน้ำ ย่อมเป็นของตั้งอยู่ได้นาน ชื่อแม้ฉันทใด บุคคลบางคนในโลกนี้ ย่อมโกรธอยู่เนื่องๆ และความโกรธของเขานั้นแล ย่อมนอนเนื่องอยู่ตลอดกาลยาวนาน ก็ฉันทนั้น นี้เรียกว่า บุคคลเหมือนรอยขีดในหิน

บุคคลเหมือนรอยขีดในแผ่นดิน เป็นไฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ย่อมโกรธเนื่องๆ แต่ความโกรธของเขานั้น ย่อมไม่นอนเนื่องอยู่ตลอดกาลยาวนาน เหมือนรอยขีดในแผ่นดิน ย่อมลบเลื่อนไปได้ง่าย เพราะลมหรือเพราะน้ำ ไม่ตั้งอยู่ได้นาน ชื่อแม้ฉันทใด บุคคลบางคนในโลกนี้ ย่อมโกรธเนื่องๆ แต่ความโกรธของเขานั้น ย่อมไม่นอนเนื่องอยู่สิ้นกาลยาวนาน ก็ฉันทนั้น นี้เรียกว่า บุคคลเหมือนรอยขีดในแผ่นดิน

บุคคลเหมือนรอยขีดในน้ำ เป็นไฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ถูกบุคคลว่ากล่าวแม้ด้วยถ้อยคำกระด้าง แม้ด้วยถ้อยคำหยาบคาย แม้ด้วยถ้อยคำไม่เป็นที่พอใจ ยังคงสนิทกัน ยังคงติดต่อกันยังคงชอบกัน เหมือนรอยขีดในน้ำย่อมลบเลื่อนไปได้ง่าย ไม่ตั้งอยู่ได้นานชื่อแม้ฉันทใด บุคคลบางคนในโลกนี้ ถูกบุคคลว่ากล่าว แม้ด้วยคำกระด้างบ้างแม้ด้วยคำหยาบ แม้ด้วยคำไม่เป็นที่ชอบใจ ยังคงสนิทกัน ยังคงติดต่อกันยังคงชอบกัน ก็ฉันทนั้น นี้เรียกว่า บุคคลเหมือนรอยขีดในน้ำ

บรรดาบุคคลเหล่านั้น บุคคลเปรียบด้วยผ้าปาน ๓ จำพวก เป็นไฉน

[๕๔] ผ้าปาน ๓ ชนิด คือ

ผ้าแม่ยังใหม่ที่มีสีไม่ดี นุ่งห่มก็ไม่สบายและมีราคาน้อย

ผ้าแม่กลางเก่ากลางใหม่ที่มีสีไม่ดี นุ่งห่มก็ไม่สบายและมีราคาน้อย

ผ้าแม่เก่าที่มีสีไม่ดี นุ่งห่มก็ไม่สบายและมีราคาน้อย คนทั้งหลาย ย่อมเอาผ้าแม่ผืนเก่าๆ ทำเป็นผ้าเช็ดหม้อข้าวบ้าง เอาผ้าแก่นั้น ไปทิ้งเสีย ที่กองหยากเยื่อบ้าง

[๕๕] บุคคลเปรียบด้วยผ้าปาน ๑ จำพวกเหล่านี้ มีปรากฏอยู่ในภิกษุทั้งหลายฉันนั้น
เหมือนกัน

บุคคลเปรียบด้วยผ้าปาน ๑ จำพวก

แม้หากว่า ภิกษุใหม่ เป็นผู้ทุศีล มีธรรมอันลามก ผ้าที่มีสีไม่ดั้น แม่จันใด
บุคคลนี้ ก็อุปไมยฉันนั้น นี้ก็เพราะบุคคลนี้มีวรรณะชั่ว ส่วนคนเหล่าใด ย่อมสมาคม
ย่อมคบ ย่อมเข้าใกล้ ย่อมเอาอย่างบุคคลนี้ การเสพนั้นย่อมเป็นไปเพื่อความไม่เป็นประโยชน์
เกื้อกูล เพื่อทุกข์แก่คนเหล่านั้น ตลอดกาลนาน ผ้าที่นุ่มห่มไม่สบายนั้น แม่จันใด บุคคลนี้
ก็อุปไมยฉันนั้น นี้ก็เพราะบุคคลนี้มีสัมผัสเป็นทุกข์ ก็บุคคลนี้รับจิวร บิณฑบาต เสนาสนะ
คิลานปัจจัยเภสัชบริวารของคนเหล่าใดแล ทานของคนเหล่านั้น ย่อม ไม่มีผลมาก ย่อม ไม่มี
อานิสงส์มาก ผ้าที่มีราคาน้อยนั้น แม่จันใด บุคคลนี้ก็อุปไมยฉันนั้น นี้ก็เพราะบุคคลนี้มี
ราคาน้อย

แม้หากว่า ภิกษุชั้นมัชฌิมะ ฯลฯ

แม้หากว่า ภิกษุชั้นพระเถระ เป็นผู้ทุศีล มีธรรมอันลามก ผ้าที่มีสีไม่ดั้น แม่จันใด
บุคคลนี้ก็อุปไมยฉันนั้น นี้ก็เพราะบุคคลนี้มีวรรณะชั่ว ส่วนคนเหล่าใดย่อมสมาคม ย่อมคบ
ย่อมเข้าใกล้ ย่อมเอาอย่างบุคคลนี้ การสมาคมนั้น ย่อมเป็นไปเพื่อความไม่เป็นประโยชน์เกื้อกูล
เพื่อความทุกข์แก่คนเหล่านั้นตลอดกาลนาน ผ้าที่นุ่มห่มไม่สบาย แม่จันใด บุคคลนี้ก็อุปไมย
ฉันนั้นนี้ก็เพราะบุคคลนี้มีสัมผัสเป็นทุกข์ ก็บุคคลนี้รับจิวร บิณฑบาต เสนาสนะ คิลาน
ปัจจัยเภสัชบริวาร ของคนเหล่าใด ทานของคนเหล่านั้น ย่อม ไม่มีผลมากย่อม ไม่มีอานิสงส์
มาก ผ้าที่มีราคาน้อย แม่จันใด บุคคลนี้ก็มีอุปไมยฉันนั้น นี้ก็เพราะบุคคลนี้มีราคาน้อย
หากว่าพระเถระเห็นปานนี้ จะว่ากล่าวในท่ามกลางสงฆ์ภิกษุทั้งหลายก็จะกล่าวกับพระเถระผู้นั้น
นั้นอย่างนี้ว่า ประโยชน์อะไรด้วยคำกล่าวของท่านผู้โง่เขลาเบาปัญญา ถึงแม้ท่านจะสำคัญว่า
ควรกล่าวก็ดี พระเถระนั้น โกรธไม่พอใจ ก็จะเปล่งวาจาชนิดที่จะเป็นเหตุให้สงฆ์ยกวัด คุณคน
เอาผ้าไปโยนทิ้งเสียที่กองหยากเยื่อฉะนั้น บุคคลเปรียบด้วยผ้าปาน ๑ จำพวกเหล่านี้มีปรากฏอยู่
ในภิกษุทั้งหลาย

บรรดานุคคลเหล่านั้น บุคคลเปรียบด้วยผ้าแคว้นกาสี ๓ จำพวกเป็นไฉน

[๕๖] ผ้ากาสี ๓ ชนิด คือ

ผ้ากาสีแม่ใหม่ก็มีสีงาม นุ่มห่มสบายและมีราคามาก

ผ้ากาสีแม่กลางเก่ากลางใหม่ก็มีสีงาม นุ่มห่มสบายและมีราคามาก

ผ้ากาสีแม้อย่างเก่าก็มีสีงาม นุ่มห่มสบายและมีราคามาก คนทั้งหลายย่อมเอาผ้ากาสี
แม่เก่าแล้วไปใช้สำหรับห่อรัตนะบ้าง หรือเก็บผ้ากาสีนั้นไว้ในโถของหอมบ้าง

[๕๗] บุคคลเปรียบด้วยผ้าแคว้นกาสี ๓ จำพวกเหล่านี้ มีปรากฏอยู่ในภิกษุทั้งหลาย
ฉนั้นเหมือนกัน

บุคคล ๓ จำพวก เป็นไฉน

แม้หากว่า ภิกษุใหม่มีศีล มีธรรมอันงาม ผ้ากาสีนั้นมีสีอันงาม แม้นั้นใด บุคคลนี้
ก็อุปไมยฉนั้น นั่นก็เพราะบุคคลนี้มีวรรณะงาม ส่วนคนเหล่าใด ย่อมสมาคม ย่อมคบ
ย่อมเข้าใกล้ ย่อมเอาอย่างบุคคลนี้ การเสพนั้นย่อมเป็นไปเพื่อประโยชน์เกื้อกูล เพื่อความสุข
แก่ชนเหล่านั้น ตลอดกาลนาน ผ้ากาสีนั้นนุ่มห่มสบาย แม้นั้นใด บุคคลนี้ก็อุปไมยฉนั้น
นั่นก็เพราะบุคคลนี้มีสัมผัสสบายก็บุคคลนี้รับจีวร บิณฑบาต เสนาสนะ คิลานปัจฉัยเภสัช
บริขาร ของคนเหล่าใดทานของคนเหล่านั้น ย่อมมีผลมาก ย่อมมีอานิสงส์มาก ผ้ากาสีนั้น
ย่อมมีราคามากแม้นั้นใด บุคคลนี้ก็อุปไมยฉนั้น นั่นก็เพราะบุคคลนี้มีราคามาก

แม้หากว่าภิกษุชั้นมัชฌิมะ ฯลฯ

แม้หากภิกษุชั้นพระเถระ มีศีล มีธรรมอันงาม ผ้ากาสีนั้นสีงาม แม้นั้นใด บุคคลนี้
ก็มีอุปไมยฉนั้น นั่นก็เพราะบุคคลนี้มีวรรณะงาม ส่วนคนเหล่าใด ย่อมสมาคม ย่อมคบ
ย่อมเข้าใกล้ ย่อมเอาอย่างบุคคลนี้ การเสพนั้นย่อมเป็นไปเพื่อประโยชน์เกื้อกูล เพื่อความสุข
แก่คนเหล่านั้นตลอดกาลนาน ผ้ากาสีนั้นมีสัมผัสสบาย แม้นั้นใด บุคคลนี้ก็อุปไมยฉนั้น
นั่นก็เพราะบุคคลนี้มีสัมผัสสบายก็บุคคลนี้รับจีวร บิณฑบาต เสนาสนะ คิลานปัจฉัยเภสัช
บริขารของคนเหล่าใดทานของคนเหล่านั้น ย่อมมีผลมาก มีอานิสงส์มาก ผ้ากาสีนั้น
มีราคามากแม้นั้นใด บุคคลนี้ก็อุปไมยฉนั้น นั่นก็เพราะค่าที่บุคคลนี้มีค่ามาก หากว่าพระเถระ

เห็นปานนี้จะว่ากล่าวในท่ามกลางสงฆ์ ภิกษุทั้งหลายก็จะกล่าวกับพระเถระผู้นั้นนัอย่างนี้ว่า
ขอท่านผู้มีอายุทั้งหลายจงเทียบเคียง พระเถระกล่าวธรรมและวินัย ถ้อยคำของพระเถระนั้น
ย่อมถึงซึ่งความเป็นของควรเก็บไว้ในหทัย คุณฟ้ากาสินันอันบุคคลควรเก็บไว้ในโถของหอมฉะนั้น
บุคคลเปรียบด้วยฟ้าแคว้นกาลิ ๓ จำพวกเหล่านี้ มีปรากฏอยู่ในภิกษุทั้งหลาย

บุคคลที่ประมาณได้ง่าย เป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นผู้ฟังชาน เป็นผู้มีมานะฟูขึ้นดุจไม้้อ เป็นผู้กลับกลอก
เป็นผู้ปากกล้า เป็นผู้มิวาจาเกลื่อนกล่น [ไม่สังเกตคำพูด] มีสติหลงลืม ไม่มีสัมปชัญญะ
มีจิตไม่ตั้งมั่น มีจิตหมุนไปผิด มีอินทรีย์เปิดเผยนี้เรียกว่า บุคคลประมาณได้ง่าย

[๔๘] บุคคลที่ประมาณได้ยาก เป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นผู้ไม่ฟังชาน เป็นผู้ไม่มีมานะฟูขึ้นดุจไม้้อ ไม่เป็นผู้
กลับกลอก ไม่เป็นผู้ปากกล้า ไม่เป็นผู้มิวาจาเกลื่อนกล่น มีสติตั้งมั่น มีสัมปชัญญะ มีจิตตั้งมั่น
มีจิตเป็นสมาธิ มีอินทรีย์อันสำรวมแล้ว นี้เรียกว่าบุคคลประมาณได้ยาก

บุคคลที่ประมาณไม่ได้ เป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ รู้ยิ่งด้วยตนเองแล้ว ทำให้แจ้งแล้ว เข้าถึงแล้ว ซึ่งเจโตวิมุติ
ซึ่งปัญญาวิมุติ อันหาอาสวะมิได้ เพราะความสิ้นไปแห่งอาสวะทั้งหลายแล้ว สำเร็จอิริยาบถ
อยู่ในทิฏฐธรรม นี้เรียกว่า บุคคลประมาณไม่ได้

[๔๙] บุคคลไม่ควรสมาคม ไม่ควรคบ ไม่ควรเข้าใกล้ เป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นผู้เสื่อมจากศีล จากสมาธิ จากปัญญา บุคคลเห็นปานนี้
ไม่ควรสมาคม ไม่ควรคบ ไม่ควรเข้าใกล้ ควรเว้นจากความเอ็นดู เว้นจากความอนุเคราะห์

บุคคลควรสมาคม ควรคบ ควรเข้าใกล้ เป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นผู้เสมอกันด้วยศีล ด้วยสมาธิ ด้วยปัญญา บุคคลเห็นปานนี้
ควรสมาคม ควรคบ ควรเข้าใกล้ ข้อนั้นเพราะเหตุไร เพราะว่าศีลภาแห่งสัตบุรุษทั้งหลาย
ผู้ถึงความเป็นผู้เสมอกันด้วยศีล จักมีแก่เราทั้งหลาย ทั้งกถานั้น จักเป็นความผาสุกแก่เราทั้งหลาย

และภคานันจักเป็นไปแก่เราทั้งหลาย [คือจักไม่เดือดร้อน] สมาธิกาแห่งสัตว์บุรุษทั้งหลาย ผู้ถึงความเป็นผู้เสมอกันด้วยสมาธิ จักมีแก่เราทั้งหลาย ทั้งภคานันจักเป็นความผาสุกแก่เราทั้งหลาย และภคานันจักเป็นไปแก่เราทั้งหลาย [คือจักไม่เดือดร้อน] ปัญญาภาของสัตว์บุรุษทั้งหลาย ผู้ถึงความเป็นผู้เสมอกันด้วยปัญญา จักมีแก่เราทั้งหลายทั้งภคานันจักเป็นความผาสุกแก่เราทั้งหลาย และภคานันจักเป็นไปแก่เราทั้งหลาย[คือจักไม่เดือดร้อน] เพราะฉะนั้น บุคคลเห็นปานนี้ ควรสมาคม ควรคบ ควรเข้าใกล้

บุคคลที่ควรสักการะเคารพ สมาคม คบหา เข้าใกล้ เป็นไฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นผู้ยิ่งด้วยศีล สมาธิ ปัญญา บุคคลเห็นปานนี้ ควรสักการะเคารพ สมาคม คบหา เข้าใกล้ ข้อนั้นเพราะเหตุไร เพราะว่าเราจักได้บำเพ็ญศีลชั้นที่ขังไม่บริบูรณ์ให้บริบูรณ์ หรือเราจักถือเอาตาม ซึ่งศีลชั้นที่บริบูรณ์ด้วยปัญญาในที่นั้นๆ เราจักได้บำเพ็ญสมาธิชั้นที่ขังไม่บริบูรณ์ให้บริบูรณ์ หรือเราจักได้ถือเอาตามซึ่งสมาธิชั้นที่บริบูรณ์ด้วยปัญญาในที่นั้นๆ เราจักได้บำเพ็ญซึ่งปัญญาชั้นที่ขังไม่บริบูรณ์ให้บริบูรณ์ หรือเราจักได้ถือเอาตามซึ่งปัญญาชั้นที่บริบูรณ์ด้วยปัญญาในที่นั้นๆ เพราะฉะนั้นบุคคลเห็นปานนี้ ควรสักการะเคารพ สมาคม คบหา เข้าใกล้

[๑๐๐] บุคคลควรเกลียด ไม่ควรสมาคม ไม่ควรคบ ไม่ควรเข้าใกล้ เป็นไฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นผู้ทุศีล มีธรรมอันลามก ผู้ประกอบด้วยกายกรรมเป็นต้น อันไม่สะอาด และมีสมาจารอันผู้อื่นหรือคนพึงระลึกได้ด้วยความระแวง ผู้มีกิจการอันปกปิด ผู้มิใช่สมณะแต่ปฏิญาณตนว่าเป็นสมณะมิใช่ผู้ประพฤติพรหมจรรย์ แต่ปฏิญาณตนว่าประพฤติพรหมจรรย์ ผู้เมาใน ผู้อันราคะชุ่มแล้ว ผู้รุ่งรัง บุคคลเห็นปานนี้ควรเกลียด ไม่ควรสมาคม ไม่ควรคบ ไม่ควรเข้าใกล้ ข้อนั้นเพราะเหตุไร เพราะว่าถึงแม้บุคคลผู้คบจะไม่เอาอย่างบุคคลนี้ แต่กิตติศัพท์อันลามก ก็ย่อมฟุ้งจรไปสู่มนุษย์ผู้คบบนนั้นว่าบุคคลผู้เป็นบุรุษมีมิตรชั่ว มีสหายชั่วมคบคนชั่ว ดังนี้ งูที่เปื้อนเลือด ถึงจะไม่กัดคน ก็จริง ถึงอย่างนั้น ย่อมเปื้อนบุคคลนั้น ชื่อแม้จันใด ถึงบุคคลผู้คบบนนั้น จะไม่เอาอย่างบุคคลเช่นนี้ก็จริงถึงอย่างนั้น กิตติศัพท์อันลามก

ย่อมฟังไปแก่บุคคลนั้นว่า บุคคลผู้เป็นบุรุษมีมิตรชั่ว มีสหายชั่ว คบคนชั่ว ดังนี้ เพราะฉะนั้น
บุคคลเห็นปานนี้จึงควรเกลียด ไม่ควรสมาคม ไม่ควรคบ ไม่ควรเข้าใกล้

บุคคลที่ควรเฉยๆ เลีย ไม่ควรสมาคม ไม่ควรคบ ไม่ควรเข้าใกล้ เป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นผู้มักโกรธ มากด้วยความคับแค้น ถูกเขาว่าแม่เพียงเล็กน้อย
ก็ย่อมข้อง ย่อมกำเริบ ย่อมแสดงอาการพิศปกติย่อมกระด้าง ย่อมแสดงความโกรธ ความคิด
ประทุษร้ายและอาการไม่ชอบใจให้ปรากฏ เหมือนแผลเรื้อรัง ถูกไม้หรือกระเบื้องกระทบ ย่อม
มีน้ำเลือดน้ำหนองไหลออกมากมาย ชื่อแม่ฉันใด บุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นผู้มักโกรธ มากไป
ด้วยความคับแค้น ถูกเขาว่าแม่เพียงเล็กน้อย ก็ย่อมข้อง ย่อมกำเริบ ย่อมแสดงอาการพิศปกติ
ย่อมกระด้าง ย่อมแสดงความโกรธ ความคิดประทุษร้ายและอาการไม่ชอบใจให้ปรากฏ ก็ฉันนั้น
ใบมะพลับแห้งถูกไม้หรือกระเบื้องกระทบแล้ว ย่อมมีเสียงดังจิจิฎะ จิจิฎะเกินประมาณ ชื่อแม่
ฉันใดบุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นผู้มักโกรธ มากไปด้วยความคับแค้น ถูกเขาว่าแม่เพียง
เล็กน้อย ก็ย่อมข้อง ย่อมกำเริบ ย่อมแสดงอาการพิศปกติ ย่อมกระด้างย่อมแสดงความโกรธ
ความคิดประทุษร้ายและอาการไม่ชอบใจให้ปรากฏ ก็ฉันนั้น หลุมคู ถูกไม้หรือกระเบื้อง
กระทบ ย่อมมีกลิ่นเหม็นเกินประมาณ ชื่อแม่ฉันใด บุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นผู้มักโกรธ
มากไปด้วยความคับแค้น ถูกเขาว่าเพียงเล็กน้อย ก็ย่อมข้อง ย่อมกำเริบ ย่อมแสดงอาการพิศ
ปกติ ย่อมกระด้างย่อมแสดงความโกรธ ความคิดประทุษร้ายและอาการไม่ชอบใจ ให้ปรากฏ
ก็ฉันนั้น บุคคลเห็นปานนี้ควรวางเฉยเสีย ไม่ควรสมาคม ไม่ควรคบ ไม่ควรเข้าใกล้ ข้อนั้น
เพราะเหตุไร เพราะว่าเขาจะฟังคำเราบ้าง ฟังบริภาษเราบ้าง ฟังกระทำความฉิบหายแก่เราบ้าง
เพราะฉะนั้น บุคคลเห็นปานนี้ จึงควรวางเฉยเสีย ไม่ควรสมาคม ไม่ควรคบ ไม่ควรเข้าใกล้

บุคคลควรสมาคม ควรคบ ควรเข้าใกล้ เป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นผู้มืศีล มีธรรมอันงาม บุคคลเห็นปานนี้ ควรสมาคม
ควรคบ ควรเข้าใกล้ ข้อนั้น เพราะเหตุไร เพราะว่าถึงแม้ว่าบุคคลผู้คบ จะไม่เอาอย่างบุคคล
เห็นปานนี้ แต่กตติศัพทอันงามก็ย่อมฟังจรไปสู่อุบุคคลผู้คบนั่นว่า บุคคลผู้เป็นบุรุษ มีมิตรดี
มีสหายดี คบคนดีดังนี้ เพราะฉะนั้น บุคคลเห็นปานนี้ ควรสมาคม ควรคบ ควรเข้าใกล้

[๑๐๑] บุคคลผู้มีปกติกระทำให้บริบูรณ์ในศีล มีปกติกระทำแต่พอประมาณในสมาธิ มีปกติกระทำแต่พอประมาณในปัญญา เป็นโฉน

พระโศดาบัน พระสกทาคามีเหล่านี้เรียกว่า มีปกติกระทำให้บริบูรณ์ในศีล มีปกติกระทำแต่พอประมาณในสมาธิ มีปกติกระทำแต่พอประมาณในปัญญา

บุคคลมีปกติกระทำให้บริบูรณ์ในศีล และมีปกติกระทำให้บริบูรณ์ในสมาธิ มีปกติกระทำแต่พอประมาณในปัญญา เป็นโฉน

พระอนาคามี นี้เรียกว่า บุคคลมีปกติทำให้บริบูรณ์ในศีล และมีปกติกระทำให้บริบูรณ์ในสมาธิ มีปกติทำแต่พอประมาณในปัญญา

บุคคลมีปกติทำให้บริบูรณ์ในศีลในสมาธิ และในปัญญา เป็นโฉน

พระอรหันต์ นี้เรียกว่า บุคคลมีปกติกระทำให้บริบูรณ์ในศีล สมาธิและปัญญา

[๑๐๒] ในศาสนาเหล่านั้น ศาสดา ๓ จำพวก เป็นโฉน

ศาสดาบางคนในโลกนี้ ย่อมบัญญัติการละกาม แต่ไม่บัญญัติการละรูปไม่บัญญัติการละเวทนา

ศาสดาบางคนในโลกนี้ ย่อมบัญญัติการละกามด้วย ย่อมบัญญัติการละรูปด้วย แต่ไม่บัญญัติการละเวทนา

ศาสดาบางคนในโลกนี้ ย่อมบัญญัติการละกามด้วย ย่อมบัญญัติการละรูปด้วย ย่อมบัญญัติการละเวทนาด้วย

บรรดาศาสดา ๓ จำพวกนั้น ศาสดานี้ใด บัญญัติการละกาม แต่ไม่บัญญัติการละรูปไม่บัญญัติการละเวทนา พึงเห็นว่าศาสนานั้นเป็นศาสนาผู้ได้รู้ปาวจรสมบัติ โดยการบัญญัตินั้น

ศาสดานี้ใด บัญญัติการละกามด้วย บัญญัติการละรูปด้วย แต่ไม่บัญญัติการละเวทนา พึงเห็นว่าศาสนานั้น เป็นศาสนาผู้ได้รู้ปาวจรสมบัติ โดยการบัญญัตินั้น

ศาสดานี้ใด บัญญัติการละกามด้วย บัญญัติการละรูปด้วย บัญญัติการละเวทนาด้วย พึงเห็นว่า ศาสดานั้นเป็นศาสนาผู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า โดยการบัญญัตินั้น

เหล่านี้เรียกว่า ศาสดา ๓ จำพวก

[๑๐๓] บรรดาศาสดาเหล่านั้น ศาสดา ๑ จำพวก แม้อื่นอีก เป็นโณ

บุคคลบางคนในโลกนี้ ย่อมบัญญัติตนในทิวฐธรรม [คืออรรถภาพนี้] โดยความเป็นของ
มีจริง โดยความเป็นของยังยืน และย่อมบัญญัติตนภายในอรรถภาพอื่น] โดยความเป็น
ของมีจริง โดยความเป็นของยังยืน

ศาสดาบางคนในโลกนี้ ย่อมบัญญัติตนในทิวฐธรรม โดยความเป็นของมีจริง โดย
ความเป็นของยังยืน แต่ไม่บัญญัติตนในภายในอรรถภาพอื่น โดยความเป็นของมีจริง โดยความเป็น
ของยังยืน

ศาสดาบางคนในโลกนี้ ย่อมไม่บัญญัติตนในทิวฐธรรม โดยความเป็นของมีจริง โดย
ความเป็นของยังยืน และย่อมไม่บัญญัติตนในภายในอรรถภาพอื่น โดยความเป็นของมีจริง โดยความเป็น
ของยังยืน

บรรดาศาสดาเหล่านั้น ศาสดานี้ใด ย่อมบัญญัติตนในทิวฐธรรม โดยความเป็นของ
มีจริง โดยความเป็นของยังยืน และบัญญัติตนในภายในอรรถภาพอื่น โดยความเป็นของมีจริง โดยความเป็น
ของยังยืน พึงเห็นว่าศาสดานั้น เป็นศาสดาผู้มีวาตะว่าเที่ยง โดยการบัญญัตินั้น

ศาสดานี้ใด ย่อมบัญญัติตนในทิวฐธรรม และย่อมไม่บัญญัติตนภายในอรรถภาพอื่น โดยความ
เป็นของมีจริง โดยความเป็นของยังยืน พึงเห็นว่าศาสดานั้นเป็นศาสดาผู้มีวาตะว่าขาดสูญ
โดยการบัญญัตินั้น

ศาสดานี้ใด ย่อมไม่บัญญัติตนในทิวฐธรรม โดยความเป็นของมีจริง โดยความเป็น
ของยังยืน และย่อมไม่บัญญัติตนในภายในอรรถภาพอื่น โดยความเป็นของมีจริง โดยความเป็นของยังยืน
พึงเห็นว่าศาสดานั้น เป็นศาสดาผู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า โดยการบัญญัตินั้น

เหล่านี้เรียกว่าศาสดา ๑ จำพวก แม้อื่นอีก

ตักนิทเทศ จบ

จตุกกนิตเทศ

[บุคคล ๔ จำพวก]

[๑๐๔] คนที่เป็นอสังตบุรุษ เป็นโณ

บุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นผู้ฆ่าสัตว์ ลักทรัพย์ ประพฤติผิดในกามพูดเท็จ ดื่มสุรา
เมรัยอันเป็นที่ตั้งแห่งความประมาท นี้เรียกว่าคนที่เป็นอสังตบุรุษ

คนที่เป็นอสังตบุรุษยิ่งกว่าสังตบุรุษ เป็นโณ

บุคคลบางคนในโลกนี้ ฆ่าสัตว์ด้วยตนเองด้วย ชักชวนผู้อื่นให้ฆ่าสัตว์ด้วย ลักทรัพย์
ด้วยตนเองด้วย ชักชวนผู้อื่นให้ลักทรัพย์ด้วย ประพฤติผิดในกามด้วยตนเองด้วย ชักชวนผู้อื่น
ให้ประพฤตินอกกามด้วย พูดเท็จด้วยตนเองด้วย ชักชวนผู้อื่นให้ผู้อื่นพูดเท็จด้วย ดื่มสุราเมรัย
อันเป็นที่ตั้งแห่งความประมาทด้วยตนเองด้วย ชักชวนผู้อื่นให้ดื่มสุราเมรัยอันเป็นที่ตั้งแห่งความ
ประมาทด้วย นี้เรียกว่าคนเป็นอสังตบุรุษยิ่งกว่าสังตบุรุษ

คนที่เป็นสังตบุรุษ เป็นโณ

บุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นผู้เว้นขาดจากปาณาติบาต เว้นขาดจากอทินนาทาน เว้นขาด
จากกาเมสุมิฉฉาจาร เว้นขาดจากมุสาวาท เว้นขาดจากการดื่มสุราเมรัยอันเป็นที่ตั้งแห่งความ
ประมาท นี้เรียกว่าคนที่เป็นสังตบุรุษ

คนที่เป็นสังตบุรุษยิ่งกว่าสังตบุรุษ เป็นโณ

บุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นผู้เว้นขาดจากปาณาติบาตด้วยตนเองด้วย ชักชวนผู้อื่นให้
เว้นจากปาณาติบาตด้วย เว้นขาดจากอทินนาทานด้วยตนเองด้วย ชักชวนผู้อื่นให้เว้นจาก
อทินนาทานด้วย เว้นขาดจากกาเมสุมิฉฉาจารด้วยตนเองด้วย ชักชวนผู้อื่นให้เว้นจากกาเม
สุมิฉฉาจารด้วย เว้นขาดจากมุสาวาทด้วยตนเองด้วย ชักชวนผู้อื่นให้เว้นจากมุสาวาทด้วย
เว้นขาดจากการดื่มสุราเมรัยอันเป็นที่ตั้งแห่งความประมาทด้วยตนเองด้วย ชักชวนผู้อื่นให้เว้น
จากการดื่มสุราเมรัยอันเป็นที่ตั้งแห่งความประมาทด้วย นี้เรียกว่า คนที่เป็นสังตบุรุษยิ่งกว่าสังตบุรุษ

[๑๐๕] คนลามก เป็นโณ

บุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นผู้ฆ่าสัตว์ ลักทรัพย์ ประพฤติผิดในกาม พุคเท็จ
พูดส่อเสียด พูดคำหยาบ พูดเพื่อเจ้อ โลกอยากได้ของเขา พยาบาทปองร้ายเขา เห็นผิดจาก
คลองธรรม นี้เรียกว่า คนลามก

คนที่ลามกยิ่งกว่าคนลามก เป็น โฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ฆ่าสัตว์ด้วยตนเองด้วย ชักชวนผู้อื่นให้ฆ่าสัตว์ด้วย ลักทรัพย์
ด้วยตนเองด้วย ชักชวนผู้อื่นให้ลักทรัพย์ด้วย ประพฤติผิดในกามด้วยตนเองด้วย ชักชวนผู้อื่น
ให้ประพฤติผิดในกามด้วย พุคเท็จด้วยตนเองด้วย ชักชวนผู้อื่นให้พุกเท็จด้วย พูดส่อเสียด
ด้วยตนเองด้วย ชักชวนผู้อื่นให้พูดส่อเสียดด้วย พูดคำหยาบด้วยตนเองด้วย ชักชวนผู้อื่น
ให้พูดคำหยาบด้วยพูดเพื่อเจ้อด้วยตนเองด้วย ชักชวนผู้อื่นให้พูดเพื่อเจ้อด้วย โลกอยากได้
ของเขาด้วยตนเองด้วย ชักชวนผู้อื่นให้โลกอยากได้ของเขาด้วย พยาบาทปองร้ายเขาด้วยตนเอง
ด้วย ชักชวนผู้อื่นให้พยาบาทปองร้ายเขาด้วย เห็นผิดจากคลองธรรมด้วยตนเองด้วย ชักชวน
ผู้อื่นให้เห็นผิดจากคลองธรรมด้วย นี้เรียกว่าคนลามกยิ่งกว่าคนลามก

คนดี เป็น โฉน

คนบางคนในโลกนี้ เป็นผู้เว้นขาดจากปาณาติบาต จากอทินนาทานจากกาเมสุมิจฉาจาร
จากมุสาวาท จากการพูดส่อเสียด จากการพูดคำหยาบจากการพูดเพื่อเจ้อ เป็นผู้ไม่โลกอยากได้
ของเขา ไม่พยาบาทปองร้ายเขา เห็นชอบตามทำนองคลองธรรม นี้เรียกว่า คนดี

คนดียิ่งกว่าคนดี เป็น โฉน

คนบางคนในโลกนี้ เป็นผู้เว้นขาดจากปาณาติบาตด้วยตนเองด้วย ชักชวนผู้อื่นให้เว้นจาก
ปาณาติบาตด้วย เป็นผู้เว้นขาดจากอทินนาทานด้วยตนเองด้วย ชักชวนผู้อื่นให้เว้นจากอทินนาทาน
ด้วย เป็นผู้เว้นขาดจากกาเมสุมิจฉาจารด้วยตนเองด้วย ชักชวนผู้อื่นให้เว้นจากกาเมสุมิจฉาจาร
ด้วย เป็นผู้เว้นขาดจากมุสาวาทด้วยตนเองด้วย ชักชวนผู้อื่นให้เว้นจากมุสาวาทด้วย เป็นผู้
เว้นขาดจากการพูดส่อเสียดด้วยตนเองด้วย ชักชวนผู้อื่นให้เว้นจากการพูดส่อเสียดด้วย เป็นผู้
เว้นขาดจากการพูดคำหยาบด้วยตนเองด้วย ชักชวนผู้อื่นให้เว้นจากการพูดคำหยาบด้วย เป็นผู้

เว้นขาดจากการพูดเพื่อเจือด้วยตนเองด้วย ชักชวนผู้อื่นให้เป็นผู้เว้นขาดจากการพูดเพื่อเจือด้วย เป็นผู้ไม่โลภอยากได้ของเขาด้วยตนเองด้วยชักชวนคนอื่นไม่ให้โลภอยากได้ของเขาด้วย ไม่พยายามปองร้ายเขาด้วยตนเองด้วย ไม่ชักชวนให้ผู้อื่นพยายามปองร้ายเขาด้วย เป็นผู้เห็นชอบตามทำนองคลองธรรมด้วยตนเองด้วย ชักชวนผู้อื่นให้เห็นชอบตามทำนองคลองธรรมด้วย นี้เรียกว่า คนดียิ่งกว่าคนดี

[๑๐๖] คนมีธรรมอันลามก เป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นผู้ฆ่าสัตว์ ลักทรัพย์ ฯลฯ เห็นผิดจากทำนองคลองธรรม นี้เรียกว่า คนมีธรรมอันลามก

คนมีธรรมลามกยิ่งกว่าคนมีธรรมลามก เป็นโฉน

คนบางคนในโลกนี้ ฆ่าสัตว์ด้วยตนเองด้วย ชักชวนผู้อื่นให้ฆ่าสัตว์ด้วย ลักทรัพย์ด้วยตนเองด้วย ชักชวนผู้อื่นให้ลักทรัพย์ด้วย ฯลฯ เห็นผิดจากทำนองคลองธรรมด้วยตนเองด้วย ชักชวนผู้อื่นให้เห็นผิดจากทำนองคลองธรรมด้วย นี้เรียกว่า คนมีธรรมอันลามกยิ่งกว่าคนมีธรรมลามก

คนมีธรรมงาม เป็นโฉน

คนบางคนในโลกนี้ เป็นผู้เว้นขาดจากปาณาติบาต จากอทินนาทาน ฯลฯ มีความเห็นชอบตามทำนองคลองธรรม นี้เรียกว่า คนมีธรรมงาม

คนมีธรรมงามยิ่งกว่าคนมีธรรมงาม เป็นโฉน

คนบางคนในโลกนี้ เป็นผู้เว้นขาดจากปาณาติบาตด้วยตนเองด้วย ชักชวนผู้อื่นให้เว้นขาดจากปาณาติบาตด้วย ฯลฯ เห็นชอบตามทำนองคลองธรรมด้วยตนเองด้วย ชักชวนผู้อื่นให้เห็นชอบตามทำนองคลองธรรมด้วย นี้เรียกว่า คนมีธรรมงามยิ่งกว่าคนมีธรรมงาม

[๑๐๗] คนมีที่ติ เป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นผู้ประกอบด้วยกายกรรมที่มีโทษ ประกอบด้วยวจีกรรมที่มีโทษ ประกอบด้วยมโนกรรมที่มีโทษ นี้เรียกว่าคนมีที่ติ

คนมีที่ติมาก เป็นโฉน

คนบางคนในโลกนี้ เป็นผู้ประกอบด้วยกายกรรมที่มีโทษมาก ประกอบด้วยกายกรรมที่ไม่มีโทษน้อย ประกอบด้วยวจีกรรมที่มีโทษมาก ประกอบด้วยวจีกรรมที่ไม่มีโทษน้อย ประกอบด้วยมโนกรรมที่มีโทษมาก ประกอบด้วยมโนกรรมที่ไม่มีโทษน้อย นี้เรียกว่า คนมีที่ติมาก

คนมีที่ติน้อย เป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ประกอบด้วยกายกรรมที่ไม่มีโทษมาก ประกอบด้วยกายกรรมที่มีโทษน้อย ประกอบด้วยวจีกรรมที่ไม่มีโทษมาก ประกอบด้วยวจีกรรมที่มีโทษน้อย ประกอบด้วยมโนกรรมที่ไม่มีโทษมาก ประกอบด้วยมโนกรรมที่มีโทษน้อย นี้เรียกว่า คนมีที่ติน้อย

คนไม่มีที่ติ เป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ประกอบด้วยกายกรรมหาโทษมิได้ ประกอบด้วยวจีกรรมหาโทษมิได้ ประกอบด้วยมโนกรรมหาโทษมิได้ นี้เรียกว่า คนไม่มีที่ติ

[๑๐๘] บุคคลผู้อุคมติตัณฺณ เป็นโฉน

การบรรลุมรรคผล ย่อมมีแก่บุคคลใด พร้อมกับเวลาที่ท่านยกหัวข้อขึ้นแสดง บุคคลนี้เรียกว่า บุคคลผู้อุคมติตัณฺณ

บุคคลผู้วิปฺยจิตฺตัณฺณ เป็นโฉน

การบรรลุมรรคผล ย่อมมีแก่บุคคลใด ในเมื่อท่านจำแนกเนื้อความแห่งภายิตโดยย่อให้พิสดาร บุคคลนี้เรียกว่า บุคคลผู้วิปฺยจิตฺตัณฺณ

บุคคลผู้เนยยะ เป็นโฉน

การบรรลุมรรคผลเป็นชั้นๆ ไป ย่อมมีแก่บุคคลใด โดยเหตุอย่างนี้คือ โดยอุทเทส โดยไต่ถาม โดยทำไว้ในใจโดยแยกกาย โดยสมาคม โดยคบหา โดยสนิทสนมกับกัลยาณมิตร บุคคลนี้เรียกว่า บุคคลผู้เนยยะ

บุคคลผู้ปทปรมะ เป็นโฉน

บุคคลใดฟังพุทธพจน์ก็มาก กล่าวก็มาก จำทรงไว้ก็มาก บอกลอนก็มาก แต่ไม่มี
การบรรลุมรรคผลในชาตินั้น บุคคลนี้เรียกว่า บุคคลผู้ปทปรมะ

[๑๐๕] บุคคลผู้ได้ตอบถูกต้องแต่ไม่ว่องไว เป็นโจน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ถูกเขาดามปัญหา ย่อมแก้ได้ถูกต้องแต่ไม่ว่องไว นี้เรียกว่า
บุคคลผู้ได้ตอบถูกต้องแต่ไม่ว่องไว

บุคคลผู้ได้ตอบว่องไวแต่ไม่ถูกต้อง เป็นโจน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ถูกเขาดามปัญหา ย่อมแก้ได้ว่องไว แต่แก้ไม่ถูกต้อง นี้เรียกว่า
บุคคลได้ตอบว่องไวแต่ไม่ถูกต้อง

บุคคลผู้ได้ตอบถูกต้องและว่องไว เป็นโจน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ถูกเขาดามปัญหา ย่อมแก้ได้ถูกต้องและแก้ได้ว่องไว นี้เรียกว่า
บุคคลผู้ได้ตอบถูกต้องและว่องไว

บุคคลผู้ได้ตอบไม่ถูกต้องและไม่ว่องไว เป็นโจน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ถูกเขาดามปัญหา ย่อมแก้ไม่ได้ถูกต้องและไม่ว่องไว นี้เรียกว่า
บุคคลผู้ได้ตอบไม่ถูกต้องและไม่ว่องไว

[๑๐๖] บุคคลเป็นธรรมกถิก ๔ จำพวก เป็นโจน

ธรรมกถิกบางคนในโลกนี้ ย่อมกล่าวน้อยและกล่าวคำไม่ประกอบด้วยประโยชน์ ทั้ง
บริษัทก็ไม่รู้ค้ำนั้นว่าประกอบด้วยประโยชน์ หรือไม่ประกอบด้วยประโยชน์ ธรรมกถิกเช่นนี้
ย่อมถึงซึ่งอันนับว่าเป็นธรรมกถิกของบริษัทเห็นปานนี้เท่านั้น

ธรรมกถิกบางคนในโลกนี้ ย่อมกล่าวน้อย และกล่าวคำที่ประกอบด้วยประโยชน์
และบริษัทรู้ค้ำนั้นว่าประกอบด้วยประโยชน์ หรือไม่ประกอบด้วยประโยชน์ ธรรมกถิกเช่นนี้
ย่อมถึงซึ่งอันนับว่าเป็นธรรมกถิกของบริษัทเห็นปานนี้เท่านั้น

ธรรมกถิกบางคนในโลกนี้ ย่อมกล่าวมาก และกล่าวคำไม่ประกอบด้วยประโยชน์
ทั้งบริษัทก็ไม่รู้ค้ำนั้นว่าประกอบด้วยประโยชน์ หรือไม่ประกอบด้วยประโยชน์ ธรรมกถิกเช่นนี้
ย่อมถึงซึ่งอันนับว่าเป็นธรรมกถิกของบริษัทเห็นปานนี้เท่านั้น

ส่วนธรรมดึกบางคนในโลกนี้ ย่อมกล่าวมาก และกล่าวคำที่ประกอบด้วยประโยชน์ ทั้งบริษัทก็รู้ค้ำันว่าประกอบด้วยประโยชน์ หรือไม่ประกอบด้วยประโยชน์ ธรรมดึกเช่นนี้ ย่อมถึงซึ่งอันนับว่า เป็นธรรมดึกของบริษัทเห็นปานนี้เท่านั้น

เหล่านี้เรียกว่า บุคคลผู้เป็นธรรมดึก ๔ จำพวก

บุคคลเปรียบด้วยเวลาหก ๔ อย่าง เป็นไฉน

[๑๑๑] เวลาหก ๔ อย่าง

ฟาร้องฝนไม่ตก

ฝนตกฟ้าไม่ร้อง

ฟาร้องฝนตก

ฟ้าไม่ร้องฝนไม่ตก

[๑๑๒] บุคคลเปรียบด้วยเวลาหก ๔ อย่างนี้ มีปรากฏอยู่ในโลกก็ฉนั้นเหมือนกัน

บุคคล ๔ จำพวก เป็นไฉน

บุคคลเหมือนฟาร้องฝนไม่ตก

บุคคลเหมือนฝนตกฟ้าไม่ร้อง

บุคคลเหมือนฟาร้องฝนตก

บุคคลเหมือนฟ้าไม่ร้องฝนไม่ตก

บุคคลเหมือนฟาร้องฝนไม่ตก เป็นไฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นผู้พูดแต่ไม่ทำ อย่างนี้เป็นคนเหมือนฟาร้องฝนไม่ตก ฟ้านั้นร้องแต่ฝนไม่ตก แม้ฉนั้นใด บุคคลนี้ก็มิอุปไมยฉนั้นนั้น

บุคคลเหมือนฝนตกฟ้าไม่ร้อง เป็นไฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นคนทำแต่ไม่พูด อย่างนี้เป็นคนเหมือนฝนตกฟ้าไม่ร้อง ฝนตกฟ้าไม่ร้องแม้ฉนั้นใด บุคคลนี้ก็มิอุปไมยฉนั้นนั้น

บุคคลเหมือนฟ้าร้องฝนตก เป็นไฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นผู้พูดด้วยทำด้วย อย่างนี้เป็นคนเหมือนฟ้าร้อง
ฝนตก ฟ้าร้องฝนตกแม้ฉันใด บุคคลนี้ก็มีอุปไมยฉันนั้น

บุคคลเหมือนฟ้าไม่ร้องฝนไม่ตก เป็นไฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ไม่พูดไม่ทำ อย่างนี้เป็นคนเหมือนฟ้าไม่ร้องฝนไม่ตก ฟ้าไม่
ร้องฝนไม่ตกแม้ฉันใด บุคคลนี้ก็มีอุปไมยฉันนั้น

บุคคลเปรียบด้วยลาหะ ๔ อย่างเหล่านี้ มีปรากฏอยู่ในโลก

บรรดาบุคคลเหล่านั้น บุคคลเปรียบด้วยหนู ๔ จำพวก เป็นไฉน

[๑๑๓] หนู ๔ จำพวก

หนูที่ขุจรูไว้แต่ไม่อยู่

หนูที่อยู่แต่มิได้ขุจรู

หนูที่ขุจรูด้วย อยู่ด้วย

หนูที่ทั้งไม่ขุจรู ทั้งไม่อยู่

[๑๑๔] บุคคลเปรียบด้วยหนู ๔ จำพวกเหล่านี้ มีปรากฏอยู่ในโลกก็ฉันนั้นเหมือนกัน

บุคคลเปรียบด้วยหนู ๔ จำพวก เป็นไฉน

บุคคลเป็นผู้ทำที่อยู่ แต่ไม่อยู่

บุคคลเป็นผู้อยู่ แต่ไม่ทำที่อยู่

บุคคลเป็นผู้ทำที่อยู่ และอยู่ด้วย

บุคคลทั้งไม่ทำที่อยู่ ทั้งไม่อยู่ด้วย

บุคคลทำที่อยู่ แต่ไม่อยู่ เป็นไฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ย่อมเรียนธรรม คือ สุตตะ เถยยะ เวชยาภรณ์ะ คาถา อุทาน
อิติวุตตกะ ชาดก อพภูตธรรม เวทลละ บุคคลนั้นไม่รู้ตามความเป็นจริงว่า นี้ทุกข์ นี้ทุกข
สมุทัย นี้ทุกขนิโรธ นี้ทุกขนิโรธคามินีปฏิปทา บุคคลอย่างนี้เชื่อว่าเป็นผู้ทำที่อยู่ แต่ไม่อยู่
หนูนั้นทำรังไว้แต่ไม่อยู่แม้ฉันใด บุคคลนี้ก็มีอุปไมยฉันนั้น

บุคคลเป็นผู้อยู่ แต่ไม่ทำที่อยู่ เป็นโณ

บุคคลบางคนในโลกนี้ ย่อมไม่เล่าเรียนธรรม คือ สุตตะ เภยยะ เวชยาภรณ์ะ กถา อุทาน อติวุตตะกะ ชาดก อัပ္ภุตธรรม เวทลละ บุคคลนั้นรู้ที่อยู่ตามความเป็นจริงว่า นี้ทุกข์ นี้ทุกข์สมุทัย นี้ทุกข์นิโรธ นี้ทุกข์นิโรธคามินีปฏิปทา บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า เป็นผู้อยู่แต่ไม่ทำที่อยู่ หนุที่เป็นผู้อยู่ แต่ไม่ทำรั้งนั้น แม้นันใด บุคคลนี้ก็มีอุปไมย ฉะนั้น

บุคคลเป็นผู้ทำที่อยู่ และอยู่ด้วย เป็นโณ

บุคคลบางคนในโลกนี้ ย่อมเล่าเรียนธรรม คือ สุตตะ เภยยะ เวชยาภรณ์ะ กถา อุทาน อติวุตตะกะ ชาดก อัပ္ภุตธรรม เวทลละ บุคคลนั้น ย่อมรู้ตามความเป็นจริงว่า นี้ทุกข์ นี้ทุกข์สมุทัย นี้ทุกข์นิโรธ นี้ทุกข์นิโรธคามินีปฏิปทา บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า เป็นผู้ทำที่อยู่ และอยู่ด้วย หนุที่ทำรั้งอยู่และอยู่ด้วยนั้น แม้นันใด บุคคลนี้ก็มีอุปไมยฉะนั้น

บุคคลทั้งไม่ทำที่อยู่ ทั้งไม่อยู่ด้วย เป็นโณ

บุคคลบางคนในโลกนี้ ย่อมไม่เล่าเรียนธรรม คือ สุตตะ เภยยะ เวชยาภรณ์ะ กถา อุทาน อติวุตตะกะ ชาดก อัပ္ภุตธรรม เวทลละ บุคคลนั้น ไม่รู้ตามความเป็นจริงว่า นี้ทุกข์ นี้ทุกข์สมุทัย นี้ทุกข์นิโรธ นี้ทุกข์นิโรธคามินีปฏิปทา บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า ทั้งไม่ทำที่อยู่ ทั้งไม่อยู่ด้วย หนุที่ทั้งไม่ทำรั้ง ทั้งไม่อยู่ด้วยนั้น แม้นันใด บุคคลนี้ก็มีอุปไมยฉะนั้น

บุคคลเปรียบด้วยหนุ ๔ จำพวกเหล่านี้ มีปรากฏอยู่ในโลก

บรรดาบุคคลเหล่านั้น บุคคลเปรียบด้วยมะม่วง ๔ จำพวก เป็นโณ

[๑๑๕] มะม่วง ๔ ชนิด

มะม่วงดิบ แต่สีเป็นมะม่วงสุก

มะม่วงสุก แต่สีเป็นมะม่วงดิบ

มะม่วงดิบ สีก็เป็นมะม่วงดิบ

มะม่วงสุก สีก็เป็นมะม่วงสุก

[๑๑๖] บุคคลเปรียบด้วยมะม่วง ๔ ชนิด มีปรากฏอยู่ในโลกฉนั้นเหมือนกัน

บุคคล ๔ จำพวก เป็นโฉน

บุคคลเช่นมะม่วงดิบ แต่มีสีเป็นมะม่วงสุก

บุคคลเช่นมะม่วงสุก แต่มีสีเป็นมะม่วงดิบ

บุคคลเช่นมะม่วงดิบ มีสีก็เป็นมะม่วงดิบ

บุคคลเช่นมะม่วงสุก มีสีก็เป็นมะม่วงสุก

บุคคลที่เป็นเช่นมะม่วงดิบ แต่มีสีเป็นมะม่วงสุก เป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ มีการก้าวไปข้างหน้า ถอยหลังแลตรง เหลียวซ้ายแลขวา
คู้เข้าเหยียดออก ทรงสังฆาฏิบาตรและจีวร นำเลื่อมใส บุคคลนั้นไม่รู้ตามความเป็นจริงว่า
นี้ทุกข์ นี้ทุกข์สมุทัย นี้ทุกข์นิโรธ นี้ทุกข์นิโรธคามินีปฏิปทา บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า เป็นเช่น
มะม่วงดิบ แต่มีสีเป็นมะม่วงสุกมะม่วงดิบแต่มีสีเป็นมะม่วงสุกนั้น แม้ฉันใด บุคคลนี้ก็มี
อุปไมยฉันนั้น

บุคคลที่เป็นเช่นมะม่วงสุก แต่มีสีเป็นมะม่วงดิบ เป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ มีการก้าวไปข้างหน้า ถอยหลังแลตรง เหลียวซ้ายแลขวา
คู้เข้าเหยียดออก ทรงสังฆาฏิบาตรและจีวร ไม่นำเลื่อมใส บุคคลนั้น รู้ตามความเป็นจริงว่า
นี้ทุกข์ นี้ทุกข์สมุทัย นี้ทุกข์นิโรธ นี้ทุกข์นิโรธคามินีปฏิปทา บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า เป็นเช่น
มะม่วงสุก แต่มีสีเป็นมะม่วงดิบมะม่วงสุกแต่มีสีเป็นมะม่วงดิบนั้นฉันใด บุคคลนี้ก็มี
อุปไมยฉันนั้น

บุคคลเช่นมะม่วงดิบมีสีก็เป็นมะม่วงดิบ เป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ มีการก้าวไปข้างหน้า ถอยหลังแลตรง เหลียวซ้ายแลขวา
คู้เข้า เหยียดออก ทรงสังฆาฏิบาตรและจีวร ไม่นำเลื่อมใส บุคคลนั้นไม่รู้ตามความเป็นจริงว่า
นี้ทุกข์ ฯลฯ ย่อมไม่รู้ตามความเป็นจริงว่านี้ทุกข์นิโรธคามินีปฏิปทา บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า เป็น
เช่นมะม่วงดิบ มีสีก็เป็นมะม่วงดิบ มะม่วงดิบมีสีเป็นมะม่วงดิบนั้นแม้ฉันใด บุคคลนี้ก็มี
อุปไมยฉันนั้น

บุคคลเช่นมะม่วงสุก มีสีก็เป็นมะม่วงสุก เป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ มีการก้าวไปข้างหน้า ถอยหลังแลตรง เหลียวซ้ายแลขวา
คู้เข้า เขยิบออก ทรงผ้าสังฆาฏิบาตรและจีวร นำเลื่อมใสบุคคลนั้นรู้ตามความเป็นจริงว่า
นี้ทุกข์ ฯลฯ ย่อมรู้ตามความเป็นจริงว่า นี้ทุกข์นิโรธคามินีปฏิปทา บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า เป็นเช่น
มะม่วงสุก มีสีก็เป็นมะม่วงสุก มะม่วงสุกมีสีเป็นมะม่วงสุกนั้นแม้ฉันใด บุคคลนี้ก็มี
อุปไมยฉันนั้น

บุคคลเปรียบด้วยมะม่วง ๔ จำพวกเหล่านี้ มีปรากฏอยู่ในโลก
บรรดาบุคคลเหล่านั้น บุคคลเปรียบด้วยหม้อ ๔ จำพวก เป็นไฉน

[๑๑๗] หม้อ ๔ ชนิด

หม้อเปล่าปิด

หม้อเต็มเปิด

หม้อเปล่าเปิด

หม้อเต็มปิด

[๑๑๘] บุคคลเปรียบด้วยหม้อ ๔ ชนิด เหล่านี้ มีปรากฏอยู่ในโลกฉันนั้นเหมือนกัน

บุคคล ๔ จำพวก เป็นไฉน

คนเปล่าปิด

คนเต็มเปิด

คนเปล่าเปิด

คนเต็มปิด

บุคคลที่เป็นคนเปล่าปิด เป็นไฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ มีการก้าวไปข้างหน้า ถอยหลังแลตรง เหลียวซ้ายแลขวา
คู้เข้า เขยิบออก ทรงสังฆาฏิบาตรและจีวร นำเลื่อมใส บุคคลนั้นย่อมไม่รู้ตามความเป็นจริงว่า
นี้ทุกข์ ฯลฯ นี้ทุกข์นิโรธคามินีปฏิปทา บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า เป็นคนเปล่าปิด หม้อเปล่าปิด
แม้ฉันใด บุคคลนี้ก็มีอุปไมยฉันนั้น

บุคคลที่เป็นคนเต็มเปิด เป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ มีการก้าวไปข้างหน้า ถอยหลังแลตรง เหลียวซ้ายแลขวา
คู่เข้า เขยิบออก ทรงตั้งสมาธิปฏิบัติและจิรว ไม่น่าเลื่อมใส บุคคลนั้นรู้ตามความเป็นจริงว่า
นี้ทุกข์ ฯลฯ นี้ทุกข์นิโรธคามินีปฏิปทา บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า เป็นคนเต็มเปิด หม้อเต็มเปิดนั้น
แม้เป็นฉันใด บุคคลนี้ก็มีอุปไมยฉันนั้น

บุคคลที่เป็นคนเปล่าเปิด เป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ มีการก้าวไปข้างหน้า ถอยหลังแลตรง เหลียวซ้ายแลขวา
คู่เข้า เขยิบออก ทรงตั้งสมาธิปฏิบัติและจิรว ไม่น่าเลื่อมใส บุคคลนั้นไม่รู้ตามความเป็นจริงว่า
นี้ทุกข์ ฯลฯ นี้ทุกข์นิโรธคามินีปฏิปทา บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า เป็นคนเปล่าเปิด หม้อเปล่าเปิดนั้น
แม้ฉันใด บุคคลนี้ก็มีอุปไมยฉันนั้น

บุคคลที่เป็นคนเต็มปิด เป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ มีการก้าวไปข้างหน้า ถอยหลังแลตรง เหลียวซ้ายแลขวา
คู่เข้า เขยิบออก ทรงตั้งสมาธิปฏิบัติและจิรว น่าเลื่อมใส บุคคลนั้นรู้ตามความเป็นจริงว่า
นี้ทุกข์ ฯลฯ นี้ทุกข์นิโรธคามินีปฏิปทา บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า เป็นคนเต็มปิด หม้อเต็มปิดนั้น
แม้ฉันใด บุคคลนี้ก็มีอุปไมยฉันนั้น

บุคคลเปรียบด้วยหม้อ ๔ จำพวกเหล่านี้ มีปรากฏอยู่ในโลก

บรรดาบุคคลเหล่านั้น บุคคลเปรียบด้วยห้วงน้ำ ๔ จำพวกเป็น โฉน

[๑๑๕] ห้วงน้ำ ๔ ชนิด

ห้วงน้ำตื้นเงาลึก

ห้วงน้ำลึกเงาตื้น

ห้วงน้ำตื้นเงาตื้น

ห้วงน้ำลึกเงาลึก

[๑๒๐] บุคคลเปรียบด้วยห้วงน้ำ ๔ ชนิด มีปรากฏอยู่ในโลกก็ฉันนั้นเหมือนกัน

บุคคล ๔ จำพวก เป็นโฉน

คนตื่นเงาเล็ก

คนลึกลงตื่น

คนตื่นเงาตื่น

คนลึกลงเงาเล็ก

คนตื่นเงาเล็ก เป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ มีการก้าวไปข้างหน้า ถอยหลังแลตรง เหลียวซ้ายแลขวา

คู่เข้า เหยียดออก ทรงตั้งมาปฏิบัติและจิรวร นำเต็มโต บุคคลนั้นไม่รู้ตามความเป็นจริงว่า
นี้ทุกข์ ฯลฯ นี้ทุกข์นิโรธคามินีปฏิปทา บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า คนตื่นเงาเล็ก หวังน้ำตื่นเงาเล็กนั้น
แม้ฉันใจ บุคคลนี้ก็มีอุปไมยฉันนั้น

คนลึกลงตื่น เป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ มีการก้าวไปข้างหน้า ถอยหลังแลตรง เหลียวซ้ายแลขวา

คู่เข้า เหยียดออก ทรงตั้งมาปฏิบัติและจิรวร ไม่นำเต็มโต บุคคลนั้นรู้ตามความเป็นจริงว่า
นี้ทุกข์ ฯลฯ นี้ทุกข์นิโรธคามินีปฏิปทา บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า คนลึกลงตื่น หวังน้ำลึกลงตื่นนั้น
แม้ฉันใจ บุคคลนี้ก็มีอุปไมยฉันนั้น

คนตื่นเงาตื่น เป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ มีการก้าวไปข้างหน้า ถอยหลังแลตรง เหลียวซ้ายแลขวา

คู่เข้า เหยียดออก ทรงตั้งมาปฏิบัติและจิรวร ไม่นำเต็มโต บุคคลนั้นไม่รู้ตามความเป็นจริงว่า
นี้ทุกข์ ฯลฯ นี้ทุกข์นิโรธคามินีปฏิปทา บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า คนตื่นเงาตื่น หวังน้ำตื่นเงาตื่นนั้น
แม้ฉันใจ บุคคลนี้ก็มีอุปไมยฉันนั้น

คนลึกลงเงาเล็ก เป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ มีการก้าวไปข้างหน้า ถอยหลังแลตรง เหลียวซ้ายแลขวา

คู่เข้า เหยียดออก ทรงตั้งมาปฏิบัติและจิรวร นำเต็มโต บุคคลนั้นรู้ตามความเป็นจริงว่า
นี้ทุกข์ ฯลฯ นี้ทุกข์นิโรธคามินีปฏิปทา บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า คนลึกลงเงาเล็ก หวังน้ำลึกลงเงาเล็กนั้น
แม้ฉันใจ บุคคลนี้ก็มีอุปไมยฉันนั้น

บุคคลเปรียบด้วยห้วงน้ำ ๔ จำพวกเหล่านี้ มีปรากฏอยู่ในโลก

บรรดาบุคคลเหล่านั้น บุคคลเปรียบด้วยโคถึก ๔ จำพวก เป็นไฉน

[๑๒๑] โคถึก ๔ จำพวก

โคดูพวกของตน ไม่ดูพวกอื่น

โคดูพวกอื่น ไม่ดูพวกของตน

โคดูทั้งพวกของตน ดูทั้งพวกอื่น

โคไม่ดูทั้งพวกของตน ไม่ดูทั้งพวกอื่น

[๑๒๒] บุคคลเปรียบด้วยโคถึก ๔ จำพวกเหล่านี้ ปรากฏอยู่ในโลกก็ฉนั้นเหมือนกัน

บุคคล ๔ จำพวก เป็นไฉน

คนดูพวกของตน แต่ไม่ดูพวกอื่น

คนดูพวกอื่น แต่ไม่ดูพวกของตน

คนดูทั้งพวกของตน ดูทั้งพวกอื่น

คนไม่ดูทั้งพวกของตน ไม่ดูทั้งพวกอื่น

บุคคลดูพวกของตนไม่ดูพวกอื่น เป็นไฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ชอบเบียดเบียนบริษัทของตน แต่ไม่เบียดเบียนบริษัทของผู้อื่น บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า เปรียบด้วยโคที่ดูแต่ในพวกของตน ไม่ดูพวกอื่น โคถึกที่ดูพวกของตน แต่ไม่ดูพวกอื่น แม้ฉนั้นใด บุคคลนี้ก็มิอุปไมยฉนั้น

บุคคลดูพวกอื่นไม่ดูพวกของตน เป็นไฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ชอบเบียดเบียนบริษัทของผู้อื่น แต่ไม่เบียดเบียนบริษัทของตน บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า เปรียบด้วยโคที่ดูพวกอื่นแต่ไม่ดูพวกของตน โคถึกที่ดูพวกอื่นแต่ไม่ดูพวกของตน แม้ฉนั้นใด บุคคลนี้ก็มิอุปไมยฉนั้น

บุคคลดูทั้งพวกของตน ดูทั้งพวกอื่น เป็นไฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เบียดเบียนทั้งบริษัทของตน เบียดเบียนทั้งบริษัทของผู้อื่น บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า เปรียบด้วยโคที่ดูทั้งพวกของตน ดูทั้งพวกอื่น โคถึกที่ดูทั้งพวกของตนดูทั้งพวกอื่น แม้ฉนั้นใด บุคคลนี้ก็มิอุปไมยฉนั้น

บุคคลไม่คู่ทั้งพวกของตน ไม่คู่ทั้งพวกอื่น เป็นไฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ไม่เบียดเบียนทั้งบริษัทของตน ไม่เบียดเบียนทั้งบริษัทของคนอื่น บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า เปรียบด้วยโคที่ไม่คู่ทั้งพวกของตนและพวกอื่น โคถึกที่ไม่คู่ทั้งพวกของตน ไม่คู่ทั้งพวกอื่น แม้ฉนโค บุคคลนี้ก็มีอุปไมยฉนนั้น

บุคคลเปรียบด้วยโคถึก ๔ จำพวก เหล่านี้ มีปรากฏอยู่ในโลก

บรรดาบุคคลเหล่านั้น บุคคลเปรียบด้วยอสรพิษ ๔ จำพวกเป็นไฉน

[๑๒๓] อสรพิษ ๔ จำพวก

อสรพิษมีพิษเล่นเร็ว แต่ไม่ร้าย

อสรพิษมีพิษร้าย แต่ไม่เล่นเร็ว

อสรพิษมีพิษเล่นเร็วด้วย มีพิษร้ายด้วย

อสรพิษมีพิษไม่เล่นเร็วด้วย มีพิษไม่ร้ายด้วย

[๑๒๔] บุคคลเปรียบด้วยอสรพิษ ๔ จำพวกเหล่านี้ มีปรากฏอยู่ใน โลกฉนนั้น

เหมือนกัน

บุคคล ๔ จำพวก เป็นไฉน

บุคคลมีพิษเล่นเร็ว แต่ไม่ร้าย

บุคคลมีพิษร้าย แต่ไม่เล่นเร็ว

บุคคลมีพิษเล่นเร็วด้วย มีพิษร้ายด้วย

บุคคลมีพิษเล่นไม่เร็วด้วย มีพิษไม่ร้ายด้วย

บุคคลมีพิษเล่นเร็ว แต่ไม่ร้าย เป็นไฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ย่อมโกรธเนื่องๆ แต่ว่าความโกรธของเขานั้นแล ย่อมไม่นอนเนื่องอยู่ตลอดกาลยาวนาน บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า ผู้มีพิษเล่นเร็วแต่ไม่ร้าย อสรพิษที่มีพิษเล่นเร็ว แต่มีพิษไม่ร้ายนั้น แม้ฉนโค บุคคลนี้ก็มีอุปไมยฉนนั้น

บุคคลมีพินัยร้าย แต่ไม่เล่นเร็ว เป็นโจน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ย่อมไม่โกรธเนื่องๆ แต่ความโกรธของเขานั้นแล ย่อมนอนเนื่องอยู่ตลอดกาลยาวนาน บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า มีพินัยร้ายแต่มีพินัยไม่เล่นเร็ว อสรพินัยที่มีพินัยร้าย แต่มีพินัยไม่เล่นเร็ว แม้ฉันใด บุคคลนี้ก็มิอุปไมยฉันนั้น

บุคคลมีพินัยเล่นเร็วด้วย มีพินัยร้ายด้วย เป็นโจน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ย่อมโกรธเนื่องๆ และความโกรธของเขานั้นแล ย่อมนอนเนื่องอยู่ตลอดกาลยาวนาน บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า มีพินัยเล่นเร็วด้วย มีพินัยร้ายด้วย อสรพินัยนี้มีพินัยเล่นเร็วด้วย มีพินัยร้ายด้วย แม้ฉันใดบุคคลนี้ก็มิอุปไมยฉันนั้น

บุคคลมีพินัยไม่เล่นเร็วด้วย มีพินัยไม่ร้ายด้วย เป็นโจน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ย่อมไม่โกรธเนื่องๆ ทั้งความโกรธของเขานั้น ไม่นอนเนื่องอยู่ตลอดกาลยาวนาน บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า มีพินัยไม่เล่นเร็วด้วย มีพินัยไม่ร้ายด้วย อสรพินัยที่มีพินัยไม่เล่นเร็วด้วย มีพินัยไม่ร้ายด้วย แม้ฉันใดบุคคลนี้ก็มิอุปไมยฉันนั้น

บุคคลเปรียบด้วยอสรพินัย ๔ จำพวกเหล่านี้ มีปรากฏอยู่ในโลก

[๑๒๕] บุคคลไม่ใคร่ครวญไม่ไตร่ตรองแล้ว พุคสรรเสริญคนที่ไม่ควรสรรเสริญ เป็นโจน

บุคคลบางคนในโลกนี้ พุคสรรเสริญพวกเดียรฉัตร สวากของเดียรฉัตรผู้ปฏิบัติชั่วปฏิบัติผิดว่าเป็นผู้ปฏิบัติดีบ้าง เป็นผู้ปฏิบัติชอบบ้าง บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า ไม่ใคร่ครวญไม่ไตร่ตรองแล้ว พุคสรรเสริญคนที่ไม่ควรสรรเสริญ

บุคคลไม่ใคร่ครวญไม่ไตร่ตรองแล้ว พุคติเตียนคนที่ควรสรรเสริญเป็นโจน

บุคคลบางคนในโลกนี้ พุคติเตียนพระพุทธเจ้า พระสาวกของพระพุทธเจ้า ผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบว่าเป็นผู้ปฏิบัติชั่วบ้าง เป็นผู้ปฏิบัติผิดบ้าง บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า ไม่ใคร่ครวญไม่ไตร่ตรองแล้ว พุคติเตียนคนที่ควรสรรเสริญ

บุคคลไม่ใคร่ครวญไม่ไตร่ตรองแล้ว มีความเลื่อมใสในฐานะที่ไม่ควรเลื่อมใส เป็นโจน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ยังความเลื่อมใสให้เกิดขึ้น ในข้อปฏิบัติชั่วปฏิบัติผิด ว่าเป็นข้อปฏิบัติดีบ้าง เป็นข้อปฏิบัติชอบบ้าง บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า ไม่ใคร่ครวญไม่ไตร่ตรองแล้ว มีความเลื่อมใสในฐานะที่ไม่ควรเลื่อมใส

บุคคลไม่ใคร่ครวญแล้วไม่ไตร่ตรองแล้ว ไม่เลื่อมใสในฐานะที่ควรเลื่อมใส เป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ยังความไม่เลื่อมใสให้เกิดขึ้น ในข้อปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ว่าเป็นข้อปฏิบัติชั่วบ้าง เป็นข้อปฏิบัติผิดบ้าง บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า ไม่ใคร่ครวญไม่ไตร่ตรองแล้ว ไม่เลื่อมใสในฐานะที่ควรเลื่อมใส

[๑๒๖] บุคคลใคร่ครวญไตร่ตรองแล้ว พุทธิเตียนคนที่ควรติเตียนเป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ย่อมพุทธิเตียนพวกเดียรถีย์ สวากเดียรถีย์ผู้ปฏิบัติชั่วปฏิบัติผิด ว่าเป็นผู้ปฏิบัติชั่วบ้าง เป็นผู้ปฏิบัติผิดบ้าง บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า ใคร่ครวญไตร่ตรองแล้ว พุทธิเตียนคนที่ควรติเตียน

บุคคลใคร่ครวญไตร่ตรองแล้ว พุทธิสรรเสริญคุณของคนที่ควรสรรเสริญ เป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ย่อมสรรเสริญพระพุทธเจ้า พระสาวกของพระพุทธเจ้า ผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ว่าเป็นผู้ปฏิบัติดีบ้าง ปฏิบัติชอบบ้าง บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า ใคร่ครวญไตร่ตรองแล้ว พุทธิสรรเสริญคุณของคนที่ควรสรรเสริญ

บุคคลใคร่ครวญไตร่ตรองแล้ว ไม่เลื่อมใสในฐานะที่ไม่ควรเลื่อมใส เป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ยังความไม่เลื่อมใสให้เกิดขึ้น ในข้อปฏิบัติชั่ว ข้อปฏิบัติผิด ว่าเป็นข้อปฏิบัติดีบ้าง ข้อปฏิบัติผิดบ้าง บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า ใคร่ครวญไตร่ตรองแล้ว ไม่เลื่อมใสในฐานะที่ไม่ควรเลื่อมใส

บุคคลใคร่ครวญไตร่ตรองแล้ว เลื่อมใสในฐานะที่ควรเลื่อมใสเป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ยังความเลื่อมใสให้เกิดขึ้น ในข้อปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ ว่าเป็นข้อปฏิบัติดีบ้าง เป็นข้อปฏิบัติชอบบ้าง บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า ใคร่ครวญไตร่ตรองแล้ว เลื่อมใสในฐานะที่ควรเลื่อมใส

[๑๒๗] บุคคลพูดดีเตียนคนที่ควรดีเตียนจริงแท้ตามกาล แต่ไม่พูดสรรเสริญคนที่ควรสรรเสริญจริงแท้ตามกาล เป็นโงน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ควรสรรเสริญก็มี ควรดีเตียนก็มี ในคน ๒ คนนั้น ผู้ใดควรดีเตียน ย่อมดีเตียนผู้นั้น จริงแท้ตามกาล ผู้ใดควรสรรเสริญ ย่อมไม่พูดสรรเสริญผู้นั้น จริงแท้ตามกาล บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า พูดดีเตียนคนที่ควรดีเตียนจริงแท้ตามกาล แต่ไม่พูดสรรเสริญคนที่ควรสรรเสริญ จริงแท้ตามกาล

บุคคลพูดสรรเสริญคนที่ควรสรรเสริญจริงแท้ตามกาล แต่ไม่พูดดีเตียนคนที่ควรดีเตียนจริงแท้ตามกาล เป็นโงน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ควรสรรเสริญก็มี ควรดีเตียนก็มี ใน ๒ คนนั้น ผู้ใดควรสรรเสริญ ย่อมพูดสรรเสริญผู้นั้น จริงแท้ตามกาล ผู้ใดควรดีเตียน ย่อมไม่พูดดีเตียนผู้นั้น จริงแท้ตามกาล บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า พูดสรรเสริญคนที่ควรสรรเสริญจริงแท้ตามกาล แต่ไม่พูดดีเตียนคนที่ควรดีเตียนจริงแท้ตามกาล

บุคคลพูดดีเตียนคนที่ควรดีเตียนจริงแท้ตามกาลและพูดสรรเสริญ คนที่ควรสรรเสริญจริงแท้ตามกาล เป็นโงน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ควรสรรเสริญก็มี ควรดีเตียนก็มี ใน ๒ คนนั้น ผู้ใดควรดีเตียน ย่อมพูดดีเตียนผู้นั้นจริงแท้ตามกาล ผู้ใดควรสรรเสริญ ย่อมพูดสรรเสริญแม้บุคคลนั้นจริงแท้ตามกาล เป็นผู้รู้กาล เพื่อจะแก้ปัญหานั้นในที่นั้น บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า พูดดีเตียนคนที่ควรดีเตียนจริงแท้ตามกาล และพูดสรรเสริญคนที่ควรสรรเสริญจริงแท้ตามกาล

บุคคลไม่พูดดีเตียนคนที่ควรดีเตียนจริงแท้ตามกาล ทั้งไม่พูดสรรเสริญคนที่ควรสรรเสริญจริงแท้ตามกาล เป็นโงน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ควรสรรเสริญก็มี ควรดีเตียนก็มี ใน ๒ คนนั้น ผู้ใดควรดีเตียน ย่อมไม่พูดดีเตียนผู้นั้นจริงแท้ตามกาล ผู้ใดควรสรรเสริญ ย่อมไม่พูดสรรเสริญแม้ผู้นั้นจริงแท้ตามกาล เป็นผู้วางเฉย มีสติ มีสัมปชัญญะบุคคลอย่างนี้ชื่อว่า ไม่พูดดีเตียนคนที่ควรดีเตียนจริงแท้ตามกาล ทั้งไม่พูดสรรเสริญคนที่ควรสรรเสริญจริงแท้ตามกาล

[๑๒๘] บุคคลดำรงชีพอยู่ด้วยผลแห่งความหมั่น มิใช่ดำรงชีพอยู่ด้วยผลแห่งบุญ
เป็นไฉน

อาชีพของบุคคลใด ย่อมเจริญรุ่งเรืองเพราะความหมั่น ความขยันความเพียรพยายาม
มิได้บังเกิดแต่บุญ นี้เรียกว่า บุคคลผู้ดำรงชีพ อยู่ด้วยผลแห่งความหมั่น มิใช่ดำรงชีพอยู่ด้วย
ผลแห่งบุญ

บุคคลดำรงชีพอยู่ด้วยผลแห่งบุญ มิใช่ดำรงชีพอยู่ด้วยผลแห่งความหมั่น เป็นไฉน
เทวดาชั้นสูงๆ ขึ้นไป ตลอดถึงเทวดาเหล่าปรินิรมิตวสวัตติ ชื่อว่า ผู้ดำรงชีพอยู่ด้วย
ผลแห่งบุญ มิใช่ผู้ดำรงชีพอยู่ด้วยผลแห่งความหมั่น

บุคคลดำรงชีพอยู่ด้วยผลแห่งความหมั่นด้วย ดำรงชีพอยู่ด้วยผลแห่งบุญด้วย
เป็นไฉน

อาชีพของบุคคลใด ย่อมเจริญรุ่งเรืองเพราะความหมั่น ความขยัน ความเพียรพยายาม
ด้วย เพราะบุญด้วย นี้เรียกว่า บุคคลผู้ดำรงชีพอยู่ด้วยผลแห่งความหมั่นด้วย ดำรงชีพอยู่ด้วย
ผลแห่งบุญด้วย

บุคคลผู้มีไช้ดำรงชีพอยู่ด้วยผลแห่งความหมั่น ทั้งมิใช่ดำรงชีพอยู่ด้วยผลแห่งบุญ
ด้วย เป็นไฉน

สัตว์นรกทั้งหลาย ชื่อว่ามีไช้ผู้ดำรงชีพอยู่ด้วยผลแห่งความหมั่น ทั้งมิใช่ดำรงชีพอยู่
ด้วยผลแห่งบุญด้วย

[๑๒๙] บุคคลผู้มีคตมามีคตไป เป็นไฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นผู้เกิดในภายหลัง ในตระกูลต่ำ คือตระกูลคนจันทาล
ตระกูลนายพราน ตระกูลช่างสาน ตระกูลช่างหนัง ตระกูลคนเทดอกไม้ ซึ่งขัดสน มีข้าวน้ำ
โภชนะน้อย มีความเป็นอยู่ฝืดเคือง มีอาหารที่จะพึงกิน มีฝ้านุ่งห่มหาได้ยาก และบุคคลนั้น
เป็นผู้มีผิวพรรณจีรัง ไม่น่าดู เป็นคนเดียว มีอาหารมาก เป็นคนบอด คนมือเท้ากุด คนกระจอก
หรือเป็นคนง่อยมักไม่ได้ข้าว น้ำ ฝ้าย ยาน ดอกไม้ ของหอม เครื่องลูบไล้ ที่นอน

ที่อยู่อาศัย วัตถุเป็นอุปกรณ์แก่ประทีป เขาย่อมประพตฺติทฺจริตทางกาย ประพตฺติทฺจริตทางวาจา ประพตฺติทฺจริตทางใจ ครั้นเขาประพตฺติทฺจริตทางกาย วาจา ใจแล้ว เบื้องหน้าแต่ตายเพราะความแตกแห่งกาย ย่อมเข้าถึงอบาย ทุคติ วินิบาต นรก บุคคลอย่างนี้ชื่อว่ามืดมามีมืดไป

บุคคลผู้มีมืดมาสว่างไป เป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นผู้เกิดในภายหลัง ในตระกูลต่ำ คือตระกูล คนจันทาล ตระกูลนายพราน ตระกูลช่างसान ตระกูลช่างหนัง ตระกูลคนเทดอกไม้ ซึ่งขัดสน มีข้าวน้ำ โภชนะน้อย มีความเป็นอยู่ฝืดเคือง มีอาหารที่จะพึงกิน มีฝ้านุ่งห่มหาได้ยาก และบุคคลนั้นเป็นผู้มีผิวพรรณซีริ้ว ไม่น่าดู เป็นคนเตี้ยมีอาพาธมาก เป็นคนขอด คนมือเท้ากุด คนกระจอก หรือเป็นคนง่อย มักไม่ได้ข้าว น้ำ ฝ้าย ยาน ดอกไม้ ของหอม เครื่องลูบไล้ ที่นอน ที่อยู่อาศัย วัตถุอุปกรณ์แก่ประทีป เขาย่อมประพตฺติทฺจริตทางกาย ประพตฺติทฺจริตทางวาจา ประพตฺติทฺจริตทางใจ ครั้นเขาประพตฺติทฺจริตทางกาย วาจา ใจแล้ว เบื้องหน้าแต่ตายเพราะความแตกแห่งกาย ย่อมเข้าถึงสุคติ โลกสวรรค์ บุคคลอย่างนี้ชื่อว่ามืดมาสว่างไป

บุคคลผู้สว่างมามีมืดไป เป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นผู้เกิดแล้วในภายหลัง ในตระกูลสูง คือตระกูลชัตติยมหาศาล ตระกูลพราหมณ์มหาศาล ตระกูลคหบดีมหาศาล ซึ่งมีอำนาจวาสนามาก มีทรัพย์มาก มีโอกาสมาก มีทองและเงินเพียงพอ มีอุปกรณ์เครื่องปลื้มใจเพียงพอ มีทรัพย์และข้าวเปลือกเพียงพอ และบุคคลนั้นเป็นผู้มีรูปร่าง น่าดูน่าชม น่าเลื่อมใส ประกอบด้วยเป็นผู้มีสระมีสิริราวกับทอง มีปกติได้ข้าว น้ำ ฝ้าย ยาน ดอกไม้ ของหอม เครื่องลูบไล้ ที่นอน ที่อยู่อาศัย วัตถุเป็นอุปกรณ์แก่ประทีป เขาย่อมประพตฺติทฺจริตทางกาย ประพตฺติทฺจริตทางวาจา ประพตฺติทฺจริตทางใจ ครั้นเขาประพตฺติทฺจริตทางกาย วาจา ใจแล้ว เบื้องหน้าแต่ตายเพราะความแตกแห่งกาย ย่อมเข้าถึงอบาย ทุคติ วินิบาต นรก บุคคลอย่างนี้ ชื่อว่าสว่างมามีมืดไป

บุคคลที่สว่างมาสว่างไป เป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นผู้เกิดแล้วในภายหลัง ในตระกูลสูง คือตระกูลชัตติยมหาศาล ตระกูลพราหมณ์มหาศาล หรือตระกูลคหบดีมหาศาลซึ่งมีอำนาจวาสนามาก มีทรัพย์มาก

มีโภคะมาก มีทองและเงินเพียงพอ มีอุปกรณ์เครื่องปลื้มใจเพียงพอ มีทรัพย์และข้าวเปลือก
เพียงพอ และบุคคลนั้นเป็นผู้มีรูปร่าง น่าดูน่าชม น่าเลื่อมใส ประกอบด้วยความเป็นผู้มี
สรีระมีสีราวกับทองมีปกติได้ข้าว น้ำ ผ้า ยาน ดอกไม้ ของหอม เครื่องลูบไล้ ที่นอน
ที่อยู่อาศัย วัตถุเป็นอุปกรณ์แก่ประทีป เขาย่อมประพาศสุจริตทางกาย ประพาศสุจริตทางวาจา
ประพาศสุจริตทางใจ ครั้นเขาประพาศสุจริตทางกาย วาจา ใจแล้ว เบื้องหน้าแต่ตาย เพราะ
ความแตกแห่งกาย ย่อมเข้าถึงสุคติ โลกสวรรค์ บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า สว่างมาสว่างไป

[๑๓๐] บุคคลผู้ต่ำมาต่ำไป เป็นโฉน ฯลฯ บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า ต่ำมาต่ำไป

บุคคลผู้ต่ำมาสูงไป เป็นโฉน ฯลฯ บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า ต่ำมาสูงไป

บุคคลผู้สูงมาต่ำไป เป็นโฉน ฯลฯ บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า สูงมาต่ำไป

บุคคลผู้สูงมาสูงไป เป็นโฉน ฯลฯ บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า สูงมาสูงไป

บรรดาบุคคลเหล่านั้น บุคคลเปรียบด้วยต้นไม้ ๔ จำพวก เป็นโฉน

[๑๓๑] ต้นไม้ ๔ ชนิด คือ

ไม้กระพี้ แต่บริวารมีแก่น

ไม้มีแก่น แต่บริวารมีกระพี้

ไม้กระพี้ บริวารก็มีกระพี้

ไม้มีแก่น บริวารก็มีแก่น

[๑๓๒] บุคคลเปรียบด้วยต้นไม้ ๔ จำพวกเหล่านี้ มีปรากฏอยู่ในโลกก็ฉนั้น
เหมือนกัน

บุคคล ๔ จำพวก เป็นโฉน

บุคคลกระพี้ แต่บริวารมีแก่น

บุคคลมีแก่น แต่บริวารมีกระพี้

บุคคลกระพี้ บริวารก็เป็นกระพี้

บุคคลมีแก่น บริวารก็มีแก่น

บุคคลกระพี้ แต่บริวารมีแก่น เป็นไฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นคนทุศีล มีธรรมอันลามก แต่บริษัทของบุคคลนั้น เป็นคนมีศีล มีธรรมอันงาม บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า บุคคลกระพี้แต่บริวารมีแก่น ต้นไม้นั้นเป็นกระพี้ แต่บริวารมีแก่น แม้อันใด บุคคลนี้ก็มิอุปไมยฉันนั้น

บุคคลมีแก่น แต่บริวารมีกระพี้ เป็นไฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นผู้ที่มีศีล มีธรรมอันงาม ส่วนบริษัทของบุคคลนั้น เป็นผู้ทุศีล มีธรรมอันลามก บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า บุคคลมีแก่น แต่บริวารมีกระพี้ ต้นไม้นั้นมีแก่น แต่บริวารมีกระพี้ แม้อันใด บุคคลนี้ก็มิอุปไมยฉันนั้น

บุคคลกระพี้ บริวารก็เป็นกระพี้ เป็นไฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นผู้ทุศีล มีธรรมอันลามก แม้บริษัทของบุคคลนั้น ก็เป็นผู้ทุศีล มีธรรมอันลามก บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า บุคคลกระพี้บริวารก็เป็นกระพี้ ต้นไม้กระพี้ มีบริวารเป็นกระพีนั่น แม้อันใด บุคคลนี้ก็มิอุปไมยฉันนั้น

บุคคลมีแก่น บริวารก็มีแก่น เป็นไฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นคนมีศีล มีธรรมอันลามก ฝ่ายบริษัทของบุคคลนั้นก็เป็นผู้มีศีล มีธรรมอันงาม บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า บุคคลมีแก่น บริวารก็มีแก่น ต้นไม้มีแก่น บริวารก็มีแก่นนั้น แม้อันใด บุคคลนี้ ก็มิอุปไมยฉันนั้น

บุคคลเปรียบด้วยต้นไม้ ๔ จำพวกเหล่านี้ มีปรากฏอยู่ในโลก

[๑๓๓] บุคคลผู้ถือรูปเป็นประมาณ เลื่อมใสในรูป เป็นไฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เห็นรูปที่สูง รูปที่ไม่อ้วนไม่พอม รูปที่มีอวัยวะสมส่วน หรือรูปที่งามพร้อมไม่มีที่ติ ถือเอาเป็นประมาณในรูปนั้น แล้วจึงยังความเลื่อมใสให้เกิด นี้เรียกว่า บุคคลผู้ถือรูปเป็นประมาณ เลื่อมใสในรูป

บุคคลถือเสียงเป็นประมาณ เลื่อมใสในเสียง เป็นไฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ถือเอาประมาณในเสียงนั้น โดยการสรรเสริญคุณที่คนอื่นพูดในที่ลับหลัง โดยการชมเชยที่คนอื่นนิพนธ์ขึ้น โดยการยกย่องที่คนอื่นพูดต่อหน้า โดยการสรรเสริญที่ผู้อื่นนำไปพรรณนาต่างๆ กันไป แล้วจึงยังความเลื่อมใสให้เกิด บุคคลถือประมาณในเสียง เลื่อมใสในเสียง

บุคคลถือความเศร้าหมองเป็นประมาณ เลื่อมใสในความเศร้าหมอง เป็นโณน
บุคคลบางคนในโลกนี้ เห็นความเศร้าหมองแห่งจิวร เห็นความเศร้าหมองแห่งบาตร
เห็นความเศร้าหมองแห่งเสนาสนะ หรือเห็นการทำทุกกรกิริยามืออย่างต่างๆ ถือเอาประมาณใน
ความเศร้าหมองนั้นแล้ว จึงยังความเลื่อมใสให้เกิดขึ้น นี้เรียกว่า บุคคลผู้ถือความเศร้าหมอง
เป็นประมาณ เลื่อมใสในความเศร้าหมอง

บุคคลถือธรรมเป็นประมาณ เลื่อมใสในธรรม เป็นโณน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เห็นศีล เห็นสมาธิ เห็นปัญญา ถือเอาประมาณในธรรมนั้นแล้ว
ยังความเลื่อมใสให้เกิดขึ้น นี้เรียกว่า บุคคลถือธรรมเป็นประมาณ เลื่อมใสในธรรม

[๑๓๔] บุคคลปฏิบัติเพื่อประโยชน์ตน ไม่ปฏิบัติเพื่อประโยชน์คนอื่น เป็นโณน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยศีลด้วยตนเอง แต่ไม่ชักชวนคนอื่นให้ถึง
พร้อมด้วยศีล เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยสมาธิด้วยตน แต่ไม่ชักชวนคนอื่นให้ถึงพร้อมด้วยสมาธิ
เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยปัญญาด้วยตน แต่ไม่ชักชวนคนอื่นให้ถึงพร้อมด้วยปัญญา เป็นผู้ถึงพร้อมด้วย
วิมุตติด้วยตน แต่ไม่ชักชวนผู้อื่นให้ถึงพร้อมด้วยวิมุตติ เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยวิมุตติญาณทัสสนะ
ด้วยตน แต่ไม่ชักชวนผู้อื่นให้ถึงพร้อมด้วยวิมุตติญาณทัสสนะ บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า ปฏิบัติเพื่อ
ประโยชน์ตน ไม่ปฏิบัติเพื่อประโยชน์คนอื่น

บุคคลปฏิบัติเพื่อประโยชน์คนอื่น แต่ไม่ปฏิบัติเพื่อประโยชน์ตนเป็นโณน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ไม่เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยศีลด้วยตน แต่ชักชวนผู้อื่นให้ถึงพร้อม
ด้วยศีล ไม่เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยสมาธิด้วยตน แต่ชักชวนคนอื่นให้ถึงพร้อมด้วยสมาธิ ไม่เป็น
ผู้ถึงพร้อมด้วยปัญญาด้วยตน แต่ชักชวนคนอื่นให้ถึงพร้อมด้วยปัญญา ไม่ถึงพร้อมด้วยวิมุตติ
ด้วยตน แต่ชักชวนคนอื่นให้ถึงพร้อมด้วยวิมุตติ ไม่เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยวิมุตติญาณทัสสนะ
ด้วยตน แต่ชักชวนผู้อื่นให้ถึงพร้อมด้วยวิมุตติญาณทัสสนะ บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า ปฏิบัติเพื่อ
ประโยชน์คนอื่น ไม่ปฏิบัติเพื่อประโยชน์ตน

บุคคลปฏิบัติเพื่อประโยชน์ตนด้วย เพื่อประโยชน์คนอื่นด้วยเป็นไฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยศีลด้วยตนเอง ชักชวนผู้อื่นให้ถึงพร้อมด้วยศีลด้วย เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยสมาธิด้วยตนด้วย ชักชวนผู้อื่นให้ถึงพร้อมด้วยสมาธิด้วย เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยปัญญาด้วยตนด้วย ชักชวนคนอื่นให้ถึงพร้อมด้วยปัญญาด้วย เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยวิมุตติด้วยตนด้วย ชักชวนคนอื่นให้ถึงพร้อมด้วยวิมุตติด้วย เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยวิมุตติญาณทัสสนะด้วยตนด้วย ชักชวนผู้อื่นให้ถึงพร้อมด้วยวิมุตติญาณทัสสนะด้วย บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า ปฏิบัติเพื่อประโยชน์ตนด้วย เพื่อประโยชน์ผู้อื่นด้วย

บุคคลไม่ปฏิบัติเพื่อประโยชน์ตน ไม่ปฏิบัติเพื่อประโยชน์คนอื่นเป็นไฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ไม่เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยศีลด้วยตน ไม่ชักชวนผู้อื่นให้ถึงพร้อมด้วยศีล ไม่เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยสมาธิด้วยตน ไม่ชักชวนผู้อื่นให้ถึงพร้อมด้วยสมาธิ ไม่เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยปัญญาด้วยตน ไม่ชักชวนคนอื่นให้ถึงพร้อมด้วยปัญญา ไม่เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยวิมุตติด้วยตน ไม่ชักชวนผู้อื่นให้ถึงพร้อมด้วยวิมุตติ ไม่เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยวิมุตติญาณทัสสนะด้วยตน ไม่ชักชวนผู้อื่นให้ถึงพร้อมด้วยวิมุตติญาณทัสสนะ บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า ไม่ปฏิบัติเพื่อประโยชน์ตน ไม่ปฏิบัติเพื่อประโยชน์คนอื่น

[๑๓๕] บุคคลทำตนให้เดือดร้อน ขวนขวายประกอบสิ่งที่ทำตนให้เดือดร้อนเป็นไฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นคนเปลือย ไม่มีอาจารย์ บริโภคอุจจาระซึ่งติดที่มือ คนเรียกให้มารับภิกษาไม่มา คนบอกให้หยุดไม่หยุด ไม่ยินดีภิกษาที่เขาจับก่อนแล้วนำมา ไม่ยินดีภิกษาที่เขาทำอุทิสเพื่อตน ไม่รับนิมนต์เขา ไม่รับภิกษาที่เขาคดจากหม้อแล้วก็ให้ ไม่รับจากหม้อข้าวหรือกระเช้า ไม่รับภิกษาที่มีรสนิยมประดุเป็นระหว่างคั้น ไม่รับภิกษาที่มีที่นอนไม้เป็นระหว่างคั้น ไม่รับภิกษาที่มีสากเป็นระหว่างคั้น ไม่รับภิกษาของคนทั้ง ๒ ซึ่งกำลังบริโภคอยู่ ไม่รับภิกษาของหญิงมีครรภ์ ไม่รับภิกษาของหญิงที่กำลังให้ลูกคืบนมอยู่นั้น ไม่รับภิกษาของหญิงผู้อยู่ในระหว่างบุรุษ ไม่รับภิกษาในภัตที่เขาทำรวมกันไว้ ไม่รับภิกษาในที่เขาลี้งสุนัข ไม่รับ

ภิกษาในที่มิแผลงวันอยู่เป็นหมู่ๆ ไม่รับปลาเนื้อ ไม่ดื่มสุราเมรัย น้ำสำหัมก บุคคลผู้นั้นเป็น
ผู้รับภิกษาในเรือนหลังเดียวยังอัทภพาให้เป็นไปด้วยข้าวเพียงคำเดียวบ้าง เป็นผู้รับภิกษาใน
เรือนสองหลังยังอัทภพาให้เป็นไปด้วยข้าวสองคำบ้าง ฯลฯ เป็นผู้รับภิกษาในเรือนเจ็ดหลัง
ยังอัทภพาให้เป็นไปด้วยข้าวเจ็ดคำบ้าง ยังอัทภพาให้เป็นไปด้วยภิกษาอันเขาจัดไว้ให้ ๑ ที่บ้าง
ยังอัทภพาให้เป็นไปด้วยภิกษาอันเขาจัดไว้ให้ ๒ ที่บ้าง ฯลฯ ยังอัทภพาให้เป็นไปด้วยภิกษาอันเขา
จัดไว้ให้ ๓ ที่บ้าง ย่อมบริโภคอาหารวันละ ๑ ครั้งบ้าง ย่อมบริโภคอาหารสองวันต่อครั้งบ้าง ฯลฯ
ย่อมบริโภคอาหารเจ็ดวันต่อครั้งบ้าง เป็นผู้ชวนขวายประกอบในการบริโภคอาหาร โดยปริยาย
กึ่งเดือนต่อครั้งบ้าง เห็นปานนี้ด้วยประการฉะนี้ บุคคลผู้นั้นเป็นผู้มีพักเป็นภิกษาบ้าง
เป็นผู้มีข้าวฟางเป็นภิกษาบ้าง เป็นผู้มีลูกเดือยเป็นภิกษาบ้าง เป็นผู้มีเศษหนังเป็นภิกษาบ้าง
เป็นผู้มียางไม้เป็นภิกษาบ้าง เป็นผู้มีปลายข้าวเป็นภิกษาบ้างเป็นผู้มีข้าวตังเป็นภิกษาบ้าง
เป็นผู้มีน้ำข้าวเป็นภิกษาบ้าง เป็นผู้มีหญ้าเป็นภิกษาบ้าง เป็นผู้มีโคมัยเป็นภิกษาบ้าง ยังอัทภพา
ให้เป็นไปด้วยมูลผลาหารในป่ามีปกคิบริ โภคผลไม้มที่หล่นแล้ว บุคคลผู้นั้นย่อมครองผ้าปานบ้าง
ย่อมครองผ้าเจือปานบ้าง ย่อมครองผ้าที่เขาทิ้งจากชากศพบ้าง ย่อมครองผ้าบังสกุลบ้าง ย่อม
ครองผ้าเปลือกไม้บ้าง ย่อมครองผ้าหนังเสือบ้าง ย่อมครองผ้าหนังเสือผ่ากลางบ้าง ย่อมครองผ้า
คากรองบ้าง ย่อมครองผ้าเปลือกไม้กรองบ้าง ย่อมครองผ้าผลไม้มกรองบ้าง ย่อมครองผ้ากัมพล
ที่ทำด้วยผมมมนุษย์บ้าง ย่อมครองผ้ากัมพลที่ทำด้วยหนังสัตว์ร้ายบ้าง ย่อมครองผ้าที่ทำด้วย
ปีกนกเค้าบ้าง เป็นผู้ถอนผมและหนวดขวนขวายประกอบในการถอนผมและหนวดบ้าง
เป็นผู้ยืนอยู่โดยไม่ต้องการที่นั่งบ้าง เป็นผู้นั่งกระโหยังประกอบความเพียรในการนั่งกระโหยังบ้าง
เป็นผู้ทำการขืนและจงกรมเป็นต้นบนเหล็กแหลม สำเร็จการนอนบนเหล็กแหลมนั้นบ้าง เป็นผู้
ชวนขวายประกอบความเพียรในการลงน้ำลอยบาปมีเวลาเข็นเป็นครั้งที่ ๑ อยู่บ้างเป็นผู้ชวนขวาย
ประกอบในการยังกายให้ร้อนทั่ว และให้ร้อนรอบ มีประการมิใช่น้อยเห็นปานนี้ ด้วยประการ
ฉะนี้ด้วย บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า ยังตนให้เดือดร้อน และชวนขวายประกอบในสิ่งที่ทำตน
ให้เดือดร้อน

บุคคลทำผู้อื่นให้เดือดร้อน ขวนขวายประกอบสิ่งที่ยังผู้อื่นให้เดือดร้อน เป็น โฉน
บุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นผู้ฆ่าแกะ ฆ่าสุกร ฆ่าเนื้อ ฆ่านก เป็นพราน เป็น
ชาวประมง เป็นโจร เป็นโจรผู้ฆ่าคน เป็นคนฆ่าโค เป็นผู้รักษาเรือนจำ ก็หรือว่าบุคคลบางพวก
แม่เหล่าอื่น ผู้มีภาระงานอันทารุณ บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน ขวนขวายประกอบ
สิ่งที่ยังให้ผู้อื่นเดือดร้อน

บุคคลทำตนให้เดือดร้อน และขวนขวายประกอบสิ่งที่ยังตนให้เดือดร้อน ทำผู้อื่น
ให้เดือดร้อน และขวนขวายประกอบสิ่งที่ทำผู้อื่นให้เดือดร้อน เป็น โฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นกษัตริย์ผู้พระราชาราชได้รับมูรธาภิเษกแล้ว หรือเป็นพราหมณ์
มหาศาล บุคคลนั้นให้สร้างสันถาคารใหม่สำหรับพระนครด้านทิศบูรพา ปลูกผมและหนวด
นุ่งห่มหนังเสือพร้อมทั้งเล็บ ทากายด้วยเนยใสและน้ำมัน เกาหลังด้วยเขาเนื้อ เข้าไปสู่สันถาคาร
พร้อมมมเหลืและพราหมณ์ปุโรหิต ผู้นั้นยอมสำเร็จการนอนในที่นั้น บนพื้นดินปราศจากเครื่องลาด
ซึ่งบุคคลเข้าไปฉาบทาด้วยของเจียว พระราชายอมยังอัตภาพให้เป็น ไปด้วยน้ำมันในถันข้างหนึ่ง
ของแม่โคนั้น ซึ่งมีลูกเช่นกับแม่ [คือแม่ขาวลูกก็ขาว แม่แดงลูกก็แดง] มหเสียมยอมยังอัตภาพ
ให้เป็น ไปด้วยน้ำมันในถันที่สองนั้นพราหมณ์ปุโรหิตยอมยังอัตภาพให้เป็น ไปด้วยน้ำมันในถัน
ที่สามนั้น ย่อมบูชาไฟด้วยน้ำมันในถันที่สี่นั้น ลูกโคยอมยังอัตภาพให้เป็น ไปด้วยน้ำมันที่เหลือ
พระราชานั้นกล่าวแล้วอย่างนี้ว่า พวกท่านจงฆ่าโคตัวผู้ประมาณเท่านี้เพื่อบูชาสัตถุ จงฆ่าลูกโค
ตัวผู้ประมาณเท่านี้ ตัวเมียประมาณเท่านี้เพื่อบูชาสัตถุ จงฆ่าแพะประมาณเท่านี้ จงฆ่าแกะประมาณ
เท่านี้เพื่อบูชาสัตถุ จงฆ่าม้าประมาณเท่านี้เพื่อบูชาสัตถุ จงตัดไม้ประมาณเท่านี้เพื่อปลูกโรงพิธี
จงเกี่ยวแฝกประมาณเท่านี้เพื่อประโยชน์แก่การทำเครื่องเวดล้อม แม่คนเหล่าใดเป็นทาส เป็น
คนใช้ หรือเป็นกรรมกรของพระราชานั้น แม่คนเหล่านั้นก็ถูกอาชญาคุกคามแล้ว ถูกภัยคุกคาม
แล้ว มีหน้าชุ่มด้วยน้ำตาร้องไห้อยู่ ย่อมต้องทำการงานรอบข้างทั้งหลายบุคคลอย่างนี้ชื่อว่า
เป็นผู้ทำตนให้เดือดร้อน และขวนขวายประกอบสิ่งที่ทำตนให้เดือดร้อน ทำผู้อื่นให้เดือดร้อน
และขวนขวายประกอบสิ่งที่ทำผู้อื่นให้เดือดร้อน

บุคคลที่ไม่ทำตนให้เดือดร้อน และไม่ชวนขวยประคบสิ่งที่ทำตนให้เดือดร้อน
ไม่ทำผู้อื่นให้เดือดร้อน และไม่ชวนขวยประคบสิ่งที่ทำผู้อื่นให้เดือดร้อน เป็นโจน
บุคคลนั้น ไม่ทำตนให้เดือดร้อน ไม่ทำผู้อื่นให้เดือดร้อน ไม่มีคณา คับกิเลสได้แล้ว
เป็นผู้เยือกเย็น เสวยความสุข มีตนอันประเสริฐอยู่ในทิฏฐธรรม พระตถาคตทรงอุบัติขึ้นใน
โลกนี้ พระองค์เป็นผู้ไกลจากกิเลส ตรัสรู้เองโดยชอบ ถึงพร้อมด้วยวิชาและจรณะ เสด็จไปตี
ทรงรู้โลก เป็นสารถีฝักบุญไม่มีผู้อื่นยิ่งกว่า เป็นครูของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย เป็น
พระพุทธรเจ้า เป็นผู้มีโชค พระองค์ทรงทำให้แจ้งซึ่งโลกนี้ พร้อมทั้งเทวโลกมารโลก พรหมโลก
สมณพราหมณ์ ประชาพร้อมทั้งเทวดาและมนุษย์ เพราะรู้ยิ่งด้วยพระองค์เองแล้วทรงประกาศ
พระองค์ทรงแสดงธรรมงามในเบื้องต้นงามในท่ามกลาง งามในที่สุด พร้อมทั้งอรรถทั้งพยัญชนะ
ประกาศพรหมจรรย์บริสุทธิ์บริบูรณ์สิ้นเชิง คหบดีหรือบุตรแห่งคหบดี หรือผู้ที่เกิดเฉพาะแล้ว
ในตระกูลใดตระกูลหนึ่ง ย่อมฟังธรรมนั้น ผู้นั้น ครั้นฟังธรรมแล้ว ย่อมได้ความเลื่อมใสในพระตถาคต
เขาประคบด้วยการ ได้เฉพาะซึ่งความเลื่อมใสนั้น ย่อมพิจารณาเห็นอย่างนี้ว่า ฌราวาสคับแคบ
เป็นทางแห่งชุกติ บรรพชามีโอกาสยิ่ง การที่เราอยู่ครองเรือน จะประพฤติพรหมจรรย์ให้บริสุทธิ์
โดยส่วนเดียว เช่นกับสังข์ที่ขัดดีแล้วเป็นของทำได้ยาก ถ้ากระไรแล้ว เราพึงปลงผมและหนวด
นุ่งห่มผ้ากาสาออกจากเรือนบวชเป็นบรรพชิตผู้ไม่มีเรือนดังนี้โดยสมัยอื่นเขาละกองแห่งโภคะ
น้อยหรือมาก ละเครื่องญาติน้อยหรือมาก ปลงผมและหนวด นุ่งห่มผ้ากาสาออกจากเรือนบวช
เป็นบรรพชิตผู้ไม่มีเรือนผู้นั้นเป็นผู้บวชแล้วอย่างนี้ ถึงพร้อมด้วยสิกขาสาขาของภิกษุทั้งหลาย
ละปาณาติบาต เป็นผู้เว้นขาดจากปาณาติบาต วางท่อนไม้ วางศัสตรา มีความละอาย
มีความเอ็นดู มีความกรุณา หวังประโยชน์แก่ภูตแก่ปวงสัตว์อยู่ ละการลักทรัพย์ เป็นผู้เว้นขาด
จากการลักทรัพย์ รับแต่ของที่เขาให้ ต้องการแต่ของที่เขาให้ ไม่ประพฤตินเป็นขโมย
เป็นผู้สะอาดอยู่ ละกรรมเป็นข้าศึกแก่พรหมจรรย์ ประพฤติพรหมจรรย์ มีความประพฤติ
ห่างไกลจากกรรมอันเป็นข้าศึกแก่พรหมจรรย์ เว้นขาดจากเมถุนธรรมอันเป็นกิจของชาวบ้าน
ละการพูดเท็จเว้นจากการพูดเท็จ พูดแต่คำจริง ดำรงคำสัตย์เป็นนิจ มีถ้อยคำมั่นคง

ไม่พูดพล่อย ไม่พูดวางโลก ละคำพูดต่อเสียด เว้นขาดจากคำพูดต่อเสียด ฟังข้างนี้แล้ว
ไม่ไปบอกข้างโน้นเพื่อให้คนหมู่นี้แตกร้าวกัน หรือฟังข้างโน้นแล้วไม่มาบอกข้างนี้ เพื่อให้
คนหมู่นี้แตกร้าวกัน สมานคนที่แตกร้าวกันแล้วบ้าง ส่งเสริมคนที่พร้อมเพรียงกันแล้วบ้าง
ชอบความพร้อมเพรียงกัน ยินดีให้ความพร้อมเพรียงกัน เพลิดเพลินในหมู่คนที่พร้อมเพรียงกัน
กล่าวแต่คำที่ทำให้คนพร้อมเพรียงกัน ละคำหาขบเว้นขาดจากคำหาขบ กล่าวแต่คำที่ไม่มีโทษ
เพราะเหตุ เป็นที่ตั้งแห่งความรักจับใจ เป็นของชาวเมือง คนส่วนมากรักใคร่ พอใจ
ละคำเพื่อเจ้อ เว้นขาดจากคำเพื่อเจ้อ พูดถูกกาล พูดแต่คำที่เป็นจริง พูดอิงอรรถ พูดอิงธรรม
พูดอิงวินัย พูดแต่คำมีหลักฐาน มีที่อ้าง มีที่กำหนดประกอบด้วยประโยชน์ โดยการอันควร
ผู้นั้นเป็นผู้เว้นขาดจากการพรากรพิชคาม และภุตคาม เป็นผู้ฉันทนเดียว เว้นการฉันทนในราตรี
งดจากการฉันทนในเวลาวิกาล เว้นขาดจากการพ้อนรำขบร้อง ประโคมดนตรี และดู
การเล่นอันเป็นข้าศึกต่อพระศาสนา เว้นขาดจากการทัดทรงประดับ และตกแต่งร่างกายด้วย
ดอกไม้ของหอม และเครื่องประเทืองผิว อันเป็นที่ตั้งแห่งการแต่งตัว เว้นขาดจากการนั่งนอน
บนที่นั่งที่นอนสูงและใหญ่ เว้นขาดจากการรับทองและเงิน เว้นขาดจากการรับธัญญาหารดิบ
เว้นขาดจากการรับเนื้อดิบ เว้นขาดจากการรับสตรีและกุมารี เว้นขาดจากการรับทาสีและทาสา
เว้นขาดจากการรับแพะและแกะ เว้นขาดจากการรับไก่และสุกร เว้นขาดจากการรับช้าง โค
ม้า ลา เว้นขาดจากการรับไร่นา และที่ดิน เว้นขาดจากการประกอบพฤติกรรมและการรับใช้
เว้นขาดจากการซื้อการขาย เว้นขาดจากการโกงด้วยเครื่องดวงเครื่องวัด เว้นขาดจากการ
คดโกงโดยการรับสินบน โดยการหลอกลวง โดยการทำของเทียมของปลอม เว้นขาดจากการตัด
การฆ่า การจองจำ การตีชิง การปล้น และการกรร โชก เธอเป็นผู้ยินดีด้วยจิวรสำหรับบริหารกาย
ด้วยบิณฑบาตสำหรับบริหารท้อง เธอยอมถือเอาเพียงบริหาร ๘ เท่านั้นแล้ว หลีกไปโดยทิศที่ตน
ปรารถนาจะไป นกซึ่งมีปีก มีภาระเพียงปีกของตนอย่างเดียวเท่านั้น ย่อมบินไปตามทิศที่ตน
ประสงค์จะไป ชื่อแม้นั้นใด เธอก็ฉันทนนั้นเหมือนกัน ย่อมยินดีด้วยจิวรสำหรับบริหารกาย
ด้วยบิณฑบาตสำหรับบริหารท้อง ย่อมถือเอาเพียงบริหารเท่านั้นแล้วหลีกไปโดยทิศที่ตนปรารถนา

จะไป เธอประกอบแล้วด้วยศีลขันธอันประเสริฐนี้ย่อมเสวยเฉพาะซึ่งสุขอันหาโทษมิได้ในภายใน เธอเห็นรูปด้วยตา ไม่เป็นผู้ถือเอาซึ่งนิमित ไม่เป็นผู้ถือเอาซึ่งอนุพยัญชนะ อกุศลธรรมทั้งหลายอันลามก คืออกิขมาและโทมนัส พึงชานไปตามบุคคลผู้ไม่สำรวมอินทรีย คือจักขุนี้อยู่ เพราะการไม่สำรวมอินทรียคือจักขุใดเป็นเหตุ ย่อมปฏิบัติเพื่อสำรวมอินทรียคือจักขุนั้น ย่อมรักษาอินทรียคือจักขุ ย่อมถึงความสำรวมในอินทรียคือจักขุพึงเสียดด้วยหู ฯลฯ สูดกลิ่นด้วยจมูก ฯลฯ ลิ้มรสด้วยลิ้น ฯลฯ ถูกต้องโภกฐัพพะด้วยกาย ฯลฯ รู้ธรรมารมณด้วยใจแล้ว ไม่เป็นผู้ถือเอาซึ่งนิमित ไม่เป็นผู้ถือเอาซึ่งอนุพยัญชนะ อกุศลธรรมทั้งหลายอันลามก คือ อกิขมาและโทมนัส พึงชานไปตามบุคคลผู้ไม่สำรวมอินทรีย คือใจนี้อยู่เพราะการไม่สำรวมอินทรีย คือใจใด ย่อมปฏิบัติเพื่อสำรวมอินทรียคือใจนั้น ย่อมรักษาอินทรียคือใจนั้น ย่อมถึงความสำรวมในอินทรียคือใจนั้น เธอประกอบแล้วด้วยอินทรียสังวรอันประเสริฐนี้ ย่อมเสวยเฉพาะซึ่งความสุขอันสรรพกิเลสรวัดไม่ได้ เธอย่อมทำความรู้ทั่วพร้อมในการก้าวไป ในการถอยกลับ ย่อมทำความรู้ทั่วพร้อมในการแลไปข้างหน้า และเหลียวไปข้างๆ ย่อมทำความรู้ทั่วพร้อมในการคู้เข้า เขยิบคอก ย่อมทำความรู้ทั่วพร้อมในการทรงสังฆาภิบาลและจิรว ย่อมทำความรู้ทั่วพร้อมในการกิน ดื่ม เคี้ยว ลิ้ม ย่อมทำความรู้ทั่วพร้อมในการถ่ายอุจจาระปัสสาวะ ย่อมทำความรู้ทั่วพร้อมในการเดินไป ในการยืน ในการนั่ง ในการหลับ ในการตื่น ในการพูด ในการนิ่งๆ เธอประกอบด้วยศีลขันธอันประเสริฐนี้ ประกอบด้วยอินทรียสังวรอันประเสริฐนี้ ประกอบด้วยสติสัมปชัญญะอันประเสริฐนี้ และประกอบด้วยความสันโดษอันประเสริฐนี้ ย่อมเสพเสนาสนะอันสงัด เช่น ป่า โคนไม้ ภูเขา ซอกเขาถ้ำในเขา ป่าช้า ป่าดง กลางแจ้ง กองฟาง เธอกลับจากบิณฑบาตภายหลังภัตร นั่งขัดสมาธิ ตั้งกายให้ตรง ดำรงสติให้มั่น เธอละอกิขมาในโลกเสียได้ มีจิตปราศจากอกิขมาอยู่ ยังจิตให้ผ่องใสจากอกิขมา ละความขัดเคือง คือ พยาบาทแล้ว มีจิตไม่เบียดเบียน มีความอนุเคราะห์ด้วยประโยชน์แก่กุลแก่สรรพสัตว์อยู่ ยังจิตให้ผ่องใสจากความขัดเคือง คือ พยาบาทละถีนมิทระ เป็นผู้ปราศจากถีนมิทระอยู่ มีสติปัญญาในแสงสว่าง มีสติ มีสัมปชัญญะ ยังจิตให้ผ่องใสจากถีนมิทระ ละอุทธัจจกุกกุจจะ

เป็นผู้มีจิตไม่ฟุ้งซ่านอยู่ ผู้มีจิตสงบระงับในภายใน ยังจิตให้ผ่องใสจากอุทธัจจกุกกุจจะ
ละวิกิจจณา มีวิกิจจณาอันข้ามได้แล้ว ไม่มีการกล่าววาทะอย่างไรในกุศลธรรมทั้งหลายอยู่ ยังจิต
ให้ผ่องใสจากวิกิจจณา เธอละนิเวศน์ห้าเหล่านั้นอันเป็นอุปกิเลสแห่งใจทำปัญญาให้บรรลุได้แล้ว
สังต์จากกามทั้งหลาย สังต์จากอกุศลธรรมทั้งหลาย เข้าถึงปฐมฌานมีวิตก มีวิจารณ์มีปีติ และสุข
อันเกิดแต่วิเวก สำเร็จอิริยาบถอยู่ เพราะความสงบแห่งวิตกและวิจารณ์ เข้าทุติยฌานอันยัง
จิตใจให้ผ่องใส เป็นธรรมเอกผุคขึ้นภายในไม่มีวิตก ไม่มีวิจารณ์ มีแต่ปีติและสุขอันเกิดแต่สมาธิ
สำเร็จอิริยาบถอยู่ เพราะเมื่อหน่ายปีติ เป็นผู้ที่มีจิตเป็นอุเบกขาอยู่ มีสติสัมปชัญญะอยู่ และ
เสวยสุขด้วยกายเข้าตติยฌาน มีนัยอันพระอรหิยะทั้งหลายกล่าวว่า เป็นผู้ที่มีจิตเป็นอุเบกขา มีสติ
อยู่เป็นสุขดังนี้ สำเร็จอิริยาบถอยู่ เพราะละสุขและทุกข์ได้ เพราะความดับไปแห่งโสมนัสและ
โทมนัสในก่อนเทียว เข้าจตุตถฌาน ไม่มีสุข ไม่มีทุกข์มีสติบริสุทธฺิเกิดแต่อุเบกขาสำเร็จ
อิริยาบถอยู่ เมื่อจิตเป็นสมาธิ บริสุทธฺิผ่องแผ้ว ไม่มีกิเลส ปราศจากอุปกิเลส เป็นธรรมชาติ
อ่อน ควรแก่การงานตั้งมั่นแล้วถึงความไม่หวั่นไหวแล้วดังนี้ เธอข่มน้อมจิตไปเพื่อ
บุพเพนิวาสานุสสติญาณ เธอข่มระลึกชาติที่เคยเกิดในก่อนได้เป็นอันมาก นี้คืออย่างไร คือ
หนึ่งชาติบ้าง สองชาติบ้าง สามชาติบ้าง สี่ชาติบ้าง ห้าชาติบ้าง สิบชาติบ้าง ยี่สิบชาติบ้าง
สามสิบชาติบ้าง สี่สิบชาติบ้าง ห้าสิบชาติบ้าง ร้อยชาติบ้าง พันชาติบ้าง แสนชาติบ้าง
ตลอดสังวัฏฏ์กลับเป็นอันมากบ้าง ตลอดวิวัฏฏ์กลับเป็นอันมากบ้างตลอดสังวัฏฏ์วิวัฏฏ์กลับ
เป็นอันมากบ้างว่า ในภพนั้น เราชื่ออย่างนั้น มีโคตรอย่างนั้น มีวรรณะอย่างนั้น
มีอาหารอย่างนั้น เสวยสุขเสวยทุกข์อย่างนั้น มีกำหนดอายุเพียงนั้น ครั้นเขาจุติจากภพนั้นแล้ว
ได้ไปเกิดในภพโน้น แม้ในภพนั้นก็ชื่ออย่างนั้น มีโคตรอย่างนั้น มีผิวพรรณอย่างนั้น
เสวยสุขเสวยทุกข์อย่างนั้นมีกำหนดอายุเพียงเท่านั้น ครั้นเขาจุติจากภพนั้นแล้ว ได้มาเกิดในภพนี้
เธอข่มระลึกถึงชาติที่เคยเกิดในก่อนได้เป็นอันมาก พร้อมทั้งอาการ พร้อมทั้งอุเทศ ด้วย
ประการฉะนี้ ภิกษุนี้ เมื่อจิตเป็นสมาธิ บริสุทธฺิ ผ่องแผ้ว ไม่มีกิเลส ปราศจากอุปกิเลส
เป็นธรรมชาติอ่อน ควรแก่การงาน ตั้งมั่น ถึงความไม่หวั่นไหวแล้วอย่างนี้เธอข่มน้อมจิตไป

เพื่อรู้จติ และอุปบัติของสัตว์ทั้งหลาย เธอย่อมเห็นหมู่สัตว์ที่กำลังจติ กำลังเกิดอยู่แล้ว ประณีต มีผิวพรรณดี มีผิวพรรณทรามได้ดี ตกยาก ด้วยทิพยจักขุอันบริสุทธิ์ล่งจักษุแห่งมนุษย์ ย่อมรู้ชัดซึ่งหมู่มนุษย์ผู้เป็นไปตามกรรมว่า สัตว์เหล่านี้ประกอบด้วยกายทุจริต วาจทุจริต มโนทุจริต ตีเตียนพระอริยเจ้า เป็นมิจฉาทิฎฐิ ยึดถือเอาการกระทำด้วยอำนาจมิจฉาทิฎฐิ เมื่อตายไป เขาเข้าถึงอบาย ทุกคติ วินิบาต นรก ส่วนสัตว์เหล่านี้ประกอบด้วยกายสุจริต วาจสุจริต มโนสุจริต ไม่ตีเตียนพระอริยเจ้าเป็นสัมมทิฎฐิ ยึดถือเอาการกระทำด้วยอำนาจสัมมมาทิฎฐิ เมื่อตายไป เข้าถึงสุคติโลกสวรรค์ ดังนี้ เธอย่อมเห็นหมู่สัตว์ที่กำลังจติ กำลังเกิดแล้ว ประณีต มีผิวพรรณดี ได้ดี ตกยาก ด้วยทิพยจักขุอันบริสุทธิ์ล่งจักษุของมนุษย์ย่อมรู้ชัดซึ่งหมู่สัตว์ผู้เป็นไปตามกรรมด้วยประการฉะนี้ เมื่อจิตเป็นสมาธิ บริสุทธิ์ผ่องแผ้ว ไม่มีกิเลส ปราศจากอุปกิเลส เป็นธรรมชาติอ่อน ควรแก่การงานตั้งมั่นถึงความไม่หวั่นไหวแล้ว อย่างนี้ เธอย่อมโน้มจิตไปเพื่ออสาวิภยญาณย่อมรู้ชัดตามความเป็นจริงว่า นี้ทุกข์ นี้เหตุให้เกิดทุกข์ นี้ความดับทุกข์ นี้ข้อปฏิบัติให้ถึงความดับทุกข์ ย่อมรู้ชัดตามความเป็นจริงว่า เหล่านี้อาสวะ นี้เหตุเกิดอาสวะ นี้ความดับอาสวะ นี้ข้อปฏิบัติให้ถึงความดับอาสวะ เมื่อเธอรู้อย่างนี้เห็นอย่างนี้ จิตย่อมหลุดพ้นแม้จากกามาสวะ แม้จากภवासวะ แม้จากอวิชชาสวะ เมื่อจิตหลุดพ้นแล้วก็มิญาณหยั่งรู้ว่าหลุดพ้นแล้ว รู้ชัดว่าชาติสิ้นแล้วพรหมจรรย์อยู่จบแล้ว กิจที่ควรทำได้ ทำเสร็จแล้ว กิจอื่นเพื่อความเป็นอย่างนี้มิได้มีบุคคลอย่างนี้ชื่อว่าไม่ทำตนให้เดือดร้อน ไม่ชวนชวายประกอบสิ่งที่ทำตนให้เดือดร้อน ไม่ทำผู้อื่นให้เดือดร้อน ไม่ชวนชวายประกอบสิ่งที่ทำผู้อื่นให้เดือดร้อน บุคคลผู้ไม่ทำตนเดือดร้อน ไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน เป็นผู้ไม่มีตัณหา เป็นผู้มีกิเลสอันดับแล้ว เป็นผู้เย็นแล้ว ย่อมเป็นผู้เสวยความสุข มีตนอันประเสริฐ สำเร็จอิริยาบถอยู่ ในทิฐฐธรรม

[๑๓๖] บุคคลมีราคะ เป็นโณ

บุคคลใดละราคะยังไม่ได้ บุคคลนี้เรียกว่า ผู้มีราคะ

บุคคลมีโทสะ เป็นโฉน

บุคคลใดละโทสะยังไม่ได้ บุคคลนี้เรียกว่า ผู้มีโทสะ

บุคคลมีโมหะ เป็นโฉน

บุคคลใดละโมหะยังไม่ได้ บุคคลนี้เรียกว่า ผู้มีโมหะ

บุคคลมีมานะ เป็นโฉน

บุคคลใดละมานะยังไม่ได้ บุคคลนี้เรียกว่า ผู้มีมานะ

[๑๓๗] บุคคลผู้ได้เจโตสมณะในภายใน แต่ไม่ได้ปัญญาที่เห็นแจ้งในธรรม

กล่าวคือ อธิปัญญา เป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ได้สมบัติที่สหุคตด้วยรูป หรือสหุคตด้วยอรูป แต่ไม่ได้โลกุตรมรรค หรือโลกุตรผล บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า เป็นผู้ได้เจโตสมณะในภายใน แต่ไม่ได้ปัญญาที่เห็นแจ้งในธรรม กล่าวคือ อธิปัญญา

บุคคลผู้ได้ปัญญาเห็นแจ้งในธรรม กล่าวคือ อธิปัญญา แต่ไม่ได้เจโตสมณะเป็นภายใน เป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นผู้ได้โลกุตรมรรคหรือโลกุตรผล แต่ไม่ได้สมบัติที่สหุคตด้วยรูป หรือสหุคตด้วยอรูป บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า เป็นเป็นผู้ได้ปัญญาที่เห็นแจ้งในธรรม กล่าวคือ อธิปัญญา แต่ไม่ได้เจโตสมณะเป็นภายใน

บุคคลผู้ได้เจโตสมณะเป็นภายในด้วย ได้ อธิปัญญาธัมมวิปัสสนาด้วย เป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นผู้ได้สมบัติที่สหุคตด้วยรูป หรือสหุคตด้วยอรูป เป็นผู้ได้โลกุตรมรรค หรือโลกุตรผล บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า เป็นผู้ได้เจโตสมณะเป็นภายในด้วย ได้ปัญญาที่เห็นแจ้งในธรรม กล่าวคือ อธิปัญญาด้วย

บุคคลผู้ไม่ได้เจโตสมณะเป็นภายในด้วย ไม่ได้ปัญญาที่เห็นแจ้งในธรรม กล่าวคือ อธิปัญญาด้วย เป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ไม่เป็นผู้ได้สมบัติที่สหหคด้วยรูป หรือสหหคด้วยขอรูป ไม่เป็นผู้ได้โลกุตตรมรรค หรือโลกุตตรผล บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า เป็นผู้ไม่ได้เจโตสมณะเป็นภายใน ด้วยไม่ได้ปัญญาที่เห็นแจ้งในธรรม กล่าวคืออริปัญญาด้วย

[๑๓๘] บุคคลไปตามกระแส เป็นโณน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ย่อมเสพกาม ย่อมกระทำความอันลามกนี้เรียกว่า บุคคลไปตามกระแส

บุคคลไปทวนกระแส เป็นโณน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ไม่เสพกามและไม่กระทำความอันลามก บุคคลนั้นถึงจะมีทุกข์ มีโทมนัส มีหน้าชุ่มด้วยน้ำ ร้องไห้อยู่ ก็ยังประพฤติพรหมจรรย์บริบูรณ์บริสุทธิอยู่ นี้เรียกว่า บุคคลไปทวนกระแส

บุคคลผู้ตั้งตัวได้แล้ว เป็นโณน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นผู้เกิดผุดขึ้น เพราะความสิ้นไปแห่งโอรัมภากิยสัตถุ โยชน ๕ ปรินิพพานในโลกนั้น มีการไม่กลับมาจากโลกนั้นเป็นธรรมดา นี้เรียกว่า บุคคลตั้งตัวได้แล้ว

บุคคลข้ามถึงฝั่งยืนอยู่บนบก เป็นพราหมณ์ เป็นโณน

บุคคลบางคนในโลกนี้ กระทำให้แจ้งแล้ว เข้าถึงแล้วซึ่งเจโตวิมุตติ ปัญญาวิมุตติ อันหาอาสวะมิได้ เพราะความสิ้นไปแห่งอาสวะทั้งหลาย เพราะรู้ยิ่งด้วยตนเอง สำเร็จอิริยาบถอยู่ในทวิภูษธรรม นี้เรียกว่า บุคคลข้ามถึงฝั่งยืนอยู่บนบก เป็นพราหมณ์

[๑๓๙] บุคคลผู้มีสุทธะน้อย และไม่ได้ประโยชน์เพราะสุทธะเป็นโณน

สุทธะคือสุตร เคยยะ เวชยาภรณ์ะ คาธา อุทาน อิติวุตตกะ ชาตก อัมภุตธรรม เวทลละ ของบุคคลบางคนในโลกนี้มีน้อย บุคคลนั้นไม่รู้ธรรมดา ไม่รู้ธรรมแห่งสุทธะอันน้อยนั้น ไม่เป็นผู้ปฏิบัติธรรมสมควรแก่ธรรมบุคคลอย่างนี้ชื่อว่า เป็นผู้มิสุทธะน้อย ไม่ได้ประโยชน์ เพราะสุทธะนั้น

บุคคลผู้มีสุทธะน้อย แต่ได้ประโยชน์เพราะสุทธะ เป็นโณน

สุตะคือสูตร เคยยะ เวชยาภรณ์ะ คาคา อุทาน อิติวุตตกะ ชาคก อัมภุตธรรม
เวทัลละ ของบุคคลบางคนในโลกนี้มีน้อย บุคคลนั้นรู้ธรรมรู้ธรรม ของสุตะน้อยนั้น เป็น
ผู้ปฏิบัติธรรมสมควรแก่ธรรม บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า เป็นผู้มิสุตะน้อย แต่ได้ประโยชน์เพราะ
สุตะ

บุคคลผู้มีสุตะมาก แต่ไม่ได้ประโยชน์เพราะสุตะ เป็นโฉน

สุตะ คือสูตร เคยยะ เวชยาภรณ์ะ คาคา อุทาน อิติวุตตกะ ชาคก อัมภุตธรรม
เวทัลละ ของบุคคลบางคนในโลกนี้มาก บุคคลนั้นไม่รู้ธรรม ไม่รู้ธรรมของสุตะมากนั้น ไม่
ปฏิบัติธรรมสมควรแก่ธรรม บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า เป็นผู้มิสุตะมาก แต่ไม่ได้ประโยชน์เพราะ
สุตะ

บุคคลผู้มีสุตะมาก และได้ประโยชน์เพราะสุตะ เป็นโฉน

สุตะคือสูตร เคยยะ เวชยาภรณ์ะ คาคา อุทาน อิติวุตตกะ ชาคก อัมภุตธรรม
เวทัลละ ของบุคคลบางคนในโลกนี้มาก บุคคลนั้นรู้ธรรมรู้ธรรมของสุตะอันมากนั้น เป็นผู้
ปฏิบัติธรรมสมควรแก่ธรรม บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า เป็นผู้มิสุตะมาก และได้ประโยชน์เพราะสุตะ

[๑๔๐] บุคคลผู้เป็นสมณะไม่หวั่นไหว เป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ชื่อว่าเป็นพระโสดาบันเพราะความสิ้นไปแห่งสัญญาญาณ ๓ มิ
อันไม่ตกไปในอบายภูมि เป็นผู้เที่ยง เป็นผู้จักตรัสรู้ในเบื้องหน้า นี้เรียกว่า บุคคลผู้เป็นสมณะ
ไม่หวั่นไหว

บุคคลผู้เป็นสมณะบัวหลวง เป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ชื่อว่าเป็นพระสกทาคามี เพราะความสิ้นไปแห่งสัญญาญาณ ๓
เพราะทำราคะ โทสะ โมหะ ให้เบาบางลง จะมาสู่โลกนี้อีกเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ก็จักทำที่
สุดแห่งทุกข์ได้ นี้เรียกว่า บุคคลผู้เป็นสมณะบัวหลวง

บุคคลผู้เป็นสมณะบัวขาว เป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นผู้เกิดผุดขึ้น เพราะความสิ้นไปแห่งโอรัมภาคิยสัญญาญาณ ๕
และปรินิพพานในเทวโลกนั้น มีอันไม่กลับมาจากโลกนั้นเป็นธรรมดา นี้เรียกว่า บุคคลผู้เป็น
สมณะบัวขาว

บุคคลผู้เป็นสมณะสุขุมาลในหมู่สมณะ เป็นโจน

บุคคลบางคนในโลกนี้ รู้ยิ่งด้วยตนเองแล้ว กระทำให้แจ้งแล้ว เข้าถึงแล้วซึ่งเจโตวิมุตติ ปัญญาวิมุตติ อันหาอาสวะมิได้ เพราะความสิ้นไปแห่งอาสวะทั้งหลายแล้ว สำเร็จอิริยาบถอยู่ในทวิภวธรรมเทียว นี้ เรียกว่า บุคคลผู้เป็นสมณะสุขุมาลในหมู่สมณะ

จตุกกนิทเทศ จบ

ปัญจกนิทเทศ

[บุคคล ๕ จำพวก]

[๑๔๑] บรรดาบุคคลที่ได้แสดงไว้แล้วนั้นๆ บุคคลนี้ใดต้องอาบัติด้วยเดือดร้อนด้วย ทั้งไม่รู้ชัดตามความเป็นจริงซึ่งเจโตวิมุตติ ซึ่งปัญญาวิมุตติ อันเป็นที่ดับโดยไม่เหลือแห่งอกุศลธรรม อันลามกที่เกิดขึ้นแล้วแก่บุคคลนั้นเหล่านั้นบุคคลนั้นเป็นผู้อันบุคคลที่ ๕ พึงว่ากล่าว อย่างนี้ว่า อาสวะทั้งหลายเกิดแต่การต้องอาบัติ ย่อมมีแก่ท่านแล อาสวะทั้งหลายเกิดแต่ความเดือดร้อน ย่อมเจริญยิ่งแก่ท่าน ทางดีที่สุด ขอท่านผู้มีอายุ จงละอาสวะทั้งหลายที่เกิดแต่การต้องอาบัติจงบรรเทาอาสวะทั้งหลายอันเกิดแต่ความเดือดร้อน จงยังจิตและปัญญาให้เจริญ ด้วยอาการอย่างนี้ ท่านจักเป็นผู้เสมอด้วยบุคคลที่ ๕ นี้

บุคคลนี้ใด ต้องอาบัติ แต่ไม่เดือดร้อน ทั้งไม่รู้ชัดตามความเป็นจริงซึ่งเจโตวิมุตติ ซึ่งปัญญาวิมุตติ อันเป็นที่ดับโดยไม่เหลือแห่งอกุศลธรรมอันลามกที่เกิดขึ้นแล้วแก่บุคคลนั้นเหล่านั้น บุคคลนั้นเป็นผู้อันบุคคลที่ ๕ พึงกล่าวอย่างนี้ว่าอาสวะทั้งหลายเกิดแต่การต้องอาบัติ ย่อมมีแก่ท่านแล้ว อาสวะทั้งหลายเกิดแต่ความเดือดร้อน ย่อมไม่เจริญยิ่งแก่ท่าน ทางดีที่สุด ขอท่านผู้มีอายุ จงละอาสวะทั้งหลาย ซึ่งเกิดแต่การต้องอาบัติ จงยังจิตและปัญญาให้เจริญ ด้วยอาการอย่างนี้ ท่านจักเป็นผู้เสมอด้วยบุคคลที่ ๕ นี้

บุคคลนี้ไฉน ไม่ต้องอาบัติแต่มีความเดือดร้อน ทั้งไม่รู้ชัดตามความเป็นจริงซึ่งเจโตวิมุตติ ซึ่งปัญญาวิมุตติ อันเป็นที่ดับไปโดยไม่เหลือแห่งอกุศลธรรมอันลามก ซึ่งเกิดขึ้นแล้วแก่บุคคลนั้น บุคคลนั้นเป็นผู้อันบุคคลที่ ๕ พึงว่ากล่าวอย่างนี้ว่า อาสวะทั้งหลายเกิดแต่การต้องอาบัติ ย่อมไม่มีแก่ท่านแล อาสวะทั้งหลายเกิดแต่ความเดือดร้อน ย่อมไม่เจริญยิ่งแก่ท่าน ทางที่ดีที่สุด ท่านผู้มีอายุจงบรรเทาอาสวะทั้งหลายซึ่งเกิดแต่ความเดือดร้อน จงยังจิตและปัญญาให้เจริญ ด้วยอาการอย่างนี้ ท่านจักเป็นผู้เสมอด้วยบุคคลที่ ๕ นี้

บุคคลนี้ไฉน ไม่ต้องอาบัติ ไม่มีความเดือดร้อน ทั้งไม่รู้ตามความเป็นจริง ซึ่งเจโตวิมุตติ ซึ่งปัญญาวิมุตติ อันเป็นที่ดับไปโดยไม่เหลือแห่งอกุศลธรรมอันลามกซึ่งเกิดขึ้นแล้วแก่บุคคลนั้น บุคคลนั้นเป็นผู้อันบุคคลที่ ๕ พึงกล่าวอย่างนี้ว่าอาสวะทั้งหลายซึ่งเกิดแต่การต้องอาบัติ ย่อมไม่มีแก่ท่านแล อาสวะซึ่งเกิดแต่ความเดือดร้อน ย่อมไม่เจริญยิ่งแก่ท่าน ทางที่ดีที่สุด ขอท่านผู้มีอายุ จงยังจิตและปัญญาให้เจริญด้วยอาการอย่างนี้ ท่านจักเป็นผู้เสมอด้วยบุคคลที่ ๕ นี้

บุคคล ๔ จำพวกเหล่านี้ อันบุคคลที่ ๕ นี้ กล่าวสอนอยู่อย่างนี้ พร่ำสอนอยู่อย่างนี้ ย่อมถึงความสิ้นไปแห่งอาสวะโดยลำดับ

[๑๔๒] บุคคลให้แล้วคูหมั่น เป็น โฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ให้จิวร บิณฑบาต เสนาสนะ คิลานปัจฉัย เกสัชบริหาร แก่บุคคลใด แล้วพูดแก่บุคคลนั้นว่า คนนี้ได้แต่รับของที่เขาให้ดังนี้ชื่อว่า ให้แล้วคูหมั่น บุคคลนั้น บุคคลอย่างนี้ชื่อว่าให้แล้วคูหมั่น

บุคคลคูหมั่นด้วยการอยู่ร่วม เป็น โฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ตนยอมอยู่ร่วมกับด้วยบุคคลใด สิ้น ๒ ปี หรือ ๓ ปี ย่อมคูหมั่นบุคคลนั้นด้วยการอยู่ร่วม บุคคลอย่างนี้ชื่อว่าคูหมั่นด้วยการอยู่ร่วม

บุคคลผู้เชื่อง่าย เป็น โฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เมื่อเขาสรรเสริญหรือติเตียนผู้อื่น ย่อมเชื่อทันทีบุคคลอย่างนี้ชื่อว่า ผู้เชื่อง่าย

บุคคลโสด เป็นโสด

บุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นผู้ที่มีศรัทธาไม่จริงจัง มีความรักดีไม่จริงจังมีความรักไม่จริงจัง มีความเลื่อมใสไม่จริงจัง บุคคลอย่างนี้ชื่อว่าโสด

บุคคลผู้โง่งมงาย เป็นโสด

บุคคลบางคนในโลกนี้ ย่อมไม่รู้กุศลธรรม อกุศลธรรม ย่อมไม่รู้สาวัชชธรรม อนวัชชธรรม ย่อมไม่รู้หีนธรรม ปณิทธธรรม ย่อมไม่รู้ธรรมที่มีส่วนเปรียบด้วยของดำของขาว บุคคลอย่างนี้ชื่อว่าผู้โง่งมงาย

บรรดาบุคคลเหล่านั้น บุคคลเปรียบด้วยนักรบอาชีพ ๕ จำพวกเป็นโสด

[๑๔๓] นักรบอาชีพ ๕ จำพวก

นักรบบางคนในโลกนี้ พอเห็นปลายธูลิเท่านั้น ย่อมชะงัก ย่อมหยุด ย่อมไม่ตั้งมั่น ย่อมไม่อาจเข้าสู่รบ นักรบอาชีพบางคน แม้เห็นปานนี้ ย่อมมีในโลกนี้ นี้เป็นนักรบจำพวกที่ ๑ ที่มีปรากฏอยู่ในโลก

นักรบอาชีพอื่นยังมีอยู่อีก คือ นักรบอาชีพบางคนในโลกนี้ เห็นปลายธูลิแล้วยังอดทนได้ แต่ว่าพอเห็นปลายธงเท่านั้น ย่อมชะงัก ย่อมหยุด ย่อมไม่ตั้งมั่น ย่อมไม่อาจเข้าสู่รบ นักรบอาชีพบางคนแม้เห็นปานนี้ ย่อมมีในโลกนี้ นี้เป็นนักรบอาชีพจำพวกที่สอง ที่มีปรากฏอยู่ในโลก

นักรบอาชีพอื่นยังมีอยู่อีก คือ นักรบอาชีพบางคนในโลกนี้ เห็นปลายธูลิ ยังอดทนได้ เห็นปลายธงยังอดทนได้ แต่พอได้ยินเสียงพลนิกายอีกทีก็เท่านั้น ย่อมชะงัก ย่อมหยุด ย่อมไม่ตั้งมั่น ย่อมไม่อาจเข้าสู่รบ นักรบอาชีพบางคนแม้เห็นปานนี้ ย่อมมีในโลกนี้ นี้เป็นนักรบอาชีพจำพวกที่ ๓ ที่มีปรากฏอยู่ในโลก

นักรบอาชีพอื่นยังมีอยู่อีก คือนักรบอาชีพบางคนในโลกนี้ เห็นปลายธูลิยังอดทนได้ เห็นปลายธงยังอดทนได้ ได้ยินเสียงพลนิกายอีกทีก็อดทนได้แต่พอถูกอาวุธแม้แต่เล็กน้อย ย่อมเดือดร้อนระส่ำระสาย นักรบอาชีพบางคนแม้เห็นปานนี้ ย่อมมีในโลกนี้ นี้เป็นนักรบอาชีพจำพวกที่ ๔ ที่มีปรากฏอยู่ในโลก

นักรบอาชีพอื่นยังมีอยู่อีก คือนักรบอาชีพบางคนในโลกนี้ เห็นปลายธูลิเห็นปลายธง ได้ยินเสียงพลนิกายอีกก็ถูกอาวุธก็อดทนได้ นักรบนั้นชนะสงครามนั้นแล้ว ได้ชื่อว่า ผู้มีสงครามอันชนะวิเศษแล้ว ย่อมครอบครองความเป็นยอดสงครามนั้นนั้นแลไว้ได้ นักรบอาชีพบางคนแม้เห็นปานนี้ ย่อมมีในโลกนี้เป็นนักรบอาชีพจำพวกที่ ๕ ที่มีปรากฏอยู่ในโลก

นักรบอาชีพ ๕ จำพวกเหล่านี้ มีปรากฏอยู่ในโลก

[๑๔๔] บุคคลเปรียบด้วยนักรบอาชีพ ๕ จำพวกเหล่านี้ มีปรากฏอยู่ในหมู่ภิกษุฉันนั้น เหมือนกัน

ภิกษุ ๕ จำพวก เป็นไฉน

ภิกษุบางรูปในศาสนานี้ พอเห็นปลายธูลิเท่านั้น ย่อมจมอยู่ในมิจฉาวิตก ย่อมหยุดย่อมดำรงอยู่ไม่ได้ ย่อมไม่อาจสู้ต่อพรหมจรรย์ได้ แสดงความเป็นผู้ทุรพลในสิกขาออกให้ปรากฏ บอกลาสิกขาเวียนมาเพื่อความเป็นคนเลวถามว่า ปลายธูลิของภิกษุนั้น เป็นอย่างไร? คือภิกษุในศาสนานี้ ได้ยินข่าวว่าในบ้านหรือในนิคมชื่อโน้น มีสตรีหรือกุมารีรูปงามน่ารัก น่าเลื่อมใส ประกอบพร้อมด้วยผิวพรรณและทรวดทรงอันงามยิ่ง ภิกษุนั้นครั้นได้ยินข่าวนั้นแล้ว ย่อมจมอยู่ในมิจฉาวิตก ย่อมหยุดย่อมไม่ดำรงอยู่ได้ ย่อมไม่อาจสู้ต่อพรหมจรรย์ได้ แสดงความเป็นผู้ทุรพลในสิกขาออกให้ปรากฏ บอกลาสิกขาแล้วเวียนมาเพื่อความเป็นคนเลว นี้ชื่อว่า ปลายธูลิของภิกษุนั้น นักรบอาชีพนั้น พอเห็นปลายธูลิเหล่านั้น ย่อมชะงัก ย่อมหยุดย่อมไม่ตั้งมั่น ย่อมไม่อาจเข้าสู่รบ แม้ฉันใดภิกษุนี้ก็อุปไมยฉันนั้น บุคคลบางคนแม้เห็นปานนี้ ย่อมมีในโลกนี้ บุคคลเปรียบด้วยนักรบอาชีพจำพวกที่ ๑ นี้ มีปรากฏอยู่ในหมู่ภิกษุ

ภิกษุจำพวกอื่นยังมีอยู่อีก คือภิกษุบางรูปในศาสนานี้ เห็นปลายธูลิ ยังอดทนได้ แต่พอเห็นปลายธงเท่านั้น ย่อมจมอยู่ในมิจฉาวิตก ย่อมหยุดย่อมไม่ดำรงอยู่ได้ ย่อมไม่อาจสู้ต่อพรหมจรรย์ได้ แสดงความเป็นผู้ทุรพลในสิกขาออกให้ปรากฏ บอกลาสิกขาแล้วเวียนมาเพื่อความเป็นคนเลว ปลายธงของภิกษุนั้น เป็นอย่างไร? คือภิกษุในศาสนานี้ไม่เพียงแต่ได้ยินข่าวเล่าลือว่าในบ้านหรือในนิคมชื่อโน้น มีสตรีหรือกุมารี รูปงามน่ารักน่าเลื่อมใส

ประกอบพร้อมด้วยผิวพรรณและทรวดทรงอันงามยิ่งดังนี้ แต่เธอได้เห็นสตรีหรือกุมารรูปงาม น่าดูน่าเลื่อมใส ประกอบพร้อมด้วยผิวพรรณและทรวดทรงอันงามยิ่งด้วยตนเอง ครั้นเธอเห็น เขาแล้วย่อมจมอยู่ในมิจฉาวิตก ย่อมหยุด ไม่ดำรงอยู่ได้ ไม่อาจสืบท่อพรหมจรรย์ได้ แสดง ความเป็นผู้ทรพลในสิกขาออกให้ปรากฏบอกลาสิกขา เวียนมาเพื่อความเป็นคนเลว นี้ชื่อว่า ปลายธงของภิกษุ นั้นนักรบอาชีพนั่น เห็นปลายธูดยังอดทนได้ แต่พอเห็นปลายธงเท่านั้น ย่อมชะงักย่อมหยุด ย่อมไม่ตั้งมั่น ย่อมไม่อาจเข้าสู่รบได้ แม้ฉันทิโก ภิกษุนี้ ก็มีอุปไมย ฉันทิโก บุคคลบางคนเห็นปานนี้ ย่อมมีในโลกนี้ บุคคลเปรียบด้วยนักรบอาชีพอำพวงที่ ๒ นี้ มีปรากฏอยู่ในหมู่ภิกษุ

ภิกษุจำพวกอื่นยังมีอยู่อีก คือภิกษุบางรูปในศาสนานี้ เห็นปลายธูดยังเห็นปลายธง ยังอดกลั้นได้ แต่ว่าพอได้ยินเสียงพลนิกายอีกทีก็เท่านั้น ย่อมจมอยู่ในมิจฉาวิตก ย่อมหยุด ย่อมไม่ดำรงอยู่ได้ ย่อมไม่อาจเพื่อสืบท่อพรหมจรรย์ได้ แสดงความเป็นผู้ทรพลในสิกขาออก ให้ปรากฏ บอกลาสิกขาแล้วเวียนมาเพื่อความเป็นคนเลว การได้ยินเสียงพลนิกายอีกทีของ ภิกษุนี้ เป็นอย่างไรหรือมาตุคามในโลกนี้ เข้าไปหาภิกษุผู้อยู่ในป่าอยู่โคนไม้ หรืออยู่เรือน ว่างเปล่าแล้ว ย่อมยิ้ม ย่อมทักทาย ย่อมซิกซี้ ย่อมข่มขู่ เธอถูกมาตุคามข่มขู่ ทักทาย ซิกซี้ ข่มขู่ ย่อมจมอยู่ในมิจฉาวิตก ย่อมหยุด ย่อมไม่ดำรงอยู่ได้ ย่อมไม่อาจสืบท่อพรหมจรรย์ได้ แสดงความเป็นผู้ทรพลในสิกขาออกให้ปรากฏ บอกลาสิกขาเวียนมาเพื่อความเป็นคนเลว นี้ชื่อว่า การได้ยินเสียงพลนิกายอีกทีของภิกษุ นั้นนักรบอาชีพนั่น เห็นปลายธูดยังเห็นปลายธง ย่อม อดทนได้ แต่พอได้ยินเสียงดังเท่านั้น ย่อมชะงัก ย่อมหยุด ย่อมไม่ตั้งมั่น ย่อมไม่อาจเข้าสู่รบ แม้ฉันทิโกภิกษุนี้ก็มีอุปไมยฉันทิโก บุคคลบางคนแม้เห็นปานนี้ ย่อมมีในโลกนี้ บุคคลเปรียบด้วย นักรบอาชีพอำพวงที่ ๓ นี้ มีปรากฏอยู่ในหมู่ภิกษุ

ภิกษุจำพวกอื่นยังมีอยู่อีก คือภิกษุบางรูปในศาสนานี้ เห็นปลายธูดยังเห็นปลายธง ได้ยินเสียงพลนิกายอีกทีก็ ย่อมอดกลั้นได้ แต่เมื่อถูกอาวุธเล็กน้อยย่อมเดือดร้อน ย่อม

กระต๊อบกระต๊าย การถูกอาวุธเล็กน้อยของภิกษุนั้นเป็นอย่างไร? คือมาตุคามในโลกนี้ เข้าไปหาภิกษุผู้อยู่ในป่า อยู่โคนไม้ อยู่เรือนว่างเปล่า ย่อมนั่งใกล้ชิด ย่อมนอนใกล้ชิด ย่อมกอดรัดภิกษุนั้น ถูกมาตุคามนั่งใกล้ชิด นอนใกล้ชิด กอดรัด ก็ไม่ลาสิกขา ไม่แสดงความเป็นผู้ทุรพล ย่อมเสพเมถุนธรรม นี้ชื่อว่า การถูกอาวุธเล็กน้อยของภิกษุนั้น นักรบอาชีพนัสนั้นเห็นปลายธูติ เห็นปลายธง ได้ยินเสียงพลนิภายอีกทีก็ ย่อมอดทนไว้ได้ แต่ว่าย่อมเดือดร้อน ย่อมระลึกระสายในเมื่อถูกอาวุธเล็กน้อย แม้ฉันใด ภิกษุนี้ก็มีอุปไมยฉันนั้น บุคคลบางคนแม้เห็นปานนี้ ย่อมมีในโลก บุคคลเปรียบด้วยนักรบอาชีพนัสนั้น ๔ นี้ มีปรากฏอยู่ในหมู่ภิกษุ

ภิกษุจำพวกอื่นยังมีอยู่อีก คือภิกษุบางรูปในศาสนานี้ เห็นปลายธูติ เห็นปลายธง ได้ยินเสียงพลนิภายอีกทีก็ ถูกอาวุธเล็กน้อย ย่อมอดทนได้บุคคลนั้นชนะสงครามนั้นแล้ว ชื่อว่าผู้มีสงครามอันชนะวิเศษแล้ว ย่อมบรรลุลุคความมีชัยในสงครามนั้นนั่นแล การได้ชัยชนะสงครามของภิกษุนั้น เป็นอย่างไร? คือมาตุคามบางคนในโลกนี้ เข้าไปหาภิกษุผู้อยู่ป่า อยู่โคนไม้ อยู่เรือนว่างเปล่าแล้ว ย่อมนั่งใกล้ชิด ย่อมนอนใกล้ชิด กอดรัดภิกษุนั้น ถูกมาตุคามนั่งใกล้ชิดนอนใกล้ชิด กอดรัด ก็ปลดเปลื้องเอาตัวรอด แล้วหลีกไปตามปรารภนาภิกษุนั้นย่อมเสพเสนาสนะอันสงัด เช่นป่า โคนไม้ ภูเขา ซอกเขา ถ้ำเขา ป่าช้า ป่าดง กลางแจ้ง กองฟาง เธอไปอยู่ในป่า โคนต้นไม้ หรือเรือนว่างเปล่า นั่งคู้บัลลังก์ ตั้งกายตรง ดำรงสติไว้เฉพาะหน้า เธอย่อมละอภิขมาในโลก มีจิตปราศจากอภิขมา สำเร็จอิริยาบถอยู่ ยังจิตให้ห่างใสจากอภิขมา ละความขัดเคืองคือพยาบาทแล้ว มีจิตไม่เบียดเบียน มีความอนุเคราะห์ด้วยประโยชน์เกื้อกูลแก่สรรพสัตว์ สำเร็จอิริยาบถอยู่ ยังจิตให้ห่างใสจากความขัดเคืองคือพยาบาทละถิ่นมิทระ เป็นผู้ปราศจากถิ่นมิทระ มีสัญญาในแสงสว่าง มีสติ มีสัมปชัญญะ สำเร็จอิริยาบถอยู่ ยังจิตให้ห่างใสจากถิ่นมิทระ ละอุทัจจกุกกุจะ เป็นผู้ไม่ฟุ้งซ่าน มีจิตเข้าไปสงบระงับในภายใน ยังจิตให้ห่างใสจากอุทัจจกุกกุจะ ละวิจิกิจจา เป็นผู้ข้ามพ้นจากวิจิกิจจา ไม่เป็นผู้มีการกล่าววาทะอย่างไรในกุศลธรรมทั้งหลาย ยังจิตให้ห่างใสจากวิจิกิจจา ภิกษุนั้นละนิเวรณเหล่านั้นอันเป็นอุปกิเลสแห่งใจ อันทำปัญญาให้ทุรพลเสียได้แล้ว สัจจจากามทั้งหลายสังัดจากอกุศลธรรมทั้งหลาย เข้าถึงปฐมฌาน มีวิตก วิจารณ์ มีปีติ

และมีสุขเกิดแต่ไว้เวก สำเร็จอิริยาบถอยู่ เพราะความสงบแห่งวิตกวิจารณ์ เข้าถึงทุติยฌาน
ตติยฌาน จตุตถฌาน สำเร็จอิริยาบถอยู่ ภิกษุนี้ครั้งนั้นจิตเป็นสมาธิ บริสุทธิ์ผุดผ่อง ไม่มีกิเลส
คุณเนิน ปราศจากอุปกิเลสเป็นธรรมชาติอ่อนน้อมแก่การงานตั้งมั่นแล้ว ถึงความไม่หวั่นไหว
แล้วอย่างนี้ ย่อมยังจิตให้โน้มไปในฌานเป็นเครื่องสิ้นไปแห่งอาสวะทั้งหลาย เธอย่อมรู้
ตามความเป็นจริงว่า นี้ทุกข์นี้ทุกขสมุทัย นี้ทุกขนิโรธ นี้ทุกขนิโรธคามินีปฏิปทา ย่อมรู้ตาม
ความเป็นจริงว่า เหล่านี้อาสวะ นี้เหตุเกิดขึ้นแห่งอาสวะ นี้ความดับไปแห่งอาสวะ นี้ข้อปฏิบัติ
ให้ถึงความดับอาสวะ เมื่อเธอรู้อยู่อย่างนี้ เห็นอยู่อย่างนี้ จิตย่อมหลุดพ้น แม้จากภวาสวะ
แม้จากภวาสวะ แม้จากอวิชชาสวะ เมื่อจิตหลุดพ้นแล้ว ความรู้ว่า หลุดพ้นแล้ว ย่อมมี
ย่อมรู้ชัดว่า ชาติสิ้นแล้ว พรหมจรรย์ได้อยู่จบแล้ว กิจที่ควรทำได้ทำเสร็จแล้ว กิจอื่นเพื่อความ
เป็นอย่างนี้ไม่มี นี่คือการได้ชัยชนะในสงครามของภิกษุนี้ นักรบอาชีพนัน เห็นปลายรุดี
ปลายธง ได้ยินเสียงพลนิกายอีกทีก็ ถูกอาวุธเล็กน้อย ย่อมอดทนได้ บุคคลนั้นชนะ
สงครามแล้ว ชื่อว่า ผู้มีสงครามอันชนะวิเศษแล้ว ย่อมบรรลุลูกความมีชัยในสงครามนั้นนั่นแล
แม้ฉันใดภิกษุนี้ก็มิอุปไมยฉันนั้น บุคคลบางคนแม้เห็นปานนี้ย่อมมีในโลกนี้ บุคคลเปรียบด้วย
นักรบอาชีพที่ ๕ นี้ มีปรากฏอยู่ในหมู่ภิกษุ

บุคคลเปรียบด้วยนักรบอาชีพ ๕ จำพวกเหล่านี้ มีปรากฏอยู่ในหมู่ภิกษุ

[๑๔๕] บรรดาภิกษุเหล่านั้น ภิกษุถือบิณฑบาตเป็นวัตร ๕ จำพวกเป็นไฉน

ภิกษุเป็นผู้ถือบิณฑบาตเป็นวัตร เพราะเป็นผู้เขลา เป็นผู้มงาย

ภิกษุเป็นผู้มีความปรารถนาลามก ถูกความอยากได้เข้าครอบงำ จึงถือบิณฑบาตเป็นวัตร

ภิกษุถือบิณฑบาตเป็นวัตร เพราะเป็นบ้า เพราะมีจิตฟุ้งซ่าน

ภิกษุถือบิณฑบาตเป็นวัตร เพราะคิดว่าองค์แห่งภิกษุ ผู้ถือบิณฑบาตเป็นวัตรนี้ เป็น

ชื่อที่พระพุทธเจ้า พระสาวกแห่งพระพุทธเจ้าทั้งหลายสรรเสริญ

อีกอย่างหนึ่ง ภิกษุเป็นผู้ถือบิณฑบาตเป็นวัตร เพราะอาศัยความปรารถนาอย่างเดียว

เพราะอาศัยความสันโดษอย่างเดียว เพราะอาศัยความขัดเกลากิเลสอย่างเดียว เพราะอาศัย
ความต้องการด้วยข้อปฏิบัติอันงามนอ้อย่างเดียว

บรรดาภิกษุเหล่านั้น ภิกษุนี้ได้อธิบิณฑบาตเป็นวัตร เพราะอาศัยความปรารถนาน้อย
อย่างเดียว เพราะอาศัยความสันโดษอย่างเดียว เพราะอาศัยความขัดเกลากิเลสอย่างเดียว
เพราะอาศัยความต้องการด้วยข้อปฏิบัติอันงามนี้้อย่างเดียว ภิกษุนี้เป็นผู้เลิศ เป็นผู้ประเสริฐสุด
เป็นประมุข เป็นผู้สูงสุดเป็นผู้ประเสริฐกว่าบรรดาภิกษุผู้ถือบิณฑบาตเป็นวัตร ๕ จำพวกเหล่านี้
น่านมเกิดจากแม่โค นมสัมเกิดจากน่านม เนยข้นเกิดจากนมสัม เนยใสเกิดจากเนยข้น
ก้อนเนยใสเกิดจากเนยใส บรรดาภิกษุ ๕ นั้น ก้อนเนยใส ชาวโลกกล่าวว่าเลิศชื่อแม่ฉันได
ภิกษุถือบิณฑบาตเป็นวัตร นี้ใด เป็นผู้ถือบิณฑบาตเป็นวัตรเพราะอาศัยความปรารถนาน้อย
อย่างเดียว เพราะอาศัยความสันโดษอย่างเดียวเพราะอาศัยความขัดเกลากิเลสอย่างเดียว
เพราะอาศัยความต้องการด้วยข้อปฏิบัติอย่างเดียวกัน ก็ฉนั้นเหมือนกัน ภิกษุนี้ เป็นผู้เลิศ
เป็นผู้ประเสริฐ เป็นประมุขเป็นผู้สูงสุด เป็นผู้ประเสริฐกว่าภิกษุผู้ถือบิณฑบาตเป็นวัตร ๕
จำพวกเหล่านี้

เหล่านี้ชื่อว่า ภิกษุถือบิณฑบาตเป็นวัตร ๕ จำพวก

[๑๔๖] ภิกษุถือห้ามกัศกรอันนำมาถวาย ต่อภายหลังเป็นวัตร ๕ จำพวก ภิกษุถือนั่งฉัน
อาสนะเดียวเป็นวัตร ๕ จำพวก ภิกษุถือผ้าบังสุกุลเป็นวัตร ๕ จำพวกภิกษุถือไตรจีวรเป็นวัตร
๕ จำพวก ภิกษุถืออยู่ป่าเป็นวัตร ๕ จำพวก ภิกษุถืออยู่โคนไม้เป็นวัตร ๕ จำพวก ภิกษุถืออยู่
ในที่แจ้งเป็นวัตร ๕ จำพวก ภิกษุถือการนั่งเป็นวัตร ๕ จำพวก ภิกษุถืออยู่ในเสนาสนะที่ท่าน
จัดไว้เป็นวัตร ๕ จำพวก เป็นโฉน

บรรดาภิกษุเหล่านั้น ภิกษุถือการอยู่ป่าช้าเป็นวัตร ๕ จำพวกเป็นโฉน

ภิกษุถือการอยู่ป่าช้าเป็นวัตร เพราะความเป็นผู้เขลา เพราะความเป็นผู้มงาย

ภิกษุมีความปรารถนาลามก ถูกความปรารถนาครอบงำ จึงถือการอยู่ป่าช้าเป็นวัตร

ภิกษุถือการอยู่ป่าช้าเป็นวัตร เพราะเป็นบ้า เพราะจิตฟุ้งซ่าน

ภิกษุถือการอยู่ป่าช้าเป็นวัตร เพราะคิดว่า การอยู่ป่าช้าเป็นวัตรนี้ เป็นข้อที่พระพุทธเจ้า
พระสาวกของพระพุทธเจ้าทั้งหลายสรรเสริญ

อีกอย่างหนึ่ง ภิกษุถือการอยู่ป่าช้าเป็นวัตร เพราะอาศัยความปรารถนาน้อยอย่างเดียว
เพราะอาศัยความสันโดษอย่างเดียว เพราะอาศัยความขัดเกลากิเลสอย่างเดียว เพราะอาศัย
ความต้องการด้วยข้อปฏิบัติอันงามนี้้อย่างเดียว

บรรดาภิกษุเหล่านั้น ภิกษุนี้ได้ถือการอยู่ป่าช้าเป็นวัตร เพราะอาศัยความปรารถนาน้อย
อย่างเดียว เพราะอาศัยความสันโดษอย่างเดียว เพราะอาศัยความขัดเกลากิเลสอย่างเดียว เพราะ
อาศัยความต้องการด้วยข้อปฏิบัติอันงามนี้ อย่างเดียว ภิกษุนี้เป็นผู้เลิศ เป็นผู้ประเสริฐ เป็น
ประมุข เป็นผู้สูงสุด และเป็นผู้ประเสริฐกว่าภิกษุผู้ถืออยู่ป่าช้าเป็นวัตร ๕ จำพวกเหล่านี้ นานม
เกิดจากแม่โคนม สัมเกิดจากน้ำนม เนยข้นเกิดจากนม สัม เนยใสเกิดจากเนยข้น ก้อนเนยใส
เกิดจากเนยใส บรรดาเกสขเหล่านั้น ก้อนเนยใส ชาวโลกกล่าวว่าเลิศ ชื่อแม่จันใด ภิกษุ
ถือการอยู่ป่าช้าเป็นวัตรนี้ใด เป็นผู้ถือบิณฑบาตเป็นวัตร เพราะอาศัยความปรารถนาน้อย
อย่างเดียว เพราะอาศัยความสันโดษอย่างเดียว เพราะอาศัยความขัดเกลากิเลสอย่างเดียว เพราะ
อาศัยความต้องการด้วยข้อปฏิบัติอันงามนี้ อย่างเดียว ก็จันนั้นเหมือนกัน ภิกษุนี้เป็นผู้เลิศ เป็น
ผู้ประเสริฐ เป็นประมุข เป็นผู้สูงสุด เป็นผู้ประเสริฐกว่าภิกษุผู้ถือบิณฑบาตเป็นวัตร ๕
จำพวกเหล่านี้

เหล่านี้ชื่อว่า ภิกษุถือการอยู่ป่าช้าเป็นวัตร ๕ จำพวก

ปัญจกนิทเทศ จบ

ฉกกนิทเทศ

[บุคคล ๖ จำพวก]

[๑๔๘] บรรดาบุคคลเหล่านั้น บุคคลนี้ใด ตรัสรู้สัจจะทั้งหลายด้วยตนเอง ในธรรม
ทั้งหลาย ที่ไม่ได้สดับมาแล้วในกาลก่อน ทั้งบรรลุความเป็นสัพพัญญูในธรรมนั้นด้วย ทั้งถึง
ความชำนาญในธรรม เป็นกำลังทั้งหลายด้วยบุคคลนั้น พึงเห็นว่าเป็น พระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ด้วยพระสัพพัญญุตญาณนั้น

บุคคลนี้ใด ตรัสรู้สัจจะทั้งหลายด้วยตนเองในธรรมทั้งหลาย ที่ไม่ได้สดับมาแล้วใน
กาลก่อน แต่มิได้บรรลุความเป็นสัพพัญญูในธรรมนั้นด้วย ทั้งมิได้ถึงความชำนาญในธรรมเป็น
กำลังทั้งหลายด้วย บุคคลนั้น พึงเห็นว่าเป็น พระปัจเจกพุทธเจ้า ด้วยปัจเจกโพธิญาณนั้น

บุคคลนี้ใด มิได้ตรัสรู้สัจจะทั้งหลายด้วยตนเองในธรรมทั้งหลายที่ไม่ได้สดับมาแล้ว
ในกาลก่อน เป็นผู้ทำที่สุดทุกข์ได้ในทิวฐธรรมเทียว ทั้งบรรลुสาวกบารมีด้วย บุคคลเหล่านั้น
พึงเห็นว่าเป็น พระสารีบุตรและพระโมคคัลลานะด้วยสาวกบารมีญาณนั้น

บุคคลนี้ใด มิได้ตรัสรู้สัจจะทั้งหลายด้วยตนเองในธรรมทั้งหลายที่ไม่ได้สดับมาแล้ว
ในกาลก่อน เป็นผู้ทำที่สุดทุกข์ได้ในทิวฐธรรมเทียว แต่ไม่บรรลุสาวกบารมี บุคคลเหล่านั้น
พึงเห็นว่าเป็น พระอรหันต์ ที่เหลือ ด้วยการกระทำที่สุดแห่งทุกข์นั้น

บุคคลนี้ใด มิได้ตรัสรู้สัจจะทั้งหลายด้วยตนเองในธรรมทั้งหลายที่ไม่ได้สดับมาแล้ว
ในกาลก่อน ทั้งมิได้กระทำที่สุดทุกข์ในทิวฐธรรมเทียว เป็นพระอนาคามี ไม่มาแล้วสู่ความเป็น
อย่างนี้ บุคคลนั้น พึงเห็นว่าเป็น พระอนาคามีด้วยการไม่กลับมาสู่ความเป็นอย่างนี้นั้น

บุคคลนี้ใด มิได้ตรัสรู้สัจจะทั้งหลายด้วยตนเองในธรรมทั้งหลายที่ไม่ได้สดับมาแล้ว
ในกาลก่อน ทั้งไม่ได้ทำที่สุดทุกข์ในทิวฐธรรมเทียว ยังมาสู่ความเป็นอย่างนี้ บุคคลเหล่านั้น
พึงเห็นว่าเป็น พระโสดาบัน พระสกทาคามีด้วยการมาสู่ความเป็นอย่างนี้นั้น

ฉักกนิทเทศ จบ

สัตตกนิทเทศ

[บุคคล ๗ จำพวก]

[๑๔๘] บุคคลจมแล้วคราวเดียว ย่อมจมอยู่นั่นเอง เป็นไฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นผู้ประกอบแล้วด้วยกุศลธรรมอันดำ โดย ส่วนเดียว บุคคล
อย่างนี้ชื่อว่า บุคคลจมแล้วคราวเดียว ย่อมจมอยู่นั่นเอง

บุคคลโผล่ขึ้นแล้ว จมลงอีก เป็นไฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ย่อมโผล่ขึ้นในกุศลธรรมคือสัทธาอันดี ย่อมโผล่ขึ้นในกุศลธรรม
คือhiriอันดี ย่อมโผล่ขึ้นในกุศลธรรมคือโอตตปปะอันดี ย่อมโผล่ขึ้นในกุศลธรรมคือวิริยะอันดี
ย่อมโผล่ขึ้นในกุศลธรรมคือปัญญาอันดี สัทธาของบุคคลนั้นย่อมไม่ตั้งอยู่ได้ ย่อมไม่เจริญ

ยอมเสื่อมไปถ่ายเดียว หิริของบุคคลนั้นไม่ตั้งอยู่ได้ ย่อมไม่เจริญ ย่อมเสื่อมไปถ่ายเดียว
โศคตปปะของบุคคลนั้น ย่อมไม่ตั้งอยู่ได้ ย่อมไม่เจริญ ย่อมเสื่อมไปโดยถ่ายเดียว วิริยะของบุคคล
นั้นยอมไม่ตั้งอยู่ได้ ย่อมไม่เจริญ ย่อมเสื่อมไปถ่ายเดียว ปัญญาของบุคคลนั้น ย่อมไม่ตั้ง
อยู่ได้ ย่อมไม่เจริญ ย่อมเสื่อมไปถ่ายเดียว บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า โสฬสขึ้นแล้ว จมลงอีก
บุคคลโสฬสขึ้นแล้ว หยุดอยู่ เป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ย่อมโสฬสขึ้นในกุศลธรรมคือสัทธาอันดี ในกุศลธรรมคือหิริอันดี
ในกุศลธรรมคือ โศคตปปะอันดี ในกุศลธรรมคือวิริยะอันดีในกุศลธรรมคือปัญญาอันดี สัทธา
ของบุคคลนั้น ไม่เสื่อม ไม่เจริญ คงตั้งอยู่หิริของบุคคลนั้น ไม่เสื่อม ไม่เจริญ คงตั้งอยู่
โศคตปปะของบุคคลนั้น ไม่เสื่อมไม่เจริญ คงตั้งอยู่ วิริยะของบุคคลนั้น ไม่เสื่อม ไม่เจริญ
คงตั้งอยู่ ปัญญาของบุคคลนั้น ไม่เสื่อม ไม่เจริญ คงตั้งอยู่ บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า โสฬสขึ้นแล้ว
หยุดอยู่

บุคคลโสฬสขึ้นแล้ว เหลียวมองดู เป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ โสฬสขึ้นในกุศลธรรมคือสัทธาอันดี ในกุศลธรรมคือหิริอันดี
ในกุศลธรรมคือ โศคตปปะอันดี ในกุศลธรรมคือวิริยะอันดี ในกุศลธรรมคือปัญญาอันดี บุคคล
นั้นเป็นพระโสดาบัน เป็นผู้มิอันไม่ตกไปในอบายภูมิเป็นธรรมดา เป็นผู้เที่ยง เป็นผู้มีความตรัสรู้
เป็นที่ในเบื้องหน้า เพราะสัญญาญาณ ๓ สิ้นไปแล้ว บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า โสฬสขึ้นแล้ว เหลียว
มองดู

บุคคลโสฬสขึ้นแล้ว ว่าข้ามไป เป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ย่อมโสฬสขึ้นในกุศลธรรมคือสัทธาอันดี ในกุศลธรรมคือหิริอันดี
ในกุศลธรรมคือ โศคตปปะอันดี ในกุศลธรรมคือวิริยะอันดีในกุศลธรรมคือปัญญาอันดี บุคคล
นั้นชื่อว่า เป็นพระสกทาคามี เพราะสัญญาญาณ ๓ สิ้นไปแล้ว เพราะราคะ โทสะ และโมหะ
เบาบางลง มาสู่โลกนี้อีกเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ย่อมกระทำที่สุดแห่งทุกข์ได้ บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า
โสฬสขึ้นแล้วว่าข้ามไป

บุคคลโผล่ขึ้นแล้วและวายเป็นถึงที่ตื่นพอหยังถึงแล้ว เป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ย่อมโผล่ขึ้นในกุศลธรรมคือสัทธาอันดี ในกุศลธรรมคือหิริอันดี ในกุศลธรรมคือโอตตปปะอันดี ในกุศลธรรมคือวิริยะอันดีในกุศลธรรมคือปัญญาอันดี บุคคลนั้นเป็นอุปาทิกะ เพราะโอรัมภาคิยสัญโญชน์ ๕ ลื่นไปแล้ว จะปรินิพพานในเทวโลกนั้น เป็นผู้มอันไม่กลับมาจากเทวโลกนั้นเป็นธรรมดา บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า โผล่ขึ้นแล้วและวายเป็นถึงที่ตื่นพอหยังถึงแล้ว

บุคคลโผล่ขึ้นและวายเป็นถึงฝั่งแล้ว เป็นพราหมณ์ยืนอยู่บนบก เป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ย่อมโผล่ขึ้นในกุศลธรรมคือสัทธาอันดี ย่อมโผล่ขึ้นในกุศลธรรมคือหิริอันดี ย่อมโผล่ขึ้นในกุศลธรรมคือโอตตปปะอันดี ย่อมโผล่ขึ้นในกุศลธรรมคือวิริยะอันดี ย่อมโผล่ขึ้นในกุศลธรรมคือปัญญาอันดี บุคคลนั้นรู้ยิ่งด้วยตนเองแล้ว ทำให้แจ้งแล้ว เข้าถึงแล้ว ซึ่งเจโตวิมุตติ ซึ่งปัญญาวิมุตติชื่อว่าหาอาสวะมิได้ เพราะอาสวะทั้งหลายลื่นไปแล้ว สำเร็จอริยาบถอยู่ในทิวฏฐธรรมเทียว บุคคลอย่างนี้ชื่อว่า โผล่ขึ้นและวายเป็นถึงฝั่งแล้วเป็นพราหมณ์ยืนอยู่บนบก

[๑๔๕] บุคคลผู้เป็นอุกโตภาควิมุต เป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ถูกต้องวิโมกข์ ๘ ด้วยกาย สำเร็จอริยาบถอยู่ และอาสวะทั้งหลายของบุคคลนั้น ลื่นไปแล้วเพราะเห็นด้วยปัญญา นี้เรียกว่าบุคคลผู้เป็นอุกโตภาควิมุต

บุคคลผู้เป็นปัญญาวิมุต บุคคลผู้เป็นกายสักขี บุคคลผู้เป็นทฐิปัตตะ บุคคลผู้เป็นสัทธาวิมุต บุคคลผู้เป็นธัมมานุสารี เป็นโฉน? และบุคคลผู้เป็นสัทธานุสารี เป็นโฉน

สัทชินทรีย์ของบุคคลใด ผู้ปฏิบัติเพื่อทำให้แจ้ง โสคาปัตติผลมีประมาณยิ่ง อบรม อริยมรรค มีสัทธาเป็นต้นนำ มีสัทธาเป็นประธาน นี้เรียกว่า บุคคลผู้เป็นสัทธานุสารี บุคคลผู้ปฏิบัติเพื่อทำให้แจ้ง โสคาปัตติผล ชื่อว่าสัทธานุสารีผู้ตั้งอยู่แล้วในผล ชื่อว่าสัทธาวิมุต ด้วยประการดังนี้แล

สัตตกนิทเทส จบ

อัฐกนิทเทศ

[บุคคล ๘ จำพวก]

[๑๕๐] บุคคลผู้พร้อมเพียงด้วยมรรค ๔ ผู้พร้อมเพียงด้วยผล ๔ เป็นโฉน

บุคคลผู้เป็นพระโศดาบัน

บุคคลผู้ปฏิบัติเพื่อให้แจ้งโศดาปัตติผล

บุคคลผู้เป็นพระสกทาคามี

บุคคลผู้ปฏิบัติเพื่อให้แจ้งสกทาคามีผล

บุคคลผู้เป็นพระอนาคามี

บุคคลผู้ปฏิบัติเพื่อให้แจ้งอนาคามีผล

บุคคลผู้เป็นพระอรหันต์

บุคคลผู้ปฏิบัติเพื่อเป็นพระอรหันต์

เหล่านี้ชื่อว่า บุคคลผู้พร้อมเพียงด้วยมรรค ๔ ผู้พร้อมเพียงด้วยผล ๔

อัฐกนิทเทศ จบ

นวกนิทเทศ

[บุคคล ๕ จำพวก]

[๑๕๑] บุคคลผู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นโฉน

บุคคลบางคนในโลกนี้ ย่อมตรัสรู้สัจจะทั้งหลายด้วยตนเอง ในธรรมทั้งหลายที่ตนมิได้
เคยสดับมาแล้วในกาลก่อน บรรลุความเป็นพระสัพพัญญูในธรรมนั้นๆ และบรรลุความเป็นผู้
มีความชำนาญในธรรม เป็นกำลังทั้งหลายนี้เรียกว่า บุคคลผู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

บุคคลผู้เป็นพระปัจเจกพุทธะ เป็นโณ

บุคคลบางคนในโลกนี้ ย่อมตรัสรู้สัจจะทั้งหลายด้วยตนเอง ในธรรมทั้งหลายที่ตนมิได้เคยสดับมาแล้วในกาลก่อน แต่มิได้บรรลุความเป็นพระสัมพัตถุในธรรมนั้น ทั้งไม่ถึงความเป็นผู้ชำนาญในธรรมอันเป็นกำลังทั้งหลาย นี้เรียกว่าบุคคลผู้เป็นพระปัจเจกพุทธะ

บุคคลผู้เป็นอุกโตภาควิมุต เป็นโณ

บุคคลบางคนในโลกนี้ ถูกต้องวิโมกข์ ๘ ด้วยกาย สำเร็จอิริยาบถอยู่ ทั้งอาสวะของผู้นั้นก็หมดสิ้นแล้ว เพราะเห็นด้วยปัญญา นี้เรียกว่า บุคคลผู้เป็นอุกโตภาควิมุต

บุคคลผู้เป็นปัญญาวิมุต เป็นโณ

บุคคลบางคนในโลกนี้ มิได้ถูกต้องวิโมกข์ ๘ ด้วยกาย สำเร็จอิริยาบถอยู่ แต่อาสวะของผู้นั้นก็หมดสิ้นแล้ว เพราะเห็นด้วยปัญญา นี้เรียกว่า บุคคลผู้เป็นปัญญาวิมุต

บุคคลผู้เป็นกายสักขี เป็นโณ

บุคคลบางคนในโลกนี้ ถูกต้องวิโมกข์ ๘ ด้วยกาย สำเร็จอิริยาบถอยู่ ทั้งอาสวะบางอย่างของผู้นั้นก็หมดสิ้นแล้ว เพราะเห็นด้วยปัญญา นี้เรียกว่าบุคคลผู้เป็นกายสักขี

บุคคลผู้เป็นทวิภูมิตะ เป็นโณ

บุคคลบางคนในโลกนี้ ย่อมรู้ชัดตามความเป็นจริงว่า นี้ทุกข์ ฯลฯ นี้ข้อปฏิบัติให้ถึงความดับทุกข์ อนึ่งธรรมทั้งหลายที่พระตถาคตประกาศแล้ว ผู้นั้นก็เห็นชัดด้วยปัญญา ดำเนินไปด้วยดีแล้วด้วยปัญญา อนึ่งอาสวะบางอย่างของผู้นั้นก็หมดสิ้นแล้วเพราะเห็นด้วยปัญญา นี้เรียกว่าบุคคลผู้เป็นทวิภูมิตะ

บุคคลผู้เป็นสัทธาวิมุต เป็นโณ

บุคคลบางคนในโลกนี้ ย่อมรู้ชัดตามความเป็นจริงว่า นี้ทุกข์ ฯลฯ นี้ข้อปฏิบัติให้ถึงความดับทุกข์ อนึ่งธรรมทั้งหลายที่พระตถาคตประกาศ ผู้นั้นก็เห็นชัดด้วยปัญญา ดำเนินไปด้วยดีแล้วด้วยปัญญา อนึ่งอาสวะบางอย่างของผู้นั้นก็หมดสิ้นแล้ว เพราะเห็นด้วยปัญญา แต่มิใช่เหมือน บุคคลผู้เป็นทวิภูมิตะนี้เรียกว่า บุคคลผู้เป็นสัทธาวิมุต

บุคคลผู้เป็นชัมมานุสारी เป็นโฉน

ปัญญาธิริย์ ของบุคคลใดผู้ปฏิบัติแล้ว เพื่อให้แจ้ง โสคาปัตติผล มีประมาณยิ่ง บุคคลนั้นย่อมอบรมอริยมรรคอันมีปัญญาเป็นตัวนำ มีปัญญาเป็นประธาน นี้เรียกว่า บุคคลผู้เป็นชัมมานุสारी บุคคลผู้ปฏิบัติแล้ว เพื่อให้แจ้ง โสคาปัตติผล ชื่อว่าชัมมานุสारी บุคคลผู้ตั้งแล้ว อยู่ในผล ชื่อว่าทัญญูปัตตะ

บุคคลผู้เป็นสัทธานุสारी เป็นโฉน

สัทธาธิริย์ ของบุคคลใดผู้ปฏิบัติ เพื่อให้แจ้ง โสคาปัตติผล มีประมาณยิ่ง บุคคลนั้นย่อมอบรมอริยมรรค มีสัทธาเป็นตัวนำ มีสัทธาเป็นประธานนี้เรียกว่า บุคคลผู้เป็นสัทธานุสारी บุคคลผู้ปฏิบัติเพื่อให้แจ้ง โสคาปัตติผลชื่อว่าสัทธานุสारी บุคคลผู้ตั้งอยู่แล้วในผล ชื่อว่า สัทธาวิมุต

นวกนิตเทศ

ทสกนิตเทศ

[บุคคล ๑๐ จำพวก]

[๑๕๒] ความสำเร็จในกามาวจรภูมิจึงของพระอริยบุคคล ๕ จำพวกเหล่าไหน

ความสำเร็จในกามาวจรภูมิจึงของพระอริยบุคคล ๕ จำพวก เหล่านี้ คือ

พระอริยะประเภทตัดกัณฑ์ขัตตุปรมะ

พระอริยะประเภท โกลังโกละ

พระอริยะประเภทเอกพิชี

พระอริยะประเภทสกทาคามี

ผู้สำเร็จเป็นพระอรหันต์ในอัทภานี

ความละอรรถภาพในกามาวจรนี้ไปแล้วจึงสำเร็จของพระอริยบุคคล ๕ จำพวก
เหล่านี้

ความละอรรถภาพในกามาวจรนี้ไปแล้วจึงสำเร็จของพระอริยบุคคล ๕ จำพวกเหล่านี้ คือ

พระอริยะประเภทอันตราปรินิพพายี

พระอริยะประเภทอุปปหัจจปรินิพพายี

พระอริยะประเภทอสังขารปรินิพพายี

พระอริยะประเภทสังขารปรินิพพายี

พระอริยะประเภทอุทซังโสโตกนิฏฐคามิ

ทสกนิตเทศ จบ

การบัญญัติจำพวกบุคคลของบุคคลทั้งหลาย ย่อมมีด้วยบัญญัติเพียงเท่านั้น

บุคคลบัญญัติปกรณ์ จภาณวาร จบ
